மாண்புமிகு திரு. கே. என். நேரு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, அவர்களுக்கு உதவியாளர்களாக இருப்பதற்குத்தான் தேர்வு நடத்தப்படும்.

6. ஒழுங்குப் பிரச்சினை.

மானியக் கோரிக்கைகள் தொடர்பான கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் முன்கூட்டியே உறுப்பினர்களுக்குக் கிடைக்காதது குறித்து.

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர். அலுவல் சம்பந்தப்பட்டது. மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே. இதே மன்றத்திலே நான் எழுப்பி, மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான விளக்கக் குறிப்புகள் எங்களுக்கு இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பாக தர வேண்டுமென்று சொன்னேன். நீங்களும் அப்படி சேர்ப்பிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்தீர்கள். நேற்றைய தினம்கூட மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் தீட்சிதர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையைக் கிளப்பினார்கள். ஆனாலும், இன்றைக்கு விவாதத்திற்கான கோரிக்கைகள் சட்ட மன்ற அலுவலகத்திலே இருக்கின்ற எம். எல். ஏ.க்களுக்கு இரவு ஒன்பது மணிக்குத்தான் வந்திருக்கின்றன. காலையும், மாலையும் தொடர்ச்சியாக அவையினுடைய அலுவல் நடைபெறுகின்ற காரணத்தினாலே இவற்றைப் படிப்பதற்கு ஏதுவாகக் கட்டாயமாக இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பாகக் கிடைப்பதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று மீண்டும் உங்களை வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கண்டிப்பாக ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்பதை அன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

7, மானியக் கோரிக்கைகள்—1989–90—விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி*

(அ) கோரிக்கை எண். 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும்.

மாண்புமிகு திரு. பெரன். முத்துராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

"மானியக் கோரிக்கை எண். 29 தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும்—என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 30,03,84,000க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்."

1989 ஏப்ரல் 20]

திரு. பொன். விஜயராகவன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கைபற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

''மானியக் கோரிக்கை எண். 29 தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும்— என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 30,03,84,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.''

(முற்பகல் 10-30)

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வண்டலூரில் உள்ள ஸ்டாண்டர்ட் மோட்டார்ஸ் தொழிற்சாலையின் சட்ட விரோத மூடல் குறித்து உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டியது பற்றியும் மீண்டும் திறக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டியது பற்றியும் விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

''மானியக் கோரிக்கை எண். 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 30,03,84,000 இல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்''.

திரு. சி. கோவிந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நலன் சட்டங்களைப் பல தொழிற்சாலைகளில் அமுல் நடத்தப்படாமல் உள்ளவர்கள்மீது உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

''மானியக் கோரிக்கை எண். 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 30,03,84,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்''.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 44—எழுதுபொருள்—அச்சுத்துறை.

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

''மானியக் கோரிக்கை எண். 44—எழுதுபொருள்—அச்சுத் துறை—என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 20,70,52,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்''.

திரு. கே. கே. எஸ். எஸ், ஆர். இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே், கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

"மானியக் கோரிக்கை எண் 44— எழுதுபொருள்—அச்சுத்துறை — என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 20,70,52,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்".

திரு. பொன். விஜயராகவன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தனியார் அச்சகத்தில் அச்சடித்து வரும் லாட்டரிச் சீட்டை அரசு அச்சகத்தில் அச்சடிப்பது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

"மானியக் கோரிக்கை எண் 44—எழுது பொருள்—அச்சுத் துறை—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 20,70,52,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்".

(இ) கோரிக்கை எண் 47—செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல்,

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண். 47—செய்தி, சுற்றுலா, திரைப் படத் தொழில் நுட்பவியல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,07,30,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்."

திரு. பொன். விஜயராகவன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 47—செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 4,07,30,000—இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்".

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 47—செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 4,07,30,000—இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்".

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1989 ஏப்ரல் 20]

திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பழனி நகரை சுற்றுலா ஸ்தலமாக அறிவிக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

''மானியக் கோரிக்கை எண் 47—செய்தி, சுற்றுலா, திரைப் படத் தொழில் நுட்பவியல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 4,07,30,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே வெட்டுத் தீர்மானங்கள் முன்மொழியப்பட்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்த பின்னர் இறுதியில் அனைத்து கருத் துக்களுக்கும் விளக்கம் தருகிறேன். அவையின் முன் வைக்கப் பெற்றுள்ள கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளை* நான் படித்த தாகக் குறிப்பேட்டில் ஏற்றிக்கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதலில் விவாதத்தைத் துவங்கி வைப்பவர் திரு. அண்ணா நம்பி.

திரு. ஆர். அண்ணா நம்பி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நலன் பற்றி அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த நாட்டின் முதுகெலும் பாக விளங்குவது தொழில் துறை ஆகும். அந்தத் தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில், தொழிலாளர் நலனை பொறுத்த வரையில் இங்கே நாம் சிந்திப்பது காலச் சிறந்ததாகும். இன்றையதினம் நாட்டில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் மிக அதிகமாக இருப்பதன் காரணமாக மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப் பட்டிருப்பதை நாம் கண்கூடாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்காக இன்றைக்கு தமிழக அரசு நல்ல திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தேர்தல் அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருந்ததைப் போல இந்த வேலை யில்லாத் திண்டாட்டத்தை ஒடுக்குவதற்கு நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்தில் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல் இன்றைக்கு லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் தமிழகத்தில் பல்வேறு பிரிவுகளில் நிரந்தரம் இல்லாதவர்களாக தற்காலிக ஊழியர்களாக பணியாற்றிக் கொண்டு இருக்கிறார்

* அறிக்கைகள் இணைப்புகளாக அச்சிடப்பெற்றுள்ளன.

கள் என்பதையும் நான் இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். எனவே அப்படிப்பட்ட அன்றாடக் கூலிகளாக இருக்கின்ற அந்தத் தொழிலாளர்களை நிரந்தரம் செய்ய வேண்டும் என்பதையும், அதற்கு நம்முடைய தமிழக அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

குறிப்பாக சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேசனில் பணியாற்று கின்ற ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் தமிழகத்திலே வேலை நிரந்தரம் இல்லாமல் இன்றும் பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிறார் கள். அதேபோல் கூட்டுறவு சொசைட்டிகளில் பணியாற்றுகின்ற ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் நிரந்தரம் இல்லாமல் இருந்து கொண்டு, அல்லல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், பல்வேறு நகராட்சி களிலும், மாநகராட்சிகளிலும் இப்படிப்பட்ட நிலைமையிருக் கிறது. சென்னை மாநகராட்சியைப் பொறுத்தவரையில், மின்சாரப் பிரிவில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கும் 90 நாட்கள் கூலிகளாக பணியாற்றிக் கொண்டிருக் கிறார்கள் என்பதையும் இந்த அரசு புரிந்து கொள்ள வேண்டும். 90 நாட்கள் ஆனதும் அவர்களுக்குக் கூலி கொடுப்பதை நிறுத்தி விட்டு, இனி உங்களுக்கு வேலை இல்லை, போய் வாருங்கள் என்று சொல்லி அவர்களுக்கு வழியனுப்பு விழாவையும் நடத்து கிறார்கள். அதற்குப் பின்னாலே கெஞ்சிக் கூத்தாடி மீண்டும் அவர்கள் மாநகராட்சியிலே மின்சார ஊழியர்களாக வந்து அன்றாடக் கூலிகளாக வேலை செய்கின்ற ஒரு அவலமான நிலைமை இன்றைக்கு சென்னை மாநகராட்சியிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கின்ற நிலைமையை நாம் இன்றைக்குப் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். அதற்கு அரசு உறுதியான நடவடிக்கை எடுத்து, அவர்களுக்கு வேலையை நிரந் தரம் செய்யவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

(மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

அதேபோல் பல்வேறு தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டும் என்றால், பாதாளச் சாக்கடைப் பணியில் ஈடுபட்டு இருக்கின்ற மிகச் சாதாரணத் தொழிலாளர்கள், அந்தப் பணியில் ஈடுபடுகின்றபோது, அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படு கின்றார்கள். அவர்களுடைய தேக ஆரோக்கியம் மிகவும் கெடு கிறது என்பதை அரசு தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். எனவே அத்தகைய தொழிலாளர்களுக்கு பல்வேறு நோய்கள் வருகிற வாய்ப்பு இருக்கிற காரணத்தால், வாரம் ஒரு முறை அந்தத்

தொழிலாளர்களுக்கு இலவச மருத்துவ சிகிச்சை அளிக்கவேண்டும் அல்லது அவர்களுக்கு மருத்துவ பரிசோதனை செய்யப்பட வேண்டும் என்று அந்த ஏழைத் தொழிலாளர்களின் சார்பாக நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அதேபோல் ஆலயங்களில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். 1971-ஆம் ஆண்டு இன்றைய முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அன்றைக்கு முதல்வராக இருந்தபோது, இந்த ஆலய ஊழியர்களுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே நினைவுபடுத்தப் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். ஆகவே 1971-ஆம் ஆண்டிலேயிருந்து இதுவரையிலும் அந்தத் தொழிலாளர்கள் கூலியாட்களாக பணியாற்றுகின்ற அவலமான சூழ்நிலையை இந்த அரசு போக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். எனவே இந்த ஆலயத் தொழிலாளர்களையும் அரசுத் தொழிலாளர்களாக ஆக்க வேண்டும் என்ற அவர்களுடைய உன்னதமான கோரிக்கையை நான் இந்த மாமன்றத்திலே வைக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். அதற்காக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்து, அந்த ஆலயத் தொழிலாளர்களையும் அரசுத் தொழிலாளர்களாக ஆக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசுத் தொழிலாளர்களுக்கு கொடுப்பதைப் போல, இந்த ஆலயத் தொழிலாளர்களும் பணியில் இருக்கும்போது மாண்டு விட்டால் இறந்துவிட்ட தொழிலாளர்களுடைய குடும்பங்களுக்கும் 20 ஆயிரம் ரூபாய் தரவேண்டும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் வலியுறுத்திச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அதேபோல் ஆலயத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள ஓதுவார்களுக்கு ஓய்வு ஊதியம் தரப்படுவதைப் போல, மற்ற ஆலயத் தொழிலாளர்களுக்கும் ஓய்வு ஊதியம் வழங்கப்படுகிற வகையில், சட்டத்தைத் திருத்தி, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கும் ஓய்வு ஊதியம் வழங்கபபட வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்திச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அதேபோல் இன்றைக்கு என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வகையில் அவிநாசி தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில், அங்கே தொழிற்சாலைகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். கோவை மாவட்டத்திலே அவிநாசி தொகுதி மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட பகுதி என்று அரசால் அறிவிக்கப் பட்டதற்குப் பின்னாலே, இன்றைக்கு கடுமையான வறட்சியின் காரணமாக, விவசாயத்தையே நம்பி வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், வறட்சியின் காரணமாகவும் மழை இல்லாததன் காரணமாகவும் அவர்கள் தொழிலைச் செய்ய முடியாமல், விவசாயம் செய்ய முடியாமல் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள்.

அவர்களுக்கு துணைத் தொழில்கள் கூட கிடையாது. அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்த நிலையில் தொழிற்சாலைகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்திலே பாதிக்கப்படுகிறபோது துணைத் தொழில்களில் அவர்கள் பங்கு பெறுகின்ற வகையில், வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்குகின்ற வகையில், அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குப் பயன்படுகின்ற வகையில், விவசாயத்தையே தங்களுடைய வாழ்க்கையின் நாடியாக நம்பிக் கொண்டிருக்கின்ற அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு, அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு அரசு சிறு சிறு தொழிற்சாலைகளையாவது என்னுடைய அவிநாசி தொகுதியில் உருவாக்க வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்திக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக அவிநாசி பகுதியில் படித்த பெண்கள் நிரம்ப இருக்கிறார்கள். அதே போன்று படித்த வாலிபர்களும் நிறைய இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேலையில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக நான் மக்களின் குறைகளைக் கேட்கச் சென்றபோது, அங்கேயிருக்கின்ற தாய்மார்கள் எங்களுக்கு வேலையில்லை, ஏதாவது வேலை வாங்கித் தாருங்கள் என்று கேட்கின்றார்கள். எனவே அந்த படித்த தாய்மார்களுக்கு தையல் பயிற்சிக் கூடங்களை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தையல் பயிற்சிக் கூடங்களை உருவாக்குவதன் மூலம் அங்கேயிருக்கின்ற ஆயிரக்கணக்கான், படித்து வேலையில்லாமல் இருக்கின்ற அந்த இளம் பெண்களுக்கும், தாய்மார்களுக்கும் பயன்படும்போது அந்தக் குடும்பங்களே பயன் அடையும் என்பதையும் நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே போன்று இன்றைக்கு கோவை மாவட்டத்தில் பல்வேறு பஞ்சாலைகள் மூடி கிடக்கின்றன. அந்த பஞ்சாலைகள் இன்னும் திறக்கப்படவில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தபோது, நான் நாடாளுமன்றத்திலே சில ஆண்டுக்காலமாக எடுத்துச் சொன்னதற்குப் பிறகும், இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினராக எடுத்தியம்பியதற்குப் பிறகும், அந்த மூடப்பட்டிருக்கின்ற பஞ்சாலைகள் இன்னும் திறக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்த மாமன்றத்தின் மூலம் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே அரசு 4 பஞ்சாலைகளை திறப்பதற்கு உத்தரவிட்டு, திறந்தாயிற்று என்ற செய்தி வந்ததேயொழிய அந்த 4 பஞ்சாலைகளும் திறக்கப்படவில்லை என்பதை நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இறுதியாக ஒன்றைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். கதவடைப்புகள் நாட்டிலே உருவாவதன மூலம் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர் தோழர்கள், பாட்டாளி வர்க்கம் அதன் மூலம் பாதிக்கப்படுவதன் விளைவாக, பொருளா தார முடக்கம் ஏற்படுகிறது. நாம் பொருளாதாரத்திலே முன்னேற முடியவில்லை. மனித வாழ்க்கைக்குத் தேவையான தொழிலாளர் நலனைக் காக்க முடியவில்லை. தொழிலாளர் நலனை நாம் பேணிக் காக்க வேண்டும். கதவடைப்புகள் ஒழிக்கப்பட்டாக வேண்டும். அந்த கதவடைப்புகளை நாம் ஒழித்துக் கட்டுவதற்கு அரசு அதிகாரிகளைக் கொண்ட ஒரு குழுவும், அதுபோன்று அந்தக் குழுவில் அரசியல்வாதிகளைக் கொண்ட, தொண்டர்களையும் சேர்த்து உருவாக்கிட வேண்டும். அந்தக் குழுவின்மூலம் தீர்வு கண்டால் அவ்வப்போது கதவடைப்பு களை தீர்த்து, நாம் தொழிலாளர் நலனைக் காக்கலாம் என்று சொல்லி, தொழிலாளர் நலன் ஓங்குக என்று கூறி விடைபெறு கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. ஆ. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொழிலாளர் மானியத்தில் பேசுகிற வாய்ப்பையும் 9-வது சட்டமன்றத்தில் என்னைத் தேர்ந்தெடுத்த நம்முடைய தமிழக முதல்வர் தானைத் தலைவர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், மூன்றாவது முறையாகவும் நம்பிக்கையோடு என்னை இங்கே அனுப்பி வைத்த பேரூர் தொகுதி வாக்காளர்களுக்கும் என்னுடைய பணிவான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

இந்தத் தொழிலாளர் மானியத்தைப் பொறுத்த அளவில் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கொள்கை குறிப்பில் வாழ்க தொழிலாளர்-வளர்க தொழில் என்ற கோட்பாட்டின் மூலம் அரசு தொழிலாளர் நலம் பேணி அதன் மூலம் தொழில் வளர்த்து நாட்டின் நலன் காக்கும் அரசு என பிரகடனப் படுத்தியுள்ளது. இது தமிழ்நாட்டு தொழிலாளர் வாழ்வில் ஒரு புதிய அத்தியாயத்தை உருவாக்கியுள்ளது என்பதை முரசறைந்து அறிவிப்பதாக உள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

தட்டுங்கள் திறக்கப்படும், கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும் என்பார்கள். ஆனால் நம்முடைய தமிழகத்தினுடைய முதல்வர், நிதியமைச்சராக பொறுப்பேற்றிருக்கிற முதல்வர் அவர்கள், 1986-87 ஆம் ஆண்டு $14\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் மாத்திரமே இந்தத் துறைக்கு வழங்கிய நிலையை மாற்றி, 1989-90 ஆம் ஆண்டு 30 கோடி ரூபாயை வழங்கியிருப்பதை உள்ளபடியே நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, தட்டாமலேயே கேட்காமலேயே மாதவரம் பால் பண்ணை தொழிலாளர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளித்து, அவர்களுடைய குடும்பங்களைக் காப்பாற்றிய முதல்வர் அவர்களுக்கு நான் இந்த நேரத்திலே நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மூடிக் கிடக்கின்ற ஆலைகளைத் திறக்கவேண்டுமென்ற முயற்சியை எடுத்து அதன் மூலம் மிகக் குறுகிய காலத்தில், 3 மாத காலம்கூட ஆகாத நிலையில், தமிழ்நாடு ஸ்பின்னிங் மில்ஸ், வாசுதேவா டெக்ஸ்டைல்ஸ், கே.ஜி.எஸ். ஸ்பின்னர்ஸ் என்ற 3 ஆலைகள் மார்ச் மாதத்திற்குள் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது நம்முடைய எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த அருமை உறுப்பினர் இன்னும் அது ஓடவில்லை என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். (குறுக்கீடு) சொல்லி விடுகிறேன். அந்த ஆலைகள் திறப்பதற்கான சலுகைகளை அளித்து.....

திரு. ஆர். அண்ணா நம்பி: தலைவர் அவர்களே, 4 பஞ்சு ஆலைகள் திறக்கப்பட்டுள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளதேஒழிய இதுவரையில் அந்தப் பஞ்சாலைகள் கோவை மாவட்டத்தில் திறக்கப்படவில்லை என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்கு நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ஆ. நடராசன்: ஏற்கெனவே அதைத்தான் அவர்கள் சொன்னார்கள், இப்போது கிளீனிங் வேலை நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. விரைவில் அவைகள் செயல்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு உங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் எத்தனை ஆலைகள் மூடப்பட்டு மாதக் கணக்கில் அல்ல வருடக் கணக்கிலே கேட்பாரற்று கிடந்த நிலைமைகளையும், 6 தலைவர்கள் அதற்காக உண்ணாவிரதம் இருந்தும் அதைப்பற்றி கேளாத காதினராக இருந்த நிலைமைகளையும் அவர்களுக்கு நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். எனவே மார்ச் மாதத்திலேயே இவைகளை திறப்பதற்கான முயற்சிகளைச் செய்ததையும், அதைப்போல திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியிலே இருந்தபோது டி. என். டி. சி. தமிழ்நாடு டெக்ஸ்டைல்ஸ் கார்ப்பரேஷன் என்கிற அமைப்பை உருவாக்கி 13 ஆலைகளைத் திறந்தோம். அதைப்போல டெக்ஸ்டூல் தொழிற்சாலையில் 4 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் மிகுந்த வேதனையோடு இருந்த நிலைமையினை எல்லாம் மாற்றி அவர்களுக்கெல்லாம் வாழ்வு அளிப்பதற்காக அந்த ஆலை திறக்கப்பட்டது.

என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கக்கூடிய அசூரா வெல்டிங் கம்பெனி என்கிற நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பணியாற்றக்கூடிய அந்தத் தொழிற்சாலை கலைஞர் அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் தான் திறக்கப்பட்டது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளச் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இப்படி பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டிருப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய தவறான ஜவுளிக் கொள்கைதான் காரணம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும் ஐ. என். டி. யு. சி. யினுடைய தலைவராகவும் தொழிற்சங்க மேதை என்று ஐ.என்.டி.யு.சி. யினால் பாராட்டப்படுகிற மதிப்பிற்குரிய திரு. ஜி. ராமானுஜம் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தின் முன்னால் சென்ற ஆண்டு தர்ணா செய்து மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய ஜவுளிக் கொள்கையை மாற்ற வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

மூடப்பட்டிருக்கிற ஆலைகள் திறக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட தமிழ்நாடு டெக்ஸ்டைல்ஸ் கார்ப்பரேஷனை இன்றைய தினம் மத்திய அரசாங்கம் எடுத்து நேஷனல் டெக்ஸ்டைல்ஸ் கார்ப்பரேஷன் என்கிற ஒரு அமைப்பின் மூலம், லாபம் அடைந்த ஆலைகளை எல்லாம் அவர்களே எடுத்துக் கொண்ட நிலைமைகளையும் நாம் அறிவோம். எனவே மத்திய அரசாங்கம் ஜவுளிக் கொள்கையிலே ஒரு மாறுதலை உருவாக்கினால்தான் எதிர்காலத்திலே மூடப்பட்டிருக்கிற ஆலைகளைத் திறக்க முடியும். கோவையிலே மாத்திரம் அல்ல தமிழ்நாடு முழுவதும் மூடப்பட்டிருக்கிற ஆலைகள் மூலம் ஏறத்தாழ 15 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இன்றையதினம் பட்டினியோடு இருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலேகூட பவானி மில் என்கிற தொழிற்சாலையில் 700 தொழிலாளர்கள் பணியாற்றி வருகிறார்கள். அதிலே இலங்கையிலே இருந்து அகதிகளாக வந்த 100 பேர்களும் பணியாற்றி வருகிறார்கள். 3 மாத கால சம்பளத்தைக்கூட கொடுக்காமல் அரசாங்கத்தினுடைய சலுகைகளை பெற்ற அந்த ஆலை இன்னும் திறக்கப்படவில்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை வேண்டி கேட்டுக் கொள்கிறேன். உடனடியாக அந்த ஆலையை திறக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மூடப்பட்ட ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கு ஏறத்தாழ 9,000 தொழிலாளிகளுக்கு நம்முடைய அரசாங்கம் ரூ. 250 வழங்கியதற்காக நான் நன்றியை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10–50)

இன்னும் ஜனார்த்தனா, வசந்தா, விஷ்ணுப்ரியா, வடலூர் கங்கப்பா மில்ஸ், தமிழ்நாடு செராமிக்ஸ் விருத்தாசலத்தைச் சேர்ந்த ஒவ்வொன்றிலும் 600 தொழிலாளிகள் வீதம் பணியாற்றக் கூடியவர்கள் ஏறத்தாழ 3000 தொழிலாளிகளுக்கு இன்னும் 250 ரூபாய் வழங்கப்படவில்லை. காரணம் ஏற்கனவே 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ரூ. 50 தரப்பட்ட காரணத்தினாலே அவைகள் வழங்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. அதை உடனடியாக வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கக் கூடிய எவரெஸ்ட் என்ஜினியரிங் தொழிற் சாலை, நியூசிட்டி, ஆட்டோ ஸ்மித், அழகர் இண்டஸ்ட்ரீஸ், பீளமேடு பகுதியில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணா இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஆகிய என்ஜினியரிங் தொழிற் சாலைகள் மூடப்பட்டு ஆண்டுக் கணக்கிலே அவைகள் கவனிக்கப் படாமல் இருக்கிறது. அவைகளையும் இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக தீர்ப்பதற்கான நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்கு ஓய்வு ஊதியம் தர நம்முடைய அரசாங்கம் அறிவித்திருப்பதை இந்த நேரத்திலே நன்றி உணர்வோடு நான் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதைப்போன்று பனை மரம் ஏறுவோர், சைக்கிள் ரிக்ஷா, கார், லாரி, ஆட்டோ ஓட்டுனர், கட்டிடத் தொழிலாளிகள் விபத்தில் இறந்தால் 10,000 ரூபாய் வழங்குகின்ற இந்தத் திட்டத்தை அறிவித்த தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விவசாய கிணறு வெட்டுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்கள் கிணறு வெட்டுகின்றபோது இறந்தால் அவர்களுக்கும் ரூ 10,000 வழங்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சத்துணவு ஊழியர்கள் இரண்டு இலட்சம் பேரை பகுதி நேர உள்ளாட்சி பணியாளர்களாக மாற்றியதற்காக இந்த நேரத்திலே நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நிதிப்பற்றாக்குறை ஏராளமாக இருக்கின்றது என்றுசொன்னாலும் எதிர்காலத்திலே அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வை வழங்க வேண்டுமென்று அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏழை ஹரிஜன மக்கள், கூலி தொழிலாளர்களுக்கு 45,000 வீடுகள் கட்டுவதற்கு 49 கோடி ரூபாய் இந்த அரசாங்கம் அறிவித்திருப்பதைப் பாராட்டி அந்த தொழிலாளிகளுக்கு கான்கிரீட் வீடுகளாக—இடிந்து விழுகின்ற வீடுகளாக இல்லாமல் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே கட்டியதைப் போன்று கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மீனவர்களுக்கு 3,000 வீடுகள் கட்டுவதை நான் பாராட்டு கிறேன்.

இந்த கொள்கை குறிப்பிலே சொல்லியிருப்பதைப்போல், நம்முடைய தொழிலாளர் துறை ஆய்வாளர்கள் நல்ல நண்பர் களாகவும், ஆலோசகர்களாகவும், வழிகாட்டிகளாகவும், செயல்பட வேண்டும் என்று அறிவித்திருக்கிறீர்கள். அப்படி அறிவிக்கப் பட்டிருக்கின்ற அந்த ஆய்வாளர்கள், அதிகாரிகள் அதிகாரம் அற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் முதலாளிகளை, நிர்வாகிகளை கட்டுப்படுத்தக்கூடிய நிலைமையிலே இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே இந்த அரசாங்கம் அவர்களுக்கு உரிய அதிகாரங்களை வழங்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

அதைப்போலவே தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள், உடன் படிக்கைகள், நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் செயல்படுத்துவதில் அரசு தீவிரமாகவும், உறுதியாகவும் இருக்கும் என கூறியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்,

480 நாட்கள் பணிபுரிந்தால் நிரந்தரம் என்ற ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம் 1981 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அது செயல்படாமல் இருக்கின்ற காரணத்தினால் அது ஒரு உண்மையான சட்டமாக-- இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பிலே சட்ட சிக்கல்கள் இருக்கின்றன, விதி முறைகளை நடத்துவதில் உள்ள இடையூறுகளை நீக்கி தக்க திருத்தங்கள் கொண்டுவர நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்க கடமைப்பட்டிருககிறேன். நடப்பு ஆண்டிலே 10,000 தொழிலாளிகள் நிரந்தரமாக்கப்படுவார்கள் என்ற அறிவிப்பு மகிழ்ச்சியுடையதாக இருக்கிறது. கோவையிலே மாத்திரமல்ல. தமிழ்நாட்டிலே பல்வேறு பகுதிகளில் தொழிலாளர் நலத்துறை அலுவலகங்கள் மூலை முடுக்குகளில் உள்ளன. அவை ஒரே இடத்தில் அதுவும் சொந்தக் கட்டிடத்திலே அமைக்கப்படுமேயானால் மிகவும் வசதியாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக கோவையைப் பொறுத்தவரையில் ஜெயில் காம்பவுண்டிலே ஏராளமான இடம் இருக்கிறது. அங்கே ஒரே இடத்திலே அதற்கான கட்டிடத்தை வழங்க வேண்டும். அந்த அலுவலகங்களில் அமர்வதற்குக்கூட நாற்காலி இல்லாத நிலைமை இருந்து வருவதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தொழிலாளர் துறை உதவி ஆணையாளர் (சமரசம்) 1, 2, 3 என்று 3 அதிகாரிகள் தொழிலாளர் அலுவலர் ஒருவரும் தொழிலாளர் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகளை கோவையிலே கவனித்து வருகிறார்கள். 1986 ஆம் ஆண்டு முதல் தொழிலாளர் துறை உதவி ஆணையாளர் (சமரசம்) 1, 2 ஆகிய அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படாமல் அந்த இடங்கள் காலியாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே ஏராளமான தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலைமையை நான் இந்த நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டி எதிர் காலத்தில் அந்த காலி இடங்களை நிரப்ப வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

அதைப்போலவே ஈ, எஸ். ஐ. மருத்துவமனை என்னுடைய தொகுதியிலே 4 இடங்களிலே கட்டுவதற்கு பல ஆண்டுகளாக அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்து, அவைகள் இன்னும் கட்டப்படவில்லை. சுந்திராபுரம், குனியமுத்தூர், ஒத்தக்கால் மண்டபம், மதுக்கரை ஆகிய இடங்களில் உடனடியாக மருத்துவ மனைகளை கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெண் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த அளவில், மாலை ஆறு மணிக்கு மேல் வேலையில் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்ற விதிமுறையை நாம் கண்டிப்பாகக் கடைபிடிக்க வேண்டும். ஆறு மணிக்கு மேல் 10 மணி வரை அனுமதி பெறறு வேலைக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கேள்வி நேரத்திலே சொன்னார்கள். அதன்மூலம், நிர்வாகிகள் இரவு முழுவதும் வேலைக்குப் பணி அமர்த்துகின்ற ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர் போராட்டத்திலே வன்முறை இல்லாத இடங்களிலே போலீஸ் தலையிடக்கூடாது. வேலை நிறுத்தம் போன்ற இடங்களில் அப்ரெண்டிஸ் என்ற பெயராலே கருங்காலிகளையும் அதைப்போல, டிரெயினிங் பயிற்சியாளர்கள் என்ற பெயராலே வேலை நிறுத்தத்தை உடைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை நிர்வாகம் எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறபோது, போலீஸ் அங்கே அனுமதிக்கப்படக்கூடாது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அரசியல் ரீதியான வழக்குகள் எல்லாம் வாபஸ் பெறப்படும் என்று மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அவையிலே அறிவித்தார்கள். அதைப்போல, தொழிலாளர்கள் மீது நியாயமற்ற முறையில் கடந்த கால அரசாங்கத்தாலே போடப்பட்ட வழக்குகள் ஏராளமாக இன்றையதினம் வழக்கு மன்றத்தில் நடந்து கொண்டு இருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. 15 நாட்களுக்கு ஒரு முறை வழக்கு மன்றம் சென்று கொண்டு இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, பஞ்சாலைகளைத் திறக்க வேண்டும் என்று ஆறு சங்கத் தலைவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தபோது, ஏராளமான தொழிலாளர்கள் மீது..........

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: விரைவில் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. ஆ. நடராஜன்: ஆறு தலைவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தபோது வேண்டுமென்றே பல வழக்குகளைப் போட்டு, தொழிலாளர்களை நசுக்குவதற்காக, கடந்த கால அரசாங்கத்திலே செய்த காரியத்தை உடனடியாக அந்த வழக்குகளை வாபஸ் பெறவேண்டும் என்று அன்போடு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்களிடம் ஏராளமான இ. பி. எஃப். பணம் பிடிக்கப்பட்டு, ஏறத்தாழ 352 இலட்சம் ரூபாயை முதலாளிகள் தங்கள் கையிலே வைத்துக் கொண்டு, அந்தத் தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்பு நிதியிலே போடாமல் இருக்கிறார்கள். அந்த நிர்வாகங்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எல்லா வழக்குகளையும் நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று முந்தைய அரசாங்கத்திலே மிகப் பெரிய சாதனையாகச் சொல்லப்பட்டதே தவிர, அவை நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டால், மாதவரத்திலே இருக்கிற சதர்ன் அலாய் பவுண்டரீஸ்-இலே வேலை செய்த 270 தொழிலாளர்களுக்காக, எங்களுடைய தொழிலாளர் முன்னேற்றச் சங்கப் பேரவைச் செயலாளர் மீதே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, அதனை வழக்குமன்றத்திற்கு இந்த அரசாங்கம் அனுப்பவில்லை. உடனடியாக அவைகளை, இதுபோன்ற நிலைமைகளை மாற்றி, எல்லா வழக்குகளையும் நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுத் தொழிலாளர் ஊதியம் ஒரே சீராக இல்லை ஒவ்வொரு கூட்டுறவு அமைப்பிற்கும் தனித்தனிச் சம்பளம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அவைகளை மாற்றி ஒரே அமைப்பான சம்பள விகிதத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1981 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கைத்தறி நெசவாளர்கள் சட்டம், அதைப்போல, 1982 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு உடலுழைப்புத் தொழிலாளர் வேலைகள் மற்றும் பணி நிலைமைகள் (முறைப்படுத்துதல்) சட்டம், 1986 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் சட்டம், இதுவரை இவைகள் எல்லாம் முறையாகச் செயல்படுத்தப்படவில்லை என்று நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்டி இவைகளை யெல்லாம் நல்ல முறையில் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தனியார் பஸ்களிலே, லாரிகளிலே பணியாற்றுகிற தொழிலாளர்கள் மிகக் குறைந்த ஊதியத்தைப் பெற்று வருகிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நம்முடைய, அரசாங்கப் போக்குவரத்து ஊழியர்களின் சம்பளத்திற்கு ஒத்த சம்பளமாகத் தரவேண்டு மென்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பாதுகாப்புத் தொழிலாளர்கள் ஏஜென்சி மூலம் பாதுகாப்புத் தொழிலாளர்கள் நியமிக்கப்படுவதைத் தடுத்து, அதற்கான உரிய சட்டம் இயற்ற இருப்பதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். அந்தத் தொழிலாளிகள் 300 ரூபாய் சமபளத்திலேதான் இன்றைய தினம் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போல, தமிழ்நாடு கடைகள் மற்றும் நிறுவனங்கள் சட்டத்தை மாற்றியமைக்க உள்ளதை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

கோவையிலே இருக்கிற என்ஜினியரிங் தொழிற்சாலைகளில் கோக், பிக்-அயர்ன் போன்றவைகள் மத்திய அரசாங்கத்தினாலே முறையாகத் தரப்படாத காரணத்தினால் ஏற்பட்டிருக்கிற தட்டுப்பாட்டின் காரணமாக 10,000 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்க மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து நமக்கு வரவேண்டிய கோக்கும், பிக்-அயர்னும் பெற்றுத்தர நம்முடைய அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, அமைப்பு ரீதியற்ற தொழிலாளர்கள், கட்டிடத் தொழிலாளர்கள், பாரம் தூக்கும் தொழிலாளர்கள் போன்ற பல்வேறு தரப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு நம்முடைய அரசாங்கம் குறைந்தபட்ச சம்பளத்தை அவ்வப்போது மாற்றி அமைப்பது தினச் சம்பளம் 15 ரூபாய்க்குக் குறையாமல்

நிர்ணயிப்பது, எல்லாத் தொழிலுக்கும் அகவிலைப்படி நிர்ணயிப்பது, அகவிலைப்படியை விலைவாசிப் புள்ளியுடன் இணைப்பது போன்ற நல்ல நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வதை நான் பாராட்டி வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

1983–84 ஆம் ஆண்டு சிம்சன் தொழிற்சாலையிலே 92 நாட்கள் நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தத்தில், அப்போதைய முதல்வர் அவர்கள் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, நிர்வாகத்தால் பழிவாங்கப்பட்டு வேலையிழந்த 15 தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையை முதல்வர் முடிவிற்கு விடவேண்டும் என்று முடிவு செய்து அந்தப் போராட்டத்தை நடத்தினார்கள். அந்த முதல்வர் அவர்கள் மூன்று மாத காலத்திற்குள் தன் முடிவை அறிவிக்கவில்லை. அதனால் முதல்வர் அவர்களுடைய முடிவு அறிவிக்கப்படாத காரணத்தால் 15 தொழிலாளர்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இன்னும் ஒரே ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. ஆ. நடராசன்; பாதிக்கப்பட்ட 9 தொழிலாளிகள் செட்டில்மென்ட் செய்து கொண்டார்கள். தொழிலாளர் முன்னேற்றச் சங்கப் பேரவையின் சார்பில் ஆறு பேர் வழக்கு நடத்தி, 5½ ஆண்டுக் காலத்திற்கு முழுச் சம்பளமும், வேலையும் கொடுக்க வேண்டும் என்ற தீர்ப்பைத் தந்து இருக்கிறார்கள். உடனடியாக அரசு அவர்களை வேலைக்கு எடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன், காரணம் 1971இல் நம்முடைய தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் 400 சிம்சன் தொழிலாளர்களுக்கு முழுச் சம்பளத்தை 1½ ஆண்டு காலத்திற்குப் பின்னாலே தந்து வேலையையும் பெற்றுத் தந்தார்கள் என்பதை அன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

வீட்டுவசதி வாரியம் தொழிற்சாலை சட்டத்தின் கீழ் வருவதால் அவர்களுக்கு போனஸ் 8.33 சதவீத அளவில் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன், வாரியம் தொழிற் சங்க நிர்வாகிகள், உறுப்பினர்கள் மீது கடந்த காலத்திலே எடுக்கப்பட்ட பழி வாங்கும் நடவடிக்கையை உடன் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வாரிய பணியாளர்கள் நியமனம், பணி உயர்வில் முறை கேடுகளை களைந்து 'பணி முதுநிலை பட்டியல்' தயாரித்து வெளியிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் மாவட்ட செய்தி அலுவலராக பணியாற்றிய திரு. பார்த்தசாரதி என்ற அதிகாரியை அவசர காலத்தில் 1976 ஆம் ஆண்டு வேண்டுமென்றே பணி நீக்கம் செய்தார்கள். இவர் ஒரு விடுதலைப் போராட்டத் தியாகி

யினுடைய மகன் என்ற காரணத்தால் வழக்கு மன்றத்தில் வழக்கு தாக்கல் செய்த அனைவருக்கும் மீண்டும் வேலை தரப்பட்டு விட்டது. ஆனால் இவரால் வழக்கு தொடர முடியவில்லை. எனவே மனிதாபிமான அடிப்படையில் அவருக்கு மீண்டும் வேலை தரப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரு செய்தி. கோவையில் இருக்கக்கூடிய ஐ.டி.ஐ. தொழிற் பயிற்சி நிலையத்திலே பணியாற்றக்கூடிய பணிமனை உதவியாளர்கள், பண்டக பணிமனை உதவியாளர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய அடிப்படை ஊதியத்திலே ஏற்பட்டுள்ள முரண்பாடுகளை களைய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கோள்கிறேன். சம வேலைக்கு சம ஊதியம் என்ற அடிப்படையில் இளநிலை பயிற்சியாளர்கள் கிரேடு ஒன்று, இரண்டு என்ற முறைகளை உடனடியாக ரத்து செய்து ஊழியர்களிடையே சுமுகமான நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு 150 தனியார் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்கள் துவக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அவைகளில் ஏராளமானவைகளில் தொழில் கருவிகள் இல்லாமல் இருக்கிறது. அவைகள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுத்து முறைகேடுகளை களைய வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு உழைக்கும் மக்களுக்காக அவர்களுடைய உரிமைகளை பாதுகாக்கக்கூடிய ஒப்பற்ற அரசாக திகழ்கின்ற இந்த அரசினுடைய மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று இதற்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்வதைப் பாராட்டி என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, செய்தித் துறை, சுற்றுலாத் துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை விளக்குவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்ததற்கு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய துறையிலே தொழில்நுட்ப கலை பிரிவு, செய்தித்துறை பிரிவு ஆகிய இரண்டும் 'மாஸ் மீடியா' என்று சொல்லுகின்ற அதே நேரத்தில் நாள்தோறும் பாமர மக்களால், அறிஞர்களால் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய துறைகள் ஆகும். கலைத் துறையை திரைப்பட நுட்பவியல் துறையின் கீழ் முழுமையாக நாம் கொண்டுவராவிட்டாலும் திரைப்படங்கள் வெளியிடுவதை மட்டும் சினிமாட்டோகிராப் ஆக்ட்-ன்கீழ் நாம் வகைப்படுத்திக்கொண்டு இருக்கிறோம். எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் அமைப்பு உண்டு; எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் சட்டம் உண்டு; எல்லாத் தொழிலுக்கும் வரைமுறை உண்டு. வக்கீலாக இருந்தாலும், மருத்துவர்களாக இருந்தாலும், சார்ட்டர்ட் அக்கவுண்டென்ட் ஆக இருந்தாலும் அதை முறைப்படுத்துவதற்கு,, ஒழுங்குப்படுத்துவதற்கு—ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு சட்டம் வழிவகை செய்கிறது. ஆனால் பாமர மக்களால் நாள்தோறும் பல கோடி ரூபாய் அள்ளிக் கொடுத்து தயாரிக்கும், வளர்க்கும் ஒரு துறைதான் கலைத்துறை ஆகும். அந்தத் துறையில் இருக்கக்கூடிய

யாராக இருந்தாலும் நடிகராக இருந்தாலும் நடிப்புத் துறையில் என்ன பணி ஆற்றினாலும் அதற்கென்று இதுவரை ஒரு சட்ட விதியும் நம்முடைய 'சினிமாட்டோகிராப் ஆகட்'-ன் கீழ் கொண்டுவரப்படவில்லை என்பதை இந்த அவையின் கவனத் திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதை ஒரு தொழிலாக இன்னும் நாம் அறிவிக்கவில்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால் பஸ்களை தேசீயமயம் ஆக்கியிருக்கிறோம், குதிரைப் பந்தயத்தை நடத்தக் கூடியவர்களின் சொத்துக்களைக்கூட ஒரு சட்டத்தைப்போட்டு நாம் கையகப்படுத்தியிருக்கிறோம். சாதாரண மனிதனால் இன்னும் சொல்லப்போனால் எல்லா மக்களாலும் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய துறை எந்தத் துறை யாக இருந்தாலும் அதை நாம் தேசியமயம் ஆக்கிவிடு கிறோம். இந்தத் திரைப்பட நுட்பத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் அதை தொழிலாகவோ வியாபாரமாகவோ இல்லா விட்டால் ஒரு துறையாகவோ மத்திய அரசாங்கமும் அறிவிக்கவில்லை, மாநில அரசாங்கமும் அறிவிக்கவில்லை, வகைப்படுத்தவில்லை என்பதை முதலில் நான் இங்கே கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். நம்முடைய இந்திய அரசியல் சட்டத்தில். யாரும் எந்தத் தொழிலையும் செய்யலாம், எந்த வியாபாரத்தையும் செய்யலாம். "All citizens shall have the right to practise any profession or to carry on any occupation trade or business" என்று அரசியல் சட்டத்தின் பிரிவு 19 (ஜி)-ல் இருக்கிறது. அதில் உட்பிரிவு, கிளாஸ் 2 இருக்கிறது. மாநில அரசாங்கம் நினைத்தால் ஒரு ரீசனபிள் ரெஸ்ட்ரிக்ஷனை அதில் போட்டு வகைப்படுத்துவதற்கு வழி வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. என்ன காரணமோ தெரியவில்லை பல ஆண்டுக்காலமாக இதை யாராவது பார்த்தார்களா? இல்லா விட்டால் நமக்கு ஏன் இந்த வம்பு என்று விட்டு விட்டார்களா என்று எனக்குத் தெரியாது. இந்தத் துறையில் எல்லோரும் இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காகவோ என்னவோ ஒரு விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறார்களோ என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர் களும் கலைத் துறையில் தொடர்பு கொண்டவர் என்ற காரணத் தினால் இந்தச் சட்டப் பிரிவை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்! இங்கே அதிகமான வருமானம் ஈட்டக்கூடியவர் கள் அரசாங்கத்திற்கு அல்ல, இருக்கிறார்கள். அதிகமான வருமானத்தை தனி நபர் ஈட்டக்கூடிய ஒரே ஒரு தொழில் இது பெரிய பெரிய இண்டஸ்ட்ரியலிஸ்ட்ஸ் தவிர. இது ஒரு பெரிய தொழில் ஆகும், இந்தத் தொழிலில் ஈடுபடக்கூடிய வர்களை ஏன் அரசாங்கத்தின் மூலமாக ஈடுபடுத்தக் கூடாது. நீங்கள் திரைப்பட நுட்பக் கல்லூரியை வைத்திருக்கிறீர்கள். அந்தக் கல்லூரியிலிருந்து வெளியே வரும்போது அந்தக் கல்லூரியில் பயின்ற நடிகர்கள், நடிகைகளை வைத்து ஏன் அரசாங்கமே படத்தை எடுக்கக் கூடாது என்று ஒரு ஆலோ சனையை இங்கே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காரணம் இந்தத் துறைக்கு வரக்கூடியவர்கள், நான் எல்லோரையும் சொல்லவில்லை. ஒரு சிலரைத் தவிர பலபேர் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். "Survival of the fittest" என்று சொல்லு

வோமே, அதைப்போலத்தான். எல்லோருக்கும் வாய்ப்புக் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு துறையாக அது இல்லை. ஆகவே எப்படி அமெரிக்க நாட்டில் ஹாலிவுட்டில் நேரடியாக அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து இந்தப் படத்திற்கு நீங்கள் நடிக்க வேண்டும்; இந்தப் படத்திற்கு நீங்கள் நடிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி அவர்கள் மேற்பார்வையிட்டு அந்தத் துறையை எப்படி இயக்குகின்றார்களோ அதுபோல ஏன் நாம் அதை இயக்கக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோளாகும்.

இன்னொன்று, இங்கே பலபேருக்கு அனுபவம் இருக்கின்ற காரணத்தினால் சொல்கின்றேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் அனுபவம் உண்டு. ஒருவரே கதை எழுதி, ஒருவரே அந்தப் படத்திலே நடித்து; ஒருவரே அந்தப் படத்தை வெளியிட்டு, ஒருவரே அந்தப் படத்தை திரையரங்குகளில் காட்டினால் MRTP Act—Monopolies and Restrictive Trade Practices Act இருக்கிறது உங்களுக்கு எல்லோருக்கும் தெரியும். சுப்ரீம் கோர்ட் ஜட்ஜ்தான் அதற்குத் தலைவராக இருக்கிறார். யாராவது அங்கே எடுத்துச் சென்றிருக்கிறார்களா காரணம் இதுவரையில் அந்தத் துறை சாதாரண மனிதனுடைய துறை. அதுவே ஒரு தொழிலதிபர் தானே கச்சா பொருளை உருவாக்கித் தானே ஒரு ஃபினிஷிங் புராடக்டை உருவாக்கினால் MRTP Act வந்துவிடும். ஆனால் இங்கே அப்படி அல்ல. இவரே கதை எழுதலாம்; இவரே படம் எடுக்கலாம்; இவரே நடிக்கலாம்; இவரே திரையரங்குகளில் வெளியிடலாம். இன்னும் சொல்லப்போனால் அவர்களே விளம்பரமும் செய்யலாம். இத்தனைத் தொழிலையும் ஒருங்கிணைத்து செய்யக்கூடிய அந்தத் துறைக்கு இந்தச் சட்டம் இதுவரையில் யாராலும் பயன்படுத்தப் படவில்லை என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்,

இன்னொன்று ''மாஸ்மீடியா'' என்ற உடன், இந்தத் துறையில் சிறந்து விளங்கிய ஒரிருவர் அரசியல் கட்சிகளில் தொடர்பு கொண்டவர்கள். நம்முடைய மறைந்த முதலமைச்சர் அவர்களும், சிவாஜி கணேசன் அவர்களும் அந்தத் துறையில் இருந்து நெடிய காலமாக அந்தத் துறையை வளர்த்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நாடகத்திலே நடித்து பிறகு திரைப்படத் துறைக்கு வந்து இந்தத் துறையை நன்கு வளர்த்தார்கள். அவர்களால் தான் இந்தத் துறைக்கே ஒரு அந்தஸ்து கிடைத்தது. ஒரு காலத்தில் இந்தத் துறைக்கு அந்தஸ்தே கிடையாது. இன்றைக்கு வரக்கூடியவர்கள் அப்படியல்ல. இன்றைக்கு வரக்கூடியவர்கள் ஒரு வியாபார நோக்கோடு எந்தெந்தப்படங்களை வெளியிட்டால் மக்களுக்கு ஏற்புடமை இருக்கிறதோ அதைத் தான் வெளியிடுகிறார்கள். மக்களைத் திருத்தக்கூடிய அளவிற்கு எல்லாப் படங்களும் வெளிவருகிறதா என்பதை ஒரு கேள்வியாக நான் இங்கே கேட்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். யாரோ ஒருவர் ஒரு தவறைச் செய்யலாம். ஊசி போட்டு ஒருவரைக் கொல்லுகிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள், அந்த நிகழ்வையே படமாக எடுக்கும் போது, தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்லோருக்கும் இதுபோன்ற எண்ணங்கள் தோன்றாதா என்பதுதான். காரணம் Man is easily

susceptible to crime. அதாவது ஒரு சூழ்நிலை உருவானால் அதை தவிர்க்க முடியாது. ஆகவே இதுபோன்ற படங்களை சென்சார் அனுமதித்தாலும் நம்முடைய தமிழகத்தில் பல பட நிறுவனர்களை அரசாங்கம் அழைத்தே கூட உடனே பேசலாம். காரணம் நீங்கள் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவீர்களோ கொண்டு வரமாட்டீர்களோ எனக்குத் தெரியாது.

இன்னொன்று, விளம்பரம். அதிகமான விளம்பரம் பெறக் கூடியவர்கள் திரைப்படக் கலைஞர்கள்தான் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இது ஒரு கலை; தொழில் அல்ல. It is an art. இந்தக் கலை மூலமாக வரக்கூடியவர்கள் கொஞ்சம் வந்து பின்னால் அரசியலுக்கு வந்துவிடுகிறார்கள். கொஞ்சம் பணம் சேர்ந்து விட்டால் அரசியலில் அந்தஸ்து பெறலாமே என்ற அவா தான். அந்த அவாவில் எனக்கு ஒன்றும் இறுப்பு கிடையாது. ஆனால் அவர்களுடைய கடந்த கால எண்ணங்கள், கடந்த கால வாழ்க்கையை நாட்டு மக்கள் புரிந்துகொள்வது கிடையாது. ஒரு அரசியல் கட்சித் தலைவர் தவறு செய்தால் உடனே பத்திரிகையில் வந்துவிடுகிறது. ஆனால் இப்படிப்பட்டவர்கள் விளம்பர, பிரச்சார செயலாளர்களாக ஆங்காங்கே மாறி விடுகிறார்கள். தியாகம் இல்லாமல், உழைப்பு இல்லாமல் வரக்கூடியவர்களை நம்முடைய கட்சிகளும் பயன்படுத்துகின்றன. மக்களால் விளம் பரம். பொருளுக்கு விளம்பரம் கொடுத்தவர்கள் எல்லாம் வாக்கு களைப் பெறுவதற்கு விளம்பரக் கருவிகளாகப் பயன்படு கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. ஒரு பனியனுக்கு 'அட்வர்டைஸ்மென்டாக' இருந்து, மக்களை அணுகி வாக்கு களைக் கேட்பது மக்கள் பனியன்கள் வாங்குவதற்கு வேண்டு மானால் அவர்களைப் பயன்படுத்தலாமே ஒழிய மக்களுடைய வாக்குகளைப் பெறுவதற்கு, மனப்பக்குவம் இல்லாத மக்களை ஏமாளிகளாக மாற்றிவிடக் கூடாது என்பது எனக்கிருக்கிற ஆதங்கமாகும். ஆகவே அதை மறந்துவிடக் கூடாது.

இன்னொன்று. அந்தத் துறையில்தான் அதிகமாகப் பட்டங்கள் வழங்குகிறார்கள். ஏற்கெனவே அதைப்பற்றி பேசினேன்; அதையும் பார்த்தேன். ஸ்டேட்டாக இல்லா விட்டாலும் மத்திய மாநில அமைச்சர்கள் கலந்துகொள்ளக்கூடிய நிகழ்ச்சிகளில் இதைப்போன்ற பட்டங்கள் பெரிய பெரிய பட்டங்களாக அளித்துவிடுவது—உண்மையிலேயே நாம் இன்றைக்கு பட்டங்களை எல்லாம் அளித்து விட்டோம். நாம் முதலிலே அளித்துவிட்டோம்; மறைத்துவிட்டோம்; லாசாகி எடுத்து விட்டோம்.

புதிதாக ஏதோ மக்களிடம் அவர்கள்தான் தொடர்புகொள்ள உரிமை படைத்தவர்களைப் போல விளம்பரம் காட்டுவதை ஓரளவுக்கு கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பத்திரிகையில் வரக்கூடிய விளம்பரங்கள் அப்படித்தான். ஒரு பக்கம் விளம்பரம். பக்கத்திலே ஒரு அடைமொழி அவர்களுடைய பெயரைப்போட்டு, பத்திரிகையில், வாரப்பத்திரிகைகள்

1989 ஏப்ரல் 20] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

ஆனாலும் அட்டைகளில் படத்தைப் போட்டால் கூட, அவர்களைப் போடாவிட்டால் விலை போகாது என்ற சந்தேகத்தோடு அப்படிப்பட்டவர்களை விளம்பரப்படுத்துகிறார்கள் என்பது என்னுடைய வேதனையாகும். நல்ல அறிஞர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் பொது வாழ்க்கைக்கு வந்திருக்கக் கூடிய ஜனாதிபதி இருக்கிறார், பிரதமர் இருக்கிறார், அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களை எல்லாம் நாட்டில் அடையாளம் காட்டினால்தான் ஒரு நாடு ஒழுங்காக வளரமுடியும் என்பதை நான் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஒரு காலத்திலே உங்களுடைய படத்தையும் எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் போட்டார்களே;

திரு. பி. எச். பாண்டியன்: அதுவும் வியாபாரம் தான். சில பத்திரிகைகள் நல்ல எண்ணத்தோடு போட்டார்கள். சில பத்திரிகைகள், அவர்களுக்கு ஏற்பப் போட்டார்கள். குறை சொல்வதற்காக கூட போட்டிருக்கலாம்.

செய்தித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இந்திய அரசாங்கம் பத்திரிகை விளம்பரத்திற்காகச் செலவழித்த தொகை 700 கோடி ரூபாய் இந்த ஆண்டு. நம்முடைய அமைச்சரைக் கேட்டேன். தமிழக அரசு எவ்வளவு ரூபாய் செலவழித்தது என்று கேட்டேன். ஓராண்டுக்கு விளம்பரமாக 6 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு விளம்பரத்தை நாம் கொடுக்கும்போது எந்த அளவுக்கு மக்களுடைய எதிர்பார்ப்புகள் இருக்கும் என்பதுதான். பத்திரிகைகளிலிருந்து என்னென்ன செய்தி வர வேண்டும், என்னென்ன விவகாரங்கள் நாட்டு மக்களுக்கு நல்லது என்பதைத் தர வேண்டும் என்பதே இது போன்ற செலவுகள் நமக்கு குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்றன என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

இதுதான் அக்கவுன்டபிளிட்டி. நான் அன்றைக்கே சொன்னேனே 700 கோடி ரூபாய் வரை அரசாங்கம் செலவழித்தால் இவ்வளவு பணமும் மக்கள் பணம்; மக்களுடைய வரிப்பணம்; ஆகவேதான் மக்களுக்கு கணக்குச் சொல்லவேண்டிய பொறுப்பு எல்லாத் துறைக்கும் உண்டு. பத்திரிகையையும்சேர்த்துதான் சொல்கிறேன். இதில் விதிவிலக்கு யாருக்கும் கிடையாது. யாராக இருந்தாலும், ஜனாதிபதியாக இருந்தாலும் மக்களுடைய வரிப்பணத்தைப் பெறக்கூடியவர்கள் மக்களுக்கு கணக்குச் சொல்லக்கூடிய பொறுப்பிலே இருக்கிறார்கள் என்பதை மறக்கக்கூடாது. செய்தித்துறை அமைச்சர் என்பதால் நான் சொல்கிறேன். டி.வி.யின் போக்கை ஏற்கெனவே நாம் கண்டித்திருக்கிறோம். அது பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பயன்படுகிறது. அதை அரசியல் காரணங்களுக்குப் பயன்படுத்தக் கூடாது.

ஒரு கட்சியின் ஊர்வலத்தை, அது எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் அதைக் காட்டுவதற்காக நாம் அதைப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணமாகும். அப்படி

என்றால் எல்லா கட்சிகளின் ஊர்வலங்களையும் காட்ட வேண்டும். ஒரு கட்சியின் கொள்கைகளை, ஒரு கட்சியின் செயலாளர் அளிக்கக்கூடிய பேட்டிகளை நாம் டி.வி. யில் காட்டினால், தமிழ்நாட்டில் பல்வேறு கட்சிகள் இருக்கின்றன. அத்தனை கட்சிகளுக்கும் நேரம் இருக்காது என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணமாகும். இங்கே நேற்றையதினம் கூட பொதுப்பணித்துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது நடைபெற்ற விவாதம் குறித்து டி.வி. யில் சொல்லப்படவில்லை. நான் இரவிலே டி.வி. பார்த்த காரணத்தால் இதை நான் இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த அவைக்கு வராதவர்கள் பற்றிய செய்தி மட்டுமே சொல்லப்பட்டது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்மொழிந்த மானியக் கோரிக்கை, அந்த விவாதத்தில் பங்குகொண்ட உறுப்பினர்களின் பெயர்கள், அவர்களுடைய விவாதங்கள் பற்றிய விவரங்கள் எல்லாம் அங்கே சொல்லப்படவில்லை இதை எங்கே போய்ச் சொல்வது? ஒரு நம்பிக்கையோடுதான் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே செய்தித் துறை அமைச்சர் அவர்கள்—செய்தித் துறை என்றால் டி.வி. க்கும் சேர்த்துத்தான் நீங்கள் அமைச்சர் என்று வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். காரணம் இங்கே நாம்தான் —நேரடியாக அமைச்சரோடு பேசி இப்படி, இப்படி தமிழகத்தில் செய்திகளை நாட்டு மக்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆகவே இந்த அளவிற்கு என்னுடைய கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்ததற்காக நான் நன்றி சொல்லி அமைகிறேன், நன்றி.

*திரு. பொ. முருகேசன்: மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 19 ஆம் நூற்றாண்டின் விடிவெள்ளியாகத் திகழ்ந்து வரும், சீர்கெட்டுக் கிடந்த தமிழர்களைத் தட்டி எழுப்பி அவர்களிடம் பெரும் மாறுதலைக் கண்ட வெண் தாடி வேந்தன் தந்தை பெரியாரைத் தலைவராக ஏற்று அவரின் கொள்கைகளைத் தமிழகம் எங்கும் தன்னுடைய சிங்காரத் தமிழில் கூறி புது மறுமலர்ச்சியை உண்டாக்கிய தமிழ் அன்னையின் தலைமகன் பெரியாரின் முதல் தொண்டன், இன்று எங்களை வழி நடத்திச் செல்கிற தமிழகத்தின் முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இரவலாக உன் இதயத்தைத் தா என்று கேட்கப்பட்ட அன்பு அண்ணன், எல்லோராலும் அண்ணா அண்ணா என்று அன்போடு அழைக்கப்பட்ட தமிழகத்தினுடைய முன்னாள் முதல்வர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பிறந்த காஞ்சிபுரத்தில் காஞ்சித் தொகுதியின் சார்பாக இந்த அவைக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்ததற்காக என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 20] [திரு. பொ. முருகேசன்]

(முற்பகல் 11-20)

இன்றைய தினம் தொழிலாளர் நலனும், தொழிற்சாலைகளும் என்கின்ற மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் எனக்கு பேசுகிற வாய்ப்பு தந்தமைக்காக என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளவும் நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தொழிலாளர் நலன் பற்றிப் பேசுகிற நேரத்தில் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு அவர்களுடைய நலனில் அக்கறை கொண்ட அரசு என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒரு பொருளாகும். இந்த அரசு பொறுப்பேற்றவுடன் மூடப்பட்ட ஆலைகள் எல்லாம் திறக்கப்பட்டு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு அந்த நடவடிக்கையின் காரணமாக கோவை தமிழ்நாடு ஸ்பின்னிங் மில்ஸ், கோவை வாசுதேவா டெக்ஸ்டைல்ஸ், கோவை கே.ஜி.எஸ். ஸ்பின்னிங் மில்ஸ் என்ற மூன்று ஆலைகள் சென்ற மார்ச் மாதத்தில் திறக்கப்பட்டு இன்றைக்கு பல்லாயிரம் தொழிலாளர்களின் குடும்பங்கள் கலைஞரை வாழ்த்துகிற சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், மூடப்பட்டிருக்கிற ஆலைகளையும் திறக்கின்ற அந்த வாய்ப்பை இன்றைக்கு இந்த அரசு உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. எனவே இந்த அரசைப் பாராட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் என்னுடைய தொகுதியான காஞ்சிபுரத்தில் நீண்டகாலமாக விடப்பட்ட கோரிக்கை, ஒரு இரண்டாயிரம் தொழிலாளர்களுக்காவது வேலைவாய்ப்பு பெறக்கூடிய ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தி அண்ணாவின் பெயராலே அது இயங்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை இந்த அரசு நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், காஞ்சிபுரம் தாலுக்காவை பின்தங்கிய தாலுக்காவாக அறிவித்து தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமாறும் மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுவுமின்றி, காஞ்சிபுரம் வட்டாரத்தில் கரும்பு பயிர் அதிகமாக சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. ஆனால் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து சுமார் 70 கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்கு அப்பால்தான், படாளம் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையும், திருத்தணி கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையும் உள்ளது. எனவே காஞ்சிபுரத்திலே ஒரு புதிய சர்க்கரை ஆலை அமைத்துக் கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு அது நன்மையாகும். அந்த பகுதியிலே வாழ்கின்ற மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்படும். எனவே அந்த வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்குமாறு இந்த அரசை வலியுறுத்தி கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து சுற்றுலாவைப் பொறுத்தவரையில், இந்திய அரசு நடத்திய ஆய்விலிருந்து 58 இடங்கள் மிகச்சிறந்த சுற்றுலாத் தலங்கள் என்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் தமிழ்நாட்டில் முக்கிய தலங்களாக 11 நகரங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, குறிப்பாக, சென்னை, மதுரை, இராமேஸ்வரம், திருச்சிராப்பள்ளி, உதகமண்டலம், மாமல்லபுரம், கன்னியாகுமரி, தஞ்சாவூர், கோயம்புத்தூர், நாகப்பட்டிணம், கொடைக்கானல் ஆகிய 11 இடங்களையும் இன்றைக்கு சுற்றுலாத் தலங்களாக அறிவிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. என்ன காரணத்தினாலோ, தொன்மை வாய்ந்த சரித்திர பிரசித்தி பெற்ற காஞ்சி மாநகரம் இதில் சேர்க்கப் படாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது ஆகும். எனவே அறிவிக்கப் பட்ட இந்த 11 இடங்களோடு காஞ்சி மாநகரம் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏற்கெனவே இது சுற்றுலா நகரமாக இருக்கின்ற காரணமாகத்தான் சுற்றுலா பயணிகள் தங்குவதற்காக ரூ. 40 லட்சம் செலவில் சுற்றுலா இல்லம் மத்திய அரசு நிதியோடு இன்றைக்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இப்படிப்பட்ட சிறப்புப் பெற்ற காஞ்சிபுரம் நகரத்தையும் மிகச் சிறந்த சுற்றுலாத் தலமாக அறிவித்து அந்த 11 இடங்களோடு இதையும் சேர்த்து 12—வது நகரமாக அறிவித்து, வெளிநாட்டினரை கவரும் சுற்றுலா தலமாக அறிவித்து, காஞ்சி மாநகரை அழகிய நகரமாக உருவாக்கித் தருமாறு இந்த அரசை நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த சுற்றுலா பயணிகளை கவர்கின்ற இந்த காஞ்சிமாநகரம் இன்றைக்கு குடிநீர் பிரச்சினையாலே பல ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. குடிநீர் பிரச்சினை இருந்தாலும்கூட, இந்த ஆண்டு தொடர்ந்து மழையின்மை காரணமாக குடிநீர் பிரச்சினையால் பெரும் ஆபத்தை காஞ்சி மாநகரம் எதிர்நோக்கிக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. குடிநீர் பிரச்சினையால் சுற்றுலா பயணிகள் இந்நகரத்திற்கு சுற்றுலா வரவே அஞ்சுகின்ற நிலைமைகள் ஏற்படும். எனவே இந்த அரசு குடிநீர் பிரச்சினையை உடனடியாக கவனித்து, சுற்றுலா பயணிகளை கவர்கின்ற வகையில், குடிநீர் பிரச்சினையைத் தீர்க்கின்ற வகையில், நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காஞ்சிபுரம் பேரறிஞர் அண்ணா பிறந்த ஊர் என்கிற பிரசித்தி பெற்றது. அதுதான் என்னுடைய தொகுதியும் கூட, ஆனால் அங்குள்ள மக்கள் அடிப்படை வசதிகளை கூட பெற முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே சொல்லவில்லையென்றால் என்னுடைய கடமையிலிருந்து நான் தவறியவனாவேன். அங்கே பல ஆண்டுகளாக குடிதண்ணீர் பிரச்சினை மிகக் கடுமையாக உள்ளதால் 1976 ஆம் ஆண்டில், கலைக்கப்பட்ட நகராட்சியின் எதிர்கால தேவையை உணர்ந்து

குடிதண்ணீர் திட்டம் ஒன்று பெரிய அளவில் போடப்பட்டது, அதை 4½ கோடி ரூபாய் செலவில் நிறைவேற்ற அன்றைக்கு இருந்த அரசு கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொண்டது. அதற்கு பின்னால் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு தேர்தல் நடத்தப்பட்ட போது, நகராட்சி தேர்தலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வெற்றி பெற்றதால் அன்றைக்கு ஆட்சி பொறுப்பில் இருந்தவர்களால் அத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. இன்றைக்கு குடிநீர் மேற்பார்வையாளர் அலுவலகத்தில் அந்தத் திட்டம் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக பரிசீலனைக்கு எடுத்து நிறைவேற்றித்தர வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தவகையில் காஞ்சி மாநகர மக்களின் குடிநீர் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண வேண்டும். இருக்கின்ற குடிதண்ணீரை இன்றைக்கு நகர மக்களுக்கு விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்றால்கூட அதற்கு போதுமான அளவுக்கு மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை. எனவே அங்கே நல்ல முறையில் மின்சாரம் கிடைக்க, நெய்வேலியிலிருந்து செல்லும் லைனிலிருந்து நேரடியாக பெற்று, அதாவது சிங்கபெருமான் கோவிலில் இருந்து நேரடியாக பெற்று, பாலாற்று குடிநீர் வழங்கு கின்ற பம்பிங் ஸ்டேசனுக்கு அந்த இணைப்பை தந்து இதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும்,

அப்படி நேரடியாக மின் இணைப்பு கிடைப்பதன் மூலம் இருக்கின்ற தண்ணீரை முழு அளவில் நகர மக்கள் பயன்படுத்த முடியும். அந்த அடிப்படையில் அங்குள்ள மக்களின் அடிப்படை வசதிகளை செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, காஞ்சி நகராட்சியிலுள்ள தெருக்கள் எல்லாம் மேடு பள்ளமாக காட்சியளிக்கின்றன. இதனால் போக்குவரத் துக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, தெருக்களை எல்லாம் சீர்படுத்த வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நிதி உதவிகளை அரசு செய்து தர வேண்டும். அதன் அடிப்படையில் காஞ்சி மாநகர் சிறந்த சுற்றுலா ஸ்தலம் என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, குடிதண்ணீர் பிரச்சினையை தீர்க்க ஒரு திட்டத்தை இங்கே நான் சொல்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் நீர் பாசன வசதி அளிக்கின்ற மிகப் பெரிய தாமல் என்கின்ற ஏரி இருக்கிறது. எப்போதும் அந்த ஏரியில் தண்ணீர் இருப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். அங்கே எப்போதும் தண்ணீர் இருந்தால்தான் வேகவதி ஆற்றிலே தண்ணீர் வரும். அதன் அடிப்படையில் அங்குள்ள கிணறுகளில் எல்லாம் ஊற்று வரும். அதுமட்டுமல்லாமல வேகவதி ஆறு காஞ்சிபுரத்தில் ஓடுவதால் காஞ்சி மாநகர மக்களின் குடிதண்ணீர் பிரச்சினையும் தீரும். மேலும் இந்த ஏரிக்கு பாலாற்றிலிருந்து வரவு கால்வாய் உள்ளது. அதையும் செப்பனிட்டு இரு பக்கங்களிலும் சிமென்டால் கரை கட்ட வேண்டும். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் இந்தத் திட்டத்தை ஆய்வு செய்த பொறியாளர், அலுவலக வசதி, பியூன் போன்றவற்றுக்கு எல்லாம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டும் இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதுமட்டுமல்ல,

அன்றைக்கு விவசாய அமைச்சராக இருந்த திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் கூட இது குறித்து நேரடியாக முயற்சித்து பார்த்தார்கள். அதுபற்றிய முக்கிய விபரங்களை எல்லாம் சமர்ப்பித்துள்ளேன். இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால் செம்பரம்பாக்கம் ஏரி வரை இந்தத் தண்ணீர் பாயும்.

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முருகேசன் அவர்கள் நேற்றைக்கு பேசுவதற்கு முடியாத குறை இருந்ததை இன்றைக்குத் தீர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார். இந்தக் கோரிக்கைகளை எல்லாம் என்னிடத்தில் உறுப்பினர் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறார். அவைகள் எல்லாம் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. விரைந்து இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்ற உறுதியை நான் அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்,

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவர் பேசுவது கன்னிப் பேச்சு என்பதால் நான் தடை செய்யவில்லை. பல்வேறு மானியங்களைப் பற்றி (சிரிப்பு) அவர் இன்றைக்கு முழுமையாகப் பேசிவிட்டார்.

(முற்பகல் 11.30)

திரு. பொ. முருகேசன்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் உறுதி அளித்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீர்ப் பாசனத்தை விட்டு, வேறு ஏதாவது பேசுங்கள்.

திரு. பொ. முருகேசன்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு நீண்டகாலமாக மழையில்லாத காரணத்தாலேயும், மின் தட்டுப்பாட்டாலேயும் இன்றைக்கு விவசாயிகள் பெரும் நஷ்டத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிற காரணத்தாலே, காஞ்சிபுரம் தாலூக்காவை வறட்சித் தாலூக்காவாக அறிவித்து, அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தருகின்ற வழி வகைகளை இந்த அரசு செய்து தர வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு, இன்னும் பல பிரச்சினைகளைப் பேசவேண்டி இருக்கிறது. அடுத்து ஒரு வாய்ப்புத் தருமாறு கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்புத் தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: வாய்ப்பு நிச்சயமாக உண்டு.

திரு. குமரி அனந்தன்: மாண்புமிகு துணை சபாநாயகர் அவர்களே, தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில் ஆர்கனைஸ்டு லேபர், அன் ஆர்கனைஸ்டு லேபர் என்று இரு வகையாக இருக்கிற காரணத்தாலே, ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு, சீர் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற அந்தத் தொழிற் சங்கங்களினுடைய கண்காணிப்பின்கீழ் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு

மேலும் மேலும் நலம் பயக்கும் திட்டங்களை அரசாங்கம் கொண்டு வர வேண்டுமென்று நாம் விரும்புகிறோம். அப்படி பணி புரிந்து கொண்டிருக்கிற தொழிலாளர்கள் ஒய்வு எடுக்கின்ற ஒரு வயதை அடைவதற்கு முன்னாலே, அவர்கள் பெறப் போகின்ற ஒய்வு ஊதியத்தை வைத்து அவர்கள் என்ன செய்யக் கூடும் என்று சொல்லுகின்ற, ஆலோசனை வழங்குகின்ற அமைப்பை தொழில் நிர்வாகமும், தொழிற் சங்கமும் அரசாங்கத்தினுடைய உதவியோடு ஒவ்வொரு தொழிற்கூடத்திலும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்கள் ரிடையர்மென்ட் என்று சொல்லுகிறார்கள் அல்லவா, அதற்குப் பிறகு அவர்கள் பெறுகின்ற அந்தப் பணத்தை எல்லாம் எப்படிப் பயனுள்ள வகையிலே அவர்கள் பயன்படுத்தலாம் என்பதற்கு ஓர் ஆலோசனை வழங்குவதற்கு ஒரு குழு அமைக்கப்பட வேண்டும்.

அன்ஆர்கனைஸ்டு செக்டார் என்று சொல்கிற வகையிலே, பீடி சுற்றுபவர்கள், அன்றாடம் கூலி வேலைக்குப் போகிறவர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் ஊதிய உயர்வு கொடுப்பதோடு, அவர்கள் பெறுகின்ற ஊதியத்தையும் பயனுள்ள வகையிலே செலவழிப்பதற்குரிய திட்டங்களை அவர்களுக்குக் கொடுப்பது நல்லது.

மூடிக் கிடக்கின்ற தொழிற்சாலைகளை எல்லாம். ஸ்டேன்டர்ட் மோட்டார் கம்பெனி உட்பட ஆலைகள் உட்பட, அத்தனையும் உடனடியாகத் திறப்பதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே நான் இங்கே கூறியிருக்கிறேன். எனக்குப் பின்னாலே என் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசும்போது அவைகளைச் சொல்லுவார்கள். எனவே அடுத்த செய்திக்கு நான் போகிறேன்.

இங்கே மகிழ்ச்சிகரமான விஷயம் என்னவென்றால், தொழிற் துறையிலே, தொழிலாளர் நலனைப் பராமரிக்க, பிட்டுக்கு மண் சுமந்த மதுரையிலிருந்து வருகிறவர் அமைச்சராக இருக்கிறார். இறைவன் ஆனாலும் உழைத்தால்தான் ஊதியம் என்பதையும், ஊதியம் இருந்தால்தான் உழைப்பதற்கு முடியும் என்பதையும் எடுத்துக் காட்டுகின்ற ஒரு தத்துவத்தின் அடிப்படையிலே வந்த காரணத்தாலே, இந்த இரண்டையும் பொருத்திப் பார்த்து, பொருத்தமான நடவடிக்கை எடுப்பார் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. அடுத்து வருகின்ற பெருமகனாரோ, செய்தி, சுற்றுலா அறநிலையம் இந்த மூன்றிலும் அவரே தொடர்புடையவர் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். . . .

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி: செய்தித் துறையா, அல்லது செய்தி உலகமா?

திரு. குமரி அனந்தன்: அமைச்சர் என்ற முறையிலே செய்தித் துறையிலும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி: அவரைப்பற்றி சொல்லியாகிவிட்டது;

திரு. குமரி அனந்தன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரைப் பொறுத்தவரையில் செய்தித்தாள் நிறுவனர் என்ற முறையிலும், செய்தித் தாளை நடத்தும் ஒரு குடும்பத்திலே மூக்கிய நபர் என்ற முறையிலும். திருச்செந்தூர் கோவில், குல சேகரம் முத்தாரம்மன் கோவில் போன்றவைகளில் நெருங்கிய தொடர்புடையவர் என்ற முறையிலும், உலகையெல்லாம் சுற்று கின்ற ஒரு பழக்கத்தில், பல நாடுகளுக்குச் சென்று வந்த அனு பவத்தைப் பெற்றுள்ள முறையிலும், எல்லாவற்றையும் இணைத்து, கொஞ்சம் அதைப் பற்றி நினைத்து, இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் பிரபந்தங்களிலேகூட உலா பிரபந்தம் என்று உண்டு. இறைவன், உற்சவ மூர்த்தி என்ற முறையிலே உலா வருவது உண்டு. எனவே சுற்றுலா பற்றி கொஞ்சம் கூற வேண்டுமென்று விரும்புகிற காரணத்தாலே இந்த முன்னுரை. நமது நாட்டிலே சுற்றுலா எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதையும், உலக நாடுகளிலே நாம் நல்ல கவர்ச்சிகரமான, கண்ணுக்கு அழகான எழில்மிக்க இடங்களைக் கொண்டிருந் தாலும்கூட, உலகச் சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால் 33 சதவிகிதம் மட்டுமே இங்கே சுற்றுலாப் பயணிகள் வருகிறார்கள்.

அதிலே 25 சதவீதம் தமிழ்நாட்டிற்கு வருகிறார்கள். என்றும் அவர்களுடைய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பேட்டில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சுற்றுலாவைப் பொறுத்த வரையில், பல்வேறு பிரிவுகளாக அதைப் பிரிக்க வேண்டும். வரலாற்றுப் பெருமைகளைக் காட்டும் சுற்றுலா; கலைகளைக் காட்டும் சுற்றுலா; பழக்க வழக்கங்களைக் காட்டும் சுற்றுலா; இறை உணர்வை வளர்க்கிற சுற்றுலா என்று பல்வேறு வகை களாக அதைப் பிரிக்கவும் செய்யலாம். அப்படி தனித் தனியாகப் பார்க்க விரும்புகிறவர்களைத் தனியாக அழைத்துச் செல்லலாம். எல்லாவற்றையும் ஒருங்கிணைந்து பார்க்க வேண்டும் என்ற உள்ளமுடையோர்களை அந்த வகையிலேயே அழைத்துச் செல்ல ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும். சான்றாக, வெளிநாட்டுக் காரர்கள் இங்கே வந்தார்கள் என்றால் நாம் குற்றால அருவியை அவர்களுக்கு காட்டுவதோடு நின்றுவிடக் கூடாது. குற்றால அருவியிலே மூலிகைச் சத்துக்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன என்று சொல்வதற்கும் மேலாக ஒரு படி சென்று, ஒரு காலத்திலே இந்தக் குற்றால அருவியிலே குளிக்க வந்த மகாத்மா காந்தி அவர்களோடு பேசிக் கொண்டிருந்த ஒரு ஹரிஜனை அந்த அருவியிலே குளிக்கத் தன்னோடு வாருங்கள் என்று சொன்ன நேரத்தில் அவர் வர முடியாது என்று மறுக்க; அதற்குக் காரணத்தை மகாத்மா காந்தி அடிகள் கேட்க, 'என்னைப் போன்ற தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அதிலே குளிப்பதற்குச் சட்டம் தடை விதிக்கிறது' என்று இவர் பதில் சொல்ல, நீங்கள் குளிக்காத அருவியிலே நானும் குளிக்கமாட்டேன் என்று காந்தி மகானும் திரும்பிப்போன அந்தச்சரித்திரச் சம்பவத்தைக்கூட அவர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும். காந்தி மகானோடு உரையாடினாரே அந்தப் பெருமகனார் திரு. குமாரவேலு என்பவர் இன்றைக்கும் உயிரோடு இருந்து கொண்டிருக்கிறார். ஆகவே சரித்திர சம்பவங்களையும்

அதிலே கொஞ்சம் இணைத்துச் சொல்ல வேண்டும். மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயிலும் இதைப் போலவே நடந்தது. காமராஜர், கக்கன் போன்றவர்கள் உள்ளே வரமுடியாத மீனாட்சியம்மன் கோயிலுக்குள் நானும் சென்று தரிசிக்க மாட்டேன் என்று காந்திமகான் வெளியே வந்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிற நேரத்தில், சமுதாயத்தில் எத்தனை புரட்சிகளை நாம் செய்திருக்க வேண்டும் என்று வெளிநாட்டுக்காரர்கள் புரிந்து கொள்கிற வகையில்—அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகவே இவைகளையெல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொன்னேன்.

இன்னும் சொல்லப் போனால், தமிழ்நாட்டில்—அவர்கள் நாட்டில் இல்லாததைத்தான்—இங்கே காட்டுவது மிகமுக்கியமான அம்சமாகும். சுற்றுலா என்கிறபோது பல்வேறு இடங்கள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும், கோயில்களை அதிகமாக நாம் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஏனென்றால் எகிப்து நாட்டுக்குப் போனால் அங்கே 'பிரமிட்ஸ்'தான் முக்கியம். அதைப்போல நம் நாட்டிலே கோயில்கள்தான் முக்கியம். கோயில்களைப்பற்றி கூட பக்தர்களுக்குச் சொல்லப்படுகிற செய்திகளோடு நின்றுவிடக் கூடாது.

உதாரணமாக வெளிநாட்டுப் பயணிகள் வருகிறார்கள் என்றால் காஞ்சியில் இருக்கிற வரதராஜ பெருமாள் கோயிலில் அவர் கழுத்தில் கிடக்கிற மிக உயர்ந்த பதக்கம் ஈர்பர்ட்கிளைவ் அவர்களாலே கொடுக்கப்பட்டது என்றும், ஏரிகாத்த பெருமாள் கோயில் என்று மதுராந்தகத்திலே இருக்கிறதே அந்தக் கோயிலுக்கு வருகிறபோது அந்தக் கோயிலுக்கு எந்த எந்த வகையிலே வெள்ளைக்காரன் துணை புரிந்தான் என்று எல்லாம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறபகுதியில் இருக்கிற குரங்கனி என்கிற இடத்தில்பட்டாணி சாயபு என்பவருடைய சிலையும் கோயிலிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறதே—அது அங்கே ஏன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற செய்தியையும் சேர்த்துச் சொல்ல வேண்டும். அப்படி வெளிநாட்டுக்காரர்களுக்கு புதிய புதிய செய்திகளைச் சொல்லுகிற அளவுக்கு, வரலாற்றுச் செய்திகளை, சமுதாயத்திலே புரட்சி ஏற்படுத்திய செய்திகளை சேர்த்துச் சொல்ல வேண்டும். அதற்குப் புராண, இதிகாசங்கள் மற்றும் சரித்திரம் பூகோளம் இவைகளையெல்லாம் தெரிந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட வழிகாட்டிகள் நமக்கு இருக்கிறார்களா? சுற்றுலாப் பயணிகளை அழைத்துச் செல்லுகிறவர்கள் இந்த விவரங்களைத் தெரிந்தவர்களாக இருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. எனவே முதலில் நாம் செய்ய வேண்டிய மிக முக்கியமான பணி இப்படி விஷயம் தெரிந்த வழிகாட்டிகளை உருவாக்கவேண்டும். வழிகாட்டிகள் என்று சொல்லப்படுகிற 'கைட்ஸ்' களைப் பயிற்றுவிக்கிற ஒரு கல்லூரியை—ஒரு கல்வி நிறுவனத்தை—ஒரு இன்ஸ்டிடியூட்டை— உருவாக்க வேண்டும், வருஷாவருஷம் அப்படிப்பட்ட கைடுகளாகப் பணி புரிய வருகிற—விருப்பமுள்ள மாணவ மாணவியர்களைச் சேர்த்து பயிற்சி அளிக்க இப்படிக்கப்பட்ட ஒரு கல்லூரியை அல்லது ஒரு இன்ஸ்டிடியூட்டை அல்லது ஒரு காலேஜை—எந்தப் பெயரிலாவது—உருவாக்க வேண்டும். அவர்கள் பன்மொழியில் பேசுகிற ஆற்றல் பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

தற்போது மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயிலில் கூட வழி காட்டிகள் இருக்கிறார்கள் இல்லை என்று சொல்லமுடியாது. ஆனால் அவர்கள் போதுமான அளவுக்கு விவரம் தெரிந்தவர்களாக இல்லை. அதன் காரணமாக அங்கே படம் விற்றுக் கொண்டிருக்கிறவர்களே வழிகாட்டிகளாகிவிடுகிறார்கள். அதாவது 'போட்டோ—செல்லர்களே' வழிகாட்டிகளாக மாறி விடுகிறார்கள். அதன் காரணமாக ஒரு இன்கியுட்டிவ் ஃபாரினர் இது என்ன என்று கேட்கிறபோது அவர்களுக்கெல்லாம் சரியான விளக்கம் சொல்ல அவர்களாலே முடிவதில்லை. அரைகுறை விளக்கத்தோடு வெளிநாட்டுக்காரர்கள் இங்கே இருந்து போகிறார்கள். இனி அப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கக்கூடாது. அதற்கு உடனடியாக இப்படிப்பட்ட ஒரு கல்லூரியை நீங்கள் தொடங்க வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், சற்று வித்தியாசமாக இருந்தால்தான் வெளி நாட்டைச் சார்ந்தவர்கள் பார்ப்பார்கள். வரலாற்று சான்று என்று பார்க்கிறபோது—திருவனந்தபுரத்திலிருந்து நாகர்கோயில் வருகிறபோது 'அம்மச்சி பலா' என்று ஒரு இடம் இருக்கிறது. அங்கே பழைய பலா இருக்காது. அதை அம்மச்சிபலா என்று சொல்வதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், மார்த்தாண்டவர்ம ராஜா அவர்களை எட்டுவீட்டுப் பிள்ளைமார் என்பவர்கள் துரத்திக்கொண்டு வருகிறபோது, தப்பித்துக்கொள்ள முடியாமல் போய் ஒரு பலா மரத்தின் பொந்தில்போய் இருந்தாராம். அம்மச்சிபலா என்று ஏன் பெயர் வந்தது என்றால் அம்மச்சிபலா என்பதற்கு தாய் வயிறு என்று பொருள். அந்தப் பலா மரப் பொந்து தாய் வயிற்றைப்போல் இருந்து அவரைப் பாதுகாத்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதைப்போலவே சிவகங்கைக் காட்டிலே பெரியமருதுவும், சின்னமருதுவும் வெள்ளைக்காரனை எதிர்த்து போராடியபோது, துப்பாக்கிக் குண்டுக்குப் பலியாகாமல் மறைந்திருந்த ஒரு மரம் இருக்கிறது. பல காலமாக மற்றவர்களால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டு வந்தது. ஆனால் கூட்டாஞ்சோறு பொங்குகிறவர்கள், அதற்கு பக்கத்திலே இருந்து பொங்கி, அந்த மரம் எரிந்துபோயிற்று. நாம் மதுரையிலே அந்த ஸ்தல விருஷத்தை எவ்வளவு பெரிதாகப் போற்றுகின்றோமோ அதைப்போலவே வரலாற்றுச் சான்றுடைய எந்த மரங்களாக இருந்தாலும், இடங்களாக இருந்தாலும் போற்றி பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றவைகளையும் பயணிகளுக்கு சுட்டிக் காட்ட வேண்டும்.

(முற்பகல் 11.40)

காளையார் கோவில் மிகப் பெரிய கோவிலாக இருக்கிறது. அந்தக் கோவிலிலே நின்று பார்த்தால் மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோவில் நமக்கு தெரிகிறது என்று நாட்டுப்பாடல்கள் எல்லாம் அந்தப் பக்கத்தேச உண்டு. ஆனால் காளையார் கோவில் கட்டுவதற்கு கல் எடுத்து வந்தது மானா மதுரை பக்கத்திலே இருந்து. மானாமதுரை பக்கத்திலே இருந்து ஆயிரம் கல் எடுத்து வந்தால் ஒரு கல்லை மானா மதுரையிலே போடுவார்களாம்.

1989 ஏப்ரல் 20] [திரு. குமரி அனந்தன்]

அப்படி ஒரு கல்லாற் எழுப்பப்பட்டது மானாமதுரை கோவில் என்றால், அந்த ஆயிரம் கற்களால் எழுப்பப்பட்ட அந்த காளையார் கோவில் எப்படி இருக்கும் என்பது எல்லாம் அவர்களுக்குச் சொல்லப்பட்டால்தான் அவர்களுக்கு உற்சாகம் வரும். சும்மா கோவில் என்று காட்டிக் கொண்டிருப்பதிலே பயன் இல்லை, சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கு.

நீங்கள் எகிப்துக்குப் போனால் அங்கே பிரமிட்டை பார்க்கும் போது, போகின்ற வழியில் எல்லாம் செடி, கொடிகளைக் கூட பிரமிட்டை போலவே வெட்டிவிட்டு இருக்கிறார்கள். செடி, கொடிகள் அப்படி வெட்டி விடப்பட்டு இருக்கும். செம்மைப் படுத்தப்பட்டு, வளர்க்கப்பட்டு இருக்கும். மதுரை, மீனாட்சியம்மன் கோவிலுக்கு போகிற வழியில், கோபுரம் போல வளர்ப்பதிலே சங்கடம் இல்லை நமக்கு; தஞ்சையிலே நந்தி போல வளர்க்க சங்கடம் இல்லை நமக்கு; குற்றால அருவியைப் பார்க்கப் போகின்ற இடத்திலே, கீழே பச்சைப் பசேலென்று செடிகளை வளர்த்து, மேலே வெள்ளைப் பூ போல பூக்கின்ற கொடிகளைப் படர விட்டால், அதை அருவி போல பாய்வது போல்வைக்கப்படுவதில் சங்கடம் இல்லை நமக்கு. ஆக புதிய புதிய சிந்தனைகளாக, வெளிநாட்டவர்களைக் கவருகின்ற வகையிலே நமது சுற்றுலாத் திட்டங்கள் வர வேண்டுமென்பதற்காக நான் சொல்கிறேன்.

இனி தஞ்சையிலே பெரியகோவிலை எடுத்துக் கொண்டோமென்று சொன்னால், அங்கு இருக்கிற நந்தி, இந்தியாவிலேயே இரண்டாவது பெரிய நந்தியாக இருக்கிறது. முதல் பெரிய நந்தி ஆந்திர மாநிலத்தில் அனந்தபூர் ஜில்லாவிலே லெபாக்ஷி கோவிலில் இருக்கிறது. தஞ்சையிலே இருப்பது இரண்டாவது பெரிய நந்தி. அது 20 அடி நீளம், 12 அடி உயரம், 8 அடி சுற்றளவு, 25 டன் எடை கொண்டதாக இவ்வளவு பெரிய நந்தியாக இருக்கிறது. அதைப்போலவே அங்கு இருக்கிற லிங்கத்தின் சுற்றளவு 54 அடி, உயரம் 24 அடி; ஏணி வைத்து தான் அதற்கு அபிஷேகம் செய்கிறார்கள். இவ்வளவு பெரிதாக அது இருக்கிறது.

அதே நேரத்தில் கும்பகோணத்திற்கு பக்கத்தில் இருக்கிற தாராசுரத்தில் ஒரு அங்குல சிவனை காணலாம்; ஒரு அங்குல பார்வதியை காணலாம்; the bigges and the smallest. அப்படி இரண்டும் தஞ்சை ஜில்லாவிலே இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு இந்தப் பாணியில், சொல்கிற நேரத்தில்தான், இதனைப் பார்த்துவிட்டு, இதனைப் பார் என்று சொல்லுகிற நேரத்திலே தான் இந்த இரண்டினுடைய முக்கியத்துவமும் தெரியும். சுற்றுலா வகையிலே நமது பயணிகளைக் கவர வேண்டுமென்பதற்காக இவைகளைச் சொல்கிறேன்.

கும்பகோணத்திலேயே நாகேஸ்வரர் கோவில் இருக்கிறது. இன்று, சித்தரை 6. 10-ம் தேதி பார்ப்பீர்கள் என்று சொன்னால், நாகேஸ்வரர் கோவிலில் இருக்கிற லிங்கத்தின் மீது இதுவரை வெயிலே படாது; ஒளியே படாது. ஆனால் 10-ம் தேதி சூரிய ஒளிக் கதிர் உள்ளே வந்து தொடும். கிழக்கு கோபுர வாசலின் வழியாக அந்த சூரிய ஒளிக் கதிர் வந்து, சித்திரை மாதம் 10 11, 2, ஆகிய இந்த மூன்று நாட்களுக்கும் அந்த ஒளி நீரால், அபிஷேம் செ வதைப் போல, ஒளியால் அபிஷேகம் செய்யப் படுவதைப் போன்ற ஒரு அற்புதமான காட்சி யப் பார்க்கலாம். 13-ம் தேதி வந்து பார்த்தால் அந்தக் காட்சிக் கிடைக்காது. 9-ம் தேதி வந்தாலும் அந்த காட்சி கிடைக்காது. இது வெளிநாட்டுக் காரர்களுக்கு சொல்லப்பட வேண்டும். பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எங்களுடையகட்டிடக் கலையில்நாங்கள் எவ்வளவுவல்லுன ராக இருந்தோம்;எவ்வளவுசிறந்தவர்களாகஇருந்தோம் என்கின்ற செய்திகள் அங்கே சொல்லப்பட வேண்டுமே தவிர—ஏனென்று சொன்னால், அண்மையிலே ஒரு பத்திரிகையிலே செய்தி வந்திருந்தது. சுற்றுலாத் துறையிலே ஒவ்வொரு மாநிலமும் ஒரு வெளியீட்டை வெளியிட்டு இருக்கிறது. ஒரிசா மாநிலத்திலே அங்கே இருக்கின்ற கலைச் சிறப்பு; குஜராத் மாநிலத்திலே அங்கே இருக்கின்ற கலைச் சிறப்பு; ஆனால் நமது மாநிலத்திலே இரண்டு சினிமா நடிகர்களுடைய படங்களை மட்டும் போட்டு, இதுதான் நம்முடைய சிறப்பு என்று போட்டு இருப்போமேயானால், நாம் நமது கலையை சரியாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று பொருள். திரைப்பட நடிகர்களை மட்டும் போட்டு, இதுதான் தமிழ்நாடு என்று அட்டைப் படத்திலே காட்டுவோமேயானால், அது சிறப்புடையதாகாது என்பதற்காக நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்பு கிறேன். எத்தனை எத்தனையோ அழகான, எழில் வண்ணமிக்க, கலையழகுடைய சிற்பங்கள், சிலைகள் இருக்கின்றன; கட்டிடக் கலைகள் இருக்கின்றன; இவைகளை எல்லாம் நாம் பார்க்க வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

அடுத்து சில ஊர்களில் இருக்கின்ற பழக்கவழக்கங்கள். நான் ஓமலூர் போய் இருந்தபோது, சுற்றுலாப் பயணிகளை ஏற்றிக் கொண்டு போயிருந்த பேருந்து ஒரு இடத்தில் நின்று, ''இங்கே, பாருங்கள்'' என்றார். நான், என்ன பார்க்கவேண்டுமென்று கேட் டேன். ஃப்ளவர் வீவிங் என்றார்கள். அது என்ன ஃப்ளவர் வீவிங் என்று அங்கே பார்த்தல், பூ தொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பூ எப்படி தொடுக்கிறார்கள் என்பதை, பூ கட்டுவதை, ஃப்ளவர் வீவிங் என்ற பெயரிலே சுற்றுலாப் பயணிகளை அங்கே கொண்டு வருகிறார்கள். அங்கே பூ தொடுக்கும் பெண்களுக்கு பக்கத்திலே நெருங்கமுடியாது. அங்கே பூதொடுக்கும் பெண்கள் நாரைஎடுத்து, அந்த பூவை தொடுத்து, அப்படி சுற்றி வைத்து கொடுக்கின்ற விதம்,— ஒரு முழம் அளந்து, இன்னும் கொசுறும் போட்டு' ஒரு வாழை இலையிலே பத்து பூ வெளியேயும் 40 பூ உள்ளேயும் தலையை நீட்டி, காசை வாங்கிவிட்டு, வெற்றிலை சாறை வெளியே துப்பிவிட்டு இருப்பது—அந்தப் பெண்கள் பூ தொடுக் கின்ற லாவகம், இவர்களுக்கு வரவில்லை. இருந்தால் கூட

அவர்கள் அதை flower-weaving என்று காட்டுகிறார்கள். எனவே, இந்த ஊரிலே அந்தப் பயணிகள் வந்து பார்த்தால் வியந்து போவார்கள் அல்லவா? ஒரு ஊரிலே இல்லாதது இன்னொரு ஊரிலே இருந்தால்தானே புதுமை! அதைப்போலே, இங்கேயும் எந்தக் காட்சியைக் காட்டுவதாக இருந்தாலும், சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவருவதாக இருந்தால், செய்முறை, கண்காட்சி, விற்பனை d monstrat on,..

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: 14 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன.

திரு. குமரி அனந்தன்: எனவே, அவைகளையெல்லாம்— எவைகளையெல்லாம் (சிரிப்பு) demenstration, exhibition-cum-sales வெளிநாட்டிலே அவைகளைப் பார்ப்பதனாலே மட்டுமல்ல, வெளிநாட்டுக்காரர்கள் இதைப் பார்ப்பார்கள்; நமது மண்ணைப் பிசைந்து சட்டி, பானை செய்வதைக்கூடக் காட்டினால் பார்ப்பதற்கு ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். அதற்காகச் சொல்கிறேன். சட்டி, பானை செய்வதைக்கூடப் பார்ப்பதற்கு ஆட்கள் இருக்கிறார்கள்.

அமெரிக்காவிலே, நியூயார்க்கிலே நமது கைத்தறி நெசவாளர்கள் போயிருந்தார்கள்; காஞ்சிபுரம் நெசவாளர்கள். ஒரு கைத்தறியை வைத்து நெய்து கொண்டிருந்தார்கள். பக்கத்தில் இருந்த ஒரு சீமாட்டி "Wha a wonderful hing it is! How it grows!" இது எப்படி வளர்கிறது பார், இந்த நூலைச் சேர்க்க சேர்க்க சேர்க்க துணி வளர்ந்து கொண்டு போவதைப் பார்க்க பார்க்க பார்க்க இது எப்படி வளர்கிறது பார் என்று மூக்கிலே விரலை வைத்து வியந்து கொண்டிருந்த காட்சியினைக் கண்டேன். இங்கே கைத்தறி நெசவிலே நாம் கண்காட்சி நடத்துகிறபொழுது, நெய்வது எப்படி, அதிலே பூ போடுவது எப்படி என்பதையெல்லாம் காட்டுவது நன்றாக இருக்கும் என்பதற்காகச் சொன்னேன்.

நான் விரைந்து செல்ல வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். இன்னொரு செய்தி. இந்த "நாள் ஏர்" பூட்டுகின்ற பழக்கத்தை நாம் மேற்கொள்ளலாம். சித்திரை மாதம் ஒன்றாம் தேதி வந்தது என்றால், அதிகாலை சூரியன் எழுவதற்கு முன்பு, அதிகாலை, சொட்டு நீலத்தில் சுண்ணாம்பைப் கலந்த கலப்பட இருள் தன் கட்டுக் குலைகின்ற அதிகாலை நேரத்திலே, ஏரை எடுத்து, தோளிலே வைத்துக்கொண்டு, ஊரில் இருக்கின்றவர்களெல்லாம் ஓரிடத்திலே ஏர் பிடிப்பது. நாள் ஏர் என்று அதற்குப் பெயர். ஒரு காலத்திலே மன்னனே அந்த ஏரைப் பிடித்தான். பொன் ஏர் பூட்டி, உழுகின்ற பழக்கத்தை அவனே எடுத்து வைத்தான். நமது அரசாங்கத்திலே கூட, அமைச்சர் பெருமக்கள், முதலமைச்சரவர்கள் இதனைத் தொடங்கி வைக்கலாம். அதிலே தப்பு இல்லை. சித்திரை மாதம் 1 ஆம் தேதி ஊரில் இருக்கின்ற உழவர்கள் அத்தனைபேர்களையும் சேர்த்து, காளைகளுக்கெல்லாம் வண்ணம் பூசி, பொங்கலிட்டு

அந்த ஊர் எல்லையைக் கடந்து, அந்தப் பணியினை முடித்து வருகின்ற நேரத்திலே அந்தப் பெண்கள் எல்லாம் மஞ்சள் தண்ணீரை அந்த ஆண்கள் மீதும், காளை மீதும் – ஆண்கள் மீதும், காளை மீதும் என்று சொல்வதற்குக் காரணம், பெண்கள் இரண்டையும் பொருத்திப் பார்க்கின்றவர்கள். ஒரு காலத்திலே ஏறு தழுவினால்தான் பெண்ணையே திருமணம் செய்து கொள்ள முடியும் என்று சொல்லுகின்ற பழக்கம் இருந்தது.

நீங்கள் ஸ்பெயின் நாட்டுக்குப் போனீர்கள் என்று சொன்னால் அங்கே மேட்ரிட்டிலே, காளைகளோடு சண்டையிடுவது இருக்கிறது. அவர்கள் சண்டையிடுவதற்கும், நமக்கும் இருக்கிற வேறுபாடு இருக்கிறது. அவன் bull-fighting என்று சொல்லு கிறான். Bullfight என்று சொல்லுகிறான். நாம் ஏறு தழுவுதல் என்று சொல்லுகிறோம். அவன் அங்கே கொல்லுகிறான், நாம் வெல்லுகிறோம். கொல்லாமலேயே வெல்லுகின்ற ஒரு பழக்கம், அந்த ஏறக் கொம்பைப் பிடித்து அந்தக் காளையை அடக்கு கின்ற ஜல்லிக்கட்டு, அது எப்பொழுது எப்பொழுது நடக்கிறது என்று வெளி உலகத்திற்கு நாம் விளம்பரப்படுத்த வேண்டும். முத்து தூத்துக்குடியிலே எப்பொழுது எடுக்கிறோம் என்பதனை வெளி உலகத்திற்கு விளம்பரப்படுத்த வேண்டும். அந்த நேரத் திலே அவர்கள் வருவார்கள்.

ஏனென்றால், கொற்கை – அந்தப் பழங்காலத்துத் துறை முகத்தைச் சுற்றுலா மையமாக ஆக்க வேண்டுமென்று நான் ஏற்கனவே வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தேன். அமைச்சர் பெரு மகனார் தமது சுற்றுப்பயணத்திலே சொல்லியிருந்தார்கள். கொற்கைத் துறைமுகம் சுற்றுலாத் தலமாக ஆக்கப்படும்; அதோடு இல்லாமல் அவர்கள் வேறொன்றையும் சொல்லியிருந் தார்கள். அது என்ன என்று சொன்னால், குலசேகரப் பட்டணத் திலே ஒரு 60 ஏக்கரா நிலத்தில், முத்தாரம்மன் கலைக்கூடம் ஒன்றை வைக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மிக்க மகிழ்ச்சியான ஒரு செய்தி. அந்த முத்தாரம்மன் கலைக் கூடத்திலே, என்னுடைய வேண்டுகோளாக ஒன்றை வைக்கிறேன். சிறு தேவதை வழிபாடுகள் என் வந்தன, எப்படி வந்தன என்பதை விளக்குகின்ற வகையில், சிறு தேவதை கோயில்களையெல்லாம் அங்கே சிறு சிறு மாதிரிகளாக வைத்து, இன்னின்ன காரணங்களுக் காக இவையிவை வந்தன என்று விளக்கிச் சொல்வது பொருத்த மாக இருக்கும். மற்றவைகளோடு இதையும் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்பதுதானே தவிர வேறொன்றுமில்லை.

அடுத்து, சில இடங்களிலே நீங்கள் பார்த்தீர்கள் என்று சொன்னால், சுற்றுலாவுக்கு வருகின்றவர்களெல்லாம், இரயில் நிலையத்தை விட்டு இறங்குகின்ற நேரத்திலே நமது மதிப்பும் அவர்களுடைய மனத்திலே இறங்கி விடுகிறது. காரணம், அங்கே யிருக்கின்ற டாக்சிக்காரர்கள், ரிக்ஷாக்காரர்கள் கேட்கின்ற அதிகக் கூலி, பிச்சைக்காரர்கள் கொடுக்கின்ற தொல்லை,

அவர்கள் தங்குவதற்குச் சரியான இடம் இல்லாத காரணத்தினாலே, அவர்களுடைய பொருள்கள் களவு போய் விடுவது, இவைகளையெல்லாம் நாம் கண்காணிப்பது மட்டுமல்ல; அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று உங்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுரையிலே ஒரு பெரிய திருமலை நாயக்கர் மகால் இருக்கிறது. அந்த மகாலில் ஒலி—ஒளிக் காட்சியை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதிலே நமது தமிழ்க் கலைகளையெல்லாம் காட்டலாம். கனியான் ஆட்டம், களறி ஆட்டம், அழகு சிலம்பம், பொய்க்கால் குதிரை ஆட்டம் இவைகளையெல்லாம் நாள்தோறும் நடத்த வேண்டும்.

பேங்காக் என்று சொல்லுகிற இடத்திலே, தாய்நாட்டினுடைய தலைநகரத்திலே, என்னைக் கூட்டிப்போய், பல டாலர் செலவு செய்ய வைத்து, என்ன காட்டினார்கள் தெரியுமா? சேவல் சண்டை. சேவல் சண்டையைப் பார் என்று சொல்கிறார்கள். இதுதான் ஐயா பார் என்று சொல்கிறார்கள். நமது ஊரிலே எத்தனையோ விதமான அழகுக் கலைகள் இருக்கின்ற காரணத்தால், அவைகளையெல்லாம் காட்ட வேண்டுமென்று உங்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சுற்றுலாத் தலத்தைப்பற்றி மிக அதிகமாக்க வேண்டுமென்று நான் சொன்னாலும், நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ளாமல், மாவட்ட சுற்றுலா மையங்கள் ஏற்பாடு செய்யப் போவதாக நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

(முற்பகல் 11-50)

அந்த ஏற்பாட்டைச் செய்யுங்கள். இன்று பிற்பகல் புறப்பட்டு போனால் அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கிற நல்ல இடங்களைப் பார்த்து, இரவிலே ஒரு இடத்திலே எளிய செலவிலே தங்கிவிட்டு மறுநாள் பிற்பகல் வந்து சேர்கிற அளவிற்கு 'உள்ளூர் பொடன்ஷியாலிட்டி' என்று சொல்கிறோம் அல்லவா, 'லோக்கல் பொடன்ஷியாலிட்டி' அந்த வகையில் 'இண்டர்னல் டூர்' அவைகளை நீங்கள் ஊக்கப்படுத்த வேண்டுமென்று அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வட்டகோட்டையை நீங்கள் சுற்றுலா மையமாக ஆக்கப் போவது குறித்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதற்கென்று நிதி எதுவும் ஒதுக்கப்படவில்லை என்று கருதுகிறேன். அதற்கு நிதி ஒதுக்கி ஆவன செய்யவேண்டுமென்று உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் புராதன சின்னமாக இருக்கிற மனோகராவை மீண்டும் பராமரித்து, அழகுபடுத்தி, சுற்றுலா மையம் ஆக்குங்கள். அதேபோல் வேதாரண்யம், கோடியக்கரை

பறவைகள், மான்கள் சரணாலயத்தை சிறந்த முறையில் செம்மைப் படுத்தி வையுங்கள் என்று கேட்டு, திரைப்படத் துறை பற்றி மட்டும் சொல்லிவிட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். திரைப் படத் துறைக்கு இந்தியாவில் 75 வருடங்களும், தமிழ்நாட்டில் 50 வருடங்களும் ஆகிவிட்டன. பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் பார்த்து, பாமர மக்களுடைய பொழுதுபோக்காக இருப்பது இந்தத் திரைப்படத் துறை. தமிழ்நாட்டில் ஒரு வருடத்திற்கு 100 படங்கள் வெளிவருகின்றன. இந்த 100 படங்களில் 0 படங்கள் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேலே விற்பனையாவதாகச் சொல்கிறார்கள். அடுத்து பத்து படங்கள் முக்கால் கோடி யிலிருந்து ஒரு கோடி வரையில் அதாவது 75 லட்சத்திலிருந்து ஒரு கோடி வரையில் விற்பனையாகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அடுத்து மீதியிலிருக்கிற 80-ல் 70 படங்கள் 45 லட்சத்திலிருந்து 80 லட்சங்களுக்கு விற்பனையாகிறதாம். மீதியிருக்கிற 10 படங்கள் 20 லட்சங்களுக்குத்தான் போகிறதாம். இதிலிருந்து என்ன கணக்குப் போடுகிறார்கள் என்று சொன்னால் 100 படங்களில் 75 படங்கள் தோல்வி அடைவதாகச் சொல்கிறார்கள், ஆக பெரிய தொழிலாக இருந்தாலும் 100 படங்களில் 75 படங்கள் தோல்வி அடைகின்றன. 10 படங்கள் சின்ன இலாபத்தைப் பெறுகின்றன. 5 படங்கள் அதிக லாபத்தைப் பெறுகின்றன. 10 படங்கள் போட்ட முதலை எடுக்கின்றன. மீதி இருப்பவர்கள் எல்லாம் போட்ட முதலை எப்படி எடுப்பது என்று தெருவில் தேடுகிறார்கள். ஆகவே 75 படங்கள் தோல்வி அடைகின்றன. இதற்கு என்ன காரணம் என்று பார்க்கிறபோது இந்த 'காம்பவுண்டிங்' என்பது ஒரு காரணம் என்று சொல் கிறார்கள். இவ்வளவு நாட்கள் யார் படம் பார்த்தார்களோ, எத்தனைபேர் படம் பார்த்தார்களோ, எவ்வளவு வசூல் ஆயிற்றோ, அதிலே இத்தனை சதவீதம், விழுக்காடு, புரோபோஷனேட்டாக. விகிதாச்சாரப்படி அந்த வருமானம் அரசாங்கத்திற்கு வந்து கொண்டிருந்தது. இப்போது என்ன வென்று சொன்னால், உனக்கு வசூல் ஆகிறதோ, இல்லையோ, அது குறைத்து வருகிறதோ, கூடுதலாக வருகிறதோ, நீ எனக்கு இத்தனை ரூபாய் கட்டிவிடு என்று சொல்கிற காரணத்தால் என்ன ஆகிறது என்று சொன்னால் பெரிய நடிகர்கள் நடித்த' பிரபலங்கள் நடித்த அல்லது டைரக்ட் செய்த படங்கள் தான் அதிகமாகப் போகின்றன. அப்படி அதிகமாகப் போகிற காரணத் தால், அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? 5 ரூபாய் அங்கே டிக்கட் என்றால் 10 ரூபாய் என்று வைத்து விடுகிறார்கள். 1½ ரூபாய் டிக்கட் கிடையாது. 3 ரூபாய் டிக்கட் கிடையாது. 10 ரூபாய் டிக்கட் வாங்கிக்கொண்டு எங்கே வேண்டுமானாலும் உட்கார்ந்து கொள்ளலாம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, 700 பேர் உட்காருகிற தியேட்டரில் 1,400 பேர்கள் உட்காருகிறார்கள். அதனால் சுகாதார கேடு ஏற்படுகிறது. பண வசூல் அதிக மாகிறது. சுகாதார கேடு ஏற்படுவது மட்டுமல்லாமல், கழிப்பிட வசதிகளும் போதுமானதாக இல்லாமல் இருக்கிறது. மூச்சுத் திணறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் பெரிய

படங்கள் என்று சொல்வது எல்லாம் வசூலை அதிகமாகக் கொடுக்க, அவர்கள் விநியோகஸ்தர்களுக்கு பணம் கொடுக்க, ஒரு ஓட்டம் என்று சொல்கிறார்களே, 'சிங்கிள் ரன்' அந்த ஒரு ஓட்டத்தில் 2½ லட்சம் ரூபாய் நான் தந்து விடுகிறேன், என்று விநியோகஸ்தரிடம் பேசினால், 10 தியேட்டர்காரர்கள் பேசி விட்டால் விநியோகஸ்தரர்களுக்கு பணம் வந்து விடுகிறது. ஆனால் பார்க்கப் போகிறவர்களுக்கு, அதைத் தயாரித்த முதலாளிகளுக்கு என்ன லாபம் வருகிறது என்றால் அது போதுமானதாக இல்லை. இந்த நிலையில் நடிகர்கள் நினைத்துக் கொள்கிறார்கள். நாம் நடிப்பதை வைத்து தானே இவ்வளவு தூரம் வசூலாகிறது. எனவே என்னுடைய ரேட்டை, என்னுடைய ஊதியத்தை நான் கூட்டிவிடுகிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். உதாரணமாகச் சொல்லப்போனால் நான் இந்தத் துறையில் விசாரித்தபோது சொல்கிறார்கள். நம்முடைய முன்னாள் முதலமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் புகழின் உச்சக்கட்டத்தில் இருந்த போது ஒன்பது லட்சம் ரூபாய் வாங்கினாராம். இப்போது அதை விட ஐந்து மடங்கு அதிகம் வாங்குகிறவர்கள் சிலர் இருக்கிறார்களாம். அண்மையில் ஒருவர் 50 லட்சம் ரூபாய் கூட பெறுகிற ஒரு நிலை உருவாயிற்றாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தமிழ்நாட்டில் அப்படி ஒரு நடிகரா? 45 லட்சம்.. உங்கள் கணக்குப்படி..

திரு. குமரி அனந்தன்: தமிழ்நாட்டில்தான், என்னுடைய கணக்குப்படி, ஆனால் இன்கம்-டாக்ஸ் கணக்குப்படி என்ன என்று தெரியாது, எனக்கு அவர்கள் சொன்ன கணக்குப்படி 45 லட்சம். அவர்கள் வாங்குகிற ஆட்கள் கூட இங்கே இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய படத்தை மட்டுமே போட்டுக்கொண்டு இருப்பது என்பது, 100 படத்திலே அவர்கள் நடிக்க முடியாது. ஒரு தனி மனிதன் புகழ் பெறுவதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் பொதுமக்களிடத்திலேயிருந்து பணத்தை வாங்கி வாங்கி, ஒரு தனி மனிதனுடைய பொருளாதாரத்தை, எதுவும் கணக்கில் வராத பொருளாதாரத்தை அதிகப்படுத்திக் கொண்டு போவது என்பது எந்த வகையிலே சரியாக இருக்கும் என்பதனை, இந்தத் துறையில் இருப்பவர்கள் சிந்திக்கவேண்டும். அப்படி இருந்தும் இந்தத் துறைக்கு ஏன் வருகிறார்கள் என்றால், அதில் இருக்கிற மிகப் பெரிய கவர்ச்சி, மிகச் சீக்கிரமாக பணக்காரர்களாக ஆகலாம் என்ற.....

திரு. பெ. சீனிவாசன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் குமரிஅனந்தன் அவர்கள் சொன்ன புள்ளிவிவரங்கள் ஏறக்குறைய சரியாக இருக்கலாம். ஆனால், சட்டத்தின் பார்வையில் அது வராது. அதைச் சட்டத்தின் பார்வையில், பிடியில் கொண்டு வருகிற அதிகாரம் மத்திய அரசிடம் இருக்கிறது. இன்கம்டாக்ஸ் டிபார்ட்மெண்ட் ஒழுங்காக இருந்தால், இந்தக் குறைகள் இருக்காது.

திரு. குமரி அனந்தன்: இன்கம்டாக்ஸ் டிபார்ட்மென்டுக்கு முன்னாலே, இந்த காம்பவுன்டிங் என்பதைப் போடாமல் இருந்தால் ஒவ்வொருவரும் எவ்வளவு படத்தை எத்தனை பேர்கள் பார்க்கிறார்கள் என்று சொல்கிற கணக்கு வருகிறபோது, இவ்வளவு பேர்கள் பார்க்கின்ற இந்தப் படத்திற்கு இவ்வளவு வருவாய் வருகிறது என்றால், அவர் எவ்வளவு பெற்றிருப்பார் என்று சொல்கிற ஒரு கணக்குக்கும் வசதியாக இருக்கும்.

இரண்டாவது இன்கம்-டாக்ஸ் டிபார்ட்மென்டுக்குச் சரியான தகவலை குமரி அனந்தனோ, சீனிவாசனோ கொடுத்தால், அவர்களுக்கு பரிசு உண்டு. எனவே, நாமும் அதிலே பங்கு கொள்ளலாம். ஒரு அரசாங்கத்தின் மேலே மட்டும் பொறுப்பைப் போட்டுவிடாமல் நாமும் அதிலே பங்கு கொள்ளலாம். நான் விசாரித்த காரணத்தாலே தெரிந்து கொண்ட ஒன்றை நான் இங்கே சொன்னேன். ஆதலாலே எல்லோரும் சேர்ந்து அப்படிப்பட்ட நிலையைத் தடுக்கவேண்டும் என்பதுதான்.

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத்தலைவர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது, இங்கே பல விவரங்களைச் சொல்லி, மாண்புமிகு சீனிவாசன் அவர்கள் எழுப்பிய கேள்விக்கு நானும் சீனிவாசனுமே வருமான வரித்துறைக்கு விவரங்களைத் தெரிவித்தால் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று தெரிவித்தார்கள். சமீபத்திலே காங்கிரஸ் துணைத் தலைவர் அவர்கள் தெரிவித்த நடிகர் 9 பங்கு அதிகமாக வாங்குகிறார்கள் என்கிற விவரத்தை வருமான வரித்துறைக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்களா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன்: நான் சொன்னது, நான் விசாரித்து அறிந்தேன் என்பதுதான். இன்னும் சொல்லப்போனால் பலருடைய வருமான வரி பாக்கி பத்திரிகையிலே வருகிறது. நமது முதல்வர் அவர்களுடைய வருமான வரி கூட பத்திரிகையிலே வந்தது, இவ்வளவு பாக்கி இருக்கிறது என்று. நான், இது எப்படியடா இருக்க முடியும் என்று சிந்தித்துப் பார்த்ததுண்டு. எனவே சில நேரங்களில் வருகின்ற கணக்கை நாம் சொல்ல முடியாது என்றாலும், உண்மையிலேயே.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா: வருமானவரி இலாக்கா ஒருவரியை விதிக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டுதான் இவ்வளவு பாக்கி என்று சொல்கிறார்களே தவிர, வரவேண்டிய பணத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்வதல்ல. அப்பலட் சோர்ட் எல்லாம் இருக்கிறது. அப்பலட் சோர்ட்டில் அப்பீல் செய்யும் போது, இவ்வளவு பாக்கி இருக்கிறது, என்று அப்போதுதான் இந்த கணக்கு சொல்லப்படுகிறது.

1989 ஏப்ரல் 20]

திரு. குமரி அனந்தன்: குறையாகச் சொல்லவில்லை. சில நேரங்களிலே பத்திரிகையில் அப்படி வருகிறது என்று சொன்னேன். அதைப்போல எனக்கு வந்த தகவலின்படி, பழைய முதலமைச்சர் 9 லட்சம் ரூபாய் வாங்கினார் கடைசி உச்சக்கட்டத்திலே, அதைக்கூட வாங்கினார் என்று சொல்கிற அளவிற்கு என்னால் உறுதியாகச் சொல்லமுடியாது. தகவல் சொல்லப்படுகிறது. அதைவிட இப்போது 5 மடங்கு அதிகமாக வாங்குகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஒருவேளை எனக்குச் சரியான தகவல் கிடைக்குமானால், நீங்களும் சேர்ந்து, ஏன் என்றால், அரசாங்கம் உங்களிடம் இருக்கிறது. அரசாங்க மெசினரி உங்களிடம் இருக்கிற காரணத்தால், என்னைவிட அதிகமான அளவில் துப்பு கண்டு பிடிப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஒரு கோரிக்கை வைத்தேன். இப்போது உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், நம்முடைய மரியாதைக்குரிய. . .

*திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு வட இந்திய நடிகர், காங்கிரஸ் கட்சி எம்.பி.யாக இருந்தவர் 45 லட்சம் ரூபாய் 50 லட்சம் ரூபாய் ஒரு படத்திற்காக வாங்கியதாகவும், அவர்கள் மீது அன்றைக்கு ஊழல் குற்றச்சாட்டு வந்ததற்குப் பிறகு, தன்னுடைய பதவியை ராஜினாமா செய்ததை காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் அறிவாரா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்வதைப் போல், அவர் மீது சில குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லப்பட்டன. சொல்லப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள், இல்லை என்றுகூட அவரால் நிரூபித்து இருக்க முடியும். ஆயினும், குற்றம் சாட்டப்பட்ட நேரத்திலேயே ராஜினாமா செய்து விட்ட அளவிற்கு அவர் மானஸ்தராக இருந்தார்கள். எனவே, இங்கேயும் பலர் அப்படி இருக்க வேண்டும் என்று நாம் விரும்புகிறோம். அவ்வளவுதான், அவர் மானஸ்தராக இருந்தார். தன்னுடைய பாராளுமன்ற பதவியை உதறித் தள்ளுகின்ற அளவிற்கு, அந்த மாசுபடக்கூடாது என்று நினைத்ததை நாம் பாராட்டலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தயவுசெய்து ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு நல்ல ஜனநாயக மரபைப் பற்றி நம்முடைய மாண்புமிகு குமரி அனந்தன் அவர்கள் சொன்னார்கள். தன் மீது குற்றம் சொன்ன உடனே, நல்ல ஜனநாயக உணர்வோடு நல்ல மானஸ்தராக அவர்கள் ராஜினாமா செய்தார் என்பதை அவர்கள் சொல்லியதன் வாயிலாக, ஏதோ நடந்திருக்கிறது என்பதை அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இப்படி குற்றம் புரிந்த காரணத்தினால் குற்ற

(நண்பகல் 12-00)

உணர்வோடு ராஜினாமா செய்து நல்ல மரபை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். அந்தக் கட்சியைச் சார்ந்த அந்த தலைமை அதற்கு பொறுப்பேற்று, ஏன் ராஜினாமா செய்யவில்லை என்பதை அவர் விளக்குவாரா?

திரு. குமரி அனந்தன்: ஒரு நிமிடம் அதிக நேரம் போய்விடும் என்பதால் சொல்கிறேன். அதை முதலில் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். முதலில் உங்களிடம் சொல்லிவிடுகிறேன்

குற்றச்சாட்டுச் சொல்லப்பட்ட உடனேயே அது ஊழல் அல்ல என்று நிருபிக்க முடியும். ஆயினும் என்று நான் சொன்னேன். நிருபிக்கமுடியும். ஆயினும் என்று சொல்லப்பட்டதை என்னுடைய பேச்சுக் குறிப்புகளை பின்னர் நீங்கள் எடுத்துப்பாருங்கள். அவர் உடனேயே இப்படிப்பட்டவர்கள் மத்தியிலே நாம் இருக்க வேண்டாம் என்று சொல்லி, அவர் ராஜினாமா செய்தார் என்று நான் சொன்னேன். இன்னும் ஒரு இடத்திலே நீங்கள் சொல்கிற போது குற்றச்சாட்டு சொல்லப்பட்டபோது, அதனுடைய தலைவர் என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். நான் உங்களுக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். ஆளுங்கட்சி என்று சொல்கின்ற போது, அந்தப் பெரிய கோபுர கலசத்தை நோக்கி, சில நேரத்திலே கற்கள் வீசப்படுகின்ற நேரத்தில் எல்லாம் கோபுரக் கலசம் கீழே விழுந்தால், கோபுரமும் இருக்காது. இந்த நாட்டிலே ஆண்டவனும் இருக்கமாட்டார்.

திரு. எம். அப்துல் லத்திப்: தலைவர் அவர்களே, அமிதாப் பச்சனுக்கு இருந்த மான உணர்வு அவர்களுடைய தலைவருக்கு இல்லை என்பதை அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டதற்கு நன்றி. (கூச்சல் குழப்பம்)

திரு. குமரி அனந்தன்: எப்போதுமே ஒரு செய்தியை அவர்களே சொல்லிவிட்டு, அதை உறுதிப்படுத்துவது என்பது இருக்கிறதே அது மிகத் தவறான பழக்கம் என்று நான் உங்களுக்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்' கொஞ்சம்கூட உண்மை அல்லாத ஒன்றை எதிர்த்துப் போராடியாக வேண்டும். இப்போது ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் கண்ணகியாக இருக்கிறார். கோவலன் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்ட நேரத்திலே அது இல்லை என்று தெரிந்தவுடனேயே குற்றம் சாட்டியவர்களையே எரிக்கின்ற கண்ணகியாக இருந்து அதை நிறைவேற்றுவதற்கு ராஜீவ் காந்தி உயிரோடு இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பதவியிலே இருந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கோப்பெருந்தேவி உடனே செத்த பழக்கமும் உண்டு. அவர்கள் ஒரு பத்தினி. எதிர்த்து நின்று வென்ற ஒரு பழக்கமும் உண்டு. அவள் ஒரு பத்தினி. கோப்பெருந்தேவி எங்கள் அமிதாப்பச்சன். கண்ணகி எங்கள் ராஜீவ்காந்தி. அதை நினைவிலே வையுங்கள். எனவே இங்கே நான் சொன்ன தகவலை வைத்துக்கொண்டு, நீங்கள் எல்லோருமாக சேர்ந்து உதவினால் அந்த இன்கம்-டாக்சிற்கு நாம் உதவி செய்யலாம்.

1989 ஏப்ரல் 20]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நாம் மேட்னிக்கே போய்விடுவோமோ?

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ராஜீவ்காந்தி கண்ணகி என்றால், கோவலன் யார் என்பதை விளக்கிச் சொல்வாரா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதை மேட்னியில் பார்த்துக்கொள்வோம்.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, கோப்பெருந்தேவியைப் பொறுத்தவரையில், இலக்கியத்திலேயே கற்பினுடைய முதல் இலக்கணமாக இருந்தவர். கணவன் இறந்த அந்த வினாடியே உயிரைத் துறந்தவர், அவ்வளவு பெரிய கோப்பெருந்தேவியைப் போய், ஸ்விட்சர்லாந்திற்குப் போய் வீடு கட்டி, இந்திய சர்க்காருக்கு,.. (குறுக்கீடு) அந்த கோப்பெருந்தேவியை அவமானப்படுத்தக் கூடாது. அதை தயவு செய்து நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட வேண்டும். ஒரு கேடுகெட்ட நடிகனோடு ஒரு குலப்பெண் நம்முடைய கொடி மரபைச் காத்த கோப்பெருந்தேவி, சிலப்பதிகாரத்தினுடைய இதயமாக இருக்கின்ற கோப்பெருந்தேவி, அவருடைய கற்பைப் பற்றி இளங்கோவடிகள் வியந்து பாராட்டக்கூடிய அந்த கோப்பெருந்தேவியோடு ஒரு அமிதாப்பச்சனை ஒப்பிடுவது நம்முடைய கலாச்சாரத்தை கற்பழிப்பதற்கு சமானம்,

திரு. குமரி அனந்தன்: கலாச்சாரம், கற்பழிப்பு என்ற சொற்கள் எல்லாம் உங்களுக்கே உரியன. நான் உங்களுக்குச் சொல்லவிரும்புகிறேன். பவளம் போன்ற உதடு என்றால், அமுக்கினால் அமுங்குமா என்று கேட்கக்கூடாது. உவமை ஒரு எல்லையோடு நிற்கும். அதுதான் உவமைக்குரிய இலக்கணம். எனவே கோப்பெருந்தேவியினுடைய கற்பு என்பதையும்' கண்ணகியினுடைய கற்பு எனபதையும், இரண்டு பிரிவுகளாக பிரித்து கற்பிற்கு பெருமை தேடினோம். அந்த இரண்டு பிரிவுகளுடைய செயலுக்கும் நான் உதாரணம் காட்டினேன். அதனை விட்டு விட்டு, நீங்கள் ஒரு எல்லையை மீறிச் சொல்லக்கூடாது. கரும் பாம்புச் சடை என்று சொன்னால், அது கொத்துமா என்று கேட்கக்கூடாது. அதுபோன்று உவமைக்கு ஒரு எல்லை உண்டு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஒரு ஸ்டன்ட் சீனையே நான் பார்த்துவிட்டேன். ஒரு சினிமாவைப் பற்றிப் பேசியதால் ஒரு ஸ்டன்ட் சீனே வந்தாயிற்று. அதைப் பார்த்த மாதிரி ஆயிற்று.

திரு. குமரி அனந்தன்: இந்த அவையிலே ஒரு நேரத்திலே கூட நம்முடைய முன்னாள் முதலமைச்சர்கூட நடிகராக இருந்தவர். இப்போது கூட ஒவ்வொருவருடைய கட்சியிலேயும் நடிகர்கள், நடிகைகள் இருக்கிறார்கள். நடிக்கிறார் என்ற காரணத்திற்காகவே சில சொற்களை நாம் சொல்லிவிட்டோம் என்று சொன்னால், கேடு கெட்டு போன்றவைகளை சொல்லிவிட்டோம் என்று சொன்னால், அது எந்த அளவிற்கு பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதனை அவைத் தலைவர் அவர்கள் முடிவு செய்யட்டும் என்று சொல்லி, இந்தத் திரைப்படத்திலே கேளிக்கை வரி என்பதனை நாம் மீண்டும் கொண்டுவருவோமேயானால் அந்த கேளிக்கை வரி என்று நான் சொல்வதற்கு காரணம், வசூலுக்கு தகுந்தவாறு நீங்கள் 'ப்ரபோர்ஷனேட்' என்ற அளவிற்கு இருக்கலாம். இப்போது ஆந்திராவிலே, கர்நாடகத்திலே, கேரளாவிலே இருக்கின்ற வரிகள் எல்லாம் 25 சதவீதத்திலிருந்து 30 சதவீதத்திற்கு மேலே யில்லை. ஆனால் நமது ஊரிலே 52 சதவீதத்திற்குப் போகின்ற அளவிற்கு இருக்கின்ற காரணத்தால்தான் இந்தத் தொழில் அதிகமாக நசுங்கி போகிறதோ என்று எண்ணுகின்ற அளவிற்கு சில இடங்களில் படங்கள் தோல்வியடைகின்றன. படங்கள் தோல்வியடைகின்றன என்று சொன்னால், அதற்கு கேளிக்கை வரியைக் குறைக்கிற போது மக்கள் அதிகமாக சென்று பார்ப்பார்கள் அதன் மூலம் அதிகமான வருவாய் வரும் என்று நாம் சிந்திக்கவேண்டும். அடுத்த செய்தியாக நான் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புவது. . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புவது நீங்கள் மட்டும்தான் இன்றைக்கு உங்களுடைய கட்சியின் சார்பில் பேசப் போகிறீர்களா அல்லது இன்னும் சில பேருக்கு வாய்ப்புத்தரப்பட வேண்டுமா?

திரு. குமரி அனந்தன்: மதுரையைப் பற்றி, நமது ஊரைப் பற்றி பேசியதிலே அதிக நேரம் ஆகிவிட்டது சபாநாயகர் அவர்களே,

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நமது ஊரைப் பற்றி பேசியதினாலே நான் அதிக நேரம் ஒதுக்கிவிடுவேன் என்று நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது நீங்கள் இப்படிப் பேசிக் கொண்டிருந்தால் எல்லோரையும் விட்டு விட்டு நான் நேரிடையாக அமைச்சருடைய பதிலுரைக்கு வந்துவிடுவேன்.

திரு. குமரி அனந்தன்: நமது ஊர் என்றாலும், யாதும் ஊர் தானே நமக்கு. அதனாலே இந்த ஊரையும் எடுத்துக் கொண்டேன். யாதவர் ஊர் என்றால் யாதும் நமது ஊர்தான் என்று சொல்லுகிற வகையிலே இன்னும் ஒரு நிமிடத்திலே முடித்துவிடுகிறேன். சபாநாயகர் அவர்களே தேவையில்லாத அதிகமாக, நான் இன்னும் சொல்லப்போனால் உங்களுக்குப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், நான் சொற்பொழிவே செய்யவில்லை. சொற்பிழிவுதான் செய்ய விரும்புகிறேன். வெளியே பேசுவது

சொற்பொழிவு என்பதும் சட்டமன்றத்திற்குள்ளே கொடுப்பது சொற்பிழிவு என்பதும் எனக்கு ஓரளவு தெரியும் தமிழன்னையினுடைய கருணை கடாட்சத்தினாலே. (சிரிப்பு) எனவே நான் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கு மேலே எடுத்துக்கொள்ள மாட்டேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பிழிவு 34 நிமிடம் ஆகிறது. பொழிவு எவ்வளவு நேரம் எடுக்கும்? (சிரிப்பு)

திரு. குமரி அனந்தன்: கனிகளைப் பொறுத்தது. நிறைய கனிகள் இருந்தால் பிழிவதற்கு சற்று நேரம் ஆகத்தானே செய்யும் சபாநாயகர் அவர்களே. (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்களே பிழிந்துக்கொண்டிருந்தால் மற்றவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு வேண்டாமா! (சிரிப்பு)

திரு. குமரி அனந்தன்: மற்றவர்களுக்கும் அந்த வாய்ப்பு நீங்கள் கொடுப்பீர்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால்...

திரு. கே. ரமணி: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். தலைவர் அவர்களே தங்களுடைய கவனத்தை நான் தாழ்மையோடு ஈர்க்க விரும்புகிறேன். எத்தனையோ பேர்கள், இது மிகவும் உயிர் தன்மை பெற்ற மிக முக்கியமான மானியம் என்பதனால் பேச இருக்கிறார்கள், பேசியவர்களுக்கெல்லாம் 5 நிமிடம், 8 நிமிடம் 10 நிமிடம் என்று கொடுத்து அவர்களுடைய குரல் வளையைப் பிடித்து, இப்போது இவ்வளவு பெரிய தர்க்கத்திற்கு, பெரிய விவாத மன்றமே உருவாவதற்கு இடம் அளிக்கலாமா. தயவு செய்து நீங்கள் எல்லோரையும் பாதுகாக்க வேண்டும். இந்த விவாதத்தில் அவசியம் இல்லாத இத்தனை ஊர் சுற்றும் ஏற்பாட்டை நிறுத்திவிட்டு அவையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: குமரி அனந்தன் அவர்கள் ஒரு மணித்துளியில் முடித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

திரு. குமரி அனந்தன்: ஒரு மணித் துளிக்கூட தேவையில்லை. இது ஒரு பழக்கமாகப் போய்விட்டது. ஆளுங்கட்சிக்கு எப்போதும் துணையாக இருக்கின்றவர்கள் இதை ஒரு பழக்கமாக வைத்திருக்கிறார்கள். நான் ஒரு சுற்றும் சுற்றவில்லை. நான் என்னுடைய சொற்பொழிவை அல்லது சொற்பிழிவை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ரமணி: தலைவர் அவர்களே, குமரி அனந்தன் அவர்கள் இவ்வளவு கஷ்டப்பட வேண்டியதில்லை. ஆளும் கட்சிக்கு ஆதரவாக சொல்வது என்பதல்ல. இருக்கின்றவர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறதே. இப்போது எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறதே. அவர்களுக்கு என்ன

செய்வது? ஆக எந்தவிதக் கொள்கையும் அடிப்படையும் இல்லாமல் சுற்றிக் கொண்டே இருப்பதைத்தான் சொல்கிறேனே தவிர வேறு அல்ல. அவர் ஊரைச் சுற்றுகிறார் என்று அல்ல நான் சொல்வது.

திரு. குமரி அனந்தன்: கொள்கையும் கட்டுப்பாடும் அடிப்படையும் இல்லாமல் பேசுகிற பழக்கம் காமராஜரின் தொண்டனாகிய எனக்கு இல்லை. அவர் அதைச் சுட்டிக் காட்டுவாரேயானால், தனியாக ஒரு செஷனை நீங்கள் வையுங்கள். தயவுசெய்து அவர் சுட்டிக்காட்டுவதை எல்லாம் நான் திருத்திக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இரவு 8 மணிக்குப் பின்னால் அதைப் பற்றி சிந்திப்போம். இப்போது நீங்கள் உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) அவ்வளவுதான். இரண்டு பேரும் பேசிவிட்டீர்கள். நீங்கள் சொன்னீர்கள் அவர் அதற்கு விடை சொல்லிவிட்டார். இதையே இன்னும் வளர்த்துக் கொண்டே போகவேண்டாம். நீங்கள்தான் சொன்னீர்கள் என்றால் அவர் சும்மா இருக்கலாம். "ஆளும் கட்சிக்கு ஆதரவாக" என்று நீங்கள்தான் கொக்கி போட்டீர்கள். கொக்கியைப் போட்டால் ஏதாவது வரும் அங்கேயிருந்து. (சிரிப்பு) திரு. வெள்ளிங்கிரி.

திரு. குமரி அனந்தன்: ஒரே ஒரு நிமிடம். ஒவ்வொரு தடவையும் இன்னொருவர் பேசுகிறபோது கமென்ட்ஸ் பாஸ் பண்ணுவதற்கு என்றே சிலர் இருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமை வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. யூ. கே. வெள்ளிங்கிரி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நல மானியக் கோரிக்கை மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலிலேயே நான் சொல்லிவிடுகிறேன். எனக்குக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய நேரம் நிச்சயமாகப்போதாது. கூடுதலாக நேரம் பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் ஒதுக்குவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு நான் என்னுடைய பேச்சைத் துவங்குகிறேன்.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே உழைக்கின்ற தொழிலாளர்களை, பொருள்களையெல்லாம் உற்பத்தி செய்து, உற்பத்தியைக் பெருக்கக்கூடிய அந்த தொழிலாளர்களை, இன்றைக்கு பல அமைப்புகள்—மத்திய அரசாங்கம், ஏற்கெனவே இருந்திருக்கக்கூடிய பல அரசாங்கங்கள் எல்லாம் பல சட்டங்களைப் போட்டு அவர்களுடைய குரல்வளைகளை எல்லாம் நெறிக்கக்கூடிய காட்சிகளை சமீபகாலத்திலே பார்த்திருக்கிறோம் என்பதை நான் உங்களுக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 20] [திரு.யூ.கே. வெள்ளிங்கிரி]
(பிற்பகல் 12-10)

குறிப்பாக இன்றையதினம் தொழிலாளர் நலம் சம்பந்தப்பட்ட வரைக்கும் ஏற்கனவே மத்திய அரசாங்கத்தால் இந்தியாவிலே இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர் நல அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே எடுத்த முடிவுக்கு மாறாக தொழில் தகராறை மாற்றுகின்ற முறையில் தொழில் உறவு என்ற ஒரு மசோதாவை கொண்டு வந்து இன்றைக்கு தொழிலாளியுடைய உரிமைக் குரலை பறிக்கின்ற அந்த மசோதாவை இன்றைக்கு நடைமுறைபடுத்தினார்கள் என்பதை நான் இங்கே கவலையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக நம்முடைய மாநில தொழிலாளர் நல அமைச்சரும், அதேபோல இந்தியாவில் இருக்கக்கூடிய மேற்கு வங்காளத்தினுடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சர், கேரளா, ஆந்திரா, கர்நாடகம் போன்ற மாநிலங்களிலே பொறுப்பு ஏற்றிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர் நல அமைச்சர்கள் எல்லாம் அந்த தொழில் உறவு மசோதாவை எதிர்க்க கூடிய நேரத்திலே கூட மத்திய அரசாங்கம் பிடிவாதமாக அந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்குவேன் என்ற ஒரு நிலை. நம்முடைய மன்றத்தின் சார்பாக மீண்டும் ஒரு முறை இந்தியாவில் இருக்கக்கூடிய தொழிற்சங்க அமைப்புகளையும், தொழிலாளர் நல அமைச்சர்களையும் அழைத்து ஒரு சுமூகமான சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்காக பேச்சுவார்த்தை நடத்தித்தான் அதை அமல்படுத்த வேண்டும் என்ற நிலையை நாம் உருவாக்க வேண்டும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதே போல நீண்டகாலமாக தொழிலாளிகள் போராடி பெற்றிருக்கக்கூடிய பஞ்சப்படி என்ற உரிமை இன்றைக்கு படிப்படியாக 1939 ஆம் ஆண்டு பேஸை அடிப்படையாகக் கொண்டு இருந்தது. அதை 1960 ஆகக் கொண்டு வந்தார்கள். இன்றையதினம் 1982 என்ற அடிப்படையில் இன்றைக்கு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே தொழிலாளிகள் போராடிப் பெற்ற அந்த பஞ்சப்படி உரிமை கூட மத்திய அரசால் மறுக்கப்படுகிறது. இதை தொழிலாளிகள் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் போராடக்கூடிய தொழிலாளிகளுக்கு மாநில அரசாங்கமாவது பக்கபலமாக இருந்து 60 ஆம் ஆண்டு பஞ்சப்படி பேஸை கணக்கில் வைக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போல இந்தியாவில் மட்டும் அல்ல, தமிழகத்தில் சம்பந்தப்பட்ட வரைக்கும் மூடிய ஆலைகளைத் திறக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நிலையினை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பட்ஜெட் அறிக்கையிலே கொடுத்தார்கள். தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களும் அவர்களுடைய அறிக்கையிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். மூடப்பட்ட ஆலைகளை முடிந்த வரையில் திறப்பதற்கு இந்த அரசு உறுதிகொண்டுள்ளது

என்று சொல்லி அவருடைய அறிக்கையிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் இதிலே சொல்லிக்கொள்வதெல்லாம் கோவை மாவட்டத்தில் எத்தனை பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதெல்லாம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். கோவையில் தான் அதிகமான பஞ்சாலைகளை மூடியிருக்கிறார்கள். சிங்காநல்லூர் பகுதியிலே அதிகமாக பஞ்சாலைகள் சாத்தியிருப்பதாக மோகன் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். நிச்சயமாக எனக்குத் தெரியும். அதே போன்று எனக்கு முன்னால் பேசிய பேரூர் சட்டமன்ற உறுப்பினர் எவரெஸ்ட் கம்பெனி சாத்தியிருப்பதாக சொன்னார். அதே போல அழகர் இண்டஸ்ட்ரீஸ், ஆட்டோ ஸ்மித் போன்ற பல தொழிற்சாலைகளும் அதே போன்று மத்திய மந்திரி பிரபுவுக்குச் சொந்தமாக இருக்கக்கூடிய ராமகிருஷ்ணா தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் சாத்தப்பட்டு பல ஆண்டுகளாக அந்த தொழிலாளிகள் எல்லாம் நடு வீதியிலே திரிந்து கொண்டிருக்கின்ற காட்சியை நாம் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். பல இயக்கங்கள், போராட்டங்கள் கோவை நகரில் இருக்கக் கூடிய . . . . . .

திரு. எஸ். டேனியல்ராஜ்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய அமைச்சர் பிரபு அவர்கள் இந்த அவைக்குச் சம்பந்தம் இல்லாதவர்கள். அவர்களுடைய தொழிற்சாலையைப் பற்றி உறுப்பினர் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவருடைய பெயரை அவைக் குறிப்பிலிருந்து அகற்றுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு டேனியல் ராஜ் ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். இதுபோன்ற வினாக்கள் எழுப்பும் போது நீங்கள் உங்கள் இருக்கையில் இருக்க வேண்டும் என்பது ஒரு விதி, அதனால், அதிலிருந்து எழுப்பினால் தான் இதற்குப் பொருத்தமாக இருக்கும். திரு. வெள்ளிங்கிரி தொடரலாம்.

திரு. யூ. கே. வெள்ளிங்கிரி: தலைவர் அவர்களே, எனக்கு அவருடைய பெயரைக் குறிப்பிட வேண்டும் என்ற நோக்கம் கிடையாது. அவருடைய தொழிற்சாலை சாத்தியிருக்கிறது என்று தான் சொன்னேன். ஆகவே அந்தத் தொழிற்சாலையைத் திறக்க முடியாதவர்கள் பொறுப்பிலே இருக்கிறார்கள். என்றைக்கு இந்த தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் திறக்கப்படும் என்பதையும் நான் ஒரு தொழிற் சங்கத் தலைவன் என்ற முறையிலே தான் இந்தச் சபையின் மூலமாக நான் வெளி உலகத்திற்குச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்பதை நான் உங்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல்தான், மூடிய ஆலைகளைத் திறப்பதற்கெல்லாம் மாநில அரசாங்கத்தின் தரப்பிலே ஒரு சரியான வரையறைகள், கொள்கைகள் திட்டமிட்ட முறையிலே இருக்கவேண்டும். எத்தனை தினங்களுக்குள்ளாக அந்த ஆலைகளையெல்லாம் திறப்போம், அதற்கான நடவடிக்கை எடுப்போம், அரசாங்கத் திட்டத்திலே என்ன திட்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் பதிலுரையிலே கொடுப்பார்கள் என்று நான்

1989 ஏப்ரல் 20] [திரு. யூ.கே. வெள்ளிங்கிரி]

எதிர்பார்க்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால், நீண்ட காலம் ஆகிவிட்டது. இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் சிறியது, பெரியது, நடுத்தரம் என்று இருக்கக்கூடிய பல தொழிற்சாலைகளைச் சாத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலைகளை, பட்ஜெட் உரையிலே முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியது போல், வேகமாக, விரைவாகத் திறப்போம் என்று சொன்னால் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுடைய பாராட்டுக்கள், நம்பிக்கைகள் இந்த அரசிற்குக் கிடைக்கும் என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லி, அந்த அடிப்படையில் வேகமாக, விரைவாகத் திறப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அதுபோல் ஒரு பக்கம் தொழிற்சாலையைத் திறக்கவேண்டும் என்று சொல்கிற நேரத்திலேயே கோவையில் மூலப்பொருள்கள் கிடைக்காத காரணத்தால், கோக்கும், (p giron) பிக்ஐயரனும் கிடைக்காத காரணத்தால், மின்சாரம் இல்லாத காரணத்தால் பல தொழிற்சாலைகள் இன்றைக்குச் சாத்தக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறது என்பதையும் இங்கே கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அதுபோல் தொழிலாளர்துறை சம்பந்தப்பட்ட வரைக்கும் இன்றைக்கு திரட்டப்பட்டு இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களும், திரட்டப்படாத தொழிலாளர்கள் பல இலட்சம் பேரும் இருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு பகுதியினருக்கும் நன்மை பயக்கக்கூடிய துறை தான் தொழிலாளர் நலத்துறை. ஆனால் இன்றையதினம் அந்தத் துறையினுடைய செயல்பாடு போதுமான தாக இல்லை.

முழுமையாகப் போதுமானதாக இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. ஒரு சில அதிகாரிகள் போதுமான கவனத்தை எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஒரு சில அதிகாரிகள் போதுமான அளவிற்கு அந்தத் தொழிற்தகராறுகளிலே தலையிடுகிறார்கள். ஆனால் பெரும் பகுதியினர் போதுமான அக்கறை செலுத்த வில்லை. நீண்டகாலமாக கன்சிலியேஷன் நடக்கிறது. தீர்வு ஏற்படுவது கிடையாது. கோர்டுக்கு அனுப்புவது கிடையாது. அனுப்பினாலும் நோ-அப்ஜெக்ஷன் என்று வருகிறது. அப்படிப் பட்ட முறையிலே இந்தத் துறை மிக மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. அதைச் சரியாக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்கிறேன்.

அதேபோல், இந்தத் துறையின் சார்பாக பல இடங்களிலே லேபர் ஆபீசர், ஏ.சி.எல்., டி.சி.எல், போன்றிருக்கக்கூடிய இடங்களிலே அவை காலியாகவே இருக்கின்றன. பல ஆண்டு காலமாக, நான் கமிஷனரிடத்திலேயே எடுத்துச் சொன்னேன். கோவை சம்பந்தப்பட்டவரைக்கும், ஏ.சி.எல்.3 நிரந்தரமாகவே காலியாக இருக்கின்றது. 300,400-க்கு மேற்பட்டு இருக்கக்கூடிய இன்ஜினீரிங் தொழிற்சாலைகளை இந்தச் சரகம்—3 தான் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதுசம்பந்தமாகக்

கேட்டபோது, அங்கே பல ஏ.சி.எல்—கள் அவர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய பிரச்சினைகள் எல்லாம் தீர்க்கப்படாத காரணத்தால், சென்னை கோர்ட்டுக்கு சென்றிருக்கிறார்கள், ஆகவே அது முடியும் வரை போட முடியாது என்று கமிஷனர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்வது,— நான் மாண்புமிகு அமைச்சரிடத்திலும் ஞாபகப்படுத்தி இருக்கிறேன். டெம்பரவரியாகவாவது போட்டு, அந்தக் கேஸ்களை எல்லாம் உடனடியாக நடத்தி, சம்பந்தப்பட்டவர்களை அழைத்து வைத்துப் பேசி அந்தப் பிரசசினைகளை சுமூகமாகத் தீர்த்து வைத்து, அவர்கள் ஒரு நிம்மதியாக அந்தப் பணியிலே ஈடு படுவார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். தொழிலாளர் கோரிக்கைகள், கன்சிலியேஷன் ஃபைல்கள் எல்லாம் வேகமாக நடக்கும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

உடனடியாக, தமிழகம் முழுவதும் ஆங்கங்கே காலி இருககின்ற அந்த இடங்களை நிரப்புவதற்கு இந்தத் தரப்பிலே முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதேபோல், தொழிலாளர்கள் சட்டங்கள் பல இருக்கின்றன. குறிப்பாக, இன்றைக்கு நீங்கள் பார்க்கலாம். நிரந்தரத் தொழிற்சாலைகள் சட்டம் பல இருக்கின்றன. ஐ.டி. ஆக்ட். உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். அந்தத் தொழிற்தகராறுச் சட்டம் அநேகமாக தமிழகத்தில் பெரிய அளவிற்குச் செயல்படவில்லை என்று நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

இதனுடைய பணி ஒரு தொழிற்சாலையில் வருகைப் பதிவேடுகள் வைத்திருக்கிறார்களா, எத்தனை பேர் வேலை செய்கிறார்கள், லைசென்சு இருக்கிறதா, கழிப்பறைகள் இருக் கின்றனவா, அல்லது மணியடிக்கின்றார்களா, பட்டியல் வைத் திருக்கின்றார்களா, என்று அந்த முறைகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு நன்மை பயக்கின்ற அடிப்படையில் இந்தத் துறை செயல்படவேண்டும். ஆனால் தமிழகத்தில் அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லவிரும்புகிறேன். பல சந்தர்ப்பங்களிலே தொழிற்சங்கங்கள், சம்பந்தப்பட்ட துறைக்கு எழுத்துமூலமாகக் கொடுத்தும் கூட அவை இன்று வரைக்கும் செயல்படாத ஒரு நிலைதான் இருக்கிறது. அதை ஏற்கனவே அவருடைய அறிக்கை யிலேயே கொடுத்து இருக்கிறார்கள். போதுமான அளவிற்கு அது செயல்படவில்லை. எதிர்காலத்தில் போக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தொழிற்சாலைகள், வேலைவாய்ப்புத் துறை கொள்கைக் குறிப்பிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கது. ஆகவே, அதையும் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி (மணியடிக்கப்பெற்றது) நேரம் போதாது. 10 நிமிடம் வேண்டும், தயவுசெய்து, பெரிய பிரச்சினைகள், தொழிலாளர் மான்யம் பெரிய பிரச்சினை. உங்களுக்கே தெரியும் எனக்கு 5 நிமிடம், 10 நிமிடம் எல்லாம் போதாது தயவுசெய்து இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே, அந்த அடிப்படையில் அந்த துறைச் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12–20)

அதேபோல் இன்றைக்கு தொழிற்சாலைகள், சட்டப் பிரிவு 85(1)-ன் கீழ் அறிவிக்கப்பட்ட தொழிற்சாலைகள், அறிவிப்பு செய்யப்படாத தொழிற்சாலைகள் என்று நிறைய பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக சுருக்கமாக சொல்கிறேன். தற்போது அமலில் உள்ள தொழிற்சாலைகள் சட்டவிதிகளின் படி பரிந்துரையுடன் 10-க்கு மேற்பட்டிருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் தான் பேக்டரி ஆக்ட்டின் கீழ் வரும். 10-க்கு கீழ் இருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் பேக்டரி ஆக்ட்டின் கீழ் வராது. ஆனால் பல மாவட்டங்களில் மாநிலம் முழுவதும் என்ன செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் 10-க்கு கீழ் தொழிலாளர்களை வைத்துக் கொள்கிறார்கள். 10-க்கு மேற்பட்ட ஆட்களோ அல்லது பரிதிறனின்றி இருந்தால் பேக்டரி ஆக்ட்டில் கவர் ஆகும். 20 பேர் வைத்துக் கொண்டால் பி. எப். கவர் ஆகும். 50 பேர் வைத்துக் கொண்டால் லே ஆப் கவர் ஆகும். ஆனால் நிர்வாகங்களை நடத்தக்கூடிய முதலாளிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் 9 பேரை வைத்துக்கொள்கிறார்கள். மீதம் இருக்கக்கூடியவர்களை எல்லாம் டெம்பரரியாக, கேஷ்யூவலாக கான்டிராக்ட் முறையில் வைத்துக் கொள்கிறார்கள். அதுபோல் 19 பேரை வைத்துக் கொள்கிறார்கள். மீதம் உள்ள ஆட்களை எல்லாம் கேஷ்யூவலாக, டெம்பரரியாக வைத்துக்கொள்கிறார்கள். இந்த சட்டங்களிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்கு தொடர்ந்து இப்படிப்பட்ட ஒரு நடவடிக்கையை கையாளுகிறார்கள்.

அதுபோல் தமிழகத்தில் தொழிற்சாலைகளை பதிவே செய்யாமல் 1986 ஆம் ஆண்டு கணக்குப்படி சற்றேறக்குறைய கொஞ்சம் முன் பின் இருக்கலாம். 86 ஆயிரம் பேர் மேற்சொன்ன விதிமுறைகளின் கீழ் வராது பயிற்சி பெற்றுக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய பரிந்துரை செய்துகொண்டிருக்கக்கூடிய 10-க்கு குறைவான ஆட்களை, 20-க்கு குறைவான ஆட்களைக் கொண்டு உற்பத்தியை செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் அரசு தொழிற்சாலை சட்டப் பிரிவு 85 (1)-ன் கீழ் முறையான தொழிற்சாலைகள் என அறிவிப்பு செய்துள்ள குறிப்பாக அரிசி ஆலைகள், எண்ணெய் ஆலைகள், கடலை உடைப்பு ஆலைகள், மரத் தொழிற்சாலைகள், மரம் அறுக்கும் பட்டரை, தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை, பட்டாசு தொழிற்சாலை தானியங்கித் தொழிற்சாலை, விசைத்தறி, அச்சக தொழிற்சாலைகள், டையர் ரீ-டிரேடிங் தொழிற்சாலைகள், பொறியியல் பணிமனை, பனியன் மற்றும் பின்னல் தொழிற்சாலை, பி.வி.சி. பைப் தொழிற்சாலை இதுபோன்று ஏராளமான தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன.

இவைகள் முழுவதும் பதிவு செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. ஏறக்குறைய தமிழ்நாட்டில் ஒரு லட்சத்திற்கு மேலான நிறுவனங்களில் 10-க்கு குறைவானவர்கள் இருக்கிறர்கள். இவைகளில் பணியாற்றக் கூடிய தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கைசராசரி 10-க்கு குறைவானவர்கள் என்று கணக்கெடுத்துக் கொண்டால்கூட 10 லட்சத்திற்கும் மேற்பட்டதொழிலாளர்கள் அந்தத்துறையில் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவைகளை எல்லாம் நிச்சயமாக பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னாலும் கூட அதனால் அரசுக்கு ஒரு வருமானம் கிடைக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கிட்டத்தட்ட மேற்பட்ட சட்டத்தினை அமல் செய்வதால் அரசுக்கு இழப்பு எதுவும் இல்லை. மாறாக ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் அரசுக்கு 1 லட்சத்து 26 ஆயிரம் தொழிற்சாலைகளிடமிருந்து குறைந்தபட்ச உரிமைக் கட்டணம் ரூபாய் 100 என்று சொன்னால் கூட ஒரு கோடியே 20 லட்சம் ரூபாய் அரசுக்கு வருமானம் கிடைக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதை முழுமையாக தவற விட்டு இருக்கிறீர்கள் என்பதை நான் உங்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அதுபோல் தொழிலாளர் நல வாரியம் என்று இருப்பதற்கு 2 ரூபாய் பிடிக்கிறார்கள். அந்த முறையில் கிட்டத்தட்ட 60 லட்சம் ரூபாய் அரசுக்கு வருமானம் கிடைக்கும். அதையெல்லாம் ஒழுங்குப்படுத்தினால் ஓரளவுக்கு அந்த சட்டங்களை அமல் செய்தால் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மைகள் ஏற்படுவதற்கு உண்டான ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் நிரந்தரம் செய்யக்கூடிய சட்டங்கள் இருக்கின்றன. 1981 ஆம் ஆண்டு தமிழகத்திலே கொண்டு வந்தார்கள்; ஏற்கனவே இருந்த அரசு, ஆனால் ஏற்கனவே இருந்த சட்டம் 240 நாட்கள் வேலை செய்தால் அவர்கள் நிரந்தர தொழிலாளர்களாக கருதப்பட்டு அவர்களுக்கு உண்டான பஞ்சப்படி, சம்பளம் முழுவதும் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அந்த சட்டத்தை 480 நாட்கள் 'கண்டினியுட்டி சர்வீஸ், இருந்தால் தான் நிரந்தரம் செய்யப்படவேண்டும் என்று சொல்லி 1981 ஆம் ஆண்டு சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த சட்டத் திருத்தத்தின் அடிப்படையில் இன்றைக்கு மாநிலம் முழுவதும் எந்த நிர்வாகமும் 480 நாட்கள் வைத்துக்கொள்ளுவது இல்லை. மாறாக 300 நாட்கள், 200 நாட்கள் வந்தால் என்று போடுவது செய்வது, அவரை வீட்டுக்கு அனுப்புவது என்ற ஒரு கொடுமை தமிழகத்தில் நடக்கிறதே தவிர 480 நாட்கள் வேலை வாங்கு 'கண்டினியுட்டி சர்வீஸ்' கொடுத்து நிரந்தரம் செய்வது என்பது அனேகமாக மாநிலம் முழுவதும் நடக்கவில்லை. ஆகவே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இவைகளை கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 20] [திரு. யூ. கே. வெள்ளிங்கிரி]

அது மட்டுமல்ல, 480 நாட்கள் அவர்கள் வேலை செய்தால் அவர்களுக்கு நிரந்தர தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்ககூடிய சலுகைகள், உரிமைகள் இல்லை என்று அந்தச் சட்டத்தில் இருக்கிறது. நிரந்தரம் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்களே தவிர ஏற்கனவே இருக்கிற நிரந்தர தொழிலாளிக்கு என்ன என்ன சலுகைகள் இருக்கிறதோ அவை களை கொடுக்க வேண்டியது இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். தயவு செய்து அந்த சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 480 நாட்கள் வேலைசெய்தால் அவர்களை நிரந்தரம் செய்தால் ஏற்கனவே அந்த தொழிற்சாலையில் நிரந்தரம் செய்யப்பட்டு வேலை செய்யக்கூடிய அந்த தொழி லாளர்களுக்கு என்ன என்ன சலுகைகள் இருக்கிறதோ அவைகள் அத்தனையையும் 480 நாட்கள் வேலைசெய்து நிரந்தரம் செய்யப் படும் தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்ற சட்டத் திருத்தத்தை கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். லேபர் கேஸஸ் குறித்து லேபர் ஆபீசர்களிடமோ அல்லது ஏ. சி. எல்.-யிடமோ கன்சிலியேஷன் நடத்தப்படும் போது பிரச்சினைப்பற்றி சொன்னால் கேஸ் முடிவிற்கு கடைசியாக அங்கே 12(4) அறிக்கை வரும். அந்த 12(4) அறிக்கை மூலம் அரசாங்கத்திற்கு பரிந்துரைகள் வரும். அதுவும் வேண்டா விருப்பு வெறுப்பாகத்தான் இன்றைக்கு கோர்ட்டுகளுக்கு விடப் படுகிறதே தவிர அதை உடனடியாக கோர்ட்டுக்கு விடப்பட ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதைப் போல சம்பளப் பட்டுவாடா சட்டம் என்று நம் நாட்டிலே இருக்கிறது. முறையாக 7 ஆம் தேதி தொழிலாளர் களுக்கு சம்பளம் கொடுப்பது கிடையாது. அந்தச் சம்பளத்தை வாங்குவதற்கு அவர்கள் பல நாட்கள் போராட வேண்டியிருக் கிறது. அந்தச் சம்பளத்தை வாங்குவதற்காக, ஏ.சி.எல். மூல மாக போனால் அல்லது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்திலே போனால் அவர்கள் நீங்கள் கோர்ட்டுக்குப் போங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் மூன்று மாதம், 6 மாதம் ஆகிறது. ஆகவே வேலை செய்த சம்பளம் உடனடியாகக் கிடைப்பதற்கு நிச்சயமாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்,

அதைப் போல குறைந்த பட்ச சம்பளச் சட்டம் என்று நம் நாட்டிலே இருக்கிறது. இந்தக் குறைந்த பட்ச சம்பளத்தை விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு, கைத்தறி தொழிலாளிகளுக்கு, பட்டுப்பூச்சி வளர்க்கும் தொழிலாளிகளுக்கு, ஓட்டல் தொழி லாளிகளுக்கு இப்படி பல பெயர்களில் இருக்கக்கூடிய அத்தனை தொழிலாளிகளுக்கும் அந்தக் குறைந்த பட்ச கூலியை அமல் ஆக்குவதற்கு எந்த ஏற்பாடும் கிடையாது. அதை முறையாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போல பெண்கள் சம்பந்தமாகச் சொல்ல வேண்டு மென்று சொன்னால், பல பெண்கள் பீடி தொழிலில் ஈடுபட்டிருக் கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பெண்களைப் பற்றி முன்னாலேயே சொல்லியிருந்தால் இன்னும் வரவேற்பு இருந்திருக்கும். (சிரிப்பு)

திரு. யூ. கே. வெள்ளிங்கிரி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வேலூரில் பெரும்பாலான பெண்கள் பீடித்தொழிலில் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். மாநிலம் முழுவதும் பெண்கள் பீடித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள். அவாகளுக்குப் போதுமான பாதுகாப்பு கிடையாது. ஆகவே அவர்களுக்குப் போதுமான பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும். குழந்தைகள் காப்பு இல்லங்கள் கிடையாது. பஞ்சாலைகளில் படிப்படியாகக் குறைத்துக் கொண்டார்கள். பெண்களுக்குப் போதுமான வாய்ப்புகள் அநேகமாக கொடுப்பது கிடையாது. ஆகவே அதையெல்லாம் முறையாகச் செய்வதற்கு இந்த அரசு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். பெண்களிடம் இரவிலே வேலை வாங்குகிறார்கள். என்ன சட்டம் போட்டு தடுத்தாலும் அது கண்டிப்பாக நடைமுறை படுத்தப்படாத ஒரு சூழ்நிலை கோவையிலே இருக்கிறது. ஆகவே, அதையும் தடுத்து நிறுத்துவதற்கான ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும்.

கடைசியாக, ஒரே ஒரு பிரச்சினையைப் பற்றி கூற விரும்புகிறேன். கோவையில் இருக்கக்கூடிய ஐ.டி.ஐ., முதல் மாநிலம் முழுவதும் இருக்கக்கூடிய ஐ.டி.ஐ. சம்பந்தப்பட்ட வரைக்கும் பணிமனைஉதவியாளர்களுக்கும்பண்டகபணிமனைஉதவியாளர்களுக்கும் இடையே அடிப்படை ஊதியத்திலுள்ள முரண்பாட்டைக் களைந்திட வேண்டும். ''சமவேலை, சமஊதியம்'' என்ற அடிப்படையில் இளநிலை பயிற்சி அலுவலர்கள் கிரேட்-1, கிரேட்-2 என்ற முறையை உடனடியாக ரத்து செய்து ஊழியர்களிடையே சுமுகமான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். பயிற்சியாளர்களிடையே ஒழுக்கத்தையும், அவர்களுக்குத் தேவையான உடல் பயிற்சியையும் அளித்து அவர்கள் தங்கும் விடுதிகளையும் பராமரித்து, உடற் பயிற்சி அலுவலர்களுக்கு பயிற்சியாளர்களின் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் பதவிகளை உருவாக்கி வேலைப் பளுவை குறைத்து மாணவர்கள் மத்தியில் ஒழுக்கத்தை ஏற்படுத்தியும், நான்காவது ஊதியக் குழு செய்துள்ள பரிந்துரைகளை அமல்படுத்த வேண்டும். 300 பயிற்சியாளர்களையும் இளநிலை பயிற்சியாளர்களாக மாற்ற வேண்டும். 600 பயிற்சியாளர்களை உதவிப் பயிற்சியாளர்களாக மாற்ற வேண்டும். 900 பயிற்சியாளர்களை பயிற்சி அலுவலர்களாக மாற்ற வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே சொல்லி, தொழிலாளர் நல மானியத்தின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்கு நன்றி கூறுவதோடு, இந்தச் சட்டங்களையெல்லாம் எந்த நிர்வாகங்கள் தமிழகத்திலே மீறுகின்றனவோ அவர்களிடம் அந்தச் சட்டங்களை கராறாக அமல் படுத்த, இந்த அரசாங்கமாவது, இந்தத் துறையாவது, கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு, எனக்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1989 ஏப்ரல் 20]

*திருமதி பி. லட்சுமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய தொகுதியான வால்பாறை, பெரும் பான்மையாக தேயிலைத் தோட்டங்களையும், விவசாயத்தையும் உள்ளடக்கிய தொகுதியாகும். வால்பாறை மலைப் பிரதேசமாக இருக்கின்ற காரணத்தால், அது தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் உழைப்பின் காரணமாக தேயிலை, காப்பி, ஏலக்காய் தோட்டம் என்று வளம் கொழிக்கும் பகுதியாக எனது வால்பாறைத் தொகுதி மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது. மைய, மாநில அரசுகளுக் கும், உள்நாட்டின் தேவைக்கும், வெளிநாடுகளுக்கும் தேயிலை, காப்பி, ஏலக்காய் ஏற்றுமதியின் மூலமாக பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வருமானம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட எனது தொகுதியில் உள்ள தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தங்கள் குடும்பங்களோடு குடியிருந்து வர தேயிலைத் தோட்டத் தொழி லாளிகளின் முதலாளிகளின் மூலமாக, அந்த முதலாளிகளுக்குச் சொந்தமான, தேயிலைத் தோட்டங்களிலுள்ள 'பாடிகள்' என்று அழைக்கப்படும் குடியிருப்புகளை அமைத்து அதில் அந்தத் தொழிலாளர்கள் குடியிருந்து வருகிறார்கள். அப்படி அதில் அவர்கள் குடியிருந்து வருகின்ற தருணத்தில் அந்தத் தொழி லாளர்கள் மிகவும் அவதிக்குள்ளாகிறார்கள். அந்தத் தொழி லாளர்கள் அந்தத் தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்கின்ற தருணத்தில் மட்டும் அந்தக் குடியிருப்புகளில் அவர்கள் குடியிருந்து கொள்ளலாம் என்று ஒரு சட்டத்தை அவர்கள் அங்கே நிர்ணயித்து உள்ளார்கள். அந்தக் குடியிருப்புகளில் வசிப்பவர்கள் அந்தத் தேயிலைத் தோட்டத்தில் அவர்களது வாரிசுகளை நியமிப்பது கிடையாது. அப்படி இருக்கின்ற தருணத்தில் அவர்கள் பல ஆண்டுகளாக அந்தத் தேயிலைத் தோட்டத்தில் பணியாற்றியிருந்தாலும் அவர்கள் ஓய்வு பெறுகின்ற தருணத்தில் அந்தக் குடியிருப்புகளில் அவர்கள் குடியிருக்கக் கூடாது என்று அவர்களை வெளியேற்றி விடுகிறார்கள். இப்படி வெளியேற்று கின்ற தருணத்தில் அந்தத் தேயிலைத் தோட்டத் தொழி லாளர்கள் அங்கே குடியிருக்க வேறு இடங்கள் இல்லாத காரணத் தினால் அவர்கள் மிகவும் அவதிக்குள்ளாயிருக்கிறார்கள். எனவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இது குறித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தத் தேயிலைத் தோட்டங்களில் பெண்கள் தான் அதிகமாகப் பணிபுரி கிறார்கள். அந்தப் பெண்கள் ஓய்வுபெறுகின்ற நாளில் அவர்களின் வாரிசுகளான பெண்களுக்கு முக்கியத்துவம்தந்து அங்கே தேயிலை பறிப்பதற்கு ஆட்களை நியமிப்பது கிடையாது. அப்படி இருக்கும் தருணத்தில் அந்தப் பெண்களுடைய வேலைக் காலம் முடிந்து விட்டால் அவர்களுக்கு குடியிருப்பதற்கு வீட்டுமனையும் தரப் படுவது கிடையாது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் ஓய்வு பெற்ற தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டுமனை கொடுக்கப்பட மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30.)

வால்பாறைத் தொகுதி மலைப் பகுதியாக உள்ளது. அங்கே பெரும்பகுதி தேயிலைத் தோட்டங்களாக இருக்கின்றன; தேயிலை விளைகின்ற நிலமாக இருக்கின்றன. அங்கே அரசு புறம்போக்கு நிலம் இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் தேயிலைத் தோட்ட அதிபர்களின் பொறுப்பில் இருக்கிறார்கள். வீடுகளை தேயிலைத் தோட்ட அதிபர்கள் பாரமரித்து வருகின்ற நிலையில் இருக்கிறது அந்த தேயிலைத்தோட்ட அதிபர்கள் எந்த நேரத்தில் வீட்டை காலி செய்ய வேண்டுமென்று கூறுகிறார்களோ அந்த நேரத்தில் அவர்கள் வீட்டை காலி செய்து வெளியேற வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்த சூழ்நிலையில் அந்தத் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களில் பெரும்பாலானோர் பெண்களாக இருக்கிற காரணத்தால், அந்தப் பெண் தொழிலாளர்களை அவர்கள் நிரந்தரமாக்குவது கிடையாது. பெண் தோட்டத் தொழி லாளர்களை நிரந்தரமாக்குவதோடு, அவர்களுக்கு அடுத்து அவர் களுடைய வாரிசுகளை நியமிக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அவர்களின் சார்பாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெண் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தேயிலைத் தோட்டங் களில் வேலை செய்கிறபோது அவர்களுக்கு மாதத்திற்கு ஒரு முறை விடுப்பு தர வேண்டுமென்று நீண்ட நாட்களாக ஒரு கோரிக்கையை வலியுறுத்தி வருகிறார்கள். ஆனால் அந்த தேயிலைத் தோட்ட அதிபர்கள் அவர்களுக்கு விடுப்பு தருவது கிடையாது. அவர்கள் விடுப்பு தராத காரணத்தால் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். அந்த அவல நிலையைப் போக்க சம்பளத்தோடு கூடிய மாதத்தில் ஒரு நாள் விடுப்பு அளிக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் தேயிலைத் தோட்டங்களில் பெண்களுக்கு ஒரு மணி நேரம் விடுப்பு தருகிறோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஒரு மணி நேரம் என்பதை ஒரு நாளாக மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தேயிலைத் தோட்டங்களில் தொழிலாளர்கள் குடியிருக்க தேயிலைத் தோட்ட அதிபர்கள் குடியிருப்புகளைக் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவை நீண்ட நாட்களுக்கு முன்பாகக் கட்டப்பட்டவை; பழுதடைந்த நிலையில் இருக்கின்றன. அந்த குடியிருப்புகளை பழுது பார்ப்பதே கிடையாது. எப்போது குடி யிருப்பவர்கள் மேல் இடிந்து விழுமோ என்ற அச்சத்தில் அங்கே குடியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட வீடுகளை பழுது பார்த்துக் கொடுக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் 1979 ஆம் ஆண்டில் தேயிலைத் தோட்ட அதிபர்கள், தொழிலாளர் நல ஆணையாளர், தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய முத்தரப்பினர் சேர்ந்து தேயிலைத் தோட்டங்கள் ஒரு ஏக்கர், $1\frac{1}{4}$ ஏக்கர் பரப்பு விகிதத்தில் இருந்தால் அவை பதிவு

செய்யப்பட வேண்டுமென்று ஒப்பந்தம் செய்தார்கள். ஆனால் அந்த ஒப்பந்தம் செயல்படவில்லை என்று தொழிலாளர்கள் புகார் கூறி வருகிறார்கள். எனவே சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை அழைத்துப் பேசி, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் பெண் தொழிலாளர்களின் நீண்ட நாள் கோரிக்கையினை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தேயிலைத் தோட்டங்கள் உருவான காலம் தொட்டு தேயிலை பறித்து வரும் பெண் தொழிலாளர்களை நிரந்தர மாக்குவதோடு அவர்களுடைய ஊதியத்தையும் அதிகமாக்க வேண்டும். அவர்களுடைய ஊதியத்தை எடுத்துக் கொண்டால் முதலிலே 17 ரூபாய் 19 காசு என்று இருந்தது. 1987-ல் 17 ரூபாய் 18 காசு என்று ஆகியது. 1-4-1988-ல் அது 13 ரூபாய் 23 காசு என்றும் அடுத்து படிப்படியாக குறைந்து இப்போது 15 ரூபாய் 25 காசு என்றும் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிக் குறைக்கப்பட்ட காரணத்தால் அந்தத் தொழிலாளர்கள் வேலை முடிந்த பின்னால் சம்பளத்தைப் பெறாமல், எங்களுக்கு அதிக சம்பளம் வழங்கும் வரை ஊதியம் வாங்க மாட்டோம் என்று சொல்லி, ஊதியம் வாங்காமல் இருக்கிறார்கள். அந்தத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நலன் கருதி உரிய சம்பளத்தை அளிக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு மிகவும் அவதிக்கு உள்ளாகி இருக்கிறார்கள். அவர்களின் நிலைமையைப் போக்கி அவர்களுக்கு சாலை வசதி மற்றும் குடியிருப்பு வசதிகளை எல்லாம் செய்து தரும்படி நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தக் குறுகிய கால கட்டத்திலேயும் எனக்குச் சில மணித் துளிகள் அளித்த மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. ராம. நாராயணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, செய்தி, திரைப்படத் தொழில் மானியக் கோரிக்கையிலே பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நான் நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சபையிலே பேசுவதற்குக் காரணமாக இருந்த காரைக்குடி சட்டமன்றத் தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும், தாய்க்கும் மேலாக என்மீது பாசத்தையும், பரிவையும் காட்டி என்னை வளர்த்து வரும் தங்கத் தலைவர் கலைஞர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய கலை உலகைச் சேர்ந்த நண்பர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையைத் துவக்குகிறேன்.

இந்தத் திரைப்படத் துறையைப் பற்றிப் பேசும்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்களும் சற்று அதிகமாகவே தாக்கிப் பேசி விட்டார்கள். அவர்கள் எல்லாம் வெளியே இருந்து கேள்விப்பட்டதுதான். ஆனால் நான் அந்தத் திரை உலகில் உள்ளவன் என்பதால் சில விஷயங்களை இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நண்பர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் பேசும்போது அரசியலிலே நாம் ஏதாவது தவறு செய்தால் அவை பத்திரிகையில் வருகிறது, கலை உலகைச் சேர்ந்தவர்கள் தவறு செய்தால் பத்திரிகையில் வருவதில்லை என்று சொன்னார்கள். கிசு, கிசு என்ற பகுதியே திரைப்பட உலகில் உள்ளவர்களைப் பற்றி ஆரம்பிக்கப்பட்டதுதான். அதற்குப் பிறகுதான் அரசியலில் உள்ளவர்களைப் பற்றி இன்று பல பத்திரிகைகளில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது.

அதுபோல் நண்பர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் பேசும் போது தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த சில கலைஞர்கள் 48 இலட்சம் 50 இலட்சம் என்று வாங்குவதாகச் சொன்னார்கள். எல்லாம் அவர்கள் கேள்விப் பட்டதுதானே தவிர நிச்சயமாக அது உண்மை இல்லை. இது எப்படி இருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு மனிதன் வாந்தி எடுக்கிறான். அதைத் பக்கத்திலே இருந்தவன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான். அவன் பார்த்த போது அந்த வாந்தி கருப்பாக இருந்ததால் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவன் அடுத்தவனிடம் சென்று நம்முடைய முருகன் கருப்பாக வாந்தி எடுத்தான் என்று கூறுகிறான். அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஒருவன் அடுத்தவனிடம் சென்று அவன் காக்காயைப் போல வாந்தி எடுத்தான் என்று சொன்னான். அடுத்துச் சென்றவன் அவன் காக்காய், காக்கா யாக வாந்தி எடுத்தான் என்று சொன்னானாம். எனவே இப்படிப் பட்ட வதந்திகளை நம்பி பொறுப்புள்ள நாமெல்லாம் பேசக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. குமரி. அனந்தன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் கன்னிப் பேச்சுப் பேசுகிறார். எனவே தயவுசெய்து உட்காருங்கள்.

திரு. குமரி அனந்தன்: நான் பேசுவதும் குமரிப் பேச்சு தான். (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : குமரி முற்றி நெடுநாட்கள் ஆகிவிட்டன. (சிரிப்பு)

திரு. ராம. நாராயணன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் எல்லாம் எனக்கு வழிகாட்டியாக இருந்து சபையை நடத்திச்செல்ல வேண்டியவர்கள். எனவே தான அவர்களிடம் இந்தத் தகவலை நான் தெரிவித்தேன். இன்று திரை உலகம்

தள்ளாடிக்கொண்டிருக்கிற நிலைமையில் இருக்கிறது. இன்றைக்கு ஏகப்பட்ட வருவாயைத் தந்து கொண்டிருக்கிற திரைப்படத் துறை, ஏழைகளுக்கு விருந்தாகவும், மருந்தாகவும், பொழுது போக்காகவும் இருக்கின்ற திரைப்படத் துறை இன்று தவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலையை அரசு போக்கியாக வேண்டும். இன்று தயாரிக்கப்படுகிற படங்களில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூறுக்கு மேற்பட்ட படங்கள் நஷ்டத்தில் தான் ஓடு கின்றன. போட்ட முதலைக் கூட எடுக்க முடியாத ஒரு சூழ் நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. உதாரணமாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டிலே திரைப்பட உலகில் வளர்ச்சி குறைந்திருக்கிறது. நிறைந்த இலாபம் இருந்திருந்தால் 150 படம் எடுத்த இந்தத் துறையில் இன்றைக்கு 300 படங்கள் எடுத்திருக்கவேண்டும். ஆனால் இந்த ஆண்டு அந்தக் கணக்கு நிச்சயமாக வராது. ஏகப்பட்ட நஷ்டத்தில் வேறு வழி இல்லாத காரணத்தால், வேறு தொழில் அவர்களுக்குத் தெரியாத காரணத்தால்தான் இந்தத் தொழிலை அவர்கள் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த அரசு தக்க பாதுகாப்பைத் தரவேண்டும்.

முக்கியமாக ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். கம்பவுண்டிங் டாக்ஸ் என்ற முறை இருக்கிறது. சென்னை, கோவை, திருச்சி, மதுரை போன்ற நகரங்களைத் தவிர மற்ற இடங்களில் எல்லாம் கம்பவுண்டிங் டாக்ஸ் முறை கொண்டுவரப்பட்டால்தான் அத் துறை சீராக இருக்கும் என்பதோடு அரசாங்கத்திற்கு நிச்சய மான, நிலையான ஒரு வருமானமும் கிடைக்கும். அப்படிக் கிடைக்கிற வருமானத்தின் மூலம் கலை உலகிற்கு நிச்சயமாக நன்மைகளைச் செய்ய முடியும். ஓவர் டிக்கெட் கொடுக்கின்ற இடங்களைப் பொறுத்தவரையிலோ அல்லது 5 ரூபாய் டிக்கெட்டை 10 ரூபாய்க்குக் கொடுக்கிற தியேட்டர்களைப் பொறுத்தவரையிலோ நீங்கள் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து அங்கே படத்தை நிறுத்த வேண்டும். கம்பவுண்டிங் டாக்ஸ் முறையை எல்லா ஊர்களுக்கும் கொண்டுவந்தால்தான் சின்னப் படங்கள், பெரிய படங்கள் என்றில்லாமல் நல்ல படங்கள் எங்கேயிருந்தாலும் நன்றாக ஓடும். இப்போது சமீபத்திலே வந்திருக்கிற 'புதிய பாதை' கூட சின்னப் படம்தான். சிறப் பாகத்தான் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. எனவே சிறப்பாக ஓடு கின்ற படங்களை கம்பவுண்டிங் டாக்ஸ் முறை அதாவது ரெகுலர் டாக்ஸ் முறையை பாதிக்காது என்பதுதான் உண்மை. திரைப்படங்களில் உள்ள எங்களைப் போன்றவர்களுக்குத்தான் அந்த உண்மை புரியும். அதனால்தான் நான் சொல்ல வந்தேன்.

தமிழ்ப்படங்களைத் திரையிடுவதற்கு தமிழ்நாட்டின் இதய மாக இருக்கின்ற மவுண்ட் ரோட்டிலே நல்ல தியேட்டர் கிடைப் பதில்லை. வருடத்திற்கு லச்சியமாக நான்கைந்து மாதங்கள் தமிழ்ப்படங்களைத் தருகிறோம் என்று தியேட்டர் அதிபர்கள், ஒப்புக் கொண்டார்கள். மூன்று ஆண்டுகள் ஆகி இருக்கும் என்று

நினைக்கிறேன். அவர்கள் சொன்னார்களே தவிர ஆனால் யாரும் செய்யவில்லை. உதாரணமாக மவுண்ட் ரோட்டிலே உள்ள காசினோ தியேட்டரில் கிட்டத்தட்ட நான்கைந்து ஆண்டு களாகவே தமிழ்ப்படங்கள் போடுவதில்லை. அங்கே ஆங்கிலப் படங்கள்தான் போடுகிறார்கள். அவர்களுக்குத் தமிழ் உணர்வு இல்லையா? அல்லது தட்டிக் கேட்க மாட்டோம் என்று நினைக்கிறார்களா? அப்படிப்பட்டவர்களை எல்லாம் அழைத்து நிச்சயமாக வருஷத்திற்கு நான்கு மாதங்கள் அல்லது ஐந்து மாதங்கள் தமிழ்ப்படங்கள் திரையிடப்பட வேண்டும் என்று கூற வேண்டும். அந்த வகையில் அவர்களை அழைத்துப் பேச வேண்டும்.

அடுத்ததாக திரை உலகை பயமுறுத்திக் கொண்டிருக்கும் பிரச்சினை 'வீடியோ' இப்போது திருட்டு வீடியோக்களினால் பல திரைப்படங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. அரசுக்கு வரவேண்டிய வருவாயும் அதனால் பாதிக்கப்படுகிறது. சமீபத்தில் வெளி வந்துள்ள 'அபூர்வ சகோதரர்கள்' படத்தின் திருட்டு வீடியோவை வேலூருக்குப் பக்கத்திலே இருக்கும் ஒரு ஊரில் கண்டுபிடிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அது பற்றிய செய்தியை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் நிச்சயமாக தருகிறேன். அவர்கள் அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும். தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இந்த திருட்டு வீடியோக்களால் நல்ல தொழிலாளர்கள், நல்ல கலைஞர் கள் பாதிக்கப்படுகின்றனர். நல்ல கலையம்சத்தோடு எடுக்கின்ற படங்கள் சரிவர ஓடாமல் போய் விடுகின்றன. அந்த படங் களை எல்லாம் நல்லபடியாக ஓட்டுவதற்கு, அந்த படங்களை திருட்டு வீடியோ எடுத்து ஓட்டுவதை ஒழிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுபோலவே நமது அரசியலைப் பொறுத்தவரையில், தமிழகத்தினுடைய அரசியலைப் பொறுத்த வரையில், அரசியலும் திரை உலகமும், ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்து வந்திருக்கின்றன. நம்முடைய இதய தெய்வம் பேரறிஞர் அண்ணாவும், தாயினும் மேலாக என்னிடம் பாசமும் பரிவும் காட்டி வளர்த்துவரும் தங்கத் தலைவர் கலைஞர் அவர் களும், புரட்சித் தலைவர் டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களும் திரை உலகிலிருந்துதான் இந்த சட்டசபைக்கு வந்தவர்கள் அப்படிப்பட்டவர்கள் இங்கே இருந்து கலை உலகிற்கு நல்லது செய்யவேண்டும். அண்டை மாநிலங்களில் இருப்பதுபோல சப்சிடி, அதாவது உதவிப் பணமாக எல்லா படத்திற்கும், தயாரிக்கப் படுகின்ற படங்களுக்கும், கொடுக்க வேண்டும். இப்போது 4,5 படங்களுக்குத்தான் கொடுப்பதாக அறிவித்திருக்கின்றார்கள். படத்திற்கு $1\frac{1}{2}$ லட்சம் அல்லது 2 லட்சம் ரூபாய் வரையில் கொடுக்கவேண்டும். பக்கத்து மாநிலங்களில் என்ன செய் கின்றார்களோ அதை செய்யவேண்டும். அதற்கு மேல் நாங்கள் கேட்கவில்லை. இந்த திரையுலகில் இருப்பவர்கள் தவிப்பைப் போக்குவதற்கு உடனடியாக செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 20] [திரு. இராம நாராயணன்]

(பிற்பகல் 12-40)

இப்போது திருச்சி, தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களில் தியேட்டர்கள் சரிவர நடக்கவில்லை. கிட்டத்தட்ட 10, 12 தியேட்டர்கள் திருச்சியிலே மூடப்பட்டிருக்கின்றன. பக்கத்திலே உள்ள தியேட்டர்களும் மூடப்பட்டிருக்கிறன. இதற்குக் காரணம் அங்கேயுள்ள விநியோகஸ்தர்களுக்கும் தியேட்டர் உரிமையாளர்களுக்கும் இடையே உள்ள பிரச்சினையாகும். இதனால் பாதிக்கப்படுவது அரசு வருமானம் தான், அவர்களை அழைத்துப் பேசி, உங்களுக்குள்ளே பிரச்சினைகளைப் பேசித் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர, எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் நிச்சயமாக தியேட்டர்களை மூடக்கூடாது என்று உடனடியாக உத்தரவு இட வேண்டும் என்றும் அந்த தியேட்டர்களை திறக்க நீங்கள் உதவி செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் எனது காரைக்குடி தொகுதியை நம் தங்கத் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் 'கலையூர்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக்கலையூரில் இருந்து வந்தவர்கள்தான் ஏ.வி.எம். மெய்யப்ப செட்டியார், கவியரசு கண்ணதாசன், இன்று திரை உலகில் கொடி கட்டிப் பறந்து கொண்டிருக்கும் திரு. எஸ். பி. முத்துராமன், திரு. இராஜசேகரன், திரு. காரை நாராயணன், திரு. பஞ்சு அருணாசலம் போன்றவர்கள் எல்லாம். அந்த ஊரிலே இருந்து தான் வந்தவர்கள். அந்த ஊரிலே அழகப்பா பல்கலைக் கழகத்திலே திரைப்படம் சம்பந்தப்பட்ட அரசு ஸ்டுடியோ ஒன்றை நிறுவி, அந்த ஊரினை 'கலையூர்' என்று சொல்வதற்கு ஏற்ப அந்த ஊரில் ஒரு அமைப்பை நிறுவவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கு இந்த வாய்ப்பை நல்கியமைக்காக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அமைகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

*திரு. கே. ஏ. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வரலாற்று சிறப்புமிக்க இம்மாமன்றத்திலே எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பினை அளித்த என்னுடைய கபிலர்மலை தொகுதி பெருமக்களுக்கு என்னுடைய மனப்பூர்வமான நன்றியினை உரித்தாக்கிக் கொள்கிறேன்.

இன்று தொழிலாளர் நல மானியத்தின் மீது நான் சார்ந்துள்ள இந்திய உழவர் உழைப்பாளர் கட்சியினுடைய சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களை கூற விழைகிறேன்.

தொழிலாளர் நலம் பற்றிக் கூறும்போது அமைப்பு ரீதியற்ற தொழிலாளர்கள் தான் இந்த நாட்டிலே மிக அதிகமாக இருக்கின்றார்கள் என்று குறிப்பேட்டில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டிலே பெருபான்மையான மக்கள் நம்பிக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த உழவுத் தொழிலை ஒரு தொழிலாகவே இன்னும் அங்கீகரிக்கப்படாமலே இருக்கிறது. நாட்டிலே இருக்கின்ற பெரும்பான்மையான மக்கள் நம்பி வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற இந்த உழவுத் தொழிலை ஒரு தொழிலாக இந்த அரசு

அங்கீகரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்ற உழவுத் தொழிலை நம்பி வாழ்ந்துகொண்டிருச்கின்ற கூலித் தொழிலாளர்கள் எந்தவித பாதுகாப்பும் இல்லாமல் இருக்கின்றார்கள் இன்று நீர்ப்பாசன பகுதியிலே இருந்து கொண்டிருக்கின்ற நிலைமை போல் அல்லாமல் கிணற்று நீரை, ஏரி நீரை, மழை நீரை நம்பி வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்களுச்கு ஆண்டுதோறும் கூலி வேலை கிடைக்கிறதா என்று சொன்னால் கட்டாயமாக இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். குறிப்பாக குடிப்பதற்கே தண்ணீர் பற்றாக்குறை இருக்கின்ற இந்த காலங்களில் விவசாயத் தொழில் எப்படி செய்யமுடியும் என்பதையும், இப்படிப்பட்ட காலங்களிலே கூலித் தொழிலாளர்களுக்கு அவர்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்த அரசு பாதுகாப்புத் தொகை நிரந்தரமாக வழங்க வேண்டும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்களுக்கு முன்பு மானிய விலையில் அத்தியாவசிய உணவுப் பண்டங்களை வழங்கியது போல, உழவுத் தொழிலை நம்பி வாழ்நது கொண்டிருக்கிற கூலி தொழிலாளர்களுக்கும், இப்படிப்பட்ட வறட்சி காலத்தில் அத்தியாவசிய உணவுப் பொருள்களை மானிய விலையில் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிராமப்புறங்களில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற கூலி தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் இறந்து போகின்ற கூலி தொழிலாளர்களின் ஈம சடங்கிற்காக ஊராட்சி மன்ற தலைவர்கள் 100 ரூபாய் வழங்கலாமென்ற ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. அப்படி அந்த 100 ரூபாயை பெறுவதற்கும் தங்களுடைய குடும்பத்திலே யாராவது இறந்து விட்டால் அந்த சடலத்தை எடுத்து அடக்கம் செய்ய கூட அவர்களுக்கு வசதியற்ற நிலை இருப்பதால் முதலிலேயே அவர்களுக்கு 50 வழங்கப்பட வேண்டுமென்றிருந்த நிலை மாறி இப்போது 100 ரூபாயாக அது மீண்டும் உயர்த்தப்பட்டாலும் கூட அதனை பெறுவதிலே நடைமுறை சிக்கல்கள் மிகவும் அதிகமாக இருக்சின்றன. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலையில் அவர்கள் தங்களுடைய குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இறந்துபோகும் நிலையில் சடலத்தை அடக்கம் செய்ய உடனடியாக இந்தப் பணம் அவர்களுக்கு கிடைக்கும் வகையில் இப்போது இருக்கின்ற நடைமுறை சிக்கல்கள் அனைத்தையும் தீர்த்து கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, இப்போது 5 கிலோ அரிசி இலவசமாக வழங்கப்பட்டுள்ள திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் பெரும்பாலான கூலி தொழிலாளர்களுடைய குடும்ப அட்டையிலே 300 ரூபாய்க்கு குறைவாக வருமானம் என்று குறிக்கப்பட்டு இருப்பதால் பிரச்சினை எதுவும் இல்லை. இருப்பினும் எந்த ஒரு கூலி தொழிலாளியும் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்காக, நிலமற்ற கூலி தொழிலாளர்அத்தனை பேருக்கும் இலவச அரிசி கொடுப்பதற்காக ஒரு கண்காணிப்பு நடத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கூலி தொழிலாளர்களுடைய குடியிருப்பைப்பொறுத்த வரையில் அதை பெறுவதிலே இன்றைக்கு மிகுந்த நடைமுறை சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. இரண்டு சென்ட் நிலம் இருக்கிறவர் களுக்கு வீடு கட்டி கொடுக்கும் வசதியை செய்து தர முடியாது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். குறைந்தபட்சம் 3 சென்ட் நிலம் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லி, அப்படிப்பட்டவர்களுக்குத்தான் வீடு கட்டப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்நிலையை மாற்றி, 2 சென்ட் நிலம் இருக்கிறவர்களுக்கும் இலவசமாக வீடு கட்டி கொடுக்கவேண்டுமென்றும், குறிப்பாக அவர்களுக்கு கட்டி கொடுக்கப்படும் வீடுகள் வெறும் 7400 ரூபாய் செலவில் கட்டிக் கொடுக்கப்படும் நிலை இருப்பதையும், இந்த ரூபாயை வைத்துக் கொண்டு வீடு கட்ட முடியாத நிலை இருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு அத்தனை பொருள்களின் விலைவாசிகளும் உயர்ந்துள்ள நிலையில் இந்த தொகை போதாது. மேலும் அங்கே கட்டப்படும் வீடுகள் அனைத்தையும் நல்ல பொருள்களை வைத்து கட்ட வேண்டும். நீண்டகாலம் அந்த வீடுகள் பயன்படும் வகையில் இருப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் அவை கட்டப்படவேண்டும்.

அடுத்து, எங்கள் பகுதியில் வாழ்கின்ற கூலி தொழிலாளர்கள் உழவு தொழிலை நம்பியிருப்பவர்கள். அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள். என் தொகுதியில் உள்ள ஒருசில கிராமங்கள் மட்டும் காவிரி ஓரத்தில் இருக்கின்றன. மீதியுள்ள அத்தனை கிராமங்களும் மிகவும் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலையில் அங்கே வாழ்கின்ற கூலி தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு நிரந்தர வேலையில்லாத நிலையில், மழை பொய்த்து போயுள்ள நிலையில் அவர்கள் வெளி கிராமங்களுக்கு செல்கின்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வெளி கிராமங்களில் சென்றுள்ள அவர்கள் தங்குவதற்கு கூட வசதியில்லாத நிலையில், பிழைப்பு தேடி சென்றவர்கள், தண்ணீர் இருக்கின்ற கிராமமாக பார்த்து தேடி அலைகின்ற நிலை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வறட்சி நிலை நிலவுகிற நிலையில் உழவுத் தொழிலை நம்பி வாழ்கின்ற அந்த கூலி தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தர வேலைவாய்ப்பினை உருவாக்க வேண்டும். அதற்காக அந்தப் பகுதியில் அரசு தொழிற்சாலை களை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படி ஏதாவது ஓர் ஏற்பாட்டினை செய்தால்தான் அந்த கூலி தொழிலாளர்களின் வாழ்வுக்கு ஒரு பாதுகாப்பான நிலை ஏற்படும். குறிப்பாக, அந்த கூலி தொழி லாளர்களுக்கு விவசாய தொழில் தவிர வேறு தொழில் எதுவும் தெரியாத காரணத்தால் அவர்கள் குடும்பத்திலிருந்து வருகின்ற குழந்தைகளுக்கு வேறு தொழில்களை கற்றுக்கொடுக்க அரசு அங்கே தொழில் பயிற்சி கூடங்களை தொடங்க வேண்டும். இந்த வறட்சி காலத்தில் அந்தப் பகுதியில் இதனை ஆரம்பித்தால் வருங்காலத்தில் நிரந்தரமாக தொழில் வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சுற்றுலா மானியத்தின் மீது ஒருசில கருத்துக்களைக் கூறுகிறேன். சுற்றுலாத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் எங்களு டைய பகுதி குறிப்பாக இந்தியாவிலேயே சேலம்|மாவட்டத்தி லுள்ள நாமக்கல்லில் இருக்கின்ற ஆஞ்சநேயர் கோவிலைப் பற்றி

பெருமையாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த இடத்தைப் பார்த்தால் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியை சுற்றுலா பகுதியாக அறிவித்து அந்த இடத்திற்கு வருகின்றவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

(பிற்பகல் 12–50)

குறிப்பாக, இன்றைய தினம் திருவள்ளுவர் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் நான் பயணம் செய்த போது நிகழ்ந்ததை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் இங்கே வருவதற்காக திருவள்ளுவர் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் பயணம் செய்தபோது அந்தப் பஸ் திண்டிவனம் பேருந்து நிலையத்திலே வந்து சேர்ந்தது. அந்தப் பேருந்து நிலையத்திலே குடிப்பதற்குக் கூட தண்ணீர் இல்லாமல், கழிவறைக்குச் செல்கின்றவர்களுக்குக் கூட, ஒரு பெரிய போர்டிலே 'தண்ணீர் இல்லை' என்று எழுதி வைத்திருந்தார்கள். அங்கே கழிவறைக்கு உள்ளே செல்வதற்குக் கட்டணம் வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிற நிலைமையைக் கண்டேன். நம்முடைய மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையையே இதெல்லாம் எடுத்துக்காட்டுவதாக இருக்கிறது என்பதைக்கூறிக்கொள்கிறேன். அந்தப் பேருந்து நிலையத்திலே மட்டுமல்லாமல், ஒவ்வொரு பேருந்து நிலையத்திலும், கழிப்பிடத்திற்குச் செல்கின்றவர் களிடமிருந்து கட்டணம் வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிற மிக அசிங்கமான ஒரு நிலைமையை யெல்லாம் அரசு கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், அவர்கள் தண்ணீர் கூட இல்லாத ஒரு கழிவறைக் குக் கட்டணம் வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவை யெல்லாம் மிகச் சிறிய பிரச்சினையாக இருந்தாலும், இதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கூறி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. கொ. மாதப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னை சட்டமன்ற உறுப்பினராக்கி அனுப்பி வைத்த பாலக்கோடு தொகுதி மக்களுக்கும் மாண்புமிகு கழக பொதுச் செயலாளர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கும், மாண்பு மிகு அவை உறுப்பினர்களுக்கும், மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கும், பேரவை அலுவலர்களுக்கும், பத்திரிகை நிருபர் களுக்கும் முதலில் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தொழிலாளர் நலன் மற்றும் தொழில் மானியக் கோரிக்கையின் மீது நான் கன்னிப் பேச்சைத தொடங்குகின்றேன்.

சமீபத்திலே மூடியிருந்த ஆலைகளைத் திறக்கப் போவதாக பேப்பரிலே அறிவித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் உருப்படியாக ஆலை திறக்கப்படவில்லை. ஆலைகள் நிரந்தர மாகத் திறக்கப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. மூடிய ஆலைகளைத் திறக்க வேண்டுமென்று ஜனநாயக முறையில் போராடிய

1989 ஏப்ரல் 20] [கொ. மாதப்பன்]

ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் தொழிலாளர்களைக் காட்டுமிராண்டித் தனமாக தாக்கி, மண்டையைப் பிளந்தது** இந்த அரசின் சாதனையாக இருக்கிறது. நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால், மூடிய ஆலைகளைத் திறப்போம் என்று பேசியவர்கள் இப்போது மௌனமாக இருக்கிறார்கள். மூடப்பட்டுள்ள பஞ்சாலைகள், என்ஜினியரிங் தொழிற்சாலைகள் இவற்றையெல்லாம் . . . .

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுவது கன்னிப் பேச்சு என்பதை நான் அறிவேன். இருந்தாலும்கூட, *** *** தான் இந்த ஆட்சி என்பது போன்ற சொற்றொடர்கள் நீக்கப்படலாம் என்பதை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பொதுவாக உறுப்பினர்கள் கன்னிப் பேச்சுப் பேசும்போது, கன்னிப் பேச்சுப் பேசுகிற மாதிரிப் பேச வேண்டும். ரொம்ப முற்றின மாதிரிப் பேசினால் அதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டியிருக்கும்; அல்லது அவையிலிருந்தே நீக்க வேண்டியிருக்கும். அது ரொம்ப நல்லது அல்ல. கன்னிப்பேச்சு என்ற பெயரிலே, அது ஒரு போர்வையாகி விடக் கூடாது. எனவே, *** என்கிற தொடரை மட்டும் நான் உறிஞ்சி எடுத்துவிட்டேன். (சிரிப்பு) (குறுக்கீடுகள்).

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: On a point of order. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் உட்காருங்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைப் பதில் சொல்லச் சொல்கிறேன். நான் என் கருத்தைச் சொல்லிவிட்டேன். அதன்மேல் பேசுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. பேரவைத் தலைவர் சொல்லி விட்ட பிறகு, தாங்கள் உட்கார வேண்டும். (குறுக்கீடு) உங்களுக்கு விருப்பம் இருந்தால் இருங்கள்; இல்லாவிட்டால் போய்க் கொண்டே இருங்கள். அடுத்து, திரு. கொ. மாதப்பன் . . . .

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தயவுசெய்து அப்படிப் பேசாதீர்கள் . . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தயவுசெய்து உட்காருங்கள். நான் சொல்லிவிட்ட பிறகு நீங்கள் உட்காரலாம். இப்போதுள்ள உறுப்பினர்கள் பேச வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமா அல்லது அவையை முடித்துக்கொள்ள வேண்டுமா? (குறுக்கீடு) விளக்கம் தேவையில்லை. பேரவைத் தலைவர் பார்த்து, எதை நீக்க வேண்டுமோ, அதை அவர் செய்வார். (குறுக்கீடு) எதை நீக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் எனக்கு 'dictate' செய்ய வேண்டாம். எதை நீக்க வேண்டும், எதை நீக்க வேண்டாம் என்ற அறிவுரை சொல்ல வேண்டாம்.

*** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: நான் சபையிலே ஓர் உறுப்பினர் என்ற முறையிலே அன்பார்லிமெண்டரி இல்லாததை நீக்கலாமா என்று கேட்கிறேன்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எதை நீக்க வேண்டும், நீக்க வேண்டாம் என்ற அறிவுரை எல்லாம் சொல்ல வேண்டாம். அது எனகு நன்றாகத் தெரியும். அறிவுரை சொல்கிற அளவுக்கு அல்லது அறிவுரை கேட்கிற அளவுக்கு அவையிலே யாரும் இருக்க மாட்டோம். (குறுக்கீடு) ஒரு கருத்தை அமைச்சர் சொன்னார். எனக்கு அது உடன்பாடு என்பதால் நீக்கப்பட்டது. அவ்வளவுதான்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: நீக்கத்திற்கு முறைகள் இருக்கின்றன. அந்த முறையிலே நீக்க வேண்டும்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: என்ன முறைகள் என்பதை நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன். எனக்கும் முறைகள் தெரியும். அதை திரு. எஸ். ஆர். இராதா அவர்கள் சொல்லித் தான் தெரிய வேண்டுமென்று இல்லை, எனக்கும் நன்றாகத் தெரியும்.

திரு. கொ. மாதப்பன்: மூடப்பட்ட பஞ்சாலை இன்ஜினீயரிங் தொழிற்சாலைகளின் தொழிலாளர்களுக்கு முதல் அமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து உதவி செய்ய வேண்டுமென்று முடிவெடுக்கப்பட்டது. ஆனால், இந்த அரசு தொழிலாளர்கள் நல நிதியிலிருந்து ரூ. 250 மட்டும் வழங்குவதாக அறிவித்தது. அதுவும் அனைவருக்கும் கிடையாது. ஏற்கனவே நிதி உதவி பெறுபவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்று இருந்தது. புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சியில் திருப்பூர் எஸ். ஆர். சி. மில் தொழிலாளர்களுக்கு முதல் அமைச்சருடைய நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூ. 500 வழங்கியது. ஆனால், இப்பொழுது ரூ. 500 கூடுதலாக வழங்குவதை விட்டு, ரூ. 250 மட்டும்தான் வழங்கி உள்ளார்கள். எனவே அனைத்துத் தொழிலாளர்களுக்கும் இந்த அரசு முதல் அமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூ. 1,000 வழங்க வேண்டும் என்றும் மூடிய ஆலைகளை உடனடியாகத் திறக்க வேண்டுமென்றும் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன் இந்த ஆலைகளைத் திறப்பதற்கு ஆலை அதிபர்கள் ஒத்து வராவிட்டால் நஷ்டத்தை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கான நிதி உதவிகளை செய்து அரசு இந்த ஆலைகளை ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்கனவே புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சியில் விலைவாசிப் புள்ளி ஒன்றுக்கு ரூ. 1.65 வீதம் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. இதைக் குறைப்பதற்கு இந்த ஆட்சியில் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்களின் மூன்றாவது ஊதிய உயர்வைக் கோரி, தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் கடந்த 4 மாதங்களாக வேலை நிறுத்தம் செய்து, பேச்சு வார்த்தை நடத்தி வருகிறார்கள். ஆனால், எவ்வித முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை.

1989 ஏப்ரல் 20] [திரு. கொ. மாதப்பன்]

சர்க்கரை ஆலைகளில் அறைவைக் காலம் 2,3 வாரங்களில் முடியப் போகிறது. ஆனால் அமைச்சர் ஒரு முறை கூட அழைத்துப் பேசவில்லை. எனவே, சர்க்கரை ஆலை தினக் கூலி தொழிலாளர்களை நிரந்தரம் செய்ய வேண்டுமென்றும். சீசன் தொழிலாளர்களுக்கு ரிட்டையரிங் அலவன்ஸ் 50% வழங்க வேண்டுமென்றும் மற்ற மாநிலங்களைவிட தனித் தன்மையோடு ஊதிய உயர்வையும் மற்றும் அனைத்து கோரிக்கைகளையும் நிறைவேற்ற அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் இங்கே புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர் ஆட்சிக் காலத்தில் தொழிற்சங்கத் தலைவரும் தொழில் அதிபர்களும் பிரதிநிதிகளும் அரசு அதிகாரிகளும் முத்தரப்பில் குழு அமைத்திருந்தார்கள். அந்தக் குழு கவர்னர் ஆட்சியிலே கலைக்கப்பட்டது. இந்த அரசு மீண்டும் பரிசீலனை செய்து, தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழுவை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

கடந்த கவர்னர் ஆட்சிக் காலத்தில் பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்திலே அனைத்து மத்திய சங்கங்கள் கேட் வாயில் கூட்டத்திலே பேசிய போது, கடந்த 4—4-1989 அன்று கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களுக்கும் மற்றும் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களுக்கும் சம்மன் அனுப்பப்பட்டு, அவர்களுக்கு 5-4—1989 ஆம் தேதி நீதி மன்றத்திற்கு வர வேண்டுமென்று அழைப்பு வந்திருக்கின்றது. அரசு அந்த வழக்குகளை வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதி அமைந்துள்ள தர்மபுரி மாவட்டம் கடுமையான வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டு, தென்னை மரங்களும், பாக்கு மரங்களும் மிகவும் காய்ந்து கொண்டிருக்கும் நிலையில் இருக்கிறது. அங்கே குடிநீர்ப் பஞ்சம் மிகவும் கடுமையாக இருக்கிறது. எனது தொகுதியான பாலக்கோடு தொகுதியில் குறைந்தபட்சம் ஆயிரம் போர் வெல்களைப் போட்டால்தான், கிராமங்களில் உள்ள கிராம மக்களின் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும். எனவே இதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமாய் அரசை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்; பேரவையின் அனுமதியோடு அவையின் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. கொ. மாதப்பன்: வறட்சியின் காரணமாக, கிராமத்தில் இருக்கிற மக்களெல்லாம் தண்ணீர் இருக்கும் ஆற்றங்கரையின் ஓரத்திற்கு குடியேறும் சூழ்நிலை இருப்பதை கடந்த முறை நான் அந்தப் பகுதியில் சுற்றுப் பயணம் செய்தபோது காணும் வேதனைக்குரிய நிலை ஏற்பட்டது. எனவே தர்மபுரி மாவட்டத்தை வறட்சி மாவட்டமாக அறிவித்து, குடிநீர் பஞ்சத்தைப்

போக்கவேண்டும். ஒகேனக்கல் திட்டத்தை தற்போது விரைவாக முடிக்காவிட்டாலும், அந்த மாவட்டத்திலே 10 அணைகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. அந்த அணைகளில் தேங்கியுள்ள தண்ணீரை 2 மாத காலத்திற்கு அந்தப் பகுதியில் உள்ள கிராம மக்களுக்கு, குடிநீராக வழங்க முடியும். கடந்த காலங்களில் 60 கிலோ மீட்டருக்கு அப்பால் உள்ள, தர்மபுரியில் உள்ள சின்னாறு அணையிலிருந்து குடிநீருக்காக தண்ணீரை தர்மபுரிக்கு எடுத்து வந்தார்கள். இப்போது 10 அணைகள் இருப்பதால், அவற்றிலே தண்ணீர் தற்சமயம் கொஞ்சம் இருக்கிறது. அந்த அணைகளில் உள்ள தண்ணீரை சுற்றுப்புறங்களில் உள்ள டவுன், பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், கிராமங்களுக்கும் குடிநீராக் கொடுக்கலாம். அரசாங்கம் போர்க்கால நடவடிக்கை எடுத்து, அந்தப் பகுதியில் உள்ள குடிநீர்ப் பஞ்சத்தைப் போக்க வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன் (மணி அடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்; இது தொழிலாளர் நல மானியக் கோரிக்கை.

திரு. கொ, மாதப்பன்: தலைவரவர்களே, இது என்னுடைய கன்னிப் பேச்சு....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்; கன்னிப் பேச்சிலே, எல்லாம் பேசலாம் என்பதல்ல. கன்னிப் பேச்சில் என்ன தேவையோ, அதைப் பேசலாம்.

திரு. கொ. மாதப்பன்: என்னுடைய தொகுதி மலைப் பகுதியாக இருக்கிறது. மலைப் பகுதிகளில் வாழ்கிற ஏழை எளிய மக்கள் விறகு விற்றும் கூலிவேலைசெய்தும் வருகிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்குப் பாதை வசதிகள் இல்லாத காரணத்தால் அவர்களுக்குப் பாதை வசதி ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்ற ஏழை விவசாய தொழிலாளர்களுக்கும் அரசு பண்ணையில் பணிசெய்யும் தொழிலாளர்களுக்கும் தனியார் பஸ்களிலே பணியாற்றும் கூலித் தொழிலாளர்களுக்கும் நிரந்தரமான ஊதியத்தை வழங்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் பெருமக்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, பாலக்கோடு சர்க்கரை ஆலை மட்டுமல்ல, பொதுவாக தமிழகத்தில் உள்ள அனைத்து ஆலைகளையும் எடுத்துக் கொண்டாலும் தினக் கூலித் தொழிலாளர்கள் 20 ஆண்டுகளாகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் கன்சாலிடேடட் பே என்று 250, 300 ரூபாய்தான் 10, 15 ஆண்டுகளாக வாங்கி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு நிரந்தர ஊதியம் வழங்க வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து பண்ணை மற்றும் கூட்டுறவுத் துறையிலே இருக்கிற....(மணி அடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்; நீங்கள் ஏற்கெனவே என்னிடத்தில் கேட்டபடி, 2,3 பேருக்கு அதிக வாய்ப்புக் கொடுங்கள் என்று கேட்டபடி, ஒவ்வொருவருக்கும் நேரம் கொடுத்திருக்கிறேன். நீங்கள் 10 நிமிடம் அதிகமாக எடுத்துக்

கொண்டால், அடுத்து ஒருவரைக் குறைக்கப் போகிறேன். அதாவது என்னிடம் சொல்வது ஒன்று, நடப்பது ஒன்று என்றால் பிறகு வாய்ப்பே கொடுக்க மாட்டேன்.

திரு. கொ. மாதப்பன்: தனியார் துறையிலே பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு, விவசாயப் பண்ணையிலே பணியாற்றும் தினக் கூலித் தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தரமாக ஒரு ஊதியத்தை அரசு நிர்ணயித்து, ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் பெருமக்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

திரு. குமரி அனந்தன்: On a point of order. சபாநாயகர் அவர்களே, தாங்கள் சற்று நேரத்திற்கு முன்னால் இங்கே பயன்படுத்திய சொற்களிலே 'அவையை முடிக்கட்டுமா' என்று சொல்கிற ஒரு சொல்லும், 'என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லி விட்டேன், உங்களுக்கு அது பிடித்தம் இல்லை என்றால் நீங்கள் வெளியே போய்க்கொண்டிருக்கலாம்' என்று சொன்ன கருத்தும் பொருத்தமானவைதானா என்பதை உங்கள் தீர்ப்புக்கே விட்டுவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைத் தலைவர் அதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிய பிறகும், அது தொடர்பாக எழுந்து கருத்துத் தெரிவிப்பது பொருத்தம்தானா என்பதை உங்களையே கேட்க விரும்புகிறேன். தயவு செய்து விடை சொல்லுங்கள்.

திரு. குமரி அனந்தன்: தாங்கள் வழங்கியது தீர்ப்பாக அல்ல' அது ஒரு கருத்து. எனவே. .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அது வெறும் கருத்து அல்ல; அது ஒரு முடிவு.

திரு. குமரி அனந்தன்: அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று பலமுறை பேசி, பின்னர் நீக்க வேண்டாம் என்று முடிவு செய்த சந்தர்ப்பங்கள் பல உண்டு. அதனால். .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீக்க வேண்டாம் என்று வேண்டுகோள் விடுவது வேறு. ஆனால் தொடர்ந்து நீங்கள் இப்படியே நீக்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்களே அது நியாயம் தானா என்று கேட்பது வேறு.

திரு. குமரி அனந்தன்: அவர் சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நானே பலதடவை நீங்கள் கருத்துச் சொன்னபிறகு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் அதற்கும் ஒரு முறை இருக்கிறது. வரம்பு இருக்கிறது. அதையும் நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். அடுத்து திரு. குருநாதன்.

*திரு. சு. குருநாதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 50வது பிறந்த தினத்தை—பொன் விழாவை—எளிமையாக இன்றைக்குக் கொண்டாடியிருக்கிற மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. பொன்முத்துராமலிங்கம் அவர்களுக்கு என்னுடைய வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தப் பொன்னான நாளில் தொழிலாளர்களுக்கான நல்ல பல திட்டங்களை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

கடந்த காலத்தில் தொழிலாளர்கள்தான் இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பு என்ற நிலை இருந்தது. ஆயினும் அவர்களுக்கு சரியான முறையில் ஆதரவு கொடுக்கப்படாத காரணத்தால் இன்றையதினம் அவர்களுடைய முதுகெலும்பு நொறுக்கப்பட்டு கிடக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் புத்தொளி சேர்க்கிற அளவுக்குக் கழக அரசு கலைஞர் அவர்களுடைய அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு பல்வேறு ஆலைகளைத் திறந்திருக்கிறது. எனவே அந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன்.

தென்னகத்தைப் பொறுத்தவரை, அதிலும் தமிழ்நாட்டின் தென்கோடியில் இருக்கிற, தென்னகத்தின் ஆக்ஸ்போர்டு என்று அழைக்கப்படுகிற பாளையங்கோட்டையில்—குறிப்பாக நெல்லை மாவட்டத்தில் எந்த இடத்திலும் ஒரு தொழிற்சாலை கிடையாது. இன்றைக்கு பாளையங்கோட்டை—திருநெல்வேலி தொகுதியில் நல்லதொரு தொழிற்பேட்டையை அமைக்க வேண்டுமென்று இங்கே இருக்கிற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், இன்றையதினம் அந்தப் பகுதியில் பல்வேறு கல்லூரிகள் இருக்கின்ற காரணத்தால் அதுவும் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி இருக்கிற காரணத்தால் மாணவர்கள் படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் இன்றையதினம் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இளைஞர்களும் படித்த நண்பர்களும் அவர்களுக்கிருக்கிற கவலையைப் போக்குகிற அளவுக்கு அங்கே ஒரு தொழிற்பேட்டையை அமைக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பாளையங்கோட்டையைப் பொறுத்த வரையில் கடந்த இரண்டு மாதங்களாக அங்கே துணை லேபர் கமிஷனர் இல்லை. அதனால் ஏராளமான வழக்குகள் அங்கே தேங்கியுள்ளன. ஆகவே துணை லேபர் கமிஷனர் ஒருவரை அங்கே நியமனம் செய்து, அங்கே இருக்கிற வழக்குகளையெல்லாம் விரைவில் நடத்தி முடித்திட அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்றே, திருநெல்வேலியில் நிரந்தரமான லேபர் கோர்ட் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு, ரீஜினல் பிராவிடென்ட் பண்டு கமிஷனர் அலுவலகம் ஒன்று மதுரையில் இருக்கிறது. அந்த அலுவலகத்திற்கு வருவதற்கு நெல்லையிலிருந்து பெண்களும் வயதானவர்களும் பல கஷ்டங்களை ஏற்க வேண்டியிருக்கிறது. எனவே பிராவிடென்ட் பண்டு அலுவலகத்தை திருநெல்வேலிக்கு மாற்றித்தர வேண்டுமென்றும் மத்திய அரசை இந்த அரசு வலியுறுத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அத்துடன் தொழிலாளர்களுக்கிடையே நடக்கிற தாவாக்களை தொழில் உரிமையாளர்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே நடக்கிற வழக்குகள் டி.சி.எல்., ஏ.சி.எல். நீதி மன்றங்களில் நடக்குகிற வழக்குகள் உடனடியாக தீர்த்து வைக்கப்பட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஒரு வழக்கு தொடர்ந்தால் குறைந்த பட்சம் 5,6 ஆண்டுகள் ஆகிறது என்றால் அதனால் தொழிலாளர்களின் நிலையை தயவு செய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். முதலாளிகளைப் பொறுத்தவரையில் அந்த வழக்கு 10 ஆண்டுகள் கூட நடக்கலாம் அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்குத் தகுதியும் பணமும் அவர்கள் கையிலே விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், அன்றாடங் காய்ச்சிகளாக இருக்கிற தொழிலாளர்களை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது அந்த வழக்குகளை விரைவாக முடித்து தர வேண்டும்—ஒரு வழக்கு வந்தால் அதை 6 மாதகாலத்திற்குள் முடிக்க வேண்டும் என்ற ஆணையை வெளியிட வேண்டும் என்று தொழிலாளர் வர்க்கம் இன்றைக்கு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்து, நெல்லை மாவட்டத்தில் டி.சி.எல். கோர்ட்டில் அவர் நியமனம் செய்யப்படாமலேயே கடந்த 3 மாதகாலமாக நீதிமன்றமே நடைபெறாமல் இருக்கிறது. அந்த நீதிமன்றம் செயல்படுவதற்குரிய நடவடிக்கையை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் நெல்லை மாவட்டத்தில் உள்ள இந்தியா சிமின்ட் நிறுவனம் மிகப் பெரிய நிறுவனமாக காட்சி அளித்தாலும், அங்கே பணியாற்றும் தொழிலாளர்களின் நிலை பரிதாபமாக இருக்கிறது. அந்த இந்தியா சிமின்ட் லேபர் வெல்பர் ஸ்கீமில் வீடு கட்ட நிலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 1.10)

ஒவ்வொரு தொழிலாளர்களுக்கும் 3 செண்ட் என்ற அளவுக்கு 150 பிளாட்டுகள் அந்த நிறுவனமே வழங்கியுள்ளது. அதற்கு அரசு அனுமதி வழங்காமல் இருக்கின்ற காரணத்தால் இன்றைக்கு அந்த 150 பிளாட்டுகளிலே வீடுகள் கட்ட முடியாமல் தொழிலாளிகள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த குறையை நீக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஈ.எஸ்.ஐ. ஹாஸ்பிட்டல் எங்கும் சரியாக பராமரிக்கப்படவில்லை. மேனேஜ்மெண்டுக்கு சாதகமாகத்தான் இன்றைக்கு ஈ.எஸ்.ஐ. தொழிலாளர் காப்பீட்டுக் கழகம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை நல்ல முறையில் பராமரிப்பதற்கு அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

லேபர் வெல்பர் போர்டு என்கின்ற தொழிலாளர் நல வாரியத்திலிருந்து உழைப்பவர் உலகம் என்கின்ற ஒரு மாத இதழ் அரசாங்கத்தால் வெளியிடப்படுகிறது. அதிலே பல்வேறு பிரச்சினைகளை விவாதித்தாலும், தொழிலாளர்களுக்கு தேவை யான அவர்களுடைய சட்டங்கள், அதனுடைய விதிகள், அந்த வாரம் நடைபெற்ற வழக்குகளிலிருந்து என்ன தீர்ப்பு சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் அதிலே விரிவாக சொல்ல வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

ஆலைகள் அனைத்திலும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் அங்கு வழங்கப்படவில்லை. பாதுகாப்பு முறைகள் சரியான முறையில் கையாளப்படவில்லை. விபத்து ஏற்படுவதை தடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் எந்த ஆலையிலும் நல்ல முறையில் கடைப்பிடிக்கப் படவில்லை. இன்றைக்கு பல்வேறு முதலாளிகள் தொழிலாளர் வர்க்கத்தினரின் உயிரோடு விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஓய்வு அறைகள் அவர்களுக்கு ஒழுங்கான முறையில் ஒதுக்கப்பட வில்லை. அப்படி சில தொழிற்சாலைகளில் ஒதுக்கப்பட்டு, கொடுக்கப்பட்டு இருந்தாலும் அது நல்லமுறையில் பராமரிக்கப் படவில்லை. இன்றைக்கு மினிமம் வேஜஸ் என்கின்ற குறைந்த பட்சக் கூலியை கூட அவர்களுக்கு தொழிற்சாலைகளில் கொடுக்கப் படவில்லை. அதை கொடுக்க லேபர் போர்டை கூட்டாயப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்களுக்காக மாதம் ஒருமுறை கிரீவன்ஸ் செல் என்கின்ற குறை தீர்க்கும் ஒரு பிரிவை மாவட்டம் தோறும் கூட்ட வேண்டும். அப்படி கூட்டினால் அங்கே வந்து தொழிலாளர்கள் தங்கள் குறைகளைச் சொல்லி, பிரச்சினைகளை தீர்க்க வர்ய்ப்பாக அது அமையும். ஆகவே மாவட்டம் தோறும் குறை தீர்க்கும் பிரிவை ஏற்படுத்தி, தொழிலாளர்கள் தங்கள் குறைகளை சொல்லும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தி தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு எத்தனையோ தொழிற்சாலைகள் இருந்தாலும் அத்தனை தொழிற்சாலைகளுக்கும் வருகிற டெபுட்டி சீப் இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் பேக்டரிஸ் என்கிற அதிகாரிகள் இன்றைக்கு, தண்டிக்கின்ற அளவுக்கு அதிகாரத்தை பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் ஆலை முதலாளிகளுக்கு சாதகமாக இருக்கிறார்களே தவிர, அந்த தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையில் என்ன முன்னேற்றம் செய்த வேண்டும்; அவர்களுக்கு எப்படி பாடுபட வேண்டுமென்பதை

எல்லாம் மறந்துவிட்டு இன்றைக்கு வருகிறபோதே அவர்களுடைய அறையில் ஒய்வு எடுத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கு சாதகமான குறிப்புரைகளைத் தான் எழுதி வைத்துவிட்டு செல்கிறார்கள். இந்த முறையை மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் அனைத்து முயற்சி களையும் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால், இந்தியா சிமெண்ட் பேக்டரியில் கடந்த 6–10–88 அன்று ஒரு தொழிலாளர் இறந்து விட்டார். அங்கே தொழிலாளர்களுக்கு சரியான முறையில் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. அங்கே தொழிலாளர்கள் தினந்தோறும் வந்து செல்வதற்குரிய பாதுகாப்பு கொடுக்காத காரணத்தால், பல்வேறு தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு இறந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு முறை களை எல்லாம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தனியார் போக்குவரத்து துறையில் ஈடுபட்டுள்ள சுமார் $2\frac{1}{2}$ லட்சம் தொழிலாளர்களின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக உள்ளது. தினக் கூலியாக, அதுவும் கொத்தடிமைகளாக இன்றைக்கு அவர்கள் நடத்தப்படுகிறார்கள். இவர்களுக்கு பி.எப். ஈ.எஸ்.ஐ., சீருடைகள், காலணிகள் வழங்காமல், அவர்கள் வஞ்சிக்கப்படுகிறார்கள். தனியார் நிறுவனங்களில் வேலை பார்க்கும் போக்குவரத்து ஊழியர்களுக்கு, அரசு போக்குவரத்தில் பணியாற்றும் ஊழியர்களுக்கு கொடுக்கும் சம்பளத்தை கொடுக்க வேண்டும்; ஆனால் அவர்கள் இன்றைக்கு பாதிக்கும் கீழ் குறை வான சம்பளத்தை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் களுடைய கூலியை நிர்ணயம் செய்து, ஒவ்வொரு தனியார் பஸ் கம்பெனிகளுக்கும் எந்த அளவுக்கு சம்பளம் கொடுக்க வேண்டு மென்று ஒரு சட்டத்தை இயற்ற வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நூற்பு ஆலைகளை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு ஐந்தாண்டு, ஆறு ஆண்டுகளுக்கு உழைத்தாலும் அந்த தொழி லாளர்கள் நிரந்தரம் ஆக்காமல், கொத்தடிமைகளாகத்தான் நடத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த முதலாளிக்கு வேண்டியவரை, அந்த கட்சிக்கு வேண்டியவரை தான் நிரந்தர மாக்குகிறார்களே தவிர; அங்கு உழைப்பவர்களுக்கு ஊதியம் வழங்கப்படவில்லை; அவர்கள் நிரந்தரம் செய்யப்படவில்லை; இந்தச் சூழ்நிலையை மாற்ற வேண்டும். குறிப்பாக கூற வேண்டு மெனில், தூத்துக்குடியில் இருக்கிற ஸ்பின்னிங் மில்லில் முதலாளிக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே கமிஷனர் முன்பு ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு, அது இன்றுவரை நிறைவேற்றப்பட வில்லை. அதை எதிர்த்துக் கேட்டால் இன்றைக்கு தொழி லாளர்கள் எல்லாம் விரட்டி, விரட்டி அடிக்கப்பட்டு, பதவி யிலிருந்து நீக்கம் செய்யப்படுகிறார்கள். இந்த அளவுக்கு தூத்துக்குடியில் இருக்கிற ஸ்பின்னிங் மில் இருந்து கொண்டிருக் கிறது. இது சம்மந்தமாக கமிஷனர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் பல்வேறு முறை நாங்கள் மனுக்கள் அனுப்பி உள்ளோம்.

கோவில்பட்டியை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு இருக்கிற ராயல் மில்லில் ஒரு தொழிலாளர் கூட நிரந்தரம் செய்யப்படவில்லை.

சங்கரன் கோவிலில் கீதாஞ்சலி மில் இருக்கிறது. அங்கே இன்றைக்கு 500, 600 பேர் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களில் ஒரு நபர் கூட நிரந்தரம் செய்யப்படவில்லை. அதைப்போல, நாங்குநேரியை எடுத்துக் கொண்டோம் என்றால் அங்கே டி. வி எஸ். மில் என்று சொல்லப்படுகின்ற சுந்தரம் மில் இருக்கிறது. அங்கே எந்தவிதமான தொழிற்சங்கமும் கிடையாது. யாராவது தொழிற்சங்கம் வைக்க வேண்டுமென்று முன் வருவார்களேயானால் அவர்களுடைய உயிருக்கு ஆபத்துத்தான் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த அளவிற்கு நூற்பாலையிலே பல்வேறு சிக்கல்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இன்றைக்கு நெல்லை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே இரண்டு இலட்சம் பேர் ஆண்களும், பெண்களுமாகப் பீடி சுற்றும் தொழிலைச் செய்து பயன் பெற்றுக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்காக இன்றைக்குப் பல்வேறு உத்தரவுகளை அரசு போட்டாலும், குறைந்த பட்சக் கூலியாக 14 ரூபாய் 5 காசு கொடுக்க வேண்டுமென்ற உத்தரவை வழங்கிய பின்பும்கூட, இன்றைக்கு பெரிய பீடிக் கம்பெனியாக இருக்கின்ற மங்களூர் பீடி, கணேஷ் பீடி, சங்கு பீடி போன்ற பெரிய கம்பெனிகளெல்லாம் அந்தக் கூலியை வழங்கவில்லை. இன்றைக்குப் பெண்களுக்கு பாஸ் புத்தகம் வழங்காமல், ஆண்கள் பெயருக்குப் பாஸ் புத்தகம் வழங்கி, அவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற மருத்துவக் கால விடுப்பு, லீவு கால சம்பளம் போன்றவைகளெல்லாம் முடக்கப்பட்டு, கொள்ளையடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் நீக்குவதற்கு மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தியேட்டர் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு அவர்கள் நிரந்தரம் செய்யப்படாமல், அவர்களுடைய கூலிகளெல்லாம் நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஓட்டல் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுடைய கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படாமல், ஏதோ அன்றாடம் வயிற்றைக் கழுவுகின்ற நிலையில்தான் இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கும் நல்லதொரு சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று இன்றைக்குக் கட்டுமரம், விசைப்படகு போன்றவற்றில் சென்று மீன் பிடிக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்குக் கூலி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, தமிழ்நாடு செய்திப் படத் துறையை 'ஏ' சென்டரிலே மட்டும் போட்டுக் காட்டுகிறார்கள். அதை 'பி' சென்டரிலும், 'சி' சென்டரிலும் போட்டு, இன்றைக்கு அந்தச் செய்தித் துறையைச் சார்ந்த நண்பர்களெல்லாம் அந்தப் பகுதியில் சென்று அந்தப் படத்தைப் போட்டால்தான் மக்களுக்கு நல்ல பல கருத்துக்கள் விளங்கும் என்று சொல்லி, வாய்ப்பளித்த பேரவைத் தலைவரவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, விடைபெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. பா. அப்துல்சமத்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, வாய்ப்புக்கு நன்றி. பாரா 8–இல், தொழிற்சங்கங்களால் அரசு கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்ட சில முக்கிய பிரச்சினைபற்றி இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று உறுதி அளித்த மாண்புமிகு தொழிலாளர் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன்.

வீட்டு வசதித் திட்டம் பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு 50 சதவீதத்தை மானியமாகக் கொடுத்து, ரூபாய் 5,000–க்கும் உட்பட்ட வீடுகளை வேலூரிலும், சத்துவாச்சேரிலும் கட்டப்பட்டதுபோல, வாணியம்பாடி, ஜோலார்ப்பேட்டை பகுதிகளுக்கும் விரிவுபடுத்தவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த ஆண்டு 7–4–1988 இல் லேபர் கமிஷனர் திரு. செல்லதுரை அவர்கள் முன்பு தொழில் அதிபர்களும் தொழிலாளர்களும் சேர்ந்து 12 (3) என்ற ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதில் ஆயிரம் பீடி சுற்றக் கூலி 12 ரூபாய் 50 காசு என்பதை மாற்றி 14 ரூபாய் 25 காசு அதாவது 1,000 பீடி சுற்றக் கூலி 1 ரூபாய் 75 காசு உயர்வு ஏற்பட்டது. அதைத் தமிழகத்தில் எல்லாக் கம்பெனிகளிலும் அமல் படுத்தினார்கள். ஆனால் கணேஷ் பீடி கம்பெனி, இந்த ஒப்பந்தம் குறித்து அரசு பிறப்பித்தால்தான் நாங்கள் கொடுக்க முடியுமென்று அறிவித்து விட்டார்கள். இதைக்கண்டு, திருநெல்வேலியிலே உள்ள சில கம்பெனிகள் கூலி உயர்வைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தவர்கள், கணேஷ் பீடி கம்பெனி கொடுத்தால்தான் நாங்களும் கொடுப்போம் என்று நிறுத்திவிட்டார்கள். இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை. பெரிய கம்பெனியான கணேஷ் கம்பெனி கூலி உயர்வைக் கொடுத்து இருந்தால் மார்க்கெட்டில் விலையை ஏற்றியிருக்க முடியும். கூலி உயர்வு கொடுக்கவில்லை என்ற காரணத்தைக் காட்டி, சிறிய தொழில்கள் நடத்தி வந்த அனைத்துக் கம்பெனிகளும் பாதிக்கப்பட்டு தங்களுடைய தொழிற்சாலைகளை ஆந்திர மாநிலத்திற்கு மாற்றிக்கொண்டார்கள். ஆகவே, ஆந்திராவுக்குப் பல தொழிற்சாலைகள் போவதன் காரணமாக, பீடி சுற்றும் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் பாதிக்கப் டார்கள் ஒவ்வொரு கம்பெனிக்கும் ஒரு சட்டம் என்று

இருக்கிறதா என்பதைத் தயவு செய்து அமைச்சரவர்கள் தெளிவு படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் அல்லது லேபர் கமிஷனர் அவர்கள் இதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆந்திர மாநிலத்திற்குத் தொழில் போவதற்குக் காரணம் அங்கே கூலி நிலைமை, பி.எஃப். பிரச்சினை ஆகியவை ஒன்றுமே இல்லை. ஏறத்தாழ தமிழ்நாட்டிலிருந்து ஆந்திராவுக்கும் 1,000 பீடி சுற்ற கூலி 2 ரூபாய் 50 காசு முதல் 3 ரூபாய் வரை குறைவு.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் தயவு செய்து மன்னிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்தத் தொழிற்சாலையானாலும், தொழிற்சங்கத்தில் தொழிலாளர்களுக்காகப் போராடும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் ஆந்திராவில் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை எனக் குறைப்பட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இது குறித்து நம்முடைய முதல்வரவர்களும், ஆந்திர மாநில முதல்வரவர்களும் தொடர்புகொண்டு, தமிழ்நாடு ஆந்திரா, கர்நாடகா ஆகிய இந்த மூன்று மாநிலங்களிலும் ஒரே சீரான கூலியை அமைப்பதற்கு முயற்சித்தால் நல்லது. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. வரதராசன் அவர்கள் உட்காருங்கள். அவர் முடித்து விடுவார்.

(பிற்பகல் 1-20).

திரு. பா. அப்துல்சமத்: முதலில் கேட்டுக் கொண்டேன். அவர்களால் அதில் அதிகம் வெற்றி காணமுடியும். இந்த பீடி சுற்றும் சமுதாயம் அவருக்கு நன்றிக் கடன் பட்டிருக்கும். நானும் இந்த சமுதாயத்தின் சார்பாக நன்றி கூறிக்கொள்வேன். அதை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். கடந்த 7.4.1988 அன்று ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு, 14.4.1988-ல் அமல் செய்யப்பட்டது. ஆனால் அரசாணை 23.2 1989 நாளன்று அதாவது இந்த அரசு தான் பிறப்பித்திருக்கிறது. அரசாணை பிறப்பித்த பின்னால் கணேஷ் பீடி கூலி உயர்வு ரூ. 1.75 கொடுக்கிறார்கள். மற்ற கம்பெனிகள் தமிழ்நாடு முழுவதும் கடந்த ஒன்பது மாதமாக கூலி உயர்வு கொடுத்திருந்தும், கணேஷ் பீடி கம்பெனி மட்டும் இப்படி செய்கிறார்கள் அவர்களுக்கு என்ன சலுகை என்று எனக்கு புரியவில்லை. ஆகவே கணேஷ் பீடி கம்பெனிக்கு மட்டும் ஒரு தனிச் சட்டம் இருக்கிறதா? அல்லது லேபர் டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாக தனிச் சலுகை ஏதாவது கொடுத்திருக்கிறார்களா என்று தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன். ஒன்பது மாத காலமாக நிலுவையில் இருந்த ஒப்பந்தக் கூலி ஆயிரம் பீடிக்கு ரூ. 1.75 என்று கணக்கிட்டு தயாரான பீடியின் கணக்கின்படி இந்த அரசு உடனே அரசாணை பிறப்பித்து தொழிலா

1989 ஏப்ரல் 20] [திரு. பா. அப்துல்சமத்]

ளாகளுடைய கூலி பிடித்தம் செய்ததை வாங்கிக் கொடுக்கும் படியாக கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி பிடித்தம் செய்த பணத்தை வாங்கிக் கொடுக்காவிட்டால் இதுநாள் வரையில் கூலி உயர்வு கொடுத்துக் கொண்டிருந்த மற்ற கம்பெனிகள் அவர்கள் கொடுத்து வந்த ரூ. 1.75 உயர்வை தொழிலாளர்கள் போனசிலிருந்து பிடித்தம் செய்து விடுவோம் என்று அறிவித்து இருக்கிறார்கள். இது நியாயம் தான் என்று நான் கருதுகிறேன். வரி விதிப்பு. மத்திய அரசு..(மணியடிக்கப் பெற்றது) வரி விதிப்பு முறையில் ஊழல்கள் நடக்கின்றன. இதனால் தொழிலாளர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. காரணம் 20 லட்சம் பீடிகள் வரையில் தயாரித்தால் அந்த பீடி கம்பெனிகளுக்கு வரி கிடையாது. ஆகவே இந்தத் தொழில் செய்பவர்கள் 5, 6 லைசென்ஸ் வாங்கிக் கொண்டு 20 லட்சம் பீடிகள் வரையில் லேபில் இல்லாமல் எடுத்து கொண்டு டில்லிக்குச் சென்று அங்கே லேபில் போட்டு விற்கிறார்கள். அதனால் நம்முடைய அரசுக்கு வர வேண்டிய பேசிக் டியூட்டியும், அந்த மானியமும் சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டிற்குச் சேரவேண்டிய எக்சைஸ் டியூட்டியும் இதிலே பாதிக்கிறது. பி. எப். இல்லாமல், கணக்கு இல்லாமல் பீடி தயாரிக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினை என்று எடுத்துக்கொண்டால் அன்றைக்கு அவனுக்கு ஒரு ரூபாய் அதிகமாக கொடுத்துவிட்டால் போதும். மற்ற கணக்கை அவர்கள் கேட்கமாட்டார்கள். தொழிலாளர் சங்கத் தலைவர்கள் சொன்னாலும் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களிடத்தில் ஏறுமாறாகப் பேசுவார்கள். ஆகவே இந்த பிரச்சினையில் மத்திய அரசை அணுகி, வரி விதிப்பு முறையில் லேபிள் இல்லாத பீடியோ, லேபில் போட்ட பீடியோ எதுவாக இருந்தாலும் ஒரே சீரான முறையில்....

திரு. உ. ரா. வரதராசன்: தலைவர் அவர்களே, தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் இப்படியெல்லாம் பேசுவார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இங்கே நாங்கள் எல்லாம்.......

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை இவர்கள் ஏசுவார்கள் என்று சொல்கிறார். உங்களை ஒன்றும் சொல்லவில்லை. திரு. வரதராசன் அவர்களுக்குக் காதில் சரியாக விழவில்லையென்று நினைக்கிறேன். (குறுக்கீடு) அப்படியில்லை. இந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் கூடுதலாக ஒரு ரூபாய் கொடுத்துவிட்டால் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் சொன்னாலும் அவர்களையே ஏசுவார்கள் என்று சொல்கிறார். உங்கள் சார்பில் தான் பேசுகிறார். திரு. அப்துல் சமத் அவர்கள் முடித்து விடலாம். நீங்கள் கேட்டது பீடிக்காகத்தான் கேட்டீர்கள். ஆனால் உங்கள் பேச்சு ரொம்ப நீளமாகப்போகிறது.

திரு. பா. அப்துல் சமத்: தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் எல்லாம் சேர்த்து கொடுத்து பி.எப். கணக்கை வைக்கவில்லை. இந்த அரசு, தொழிலாளர்களும் ஏமாற்றப் படுகிறார்கள். தொழிலாளர்களுடைய மனோபாவம் அப்படி. ஆகவே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. அப்துல் சமத் அவர்கள் உட்கார வேண்டும். அடுத்து திரு. எஸ். ஆர். இராதா,

*திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: தலைவர் அவர்களே, மணி 1.30 ஆகப்போகிறது. திரு. எஸ். ஆர். இராதா அவர்கள் பேசி, அதற்கு பிறகு இரண்டு அமைச்சர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. தனித்தனி டிமாண்ட் இருக்கிற காரணத்தால் ஒரு அமைச்சருடைய பதிலை மட்டும் இப்போது வைத்துக் கொண்டு, மாலை 4.00 மணிக்கு மீண்டும் அவை கூடுகிறபோது இன்னொரு டிமாண்டிற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லி, பிறகு அடுத்த டிமாண்டை மூவ் பண்ணி, அப்படி செய்தால் எல்லோருக்கும் வசதியாக இருக்கும். அது மாதிரித் தாங்கள் அறிவிக்கலாமா என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தங்களுடைய கருத்தை ஏற்று, சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பிற்பகலில் சேர்த்து விடை சொல்லி, பிறகு மானியத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பா. அப்துல் சமத்: தலைவர் அவர்களே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எழுதி வைத்ததை எல்லாம் படிக்கவேண்டுமென்று நினைத்தால் அனுமதியே கொடுக்க மாட்டேன் அடுத்த தடவை. சுருக்கி முடிப்பதற்குத் தெரிய வேண்டும். பீடிதான் சுற்றவேண்டுமே தவிர, பேச்சையெல்லாம் சுற்றிக்கொண்டு இருக்கக் கூடாது. (சிரிப்பு)

திரு. பா அப்துல் சமத்: ஆகவே மத்திய அரசுக்கு இந்த நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்லி எல்லா பீடிகளுக்கும், லேபிள் போட்ட பீடிகளுக்கும், லேபிள் போடாத பீடிகளுக்கும் ஒரே மாதிரியான எக்சைஸ் வரியை அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முக்கிய கவனம் செலுத்தி, இந்த அரசுக்குத் தொழிலாளர்கள் பாராட்டுச் செலுத்தக்கூடிய வகையில், நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் உதவி செய்வார்கள் என்று, நான் நம்புகிறேன். இன்னும் ஒன்று. வருடம் ஒருமுறை பஞ்சப்படி கணக்கிட்டுக் கொடுக்கப்படுகிறது. சேலத்தில் இருக்கின்ற தொழில் அதிபர்கள், தொழிலாளர்களுக்கு வருடம் ஒருமுறை அதைக் கணக்கிட்டுக் கொடுக்கிறார்கள் என்று தெரிய வருகிறது. ஆகவே அதைக் கொடுக்க, அரசு உத்தரவைப் பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன் கடைசியாக பீடி தயாரிக்கும் பீடி இலைக்கு ஒருமுனை வரியைக் கொண்டுவந்து விலையேற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்திய முதல்வர் அவர்களுக்கு நன்றி, இங்கே பேச வாய்ப்பு அளித்த உங்களுக்கும் நன்றி கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பொதுவாக தொழிலாளர் துறை மானியம் வருகிற நேரத்தில் சட்டமன்றம் மிகுந்த பரப்பரப்பாகவும்

1989 ஏப்ரல் 20] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

இங்கு சூடான பேச்சுக்களும் ஏற்படுவது வழக்கம். இப்படிப்பட்ட மானியக் கோரிக்கைகள் பற்றி விவாதம் நடைபெறுகிற நேரத்தில் காவல்துறைக்கு அடுத்து, தொழிலாளர் துறைதான் அதிகமான அளவிற்கு கவனிக்கப்படுகிற நிலையும், தொழிலாளர் மானியம் என்று சொல்கிற நேரத்தில், பல்வேறு சூடான விவாதங்கள் நடைபெறுகிற காலமும் ஒன்று இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு தொழிலாளர் துறை மானியம் என்பது சுற்றுலாத் துறை மானியத்தோடு சேர்ந்த காரணத்தாலோ என்னவோ, எனக்குத் தெரியாது, தொழிலாளர்களைப்பற்றிப் பேசுகிற பேச்சுக்கள் அனைத்தும் பல்வேறு நிலைகளில் மாறி, வேறு பல பல கருத்துக்களைப் பேசுகிற நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. இருந்தாலும் எனக்கு ஒரு மகிழ்ச்சி. இன்றைக்குப் பேசுகின்ற இந்தத் தொழிலாளர் மானியத்தோடு இன்னொரு எழுதுபொருள் அச்சுத்துறை மானியத்தைப் பற்றியும் இங்கே விவாதம் நடைபெறவேண்டும். ஆனால் இந்தத் தலைப்பைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்ற வாய்ப்புக்கூட கிடைக்காத அளவிற்கு இங்கே மானியக் கோரிக்கைகள் மீது நடைபெறுகிற விவாதம் என்ற அளவிற்கு சட்டமன்றத்திலே இன்றைக்கு விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்தத் தொழிலாளர் துறை மானியம் என்று சொல்கிற நேரத்திலே, எத்தனையோ கருத்துக்கள் சொல்லப்பட வேண்டும் என்பதும், எப்படிப்பட்ட நிலைகளை எல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொல்லவேண்டும் என்பதும் இன்றைக்கு மரபு வழியாக மாறிவிட்டது என்பதை நான் வேதனையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்கள் ஒன்று சொல்கிறபோது, அவர்களைப் பற்றிப் பேசுகிற இடம் அவர்களுடைய பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொல்லி வாதாடுகிற இடம், இங்கே பேசினால் ஏதாவது பரிகாரம் கிடைக்காதா என்ற அளவிற்கு இருந்த நிலை மாறிவிட்டது. என்றாலும் இன்றைக்குப் புதிய அரசு என்ற வகையில் ஆட்சிப் பீடத்திலே இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தொழிலாளர் துறையிலே எடுத்துவைக்கிற கொள்கைகள் எப்படி இருக்கின்றன என்பதை விமர்சிக்கிற அளவிற்கு காலம் இன்னும் இடம் தரவில்லை என்ற காரணத்தாலே நாம் கற்பனையான விமர்சனத்தைச் சொல்லி, நீங்கள் தொழிலாளர்களுக்குத் துரோகம் செய்கிற அரசு, தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக நடந்து கொள்கிறார்கள் என்று பேசுகிற நிலை நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத ஒன்றுதான். ஏனென்றால், இனி வருகின்ற காலத்திலே இன்னும் என்னென்ன நடைபெறப் போகிறதோ, அவைகளைக் கூர்ந்து நாம் கவனிக்க வேண்டும். அதன் பிறகுதான் சொல்ல முடியும்.

ஆனால் இங்கே பேசிய உறுப்பினர் ஒருவர் சொன்னார் இதற்கு முன்னாலேயிருந்த அரசு தொழிலாளர்களைக் கவனிக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார். நான் அதற்கு

பதில் சொல்ல விரும்பவில்லை என்றாலும் ஒரேஒரு கருத்தை மட்டும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். அதிகாரிகளை பொறுத்தவரையில், ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்து தான், லேபர் ஆபிசரி லிருந்து கமிஷனர் வரையில், ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் எந்த வகையில் விரும்புகிறார்களோ, அதற்கேற்ற வகையிலே அந்த அதிகாரிகள் நடந்து கொள்வார்களே தவிர, அவர்கள் தானே, தனித்தன்மையோடு இயங்குவது கிடையாது. இன்றைக்கு தொழிலாளர்களுக்கு சாதகமாக இருப்போம் என்று தெரிந்தால், மாவட்டத்திலே இருக்கிற லேபர் ஆபிசர் கூட முதலாளிகளை விரட்டுகிற அளவிற்கு நடந்து கொள்வார். நமக்கு ஒரு பாதுகாப்பு இருக்கிறது, அரசு நம்மை பாதுகாக்கும் என்ற உணர்வோடு, அவர்கள் எந்த முதலாளியாக இருந்தாலும், எப்பேர்ப்பட்ட முதலாளியாக இருந்தாலும், அவர்களை எதிர்த்துப் பேசுகிற தைரியம் அந்த லேபர் ஆபிசருக்கு வரும். ஆனால் அதே நிலையில் ஆட்சியிலே இருக்கின்றவர்கள் முதலாளிக்கு சாதகமாக இருப்பார்கள் என்று தெரிந்தால் லேபர் ஆபிசர், லேபர் ஆபிசர் என்ற பெயரிலிருந்து கன்சிலியேஷன் ஆபிசராக மாறி, இரண்டு பேருக்கும் காப்பி வாங்கி கொடுத்துக் கொண்டு, எப்படியாவது என்னை விட்டால் போதும் என்ற அளவிற்கு நான் மேலதிகாரிகளுக்கு அனுப்பிவிடுகிறேன் கமிஷனரிடத்திலே பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்கின்ற நிலை வரும். அதேபோன்று கமிஷனர், ஆட்சி எப்படி இருக்கிறது என்று கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டு இருப்பார். மந்திரி எப்படி இருக்கிறார், முதலமைச்சர் எப்படி இருக்கிறார், ஆதரவாக இருப்பாரா, எதிர்ப்பாரா என்று தெரிந்து, எந்தெந்த தொழிலோடு அவர் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று பார்த்து, அவருக்கு ஏற்ற வகையிலேதான் அந்தக் கமிஷனர் பேசுகிற நிலை வரும். நான் பல்வேறு கமிஷனர்களை பார்த்திருக்கிறேன். ஒரு கமிஷனர் ஒரு காலத்திலே முதலாளிகளை எழுந்து வெளியே போங்கள் என்று சொல்கின்ற அளவிற்கு ஒரு கமிஷனரை எனக்குத் தெரியும். (குறுக்கீடு)

(பிற்பகல் 1–30)

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அதிகாரிகளின் சில நடைமுறைகளைப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். இது கடந்த கால ஆட்சியிலே அப்படித் தான் நடந்ததா என்பதை உங்கள் மூலமாக நான் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய பேச்சை நான் ஒரு முறைப்படுத்திப் பேச வேண்டுமென்று ஆரம்பித்தேன். ஆனால் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் என்னை பழைய நிலைக்கு அழைத்துக்கொண்டு

போகிறார். நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்வதற்குக் காரணம், பழைய ஆட்சியைப் பற்றிக் கேட்கின்ற காரணத்தாலே நான் சொல்கிறேன். அன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருந்த புரட்சித் தலைவர், எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் தொழிலாளர்கள் எந்த வகையிலே பாதிக்கப்பட்டார்கள் என்று தெரிந்தால், அவர்கள் எப்பேர்ப் பட்டவர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற உணர்வோடு இருந்தார். அதேபோன்று அவர்களுக்கு கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை கேட்டுப் பாருங்கள். அன்றைக்கு நீண்டகாலமாக தொழிலாளர் நல அமைச்சராக இருந்த திரு. இராகவானந்தம் அவர்கள் தொழிலாளர் தலைவர் என்ற நிலையிலேதான் அந்த அமைச்சர் பதவியிலே இருந்தாரே தவிர, தன்னை ஒரு தொழிலாளி என்ற நிலையிலேதான் நினைத்திருந்தாரே தவிர, வேறு நிலைக்கு அவர் போனதில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டதனாலே நான் சொல்கிறேன். நீங்களும் தொழிலாளரோடு கொஞ்சம் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டு நீங்களும் தொழிற்சங்கத் தலைவராக வரவேண்டும் என்ற உணர்வோடு நீங்கள் நடந்து கொள்வீர்களேயானால், தொழிற் சாலைகளை நடத்துகின்ற முதலாளிகள், தொழிலாளிகளை பரிவோடு கவனிப்பார்கள். அமைச்சரிடத்திலே பேசப்போனால், அமைச்சர் தொழிலாளிகளுக்காகப் பேசுவார் என்ற நிலையை நீங்கள் உருவாக்கிக் காட்டவேண்டும். எந்த நிலையிலும் எப்பேர்ப்பட்ட முதலாளிகளாக இருந்தாலும், அவர்கள் உங்களிடத்திலே வருகின்ற நேரத்தில், நீங்கள் தொழிலாளி களுக்காகத் தான் பேசுவீர்கள் என்ற நிலையை எடுப்பீர்களே யானால், நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன், தொழிலாளிகளுக்கு தமிழ்நாட்டில் பல்வேறு நல்ல காரியங்கள் நடக்க ஆரம்பிக்கும். இந்த நிலையை நீங்கள் உருவாக்கிக் காட்டவேண்டும். எதிர் காலத்தில் நீங்கள் அப்படிப்பட்ட நிலையை எடுத்துக் காட்டுவீர் களேயானால், நிச்சயமாக தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவகையிலே உதவியாக இருப்பீர்களோ, அந்த வகையிலே நீங்கள் பாராட்டப் படுவீர்கள். நீங்கள் முதலாளிகளுக்குத் துணை போக ஆரம்பிப் பீர்களேயானால், நான் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன். நீங்கள் எந்த இடத்திலே இருந்தாலும், உங்களை கண்டிக்க வேண்டி யிருக்குமே தவிர, பாராட்டுகிற நிலைமை வராது. அதை நான் தெரிவித்துக் கொள்வதற்குக் காரணம், அன்றைக்கு திராவிடர் இயக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், இந்த தொழிற்சங்க இயக்கத்தில் நாங்கள் ஈடுபட்ட நேரத்தை நினைத்துப் பார்க்கிற நேரத்தில், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்தத் தொழிலாளர் இயக்கத்திலே, நான் தொழிற்சங்கத் தலைவராகச் சேரவேண்டு மென்று சொன்ன நேரத்திலே எல்லாம் பேரறிஞர் அண்ணா எங்களை எப்படி எல்லாம் நடத்தினார் என்பது எனக்குத் தெரியும். அதற்குப் பின்னர், என்னைப் போன்றவர்கள், தொழிற்சங்க இயக்கத்திலே ஈடுபட்டு, தொழிற்சங்கத் தலைவர் களாக நாங்கள் உருவான நேரத்தில், எனக்கு நன்றாக நினைவிருக்கிறது, இன்றைக்கு வளர்ந்திருக்கிறதே, அந்தப் பேரவை வளர்வதற்கு எப்படிப்பட்ட காரியங்கள் எல்லாம்

செய்திருக்கிறோம் என்பது பல பேருக்குத் தெரியாது. ஆனால் ஒன்றை நான் சொல்லவேண்டும். இன்றைக்கு வளர்ந்திருக்கிற அந்தப் பேரவைக்கு உயிர் கொடுத்தவர் பிரதாப் சந்தர். அவர்கள் இன்றைக்கு மறைந்துவிட்டார். கொலை செய்யப் பட்டார் என்றால் தொழிலாளர்களிடத்திலே இருந்த விரோதத்தின் காரணமாக கட்சிமாச்சரியத்தின் காரணமாக, பிரதாப் சந்தர் அன்றைக்குக் கொலை செய்யப்பட்டார். அப்படி கொலை செய்யப்பட்ட பிரதாப் சந்தருடைய ரத்தத்திலேயிருந்து ஆரம்பித்துத் தான் அன்றைக்கு பேரவை கட்ட ஆரம்பித்தோம். இன்றைக்கு அது வளர்ந்திருக்கிறது. தொழிலாளர் நலனுக்கு நாங்களும் போராடுகிறோம் என்ற நிலை வந்திருக்கிற நிலையிலே கூட, நான் சொல்வேன். எனக்கு இருக்கின்ற மகிழ்ச்சி அந்தக் காலத்திலே தொழிற்சங்க இயக்கத்திலே ஒருவருக்கொருவர் சண்டை போட்டு போராடிக் கொண்டிருந்த காலம் இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு அது மாறி தொழிலாளர்களுக்காக எந்த நிலையிலும் யாரும் சேர்ந்து கொள்ளலாம் என்ற நிலையில், எந்தப் போராட்டமாக இருந்தாலும், இன்றைக்கு தொழிலாளர் மத்தியிலே ஒன்று சேர்கிற உணர்வு வந்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற அளவில், அது தொழிலாளர் தலைமையில்தான் நடைபெற வேண்டும் என்ற நிலை இன்றைக்கு தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே அதிகமான அளவிற்கு கருத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனாலே இன்றைக்கு பிரச்சினைகள் எந்த அளவிற்கு இருக்கின்றன என்பதை நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இங்கே சொன்னார்கள். மூடிக் கிடக்கின்ற ஆலைகள், தொழிற்சாலைகள், பல்வேறு நிறுவனங் களில் நீங்கள் செய்திருக்கிற காரியங்களை எல்லாம் இங்கே பேச ஆரம்பித்தார்கள்.

நான் அப்படி எல்லாம் மூடி வைத்திருக்கிற ஆலைகளை ஆட்சிக்கு வந்த மறுநாள் காலையிலே திறந்து விட முடியும் என்று நம்பவில்லை. அதிலே இருக்கிற கஷ்ட நஷ்டம் என்ன என்பது எனக்குத் தெரியும். முதலாளிகள் எப்படி எல்லாம் ஆட்சியை ஏமாற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்பதும், எவ்வளவு வழி முறைகளைக் கையாளுவார்கள் என்பதெல்லாம் எனக்குத் தெரியும். நம்மை, கட்சியிலே இருக்கின்றவர்களையே பிரித்து வைப்பார்கள். ஆளும் கட்சியிலே இருந்தாலும் சரி, எதிர்க் கட்சியிலே இருக்கின்றவர்களானாலும் சரி, முதலாளிகள் பிரித்து வைத்து அவர்களுடைய தந்திரங்களை கையாண்டு அவர்களுடைய நிலைமைகளை காப்பாற்றுவதற்கு பார்ப்பார்களே தவிர அவர்களுக்கு தொழிலாளிகளைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. ஆட்சியைப் பற்றிக் கவலை இல்லை.

இங்கே இருக்கிற ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார்ஸ் எத்தனை நாள் மூடிக் கிடக்கிறது. மூடிக்கிடக்கின்ற அந்த தொழிற்சாலையை இன்றைக்கு திறக்க முடியுமா? சென்னையிலே இருக்கிற ஒரே ஒரு தொழிற்சாலை அது ஒன்றுதான். இன்றைக்கு அந்த தொழிற் சாலையை திறக்க முடியவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு

நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். முதலாளிகளோடு பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். சமரசத்திற்கு அழைக்கிறோம். எத்தனையோ காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. ஆனால் திறக்க முடியவில்லை. அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிற அதிகாரம் அவ்வளவு தான். அதனால் நான் ஆட்சி மீது குறை சொல்லி, எதற்கு நீங்கள் ஆட்சியை வைத்திருக்கிறீர்கள்? திறக்கக் கூடாதா என்றால் கேட் கதவைக் கூட திறக்க முடியாது. தொழிலாளர்களை வெளியே உட்கார வைத்துக் கொண்டு கதவை மூடி விளையாட்டுக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தான் நாம் பார்க்க முடியும். ஆனால் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையிலே நாம் இன்றைக்கு பார்க்க வேண்டிய அடிப்படை ஒன்று இருக்கிறது. உற்பத்தி திறன் வளருகிற நேரத்தில் தொழிலைக் கவனிப்பதா, தொழிலாளர்களை கவனிப்பதா, என்று சொன்னால், தொழிலும் தொழிலாளர்களும் என்று வருகிற நேரத்தில், தொழிலை எந்த அளவுக்கு கவனிக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறோமோ அதே நிலையில் தொழிலாளர்களின் நலனையும் நாம் பாதுகாத்தாக வேண்டும். அப்படி பாதுகாக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் உங்களுடைய கொள்கை குறிப்பிலே கொடுத்திருப்பதைப் போல விஞ்ஞான ரீதியான வளர்ச்சிகளுக்கு எந்த வகையிலே துணை செய்கிறீர்களோ அந்த வகையிலேதான், விஞ்ஞான வளர்ச்சி ஏற்பட்டால்தான் நிச்சயமாக தொழிலாளர் நலன் நல்ல முறையிலே வளரும்.

இன்றைக்கு தொழிலாளர் நலன் என்று சொல்கிற நேரத்தில் மூடிக் கிடக்கிற ஆலைகளுக்கு நாங்கள் உதவி செய்கிறோம் தொழிலாளர்களுக்கு நாங்கள் 250 ரூபாய் பணம் தந்து விட்டோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் மதுரையிலே ஒரு பெரிய விழா நடத்தி பணம் கொடுத்தார்கள். அந்தப் பணம் அரசாங்கத்தினுடைய பணத்திலே கொடுத்திருந்தால் முதலமைச்சருடைய நிதியிலேயிருந்து கொடுத்திருந்தால் நான் மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்பேன். ஆனால் தொழிலாளர் நல வாரியத்திலே இருக்கிற பணத்தை எடுத்து — அவர்கள் 2 ரூபாய் 1 ரூபாய் என்று சேர்த்து வைத்திருக்கிற பணத்தை எடுத்து அவர்களுடைய பணத்தையே வைத்துக் கொண்டு ஒரு விழாவை நடத்தி நீங்கள் எடுத்துக் கொடுப்பதை விட, நான் பணிவோடு உங்களை வேண்டி கேட்டுக் கொள்வேன், முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து தாருங்கள் இல்லாவிட்டால், அரசாங்கத்தினுடைய நிதியிலிருந்து கூட கொடுக்கலாம். அதிலே எந்தத் தவறும் இல்லை. எனவே அந்த வகையிலே நாம் இதை அணுக வேண்டும்.

தொழிலாளர்கள் நலன் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்ற விதத்தில் பல்வேறு தொழிலாளர்களைப் பற்றி நான் பேசிக் கொண்டு இருப்பேன். எனக்குத் தெரியும், பேரவைத் தலைவர் அவர்களால் எந்த நேரத்திலும் எனக்கு ஒரு ஆபத்து இருக்கும் என்ற பயத்தோடு நான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். எனவே நான் எல்லாத் தொழிலாளர்களைப் பற்றியும் பொறியியல்

தொழிலாளர்கள், பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள், கரும்பாலை தொழிலாளர்கள் என்று நான் பேசிக் கொண்டிருந்தால் என்னுடைய நேரம் வீணாகி விடுமோ என்ற பயத்தோடு நான் என்னுடைய தொழிலுக்கு நான் சம்பந்தப்பட்டிருக்கக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு, நான் வாதாடிக் கொண்டிருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு என்ற நிலையிலே நான் பணிவோடு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், நெசவுத் தொழிலாளர்களை கொஞ்சம் கவனியுங்கள். சட்டம் ஒன்று இருக்கிறது. அவ்வளவு தான் பெயருக்கு இருக்கிறது.

இன்றைக்கு நெசவாளர்களுடைய நிலைமை என்ன என்று தெரியுமா? நூல் விலை ஏறி எந்த அளவுக்கு தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் தெரியுமா? மதுரையிலே இருக்கிற நெசவாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு சாப்பாட்டுக்கு இல்லாத அளவுக்கு கஷ்டப்படுகிற அளவுக்கு நிலைமை வந்து கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் அதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள், நானும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறேன். (குறுக்கீடு) பரமக்குடியும் சேர்த்து பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அந்த நெசவுத் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அந்தப் பணி இருக்கிறது. அதை நீங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு பாருங்கள் 80 ஆம் நம்பர் நூல், டிசம்பர் மாதத்திலே 460 ரூபாய் விற்ற நூல் இன்றைக்கு 600 ரூபாய் ஆகிவிட்டது. அதேபோல 60 ஆம் நெம்பர் நூல் வெறும் 320 ரூபாய் இருந்தது 400 ரூபாய்க்கு விலை ஏறிவிட்டது. அவைகள் எல்லாம் ஏறிக் கொண்டே போகின்றன. மில் முதலாளிகளை யாராலும் கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவுக்கு அவர்களுக்கு வானளாவிய அதிகாரம் இருக்கிறது. எவனும் கேட்க முடியாது என்ற அளவுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர்களும் சபாநாயகர்களா? (சிரிப்பு)

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: அவர்களும் அப்படித்தான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமைகளிலே அவர்கள் சபாநாயகர்கள்தாம். எங்களை யார் கேட்க முடியும் என்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) சபாநாயகரை விட மேலே என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். அவர்களையும் தாண்டி மேலே மேலே போய்க் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களைக் கொஞ்சம் கீழே இறக்கிக் கொண்டு வந்து, தொழிலாளர் நலன் என்ற முறையிலே நீங்கள் செய்ய வேண்டும். நீங்கள் எல்லாவற்றிலும் அக்கறை காட்டலாம். கைத்தறித் துறைதானே அந்தத் தொழிலாளர்களை அவர்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள் என்றால் நிச்சயமாக நான் சொல்வேன். தொழிலாளர்கள் என்று பார்க்கிற நேரத்தில் நீங்கள் எல்லாப் பிரச்சினைகளிலும் தலையிடுவதில்லை

(பிற்பகல் 1-40)

எனவே அந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி இந்த நெசவுத் தொழிலாளிகளுடைய நிலைகளை நீங்கள் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்கே பீடித் தொழிலாளர்களுக்காக வீடு கட்டியிருக்கிறோம் என்ற ஒன்றைப் போட்டு 500 ரூபாய் அரசாங்கம் தருகிறது. 500 ரூபாயிலே வீடு கட்டுகிறோம். மத்திய அரசு மானியம் 50 சதவீதம். மத்திய அரசு மானியத்திலே கட்டப்பட்ட வீடுகள் என்று கொள்கை குறிப்பிலே பார்த்தால் மிக மிக அதிகமான வீடுகள் எண்ணிக்கையிலே பார்த்தால் பீடித் தொழிலாளர்கள் முழுவதுமே அந்த வீட்டிலே குடியிருந்து வாழ்க்கையை முடித்து விடலாம் போல் இருக்கிறது. கொள்கை குறிப்பிலே 150 வீடுகள் கட்டியிருக்கிறார்கள் என்றிருக்கிறது. நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்வது இந்த நிலைகளை நீடிக்க விடாதீர்கள். அதிகாரிகள் எல்லோரையும் ஏமாற்றுவார்கள். அரசியல்வாதிகளுக்குள்ளேயே சண்டையை உண்டாக்கி விட்டு அவர்கள் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு பார்த்துக் கொள்வார்கள். எனவே நீங்கள் விரட்டி வேலை வாங்க வேண்டும் என்று சொன்னால் எவ்வளவு அதிகமாக வீடுகளைக் கட்ட முடியுமோ அந்த அளவிற்கு இந்த மானியம் கிடைக்கின்ற காலத்திலாவது வீடுகள் கட்டுவதற்கு நீங்கள் முயன்று வேகமாக அந்தப் பணியை செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுகொள்வேன். இன்னொன்று இந்த கொள்கை குறிப்பிலே இருக்கிறது. தொழிலாளர் கல்வி என்று போட்டு அதிலே பட்ட படிப்பிற்காக வழி செய்திருக்கிறோம் என்று தெரிவித்து இருக்கிறீர்கள். இன்னும் இந்த பட்டப் படிப்பு நீண்ட நாளைக்கு முன்னாலே போடப்பட்டு அதே நிலையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

திரு. மு. இராமநாதன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினருடைய பேச்சிலே குறிக்கிடுவதற்கு மன்னிக்க வேண்டும். அதிகாரிகள் எல்லோருமே ஏமாற்றுவார்கள் என்று பொதுவாக சொல்வது ஒரு அரசாங்கத்தில் இருக்கக் கூடிய ஒட்டு மொத்தமான அதிகாரிகளையே சந்தேகிப்பதாக வந்துவிடும் ஆகவே குறிப்பாக அதிகாரிகளிலே சிலர் என்று சொன்னால் கூட அதை ஏற்றுக் கொள்ளலாமே தவிர பொதுவாக அதிகாரிகள் எல்லோரையும் ஏமாற்றுவார்கள் என்ற பதம் இருப்பது அரசுக்கும் நல்லதல்ல. அது இந்த சபையின் மரபுக்கும் ஏற்றதல்ல.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :** ''சிலர்'' என்றும் எடுத்துக் கொள்ளலாம் அல்லது ''பலர்'' என்றும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் ''இலர்'' என்பது எப்போதும் கிடையாது. (சிரிப்பு)

**திரு. எஸ். ஆர். இராதா :** திரு. இராமநாதன் அவர்கள் என்னுடைய பழைய நீண்ட நெடுங்கால நண்பர். அவர்கள் சொல்லுகின்ற காரணத்தினாலே நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நான் சொன்னது இந்த பீடி தொழிலாளர்களுக்கு வீடு

கட்டுவதற்கு 150 வீடுகள் கட்டுகின்ற அளவிற்குத்தான் இருக்கின்றார்கள் என்ற சூழ்நிலை இருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காகத்தான் சொன்னேன். எல்லா அதிகாரிகளும் ஏமாற்றுவார்கள் என்ற நிலையிலே நான் இல்லை. நல்ல அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். வேகமாக பணி செய்கின்ற அதிகாரிகள் இருக்கின்றார்கள். தொழிலாளர்களுக்காகவே வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கின்ற அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். ஆனால் சில அதிகாரிகள் முதலாளிகளுக்கு சாதகமாக இருந்து கொண்டு எல்லா காரியமும் முதலாளிகளுக்குச் சொல்லிக் கொண்டு இங்கே வேலை போகும்போது 57வது வயதில் இன்னொரு பாக்டரியில் லேபர் ஆபீசராக ஆவதற்கு தயாராகிக் கொண்டு வேலையும் வாங்கி வைத்துக் கொண்டு, அதற்கு பணியாற்றிக் கொண்டு இருக்கின்ற அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களைப் பற்றி நம் கவலை அல்ல. பட்டப் படிப்பு பற்றி நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பல்வேறு படிப்புகளை நீங்கள் கல்வித் துறையிலே தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற வாய்ப்புகளை உருவாக்குவதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அமைச்சர் அவர்களும் முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

பழைய காலத்திலே பி. எல். எம். எம்., எம். எல். எம் எம். என்று இருக்கிறது. அதே போல இன்றும் பல்வேறு துறைகளிலே இன்றைக்கு வளர்ந்து வருகின்ற கல்வித் துறையில், தொழிலாளர் கல்வியை வளர்க்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு எந்த அளவிற்கு கல்வியைக் கொடுக்கின்றோமோ, அவர்களை கல்வித் துறையிலே எந்த அளவிற்கு நாம் பயிற்றுவிக்கின்றோமோ அந்த அளவிற்கு தொழில் துறை அமைதி பெறவும், தொழிலாளர்கள் அமைதி பெறவும் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் முன்னேறவும் பல்வேறு வகையிலே ஒரு நல்ல நிலை வரும். உதாரணத்திற்கு இன்றைக்கு பெரிய பொறியியல் கல்லூரியை ஈரோட்டிலே ஆரம்பித்தார்கள். அது போல பல்வேறு தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அவர் அவர்களுக்கு அந்த தொழிலில் இருக்கின்ற கல்லூரிகளுக்கு அவர் அவர்களுக்கு பள்ளிப் படிப்புகள் என்ற அளவிற்கு அந்தத் தொழிலோடு இணைந்து இருக்கின்ற கல்விகளை நீங்கள் ஆரம்பிக்கலாம். உடனே சுயநிதி கல்வி என்று சொன்னால் பயந்து அதிலே ஏதோ தவறுகள் நடக்கின்றன என்பதனால் அதை அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று இருக்க வேண்டியதில்லை. அரசாங்கத்தினுடைய நிறுவனத்திலிருந்து கூட செய்வதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. எனவே அந்த வாய்ப்பை நீங்கள் பயன்படுத்துங்கள். அதேபோல் இன்னொன்று சொல்வேன். நுகர்வோர் பாதுகாப்பு என்று ஒரு தரப்பிலே பல்வேறு விவரம் போட்டிருக்கிறீர்கள். இது ஒரு பெரிய பிரச்சினை. இன்றைக்கு எடை பார்க்கிறவர்கள் எல்லா ஊர்களிலும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் யார் எடையை பார்க்கிறார்களோ, இல்லையோ எனக்குத் தெரியாது. எடை எப்படியும் போய்க் கொண்டு தான் இருக்கிறது. நான் ஒன்றைத்

1989 ஏப்ரல் 20] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தயவு செய்து வருத்தப்படக் கூடாது. இன்றைக்கு இந்த எடை பார்க்கின்ற அதிகாரிகள் எப்படியெல்லாம் நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பதை நான் விரிவாகப் பேச விரும்பவில்லை. ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்குப் பல்வேறு நிலையிலே ஏமாற்றிக் கொண்டிருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை தடுக்கின்ற அளவிற்கு இந்த எடை அதிகாரிகள் தான் அவர்களை கண்காணிக்க வேண்டும். அவர்கள் கண்காணிக்கிறார்களா இல்லையா என்பதை நீங்களே தெரிந்து கொள்ளுங்கள். ஒவ்வொரு நிலையிலும் ஏமாற்றுகிறார்கள் என்று சொன்னால்—ஒரு காலத்திலே நடந்தது என் நினைவுக்கு வருகிறது. மதியழகன் அவர்கள் அமைச்சராக இருந்த போது ஒன்று சொன்னார். வணிக வரி ஏமாற்றுகிறான் என்று சொன்னால் மக்களிடமிருந்து வரியை வாங்கிவிட்டு அரசாங்கத்திற்குத் தருகிறேன் என்று இடையிலே இருக்கின்ற வணிகன் ஏமாற்றுகிறான் என்று சொன்னால், திருட்டுக் குற்றத்திலே அவனுக்கு கேஸ் போட வேண்டும் என்று சொன்னார்.

அதேபோல், இன்றைக்குப் பார்த்தால் 4 கிலோ தருகிறேன், 5 கிலோ தருகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு, 2 கிலோ, 3 கிலோ கொடுத்து ஏமாற்றுகிறார்கள் என்று சொன்னால், அதுவே பெரிய தவறு. எனவே அந்தத் தவறுகளை நாம் கண்டிக்க வேண்டும். நான் அதற்கு உதாரணத்திற்கு—எங்களுடைய தொழிற்சங்கப் பேரவையிலே இருந்து ஒரு பெரிய சர்வே ஒன்று நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லி சமீபத்திலே ஒரு சர்வே நடத்தினோம். அதிலே ஏறத்தாழ 640 கடைகளிலே அந்த சர்வே நடை பெற்றது. எவ்வளவு தருகிறார்கள் என்று நம்முடைய தொழிற் சங்கத் தோழர்களை வைத்துக் கணக்குப் பார்க்கச் சொன்னோம்.

நான் அதைப் பார்த்த நேரத்தில் பல்வேறு குற்றச் சாட்டுக்கள், பல்வேறு தவறுகள் நடைபெற்றன. நான் அதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், நீங்கள் யாரும் வருத்தப்படக் கூடாது. நீங்கள் வருத்தப்பட மாட்டீர்கள் என்பதற்காக நான் சொல் கிறேன். அதைத் திருத்துவதற்கு நீங்கள் முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். சமீப காலத்திலே நீங்கள் கொடுத்து இருக்கிற இலவச அரிசி இருக்கிறதே, பல்வேறு இடங்களிலே தவறாகக் கொடுக்கப்பட்டு, $3\frac{1}{2}$ கிலோ, 4 கிலோ, $4\frac{1}{2}$ கிலோ என்ற அளவுக்கு அரிசி கொடுத்ததிலே தவறுகள் நடந்து விட்டது, அந்தத் தவறு யார் தலையிலே விடிகிறது என்று சொன்னால், அரசினுடைய தலையில்தான் விடியும். பல்வேறு அதிகாரிகளுக்கும் சொன்னோம். தொழிற்சங்கத் திலிருந்து எழுதிக் கொடுத்தோம். இன்றைக்கு அரிசி கொடுக் கிறார்கள். 5 கிலோ அரிசி சரியாக இருக்கிறதா என்று பாருங்கள் என்று சொன்னோம். எங்களுடைய தொழிற்சங்கத்திலிருந்து 640 பேருடைய அரிசியை வாங்கி அளந்து பார்க்கும் போது எவ்வளவு குறைந்தது என்றால் 2 கிலோவிலிருந்து அரைக் கிலோ

வரை குறைத்துக்கொடுத்தார்கள். இப்படிப் பார்த்தால் ஏறத்தாழ 30 இலட்சம் பேருக்குக் கொடுத்திருக்கிற அரிசியிலே மட்டும் 9 கோடி ரூபாயை யாரோ சாப்பிட்டு விட்டார்கள். எனவே, இந்த நிலைமைகளை நாம் அனுமதிப்பது என்பது நிச்சயமாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத ஒன்று. எனவே இதை நீங்கள் அனுமதிக்கக் கூடாது என்று உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் கடைசியாக, நீங்கள் நேரத்தைக் காட்டுகிற காரணத்தாலே இப்போது தொழிலாளர் துறையை விட்டுவிட்டு, நான் அடுத்த பிரச்சினை, இங்கே செய்தி—சுற்றுலா சேர்ந்து வந்திருக்கிற காரணத்தாலே ஒன்றைச் சொல்கிறேன். இந்தத் தொழிலாளரோடு செய்தி—சுற்றுலா வந்து விட்டதனாலே நான் இங்கே ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு செய்தித் துறையிலிருந்து ஒரு நடராசன் பழி வாங்கப்பட்டார். நீங்கள் ஒரு தொழிலாளர் என்ற முறையிலே அணுகிப் பாருங்கள். வேலையை விட்டு ராஜினாமா செய்கிறேன் என்று சொன்னால், ராஜினாமாவை ஏற்றுக் கொள்கிறேன், இல்லை, முடியாது என்று சொல்லி அனுப்பலாமே தவிர, அரசு காரணத்திற்காக, அரசியல் காரணத்திற்காக பழி வாங்குகிற நடவடிக்கை இருக்கிறதே, நிச்சயமாக அது எந்த ஆட்சியாக இருந்தாலும் தவறு தவறு தான். அந்த நிலையை நீங்கள் உருவாக்கக் கூடாது. ஒரு தொழிலாளர் வேலை செய்கிறான், வேலையை விட்டு நான் போகிறேன் என்று சொன்னால் போக அனுமதிக்க வேண்டுமே தவிர, வேறு காரணங்களைக் காட்டி அவனை பழி வாங்குவோம் என்ற முயற்சிகளில் ஈடுபடுவீர்களானால் நிச்சயமாக எதிர்காலம் ஒரு பாதிப்பான சூழ்நிலையை உண்டாக்கும் என்பதை மட்டும் நீங்கள் நினைவிலே வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

இன்றைக்கு அதே போல் பத்திரிகை விளம்பரத்தைப் பார்த்தால், வேண்டாத பத்திரிகை, வேண்டிய பத்திரிகை என்று நினைத்த நேரத்திலே ஏதோ துக்ளக் தர்பார் மாதிரி நினைத்தால் இன்றைக்குப் பத்திரிகை விளம்பரம் வரும். நாளைக்குக் காலையிலே கிடையாது என்று சொல்கிற நிலை இருக்கிறதே, அது என்றைக்கும் நீண்ட நெடுங்காலமாக வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதனாலே நாங்களும் செய்கிறோம் என்று சொன்னால், அப்போது செய்தார்கள், நாங்களும் இப்போது செய்து கொள்கிறோம், பழி தீர்த்துக் கொள்கிறோம் என்ற அளவுக்கு வருகிற நிலை வருமே தவிர, நீங்கள் அதிலே நியாயத்தைக் கடைபிடிக்கிறீர்கள் என்று நிலைநிறுத்த வேண்டுமே தவிர, எங்களுக்கு வேண்டிய பத்திரிகை, வேண்டாத பத்திரிக்கை என்று வரக் கூடாது. அதிலேயும் அமைச்சர் ஒரு பத்திரிகை நடத்தி, அதிலேயே புகழ் பெற்றவர் என்ற நிலையிலே இருக்கிற காரணத்தாலே நான் சொல்கிறேன். நீங்கள் அந்த நிலையிலேயிருந்து மாறிவிடாதீர்கள். நீங்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கலாம்....

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நான் அந்தச் செய்தித் துறையினுடைய அமைச்சர் அல்ல என்பதை இங்கே தெளிவாக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சுற்றுலா ஊடே கலந்து வந்து விட்டது! (சிரிப்பு).

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொன்னதற்காக நன்றி. நான் சொன்னதற்கு அடிப்படைக் காரணம் அவருக்கு அனுபவம் இருக்கிறது. அந்தத் துறையிலே அவர் அனுபவம் பெற்றவர், அவர் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார் என்று எத்தனை தடவை, பத்திரிகையிலே எழுதி இருக்கிறார் என்பதை நானே பார்த்து இருக்கிறேன். அதனாலே அவர் அமைச்சரிடத்திலே சொல்கிற தகுதி படைத்தவர். இன்றைக்குச் சேர்ந்து உட்கார்ந்து இருக்கிறீர்கள். அதனாலே சேர்ந்து சொல்லலாம். இன்றைக்கு தினமணிப் பத்திரிகைக்கோ வேறு பத்திரிகைக்கோ நீங்கள் பேப்பருக்கு வருகிற விளம்பரத்தை நிறுத்துவதனாலே அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டு விடுவார்களா என்றால் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். அவர்களை நீங்கள் ஒரு அச்சுறுத்தலுக்காக அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். அவ்வளவுதான். பயப்படுகிறவன் தான் பயப்படுவானே தவிர, எல்லோருமே பயப்படுவான் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. நிமிர்ந்து நின்று நீ நான் என்ன செய்கிறேன் என்று பார்க்கிற அளவிற்கு நிமிர்ந்து நிற்கிற அளவிற்கு நிலைமை வந்துவிடுமானால், நிச்சயமாக நான் சொல்கிறேன், அது உங்களுக்குப் பாதகமாகத் தான் அமையும். எனவே, அந்தத் துறையிலே விளம்பரம் தருகிற நேரத்திலே கூட நீங்கள் நியாயத்தோடு, நேர்மையோடு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நான் ஒன்றை மட்டும் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் உங்களோடு நான் பிரச்சினைக்குரியவனாக ஆகக்கூடாது என்பதிலே நான் பயந்திருக்கிறேன். எனவே, ஒரே ஒரு பிரச்சினையை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்குத் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கிற நேரத்தில் நான் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

மதுரையிலே திருப்பரங்குன்றம் தொகுதியிலே சாயத் தொழிலாளர் பேக்டரி ஒன்று இருந்தது. அந்தத் தொழிலாளருடைய பேக்டரியை, மதுரையிலே இருக்கிற சில பேர்—யார் என்று நான் சொல்ல வேண்டாம், சொல்லக் கூடாது. ஏன் என்றால் அது

(பிற்பகல் 1-50)

அரசியல் காரணத்திற்காக சொல்வேன் என்று ஆகிவிடக் கூடாது நான் சொல்கிறேன். ஒரே நாள் இரவில் சாயத் தொழிற்சாலை முழுவதையும் அடித்து உடைத்து இருக்கிறார்கள். இது மதுரையில் இன்றைக்கு சாதாரணமாக ஏதோ அடித்து விரட்டுவது என்பது அதற்கு என்று தனியாக சில பேரை வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதிலே எல்லா அரசியல் வாதிகளும் இருக்கிறார்கள். எந்தக் கட்சி என்று வித்தியாசம் பார்க்க வேண்டியது இல்லை. ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் அதற்கென்று தனியாக ஆட்கள் வைத்து இருக்கிறார்கள். காலி செய்ய வேண்டுமானால் 10 ஆயிரம் ரூபாய் 20 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்தால் ஒரே நாளில் காலி செய்து விடுகிறார்கள். அங்கே இருக்கிற போலீஸ் அதிகாரிகளும் அதற்கு உடந்தையாக இருக்கிறார்கள். நான் சொல்லுகிற இந்த சாயத் தொழிற்சாலை அங்கீகரிக்கப்பட்டு இருக்கிற சாயத் தொழிற்சாலை. வழக்கு மன்றத்தில் வழக்கு நடக்கிறது, வழக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற நேரத்திலேயே நீதிமன்றத்தில் தடை வாங்கியிருக்கிற நேரத்திலேயே சில அரசியல் வாதிகள் அதில் தலையிட்டு டணம் வாங்கிக் கொண்டு சில பேருடைய தூண்டுதலின் பேரில் ஒரே நாள் இரவில் அந்தத் தொழிற்சாலையை அடித்து உடைத்து இருக்கிறார்கள். 10 தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் வெளியே நின்று விட்டார்கள். வேலைக்கு உத்திரவாதம் இல்லை. சாப்பாட்டுக்கு வழியில்லை. அந்த முதலாளி ஒரே ஒரு வரியில் சொல்லிவிட்டார், நான் என்ன செய்ய முடியும் நீங்கள் யாரை பார்த்துக் கொள்ள முடியுமோ போய் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிற அளவுக்கு நிலைமை வந்து விட்டது. இது நடைபெற்று இருப்பது திருப்பரங்குன்றம் தொகுதி என்றாலும் நான் சுற்றி இருக்கிற 3 தொகுதியில் இருக்கிறேன் என்ற முறையில் அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மதுரைக்கு வருகிற நேரத்தில் கவனித்து இதற்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களிடத்தில் நல்ல பெயர் எடுக்கும் வகையில் என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உங்களுக்கு என்றைக்கும் என்னுடைய வாழ்த்துக்கள் உண்டு. அடுத்து பதிலுரை மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள்.

திரு. கே. ரமணி: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். நமது மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. எஸ். ஆர். இராதா அவர்கள் பேசும் போது ஒரு தொழிற்சாலையை அடித்து உடைப்பதற்கு எல்லோருமாக சேர்ந்து அதில் அரசியல் கட்சிகள் பேதம் இல்லை. அத்தனை கட்சிகளும் அதிலே சேர்ந்து அதற்காக நூற்றுக் கணக்கில் ஆட்களை வைத்து இருக்கிறார்கள், அடித்து உடைக்கிற

வேலைக்கு, அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை அங்கே நடந்து இருக்கிறது என்று அவர் சொல்கிறார், அங்கே என்ன நடந்தது என்று நமக்கு தெரியாது. ஆனால் ஒரு விஷயத்தை மட்டும் நான் தெளிவாக சொல்ல முடியம். எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் அப்படிப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான ஆட்களை வைத்து தொழிற்சாலையை அடித்து உடைக்கக்கூடிய காரியத்தில் இல்லை. அதை நான் தெளிவாக சொல்கிறேன். அப்படி இருக்கிறது என்றால் அவர் ஆதாரத்தோடு காட்டினால் அந்த இடத்திலேயே நாங்கள் கூப்பிட்டு நடவடிக்கை எடுப்போம். அப்படிப்பட்ட ஏற்பாடு எங்கள் கட்சியில் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திரு ரமணி அவர்களுக்கு இதில் என்ன சந்தேகம் வந்தது என்று எனக்கு தெரியவில்லை. நான் எந்தக் கட்சியையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. (குறுக்கீடு) பொதுவாகச் சொன்னேன். நான் சொன்னது எல்லாக்கட்சிக்காரர்களும் அங்கே ஒன்றாக இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் சிலபேர் ஒவ்வொரு குரூப் குரூப்பாக மதுரையில் பார்த்தால் வீட்டை காலி செய்வதற்கு பல பேர் இருக்கிறார்கள். ஒருவருக்கொருவர் துணையாக இருக்கிறார்கள். நான் அதை விவாதத்திற்கு வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமானால் யார் யாருக்கு துணை போனார்கள் என்ற பெரிய வரலாறே என்னிடம் இருக்கிறது. தயவுசெய்து நான் அதிலே கருத்து மாறுபாடு சொல்லவில்லை. எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் பொதுவாகச் சொன்னீர்கள். அதில் ஒன்றும் தப்பு இல்லை. அவர்கள் கட்சியில் அப்படி இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார். அதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டோம். அதுபோல் ஒவ்வொரு கட்சியும் சொல்லி விட்டால் பிரச்சினை இல்லை. இதில் விளம்பரம் இல்லை.

*திரு. ஆர். அண்ணாநம்பி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எங்கள் கட்சியிலும் அப்படி யாரும் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் தொழிலாளர் துறை மானியத்திலேயும், அச்சகத் துறை மானியத்திலேயும், செய்தித்துறை மானியத்திலேயும் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் 13 பேர் கருத்துக்களைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். நல்ல பயனுள்ள கருத்துக்களையும், அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்குகின்ற கருத்துக்களையும் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். பயனுள்ள அரசுக்குத் தேவைப்படுகிற கருத்துக்கள் அனைத்தும் அரசால் பரிசீலிக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனவே, எதிர்க்கட்சியில் உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கருத்துக்கள் ஆளுகின்ற கட்சியால்

[திரு பொன் முத்துராமலிங்கம்] [1989 ஏப்ரல் 20

ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமா என்ற ஐயப்பாடு எந்த ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கும் தேவையில்லை. காரணம் தலைவர் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்களுடைய தலைமையில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது இந்த அரசு. என்றைக்கும் மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகைக்கும் மணம் உண்டு என்று கருதுகின்ற ஆட்சி தலைவர் கலைஞர் அவர்களுடைய தலைமையில் தமிழகத்தில் இன்றைக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

ஜனநாயகத்திலே மாறுபட்ட கருத்துக்கள் எதிர்வரிசையிலே இருந்து வரக்கூடும் என்பதை தெளிவாக உணர்ந்துதான் இந்த ஆட்சியினுடைய நடவடிக்கைகள் இன்றைக்கு நடத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்த வகையிலேதான் நல்ல மனமுள்ள ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய கருத்துக்களை இந்த அரசு நிச்சயமாக வேறுபாடு கருதாமல் மாச்சரியங்கள் கற்பிக்காமல் ஏற்றுக் கொள்ளும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்தத் தொழிலாளர் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் இந்த அரசினுடைய நிலை என்பது மிகத் தெளிவான ஒன்றாகும். தமிழ்நாட்டிலேயுள்ள அமைப்பு ரீதியாக உள்ள தொழிலாளர்கள் அமைப்புகள்அதற்கு அப்பாற்பட்டு ''அன்-ஆர்கனைஸ்டு'' என்கின்ற நிலையிலே உள்ள தொழிலாளர்கள் இந்த இரு சாராரையும் சட்டத்தின் துணை கொண்டு அவர்களின் உரிமைகளை எந்த அளவிற்கு பாதுகாக்க முடியும் என்கின்ற அந்த வினாவோடுதான் இந்த ஆட்சியின் நடவடிக்கைகள் அமையும் என்பதையும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அத்தோடு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட அமைப்புக்குட்பட்ட தொழிலாளர்களுக்காக இயற்றப்பட்ட சட்டங்கள் எந்த அளவிற்கு அமல்படுத்தப்படுகின்றன, உருவாக்கப் பட்டசட்டங்களின் பயன் யாருக்காக உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தத் தொழிலாளியின் கரங்களுக்கு உருவாக்கப்பட்ட சட்டத்தினுடைய பயன் எட்டுகிறதா என்பதை இந்த அரசு விழிப்போடு இருந்து கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அமைப்புக்கு அப்பாற்பட்ட தொழிலாளர்கள், 'அன்—ஆர்கனைஸ்டு செக்டார்', இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு முறைப்படி படிப்படியாக அவர்களின் தொழில் நிலைமை கருதி அவர்களுக்கு சட்டப் பாதுகாப்பையும், பணிப் பாதுகாப்பையும் இந்த அரசு வழங்குகின்ற முயற்சியில் தொடர்ந்து ஈடுபடும் என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த அமைப்புக்கு அப்பாற்பட்ட தொழிலாளர்களுடைய பணி நிலைமைகள், வாழ்க்கை நிலைமைகள் இவைகளையெல்லாம் பேணிப் பாதுகாப்பதற்கு, இவைகளையெல்லாம் ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு பல்வேறு தொழிற்சங்கப் பிரிவுகளைச் சார்ந்த தலைவர்களும், தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளிலே அக்கறை கொண்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் எடுத்துச்சொல்லுகின்ற நல்ல ஆலோசனைகள் அவ்வப்போது ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்பதையும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த

நிலையில் இந்த அரசு தமிழ்நாட்டிலேயுள்ள தொழிலாளர்களை எண்ணிப்பார்க்கின்ற நேரத்தில் 1 கோடியே 9 இலட்சம் தொழிலாளர்களில் 10 இலடசம் தொழிலாளர்கள்தான் அமைப்புக்குடபட்டு ஆர்கனைஸ்டு லேபர் செக்டார் என்கின்ற வகையில் வருகிறார்கள். இந்த 10 இலட்சம் தொழிலாளர்கள் 16 ஆயிரத்து 818 நிறுவனங்களில் பணி செய்து கொண்டிருக் கிறார்கள். இப்போது மூடிய ஆலைகளைப்பற்றியும் அந்த ஆலைகள் திறக்கப்படவேண்டுமென்பதைப்பற்றியும் அக்கறை காட்டிப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு என்னுடைய பதிலாக இந்த மாமன்றத்திலே தெரிவிப்பதெல்லாம் இன்றைக்கு 21நிறுவனங்களில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற 13 ஆயிரத்து 227தொழிலாளர்கள் 21 ஆலைகள் மூடிய காரணத்தாலே வேலை இல்லாமல் இன்னல்களுக்கு ஆளாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு பொறுப்பு ஏற்ற பின்னால், இந்த அரசு பொறுப் பேற்று ஏறத்தாழ 3 மாத கால அவகாசம்தான் ஆகிறது. இந்த 3 மாத கால அவகாசத்தில், ஆட்சிக் கட்சியாக இந்தக் கட்சி, எங்களின் மாண்புமிகு முதலமைச்சர், தலைவர் கலைஞர் அவர்களுடைய தலைமையில் தொழிலாளர் களுக்கு என்ன நன்மைகளை, என்ன காரியங்களை செய்து இருக்கிறது என்று கேட்பதில் உங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அப்படி கேட்கின்ற நேரத்தில் நாங்கள் என்ன செய்திருக்கிறோம் என்பதை கணக்கிட்டு சொல்லுகின்ற கடமை எங்களுக்கு இருக்கிறது.

(பிற்பகல் 2-00)

அந்த வகையிலே தான் இந்த மூன்று மாதக் காலத்தில் முத்தரப்பு மாநாட்டைக் கூட்டி இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்ற பின்னாலே நிறுவனத்தினர், தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அரசு அதிகாரிகள் இவர்களை எல்லாம் ஒன்று சேர்த்து மூடிய ஆலைகளைத் திறப்பதற்கான வழிவகைகளை அவர் துரிதப் படுத்த வேண்டுமென்று அரசின் சார்பாகக் கேடடோம். அதைச் சொல்லி, இந்த முத்தரப்பு மாநாட்டைக் கூட்டியதற்கான காரணம் தொழிலாளர்களுக்கும் தொழில் நடத்துகின்ற நிர்வாகத்திற்கும் ஒரு இணக்கமான சூழ்நிலையை உருவாக்குவது ஒரு அரசினுடைய கடமை என்று இந்த அரசு தெளிவாக உணருகிறது. இந்த அரசு 'மியூச்சுவல் ட்ரஸ்ட் அன்ட் கான்பி டன்ஸ்' என்ற அடிப்படையில் ஆலை நிர்வாகியாக இருந்தாலும் ஆலையிலே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் இருசாராரும் ஒருவருக்கொருவர் நம்பிக்கையோடு இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலை உருவாகிவிட்டால் அந்த ஆலையில், அந்தத் தொழில் நிறுவனத்தில் வேலை நிறுத்தத்திற்கோ கதவடைப் புக்கோ வாய்ப்பு இல்லாத சூழ்நிலை எதிர்காலத்திலே உருவாகும் என்பதைக் கருதிதான் இந்த அரசு ஆரம்ப கட்டத்திலேயே முத்தரப்பு மாநாட்டைக் கூட்டி 'மியூச்சுவல் ட்ரஸ்ட் அன்ட் கான்பிடன்ஸ்' என்ற வகையில் இருதரப்பாருக்கும் ஒரு நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துகின்ற முயற்சியில் அரசு ஈடுபட்டது என்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து மாநில, மாவட்ட தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழு ஸ்லாப்என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள்-அந்தக்குழுவைக்கூட்டி தொழிற்சங்க மைய பிரதிநிதிகளை எல்லாம் அழைத்து தமிழகத்தினுடைய தொழிலாளர்கள் நிலைமை, ஆலைகள் மூடியதன் காரணமாக வேலையை இழந்து தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு புனர் வாழ்வு அளிக்கின்ற வழிமுறைகள் இவைகளுக்கு எல்லாம் கட்சிமாச்சரியங்களை மறந்து தொழிலாளர் வர்க்கம் ஒன்றுதான்; தொழிலாளர்களுடைய உரிமைகளை எந்தக் கட்சி எழுப்பினாலும் தொழிலாளர்களுடைய உரிமைகள் எல்லா நிலைகளிலும் ஒன்றாகத்தான் இருக்க முடியுமே தவிர மாறுபட்ட கட்சிகள் உரிமை கேட்கின்ற காரணத்தால் உரிமைகள் வேறுபடும் என்று யாரும் கருதத் தேவையில்லை. ஆகவே நீங்கள் எந்த இயக்கத்தில் இருந்தாலும் கூட, பொதுவாக தொழிலாளர்கள் நலன் கருதி உங்களுடைய ஆலோசனைகளை வழங்கலாம் என்று கேட்டோம், அந்த அடிப்படையில் பல்வேறு தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள் கட்சிமாச்சரியங்களை மறந்துவிட்டு கலந்து உரையாடினார்கள்; கருத்துக்களை வழங்கினார்கள். நல்ல ஆலோசனைகளை எல்லாம் அரசுக்கு வழங்கினார்கள். அவர்களுக்கு இந்த மன்றத்தின் மூலம் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மூடிய ஆலைகளைத் திறந்திட வேண்டும் என்பதற்காக அரசு தொடர்ந்து பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டது, அப்படி மேற்கொண்ட முயற்சிகளின் காரணமாகத்தான் கோவையிலே நான்கு நூற்பாலைகள் திறக்கப்பட்டன. 4 நூற்பாலைகள் திறக்கப்பட்டன என்று அரசின் சார்பாக அறிக்கை விட்டாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்—எனது ஞாபகம் சரியாக இருக்குமானால்—மாண்புமிகு உறுப்பினர் அண்ணாநம்பி அவர்கள் அந்த ஆலைகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர பணி நடைபெறவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தெரிவிப்பது எல்லாம் அந்த ஆலைகள் பல ஆண்டு காலமாக மூடிக் கிடந்த ஆலைகள். அந்த ஆலைகள் திறக்கப்பட்டவுடன் கிளீனிங் பிராஸஸ்' நடைபெற வேண்டும்; ,கிளீனிங் பிராஸஸ்' என்பது திறக்கப்பட்ட உடன் முதன் முதலாக நடைபெறுகின்ற பணியாகும். இந்தக் கிளீனிங் பிராஸஸ் நடைபெற்ற பின்னால்தான் உற்பத்தி ஆரம்பமாகும். அந்த உற்பத்தி நடைபெறுகின்ற கட்டத்தை அடைந்த பிறகு அரசின் சார்பாக எனக்குக் கிடைத்த தகவலைத் தெரிவித்தேன்.

இந்தக் கேள்வி கேட்கப்படும் என்பதற்காகவே நேற்றைய தினம் இதற்கு சரியான தகவல் என்ன என்று துறை மூலம் வினவிய நேரத்தில் துறை மூலமாக எனக்குத் தெரிவித்த தகவல் இந்த கிளீனிங் பிராஸஸ் நடந்துகொண்டிருக்கிறது: இன்னும் சில நாளில் உற்பத்தி தொடங்க இருக்கிறது என்பதாகும். மின் தடை காரணமாக சிலசில தடைகள் ஏற்படுகின்றன என்பதைத் தவிர இந்த ஆலைகள் முழுமையாகத் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை மட்டும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அண்ணாநம்பி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்து மூடிய ஆலைகள் பல்லாண்டு காலமாகவே மூடிக் கிடக்கின்றன. எந்தவிதமான நம்பிக்கையும் அவர்களுக்கு இல்லாமல் தொழில் இனிமேல் தொடங்கப்படுமா, தொழிற் சாலையின் பணி தொடருமா, வாழ்க்கையில் புனர்வாழ்வு நமக்குக் கிடைக்குமா என்கிற ஏக்கப் பெருமூச்சோடு தத்தளித் துக்கொண்டிருந்த தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு இந்த அரசு உரிய நடவடிக்கையை மேற்கொள்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிற வகையில், அப்படி எடுத்துச் சொல்வதற்கு அச்சாரமாக இந்த அரசின் மூலம் 250 ரூபாய் வேலை இழந்த தொழிலாளர்களுக்கு இடைக்கால நிவாரணமாக—எங்களின் அன்புத் தலைவர், தொழிலாளர்களுடைய இதயத்திலே என்றைக்கும் வீற்றிருக்கக் கூடிய தொழில் வர்க்கத்தினுடைய தலைவர் கலைஞர் அவர் களின் உத்தரவோடு அனுமதியோடு 250 ரூபாய் வழங்கப் பட்டது. இந்த 250 ரூபாய் என்பதைப் பொறுத்தவரையில் ஏறத் தாழ 30 இலட்சம் ரூபாய் அளவில் மொத்தமும் தொழிலாளர் நலநிதியிலிருந்து ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு தொழிலாளர்களுக்கு எல்லாம் வழங்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் முழுமை அடைவதற்குச் சில நாட்களே இருக்கின்றன. முழுமையாக அந்த நிதி வழங்கப்படும்.

இதிலே கூட நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். ஆர். இராதா அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார். என்ன கருத்து என்றால் இந்த நிதி முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து வழங்கப்பட்டிருந்தால் நான் பாராட்டியிருப்பேன், ஆனால் இது தொழிலாளர் நல நிதியிலிருந்து வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி வழங்கலாமா என்று கேட்டார்கள். நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு, இராதா அவர்களின் இனிய கவனத்திற்கு ஒரு கருத்தைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அது என்னவென்றால் கடந்த காலத்திலே உங்களுடைய கட்சி ஆட்சியில் இருந்தபோது இப்படி மூடிய ஆலையில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு இடைக்கால நிவாரணம் வழங்கியது, அதை மறக்கவில்லை. முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்துதான் வழங்கப் பட்டது. ஆனால் 1986-ஆம் ஆண்டு முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து எந்தப் பணமும் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கக்கூடாது என்று அந்த அரசு ஆணையிட்டிருக்கிறது என்பதையும் உங்களின் இனிய கவனத்திற்கும் பரிசீலனைக்கும் நான் எடுத்து வைக்க விரும்பு கிறேன். இன்றைக்கு நிதிப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பைக் கையிலே எடுக்கிற போது ஒரு செய்தியை நாட்டு மக்களுக்குச் சொன்னார்கள். அது என்ன செய்தி என்றால் களஞ்சியமும் காலி, கஜானாவும் காலி என்று சொன்னார்கள். எனவே கஜானா காலியாக இருக் கின்ற நேரத்தில் நாம் எப்படியாவது தொழிலாளர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும், அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் ஒரு நம்பிக்கை உருவாக்கவேண்டும் என்கிற புனிதமான சிந்தனையின் அடிப்படையில் இந்தத் தொழிலாளர் நல நிதியிலிருந்து

250 ரூபாய் அவர்களுக்கு வழங்கியதிலே என்ன மனிதாபிமான கடமையிலிருந்து நாங்கள் புரண்டுவிட்டோம் என்பதை மாண்பு மிகு உறுப்பினர் திரு இராதா அவர்கள் விளக்க முடியுமா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

இன்னும் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சட்ட விதிகளுக்குப் புறம்பாக இந்த அரசு செயல்பட்டிருந்தால் அதைக் காரணம் காட்டி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு இராதா அவர்கள் இந்த ஆட்சியின் குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு அவர்களுக்கு அனைத்து உரிமையும் உண்டு. இந்த 'லேபர் வெல்பேர் பண்ட்' என்பது ஒரு சட்டத்திற்கு உட்பட்டு இயங்கக்கூடிய நிதியாகும். இதிலே யார், யார் பங்கு கொடுக்கிறார்கள் என்றால் அலுவலர்கள், தொழிலாளர்கள் பங்கு கொடுக்கிறார்கள்; நிர்வாகம் பங்கு தருகிறது; அரசு பங்கு தருகிறது. இந்த நிதி எப்படி கையாளப்பட வேண்டும் என்பதற்கு சட்ட ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் மனதில் கொண்டு சட்டத் துறையிலே, இந்த நிதியை இடைக்கால நிவாரண நிதியாக வழங்கலாமா என்கிற வினாவைக் கேட்டு அவர்களுடைய ஒப்புதலுக்குப் பின்னாலே, இன்றைக்கு அந்த நிதியை வழங்கி இருக்கிறோம். 30 இலட்சம் ரூபாயை, பல ஆண்டு காலம் உழைத்து வாழ்க்கையில் நம்பிக்கை இல்லாமல் இருக்கக்கூடிய ஏழைத்தொழிலாளர்களுக்கு ரூ. 250 என்றவகையில் வழங்கியதை திருஎஸ். ஆர். இராதா அவர்கள் தவறு என்று நாட்டுக்குச் சொல்கிறார்களா என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இங்கே நம்முடைய சில பிரச்சினைகளை நான் உங்கள் முன் எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு மூடிய ஆலைகளைத் திறந்திருக்கிறோம்; தொடர்ந்து பேச்சுவார்த்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்; அமைச்சர் என்கிற முறையில் என்னை நான் வேறுபடுத்திக் கொள்ளாமல்....

திரு. குமரி அனந்தன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. நேரு அவர்கள் முரசொலி படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் படிக்கலாமா?....(பதில் இல்லை)

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, பல்வேறு முனைகளில் பேச்சுவார்த்தையின் மூலமாக மூடிய ஆலைகளைத் திறக்கலாம் என்கிற ஒருமுனைப் போக்கை இந்த ஆட்சி கடைப்பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த வகையில்தான் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை, தொழில் நிர்வாகிகளை அழைத்துப் பேச்சுவார்த்தை தொடர்ந்து நடத்துகிறோம்.

(பிற்பகல் 2—10)

நானும் அமைச்சர் என்கின்ற முறையில் 4,5 முறைகள் அந்த பேச்சு வார்த்தையிலே கலந்து கொண்டு தொடர்ந்து பேச்சு வார்த்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கின்றோம். இன்னும் சில பெரிய ஆலைகளை எப்படி திறக்கலாம் என்று எண்ணிப்பார்க்கின்ற நேரத்தில் ஆலைகள் ஏன் மூடப்படுகின்றன என்பதற்குச் சில

காரணங்கள் இருக்கின்றன. நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாக தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே இந்த 3 காரணங்களை எப்படி தீர்க்கலாம் என்று அரசு எண்ணிப்பார்த்து, சில ஆலைகளைத் திறப்பதற்கு புதிய முனைவர்கள், புரோமோட்டர்ஸ் முன் வந்தால்தான் இந்த ஆலைகளைத் திறக்கலாம் என்கின்ற நிலையிலேயுள்ள ஆலைகளை எல்லாம் பொறுக்கி எடுத்து அவர்களுக்கு புதிய முனைவர்களை உருவாக்கி அந்த ஆலைகளை திறக்கின்ற முயற்சியையும் இந்த அரசு செய்து கொண்டிருக்கின்றது. இந்த முனைவர்கள் மூலமாகவும் சில ஆலைகள் வெகுவிரைவிலே திறக்கப்பட இருக்கின்றன என்கின்ற இனிய செய்தியை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து மிக முக்கியமான பிரச்சினை. இன்றைக்கு சென்னை மாநகரத்தில் இரண்டு இன்சினியரிங் இன்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற வகையில் ஸ்டேன்டர்ட் மோட்டார்ஸ், மெட்டல் பாக்ஸ் என்கின்ற இந்த இரண்டு நிறுவனங்களும் சென்னை மாநகரத்திலே இருக்கின்றன. இந்த நிறுவனங்களில் ஒன்று பழைய காரணங்களுக்காக சமீபத்திலே மூடப்பெற்றிருக்கின்ற ஸ்டேன்டர்ட் மோட்டார்ஸ். ஏற்கெனவே பல ஆண்டுகளாக மூடிக்கிடக்கின்ற மெட்டல் பாக்ஸ். இந்த இரண்டு ஆலைகளைத் திறப்பதற்கு அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது என்று நீங்கள் கேட்டீர்கள். அதற்கு விளக்கம் சொல்ல விரும்புகிறேன். மெட்டல் பாக்ஸ் நிறுவனத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அந்த நிறுவனத்தோடு தொடர்ந்து பலமுறை பேச்சுவார்த்தை நடத்தியிருக்கிறோம்.

நம்முடைய அருமை நண்பர் மாண்புமிகு வில்லிவாக்கம் தொகுதியினுடைய சட்டப்பேரவை உறுப்பினரான திரு. வரதராசன் அவர்கள் நல்ல தொழிற்சங்கத் தலைவர் என்பதை உணர்வேன். அவர்கள் தொடர்ந்து எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியின் காரணமாக நாங்கள் அதிலே தொடர்ந்து இந்தத் தொழிற்சாலையை எப்படியாவது திறந்துவிடவேண்டும் என்றும், இல்லையென்றால் தமிழகத்திலே திறக்கப்பட வேண்டிய இந்தத் தொழிற்சாலை வேறு எங்கோ போய்விடும், காரணம் அவர்களுக்கு இந்தியா முழுவதும் கிளைகள் இருக்கின்றன, தமிழகத்திலே ஏறக்குறைய 900 தொழிலாளர்கள் பணியாற்றக்கூடிய அந்த தொழில் நிறுவனம் திறக்கப்படவேண்டும் என்று மீண்டும் மீண்டும் நம்முடைய அருமை நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வரதராசன் அவர்களும் கேட்டுக்கொண்டதன் அடிப்படையில் அவர்களும் தொழிலாளர்களோடு கலந்து பேசினார்கள். இதற்கு இடையில் ஐ.சி.ஐ.சி.ஐ. என்கின்ற பி.ஐ.எப்.ஆர். நிறுவனத்தினுடைய ஏஜென்டாக, இந்த நிலைமைகளை ஆய்வதற்காக வந்த அந்த நிறுவனம் தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமான தீர்ப்பை வழங்கியது. தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமான தீர்ப்பை ஐ.சி.ஐ.சி.ஐ. நிறுவனம் வழங்கிய காரணத்தினாலே இப்போதுள்ள சூழ்நிலையிலே எந்த அளவுக்கு இதை முடிக்

கலாம் என்பதை ஆழமாக ஒரு நாள் அல்ல பல நாட்கள் சிந்தித்து, முடிவுக்கு வந்து, இன்றைக்கு ஒரு நல்ல இனிப்பான செய்தியை ஆமன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உலகம் போற்றும் உலகத் தொழிலாளர் உணர்வை ஏற்படுத்திய மே தினத்திற்கு மறுநாள் மெட்டல் பாக்ஸ் திறக்கப்படும் என்ற நல்ல செய்தியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்து ஸ்டேன்டர்ட் மோட்டார்ஸ். 3 ஆயிரம் தொழிலாளர்களை உள்ளடக்கியது—மன்னிக்கவும் இந்த தொகுதியினுடைய உறுப்பினர் மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு சகோதரி சற்குணம் அவர்களும் இந்த முயற்சியை மேற்கொண்டமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஸ்டேன்டர்ட் மோட்டார்ஸ் என்கின்ற, ஏறத்தாழ 3 ஆயிரம தொழிலாளர்களை உள்ளடக்கிய அந்த நிறுவனம் கடந்த காலத்திலே ஏற்பட்ட தவறுகளின் காரணமாக, தவறான நிர்வாகம் இருந்ததன் காரணமாக இப்போது ''சஸ்பென்சன் ஆஃப் ஆப்பரேஷன்'' என்ற முறையினை கையாண்டு இந்த நிறுவனம் இன்றைக்கு மூடிக்கிடக்கின்றது. இது தொடர்பாக பலமுறை பேச்சுவார்த்தை நடத்தி அந்த ஆலையை திறக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் பல்வேறு புரோபோசலையும், பல்வேறு பிரேரணைகளையும் நிறுவனத்திற்கு வழங்கி, தொழிலாளர்களுக்கும் வழங்கி, தொடர்ந்து பேச்சு வார்த்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். மெட்டல் பாக்ஸ் நிறுவனத்திலே ஏற்பட்ட அந்த நல்ல செய்தியை வெகு விரைவிலே இங்கே உருவாக்குவோம் என்பதைச் சொல்வதோடு, அந்த நல்ல செய்தியை இந்த மாமன்றத்திலேயும் வெகு விரைவிலே இந்த அரசின் சார்பாக உங்களுக்கு அறிவிப்பேன் என்பதை உங்கள் இனிய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இங்கே இந்த அரசு சில தொழிலாளர் நிலைகளில் ஆணித்தரமான பிடிப்பும், எண்ணமும், கருத்தும் கொண்டது என்பதை உங்களுடைய இனிய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

பணி பாதுகாப்பு என்று வருகின்றபோது இந்த அரசு அதுகுறித்து கடுமையான அணுகுமுறைகளை பின்பற்றும். உதாரணத்திற்கு ஆலை மூடலை தடுத்தல், மூடிய ஆலைகளைத் திறத்தல் ஆகிய குறிக்கோள்களுடன், செயல்பாட்டுடன் இந்த அரசு தொடர்ந்து பணியாற்றும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தேவையின் அடிப்படையிலான குறைந்த டட்ச ஊதியத்தை நோக்கி இந்த அரசு நடைபோடுகிறது. ஆகவே இந்த தத்துவத்தின் அடிப்படையில் குறைந்தபட்ச ஊதியம் எங்கெங்கு இல்லையோ அங்கேயெல்லாம் இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் உருவாக்க இந்த அரசு தொடர்ந்து தீவிரமான நடவடிக்கைகளை

மேற்கொள்ளும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரே நேரத்தில் இந்த காரியங்களை எல்லாம் ஒட்டுமொத்தமாக செய்துவிட முடியுமா என்று இங்கே கேட்டுவிட வேண்டாம். ஆனால் படிப்படியாக ஒரு ஆட்சி, நல்ல ஆட்சி தொடர்ந்து உயிரோட்டத்துடன் பணியாற்றுகின்ற ஆட்சி எந்த அளவுக்கு வேகம் காட்ட முடியுமோ அந்த அளவுக்கு எள் முனையளவு கூட குறையாமல் இந்த ஆட்சி முனைப்போடும், வேகத்தோடும் நடைமுறைப் படுத்தும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன.

அடுத்து, வாழ்க்கைச்செலவு புள்ளியுடன் இணைந்த அகவிலைப் படி என்கின்ற அந்தத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் இன்றைக்கு வாழ்க்கைச் செலவு புள்ளியுடன் இணைந்த அகவிலைப்படி அவர்களுக்கு கிடைப்பதற்கான ஏற்பாட்டை, நடைமுறைகளை இந்த அரசு தொடர்ந்து பின்பற்றும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

இதுபோன்று தொழிலாளர் மத்தியில் ஒரு தீர்க்கமான தெளிவான, கொள்கை வடிவங்களை வைத்துக்கொண்டு இந்த அரசு தொழிற்சாலை தொழிலாளர் உறவினை காப்பாற்றும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் தொழில் வளர்ச்சி இருக்க வேண்டும். தொழிற்சாலைகளில் அமைதி இருக்க வேண்டும். உற்பத்தி பெருக வேண்டும், உற்பத்தித் திறன் வேண்டும். இதற்கு மாறான கருத்துக்களுக்கு இந்த ஆட்சியில் இடமேயில்லை. தொழில் அமைதி இருக்க வேண்டும், தொழிற்சாலைகளில் நிம்மதி இருக்க வேண்டும், உற்பத்தி பெருக வேண்டும். அதன் மூலம் நாட்டின் பொருளாதாரம் சிறப்படைய வேண்டும், உற்பத்தித் திறன் பெருக வேண்டும். அது நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு, வலிமைக்கு தேவையான தத்துவம். எனவே இவைகளையும் இந்த அரசு கவனத்திலே கொள்ளும் என்பதையும் உங்களுடைய கவனத்திற்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்,

அடுத்து, தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய உரிமைகளுக்காக போராடுகின்ற நேரத்தில் தொழிலாளர் வர்க்கம் தங்களுடைய உரிமைகள் நிராகரிக்கப்படுகின்ற நேரத்தில் உரிமைகள் ஊனப் படுத்தப்படுகின்ற நேரத்தில், சேதப்படுத்தப்படுகின்ற நேரத்தில் ஆர்த்தெழுந்து போராட்டம் நடத்துவதற்குரிய உரிமை என்பது தொழிலாளர் வர்க்கம் போராடி பெற்ற உரிமை. இந்த உரிமை களுக்கு இடையூறாக வன்முறை தலைதூக்கினாலொழிய காவல் துறையினுடைய தலையீடு அங்கே தடுத்து நிறுத்தப்படும் என்கிற வாக்குறுதியையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனவே, இந்த அடிப்படையில் தீர்க்கமான, தெளிவான, அடிப்படையான அணுகுமுறைகளில் இந்த ஆட்சி தொழிலாளர், தொழிற்சாலை என்கின்ற உறவுமுறைகளை பேணி பரிசீலித்து நடைபோடுகிறது.

அடுத்து, தொழிற்சாலை தகராறு சட்டத்திலுள்ள 12(3) Settlement என்பதைப் பொறுத்தவரையில் இயற்கை நியதிகளுக்கு மாறுபட்டு மெஜாரிட்டிக்கு பெரும்பாலான தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக, நியாயத்திற்கும், இயற்கை நியதிக்கும் மாறுபாடான முறையில் இந்த செட்டில்மென்ட் என்பது உருவாக்கப்படுமானால் அரசு தலையிட்டு எந்த அளவுக்கு இந்த இயற்கை நியதியையும் நியாயத்தையும் காப்பாற்றமுடியுமோ அந்த அளவுக்கு இந்த அரசு முனைப்போடு தலையிடும்.

அடுத்து, குறைந்த பட்ச ஊதியத்தைப் பொறுத்த வரையில் இந்தியாவிலேயே தமிழகத்தில்தான் 15 ரூபாய் குறைந்தபட்ச ஊதியம் என்கிற அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பதாக தெரிவித்தார்கள். ஆனால் இந்திய அளவில் எனக்கு தெரிவித்த கணக்குப்படி 11 ரூபாய்தான் குறைந்தபட்ச ஊதியம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 2-20)

ஆனால் தமிழகத்திலேதான் 15 ரூபாய் குறைந்தபட்ச ஊதியம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையில், இந்தக் குறைந்தபட்ச ஊதியத்தைப் பொறுத்தமட்டில் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த 90 நாட்களுக்குள், அதாவது மூன்று மாதத்திற்குள் பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு — திருநெல்வேலி மாவட்டம், வட ஆற்காடு மாவட்டம், இப்படிப்பட்ட மாவட்டங்களில் நிறைந்து வாழ்கின்ற பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச ஊதியம் வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை நீண்ட நாள் கோரிக்கையாகும். அந்தக் கோரிக்கையொட்டியை அளித்த தீர்ப்பினை மையமாக வைத்து, குறைந்தபட்ச ஊதியம் பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கியதன் மூலமாக தமிழகத்தி லுள்ள3 இலட்சம் பீடித்தொழிலாளர்கள் பயன் பெறுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தமிழகத்திலே உள்ள பெரும்பாலான மக்கள் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்கிறார்கள். அப்படி விவசாயம் ஒரு பெருந்தொழிலாகத் தமிழகத்திலே கணக்கிடப்பட்டாலும், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பெற வேண்டிய நியாயமான குறைந்தபட்ச ஊதியம் பெற்றார்களா என்பதற்கு கடந்த காலத்தில் இல்லை என்று பதில் வரும் வகையில் இருந்தது. இப்போது அதற்காக நியமிக்கப்பட்ட குழு பரிந்துரைசெய்து, குறைந்தபட்ச ஊதியம் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லி, இந்த அரசு குறுகிய கால அவகாசத்தில் உத்தரவிட்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்து

கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல், சில நடைமுறைப்படுத்தப்படாத சட்டங்கள்—அதைத்தான் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ்.ஆர். இராதா அவர்களும், மாண்புமிகு மற்றைய உறுப்பினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டிய சட்டங்கள்— கைத்தறி நெசவாளர்கள் பாதுகாப்புக்காக உருவாக்கப்பட்ட சட்டம் ஒன்று. இன்னொரு சட்டம், கட்டடம்—கட்டுமானத் தொழிலாளர்கள் பாதுகாப்புக்காக உருவாக்கப்பட்ட சட்டம். இன்னொரு சட்டம் உடல் உழைப்பை ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக உருவாக்கப்பட்ட சட்டம். இந்த 3 சட்டங்களும், சட்டமாக வடிவெடுத்தும், அது யாருக்காக உருவாக்கப்பட்டதோ, அவர்கள் அந்தப் பயனை அனுபவிக்க முடியவில்லையே என்ற குறைபாட்டைத் தொடர்ந்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராதா அவர்கள் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டு வருகிறேன். நான் கடந்த முறை எதிர்க் கட்சி வரிசையில் இருந்த காலத்தில் கை நெசவுத் தொழிலாளர்கள் சட்டம் ஏன் அமுல்படுத்தப்படவில்லை என்பதை உங்கள் ஆட்சியைப் பார்த்து கேள்வி கேட்டேன். இப்போது நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். எனவே இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அன்ஆர்கனைஸ்டு லேபரை பொறுத்த 3 சட்டங்களும் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டு, தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தரும் அளவில் இந்தச் சட்டங்களை அமுல்படுத்துவதற்கு அரசு தயாராக இருக்கிறது. ஆனால் ஒன்று என்னவென்றால், இந்தச் சட்டங்களில் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று சில உறுப்பினர்கள் பல கட்டங்களில் இந்த மன்றத்திலே எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதோடு ஆலோசனைக் குழுக்களிலும் இந்தக் கருத்துக்கள் பரிமாறப்பட்டிருக்கின்றன. அதையெல்லாம் மனதிலே கொண்டு வேண்டிய மாற்றங்களை, சீர்திருத்தங்களை இந்த 3 சட்டங்களிலும் செய்து, விரைவிலே இந்தச் சட்டங்கள் அமுல்படுத்தப்படும் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே மாமன்றத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நொடித்த ஆலைகள் பற்றி ஒன்று சொல்லியாக வேண்டும். திடீர் திடீர் என்று ஆலைகளை மூடிவிடுகிறார்கள். அப்படி மூடுவதன் காரணத்தாலே பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் முதல் நாள் நாம் வேலையிலே இருக்கிறோம். வாழ்க்கையிலே பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் தொழிலாளர்கள், அடுத்த நாள் சூரிய உதயத்தில் ஆலை மூடப்பட்டிருக்கிறது, உங்களுக்குப் பணியில்லை என்று சொன்னவுடன் அவர்கள் வாழ்க்கையிலே எல்லாவற்றையும் இழந்ததுபோல அவலமான நிலை தமிழ்நாட்டிலே அடிக்கடி உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆழமான அழுத்தத்தை உணர்ந்துகொண்டு, மூடிய ஆலைகள் எப்படி மூடப்பட்டிருக்கின்றன, அதற்கான காரணங்கள் என்ன என்பதை முன்கூட்டியே

விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி

[திரு பொன். முத்துராமலிங்கம்] [1989 ஏப்ரல் 20

தெரிந்துகொள்வதற்கு ஒரு மானிட்டரி செல்—கண்காணிப்புக் குழு ஒன்றை இந்த அரசு நியமித்து, தேவைப்பட்டால் மாண்புமிகு முதலமைச்சரோடு கலந்துகொண்டு, சட்டப் பாதுகாப்பும் அந்தக் குழுவிற்குத் தந்து, அதன் மூலமாக ஆலைகள் மூடக்கூடிய சூழ்நிலையை முன்கூட்டியே உணர்ந்து, மூடப்படக்கூடிய ஆலைகளைத் தடுத்து நறுத்தி, பணி செய்யும் தொழிலாளர்கள் திடீரென்று வேலை நிறுத்தத்தால் பாதிக்கப்படாத நிலையில், மானிட்டரி செல் என்று சொல்லப்படும் கண்காணிப்புக் குழு எதிர்காலத்தில் பயன்படும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாற்று தலைவர்—தலைமை)

அடுத்து, இந்த அரசைப் பொறுத்தமட்டில் இருதரப்பு பேச்சுவார்த்தைகள் மூலமாக—நிர்வாகம், தொழிலாளர்கள் இருவரும் மனம் விட்டு கலந்து பேசி—இணக்கமான ஒரு ஒப்பந்தத்திற்கு வர வேண்டும் என்பதைத்தான் ஊக்குவிக்கும். தேவைப்பட்டால்தான்—அவசியம் ஏற்பட்டால்தான்—சூழ்நிலைகள் வற்புறுத்தினால்தான் அரசு இவர்களுடைய பேச்சுவார்த்தையில் கலந்துகொண்டு ஒரு இணக்கமான முடிவை ஏற்படுத்துமே அல்லாது மற்ற நேரத்தில் தலையிடாது. பை—பார்டைட் என்கிற இருதரப்பு பேச்சு வார்த்தையோடு முடிந்துவிடவேண்டும் என்று இந்த அரசு மனப்பூர்வமாக விரும்புகிறது. அதற்குக் காரணம், நிர்வாகமும் தொழிலாளர்களும் ஒரு ஐக்கிய மனப்பான்மை ஏற்பட்டு—பை பெர்சுவேஷன்—ஒரு போராட்டம் மூலமாக, வேலை நிறுத்தம் மூலமாக, கதவடைப்பின் மூலமாக, ஒரு முடிவுக்கு வருவதைவிட—இரு சாராரும் ஒத்த மனத்தோடு கருத்துக்களை மனம்விட்டுப் பேசுவதன் மூலமாக ஒரு இணக்கமான முடிவை எளிதில் அடைந்துவிட முடியும் என்பதுதான் இந்த ஆட்சியின் தீர்க்கமான முடிவாகும். எனவே அந்த வகையில் இருதரப்பு பேச்சுவார்த்தைக்கு இந்த அரசு எப்போதும் ஆதரவாக இருக்கும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, சட்டங்கள், தீர்ப்புகள்—அவார்டு என்கிற அந்த தீர்ப்புகள் இவைகள் எல்லாம் தொழில் நீதிமன்றங்களிலே வழங்கப்படுகின்றன என்றாலும்கூட அவைகள் எல்லாம் அமுல்படுத்தப்படாத ஒரு அவலமான சூழ்நிலை தொழிலாளர் உலகத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இவற்றை எப்படி போக்கிடுவது என்று இந்த அரசு சிந்தித்து இந்தத் தீர்ப்புகள் அமுல் செய்யப்படாவிட்டால் அது யாராக இருந்தாலும்—அது தொடர்புடையவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள்மீது இந்த ஆட்சியின் கடுமையான கரம் தன்னுடைய பணியைச் செய்யும் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி
1989 ஏப்ரல் 20] [திரு பொன். முத்துராமலிங்கம்]

அடுத்து 10 (பி) பற்றியும் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். இதைப் பொறுத்தமட்டில் அதற்கு என்று சில நிபந்தனைகள் இருக்கின்றன. அந்த நிபந்தனைகள் எப்போது தேவைப்படு கிறதோ—எப்போது அத்தகைய பிரத்தியேகமான சூழ்நிலை தொழில் மட்டத்திலே உருவாகிறதோ அப்போது இந்த 10 (பி) பற்றி பரிசீலித்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்,

திரு. ஆர். அண்ணாநம்பி: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், கோவை மாவட்டத்தில் மூடிக்கிடக்கிற பஞ்சாலைகளில் 4 பஞ்சாலைகள் திறக்கப்பட உத்திரவிடப்பட்டிருக்கிறது—கிளீனிங் ப்ராசெஸ் நடந்துகொண்டிருக்கிறது—இன்னும் சில தினங்களில் தொடங்கப்பட்டு அங்கே உற்பத்தி தொடங்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். எப்போது தொடங்கப்படும் என்று விளக்க வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம்: தொடங்கப்படும் என்றது தொடங்கியாகிவிட்டது. உற்பத்தி எப்போது செய்யப்படும் என்பது மட்டும்தான் கேள்வி. விரைவில் உற்பத்தி தொடங்கும் என்பதுதான் என்னுடைய பதில்.

அடுத்து, ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள்—கான்ட்ராக்ட் லேபர் என்கிற ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் முறை மூலமாகத் தொழிலாளர் வர்க்கம் தேவையில்லாமல் பழிவாங்கப்படுகிறது என்ற உணர்வு தொழிலாளர் மத்தியில் இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே இந்த ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களை எப்படி சட்டத்திற்குள் சரி செய்வது அல்லது அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற அவலங்களை எப்படிப் போக்குவது என்று எண்ணிப் பார்த்ததில் கான்ட்ராக்ட் லேபர் அபாலிஷன் ஆக்ட் மூலமாக அப்படி ஒரு ஏற்பாட்டை தடுத்தாலும் அவ்வாறு தடுப்பதன் மூலமாக டிஸ்—பிளேஸ்டு ஒர்க்கர்ஸ் எனப்படும் வேலையிழந்த தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வழங்க முடியுமா என்றால் வேலை வழங்க முடியாத சூழ்நிலை அந்தச் சட்டத்திலே இருக்கிறது. எனவே இந்தக் குறைபாடுகளையெல்லாம் களைந்து டிஸ்பிளேஸ்டு ஒர்க்கர்களுக்கு வேலை வழங்கக்கூடிய ஒரு சட்டத் திருத்தத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களோடு கலந்துகொண்டு இந்த அரசு வெகு விரைவில் கொண்டுவரும் என்பதையும் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு பிரச்சினை பற்றியும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய உரிமைகளுக்காகப் போராடுகிறார்கள், உரிமைகளைப் போராடித்தான் பெற வேண்டும்என்கிற கட்டம் ஏற்பட்டால், போராட்டத்தைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்கிற நேரத்தில் தொழிலாளர்கள்—போராட்ட வர்க்கம் தாங்கள் பெற்றிருக்கிற அந்த உயரிய போராட்ட முறையைப்—பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆனால் அப்படி பயன்படுத்துவதில்லை.

பல்வேறு காரணங்களாலே அவர்கள் மீது காவல் துறையினர் வழக்கு போட்டு விடுகிறார்கள். அந்த வழக்குகள்—தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய உரிமைகளை காப்பாற்றுவதற்காக நடத்தியப் போராட்டத்தில், கிரிமினல் வழக்குகள் என்பது, வளர்ந்து வருகிற சமூகத்திலே ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு இக்கட்டான சூழ்நிலையாகும். எனவே இந்த இக்கட்டான சூழ்நிலையை மாற்றுவதற்காக, அப்படி நடந்துவிட்ட சம்பவங்களை நாம் திரும்ப அப்படி நடக்கக்கூடாது என்று எதிர்காலத்திலே காட்டுவதற்காக தொழிலாளர்களுடைய போராட்டத்தையொட்டி தமிழகம் முழுமையும், எங்கெங்கெல்லாம் தொழிலாளர்கள் மீது காவல் துறையினர் வழக்கு போட்டு இருக்கிறார்களோ—வன்முறை வழக்குகளைத் தவிர அவர்கள் மீது போடப்பட்ட வழக்குகளை நம்முடைய அருமை தலைவர் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்களுடைய அனுமதியோடு அந்த வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்பட இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) (குறுக்கீடு)

(பிற்பகல் 2–30)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. மு. இராமநாதன்): கடைசியாகக் கேளுங்கள்.

*திரு. உ. ரா. வரதராசன்: மாற்றுத் தலைவரவர்களே, எனது குறுக்கீட்டுக்கு மன்னிக்கவும். இந்த வழக்குகள் எல்லாம் வன்முறை ஏதும் நடைபெறாத இடங்களிலேகூட முதலாளிகள் வேண்டுமென்றே சில புகார்களைக் கொடுத்து காவல் துறையால் கொலை குற்ற முயற்சிகள் உட்பட வழக்குகள் பதிவு செய்யப் படுகின்றன. ஆகவே அதையும் கவனமாகப் பரிசீலித்து அந்தத் தொழிலாளர்கள் மீதான வழக்குகளை திரும்பப்பெற அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் வரதராஜன் அவர்கள் அச்சப்பட தேவையில்லை; அவர் அச்சம் அகற்றும் வகையில் ஆழமாக அந்த வழக்குகள் பரிசீலிக்கப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து வேலை வாய்ப்பு நிலையங்கள். இந்த வேலை வாய்ப்பு நிலையங்களைப் பொறுத்தவரையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற புள்ளி விவரங்களை எல்லாம் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே இருந்து நான் எடுத்துச்சொல்லி, இந்த மாமன்றத்தினுடைய பொன்னான நேரத்தை அதிகமாக எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. ஆனால் ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கடந்த கால ஆட்சியில் 1984 ஆம் ஆண்டு ஒரு

அரசாணையின் மூலமாக, தட்டச்சர்கள், சுருக்கெழுத்தர்கள், இளநிலை எழுத்தர்கள் ஆகியோர் யாவரும் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்கள் மூலமாக அழைக்கப்பட்டு, தற்காலிகமாக பணியிடங்களை நிரப்பக் கூடாது என்ற அரசு உத்திரவு அன்றைய அரசாலே பிறப்பிக்கப்பட்டது. பின்னாலே தட்டச்சர்கள் மீது இருந்த தடை நீக்கப்பட்டது. சுருக்கெழுத்தர்கள் மீது இருந்த தடை நீக்கப் பட்டது. இறுதியில் இளநிலை உதவியாளர்கள் மீது இருந்த தடை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக இன்னொரு இக்கட்டான சூழ்நிலை வருகிறது. 10 ஆண்டுக் காலம், 12 ஆண்டுக்காலம் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில்பதிந்து வைத் திருந்த இளைஞர்கள் வேலை வாய்ப்பை பெற இப்போது கூட்டிய படி 30 வயதாக இருந்தாலும் அவர்கள் வேலை வாய்ப்பை பெற முடியாத ஒரு அவலமான சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. இதைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் இளைஞர்களின் தலைவர் ஸ்டாலின் அவர்கள் இங்கே பேசுகின்றபோது தெரிவித்தார்கள். இளைஞர்களுக்கு ஒரு மனத்தேக்கம் இருக்கிறது; 10 ஆண்டுக் காலம் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் பதிந்து வைத்தாலும், வேலை வாய்ப்பு பெறுவதற்கான வாய்ப்பே இல்லாமல் இருக்கிறது என்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. வயது வரம்பை உயர்த்தினாலும்கூட அவர்கள் அந்த இலக்கை அடைய முடிய வில்லை. எனவே இதுபற்றி அரசு பரிசீலித்து இளைஞர்களுடைய இந்த அழுத்தமான உணர்வை மாற்றுவதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார். அவர் களுடைய கருத்தின் அடிப்படையில் அரசு பரிசீலனை மேற் கொண்டது. 1984 ஆம் ஆண்டு, சென்ற ஆட்சியில் போட்ட உத்தரவுதான் இதற்கு தடையாக இருக்கிறது என்பதை அறிந்து இன்றைக்கு முதல் கட்டமாக வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் 3 மாதமும், அதற்கு குறைந்த அளவிலே உள்ள தாற்காலிக பணியிடங்கள் எந்தத் துறையிலேயாவது காலியாக இருக்குமே யானால், அந்தத் துறைக்கு வேண்டிய இளநிலை உதவி யாளர்களை, தட்டச்சர்களை, சுருக்கெழுத்தர்களை இந்தவேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களிலிருந்து பெற்று, அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு வழங்கலாம் என்கின்ற உத்திரவை மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இன்று காலை பிறப்பித்து இருக்கிறார்கள் என்கின்ற நல்ல செய்தியையும் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

இதனாலே பல்லாயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களிலே பதிந்து, வேலையில்லாமல் இருக்கின்ற சூழ்நிலையிலேயிருந்து மாற்றம் ஏற்பட்டு, அவர்களுக்குத் தற் காலிகப் பணியிடங்களில் மூன்று மாதங்களோ. இரண்டு மாதங் களோ அல்லது கொஞ்சம் நாள் விட்டு இன்னொரு மூன்று மாதங்களோ கிடைப்பதற்கான வாய்ப்பு இன்றைக்கு இளைஞர் களுக்கு உருவாக்கித் தந்திருக்கிறது இந்த ஆட்சி என்பதையும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்தப் பயிற்சித் துறையைப் பொறுத்தமட்டில், பயிற்சித் துறையில் பெண்களும் பயிற்றுவிக்கப்பட வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ஐந்து தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களைப் பெண்களுக்காக இந்த அரசு உருவாக்க இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால், பிளாஸ்டிக் தொழில், 'டிரேடு' என்று சொல்வார்கள், அந்தத் தொழிலைப் புதிய புதிய இப்படிப்பட்ட தொழில்களைப் பயிற்சி நிலையங்களிலும் ஆரம்பிப்பதன் மூலம் இளைஞர்களுக்கு வேறுபட்ட தொழிற்பயிற்சி வழங்குவதன் காரணமாக, வளர்ந்து வருகின்ற தொழிற்புரட்சியில் ஏற்கனவே அளிக்கப்பட்ட, பயிற்சி கொடுக்கப்பட்ட இளைஞர்கள் எதிர் காலத்திலே வேலையில்லை என்று சொல்லாமல், வேலையை அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய அளவில் அல்லது அவர்கள் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வகையில் இந்தத் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்கள் பல்வேறுபட்ட தொழில்களில் பயிற்சி கொடுப்பதற்கான முறையை இன்றையதினம் இந்த அரசு மேற்கொண்டு இருக்கிறது.

வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களில் சில பல தவறுகள் நடப்பதை ஆங்காங்கு சுட்டிக்காட்டினார்கள். இந்தத் தவறுகள் களையப் படுவதற்கு என்ன முறை கையாளப்பட வேண்டுமென்று இந்த அரசு ஆழமாகச் சிந்தித்தது. முதற்கட்டமாக, கம்ப்யூட்டரைசேஷன்—கம்ப்யூட்டர்கள் மூலமாக கார்டுகள், சீனியாரிட்டிகள் இவைகள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டால், நிச்சயமாகத் தவறுகள் குறைக்கப்படலாம் அல்லது அறவேயில்லாமல் செய்துவிடலாம் என்பதற்கான சாத்திய கூறுகள் இருப்பதாக நிபுணர்கள் தெரிவித்திருப்பதால், நிபுணர்கள் கருத்துக்கு ஒப்ப இன்றைய தினம் கம்ப்யூட்டர்கள் மூன்று, நான்கு மையங்களிலே இந்த அரசின் சார்பாக ஏற்பாடு செய்யப்பட இருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, அச்சகத்துறை. அச்சகத்துறையை பொறுத்தமட்டில், அவர்களுக்கு அங்கே ஒரு குழு—வல்லுநர் குழு ஒன்று அமைக்கப் பட்டு, அவர்களுடைய பணிப் பாதுகாப்பு, பணி நிலைமைகள் இவைகளெல்லாம் ஆராயப்படும் என்று நான் தெரிவிக்கின்ற நேரத்தில், அங்கே ஒரு குழப்பமான சூழ்நிலை இருக்கிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதைப்பற்றி எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராதா அவர்கள்கூட தலைப்பை மட்டும் சொல்லிவிட்டு, வேறு தலைப்புக்குச் சென்று விட்டார்கள். அங்கே அலுவலர்கள் அல்லது தொழிற்சாலைகளிலே வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்கள் என்கின்ற இரண்டு நிலைகளில், ஒரு சாராரைத் தொழிலாளர்கள் என்று ஏற்றுக்கொள்வதா? தொழிலாளர்கள் என்று ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கான உரிமைகளைத் தருவதா? அல்லது அரசு அலுவலர்கள் என்கின்ற நிலையில் அவர்களுக்கு உரிமைகள்மாற்றி வழங்கப்பட வேண்டுமா என்கிறகேள்விக்குறிக்கு இதுவரையிலே விடை காண முடியாமல் பல்லாண்டுக் காலமாகத்

தொடர்ந்து வருகிறது. அதே நேரத்திலே, நிர்வாகத்தில் அவ்வப்பொழுது சிறுசிறு குழப்பங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டே வருகின்றன. இந்தக் குழப்பங்களைக் களைய வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் வல்லுநர் குழு ஒன்றை ஏற்பாடு செய்து அந்தக் குழுவின் மூலமாகப் பணி அமைப்பு, பணி முறைகள் இவைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து ஒரு தீர்க்கமான வடிவம் அவர்கள் தரவேண்டுமென்று இந்த அரசு விரும்புகிறது. அந்த வகையிலேயும் குழுவை இந்த அரசு நியமிக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, செய்தித்துறை. நம்முடைய செய்தித் துறை குறித்து சில கருத்துக்களை நான் தெரிவிக் விரும்புகிறேன். கலைச் செறிவும், தொழில் நுட்பமும் உள்ள, நல்ல கதையமைப்புக் கொண்ட, உயர்ந்த தமிழ்ப் படங்களுக்கும் சிறந்த நடிகர்கள், நடிகைகளுக்கும், தொழில்நுட்பக் கலைஞர்களுக்கும் பரிசு வழங்கும் திட்டம் 1982–83 வரை செயல்பட்டு வந்தது. அதன் பின்னர் விருதுகள் வழங்கப்படவில்லை. அந்தத் திட்டத்தை இந்த ஆண்டு முதல் மீண்டும் தொடங்கிட இந்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

(பிற்பகல் 2–40)

இதற்கான விருதுகள் வழங்குவது தமிழ்ப் புத்தாண்டு தினத்தன்று வழங்கப்படும். இந்த விருதுகளில் ஒன்று மறைந்த மாண்புமிகு முன்னாள் முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய பெயரால் வழங்கப்படும் என்று தமிழக முதல்வர், எதையும் தாய் உள்ளத்தோடு ஏற்றுக்கொள்கிற தலைவர் அவர்கள் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அது செயல்படுத்தப்படும்.

இந்தச் செய்தியைச் சொல்கிறபோது இன்னொரு தகவலை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது எங்களுடைய அரசின் கடமையென்று கருதுகிறேன். 1983–84, 1984–85 ஆகிய இந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கும் கடந்த காலத்தில் நடந்த ஆட்சி அதற்கான குழுவெல்லாம் நியமித்து சிறந்த படம், சிறந்த நடிகர்கள், சிறந்த இயக்குநர் இவர்களை எல்லாம் தேர்ந்தெடுத்த அந்த கோப்பு, சீலிடப்பட்ட அந்த கவர்கள் அப்படியே இதுவரையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதில் எந்தவிதமான முயற்சியும் இல்லாமல், 1983–84, 1984–85 இந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கும் நீதிபதிகளை தலைவர்களாகப் போட்டு, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அந்த முடிவுகள் அப்படியே கோப்பில் இருக்கிறதேயல்லாமல், அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இதை நான் குறிப்பிட்டு காட்டுவதற்கு காரணம் கடந்த காலத்தில் நடந்த ஆட்சி எவ்வளவு வேகமாக செயல்பட்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிற ஒரு சான்று என்பதை மட்டும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கருத்து தெரிவிக்கிறார்கள், Exhibitors, Distributors and Producers இந்த மூன்று நிலைகளில் உள்ளவர்கள் திரைப்படங்களை உருவாக்குகிறார்கள். திரைப்படங்களை உருவாக்குகிற இந்த மூன்று பிரிவினர்களுக்கும் பல்வேறு நிலைகளில் சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. வரிவிதிப்பில் சங்கடம் ஏற்படுகிறது. பல்வேறு அரசு நடவடிக்கைகளால் சங்கடம் ஏற்படுகிறது. சட்டத்தால் சங்கடம் ஏற்படுகிறது. இவைகளையெல்லாம் ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் அவர்கள் பரிந்துரைகள் மூலமாக கொடுப்பது வாடிக்கை. இந்த மூன்று தரப்பினரும் திரைப்பட உரிமையாளர்கள், விநியோகஸ்தர்கள், படத் தயாரிப்பாளர்கள். இவர்கள் எல்லாம் குறைகளை முதலமைச்சரிடம் தந்திருக்கிறார்கள். இந்தக் குறைகளைப் போக்குவதற்கு இன்றைக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தை தெளிவாகத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். என்ன கருத்து என்றால் முத்தரப்பு பகுதியினரை கூட்டி அவர்கள் மூலமாக என்னென்ன வரிச் சலுகைகள் அவர்களுக்கு தொல்லையாக இருக்கின்றன, என்ன சட்ட ஷரத்துகள் அவர்களுக்கு சங்கடத்தை உருவாக்குகிறது என்று இவற்றையெல்லாம் பூர்வாங்கமாக, தீர்க்கமாக அரசு ஆராய்ந்து, இந்த மூன்று பிரிவினரும் பயன்பெறத்தக்க வகையில் அல்லது சங்கடங்களிலிருந்து தங்களை விடுவித்துக் கொள்கிற வகையில், எப்படியெல்லாம் நிலைமைகளை உருவாக்கலாம், அரசு ஆணையிடலாம் என்பதற்கு இந்த மூன்று பகுதியினரையும் வெகு விரைவில் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய ஆலோசனைப்படி கூட்டி, ஆலோசனைகளை கேட்டு உரிய முடிவுகளை அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, 1987-ம் ஆண்டு தமிழக அரசு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. அந்தச் சட்டம் ஒரு திருத்தச் சட்டம். தமிழ்நாடு திரைப்படங்கள் முறைப்படுத்துதல் இரண்டாவது திருத்தச் சட்டம். இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக சில தண்டனைகள், அதைத் தயாரித்தவர்களுக்கு அல்லது அதிலே நடித்தவர்களுக்கு எல்லாம் வழங்கலாம் என்பதுதான் இந்தச் சட்டத்தினுடைய ஷரத்தாகும். இது கடந்த ஆட்சியில் நிறைவேற்றப்பட்டு, ஆளுநர் அவர்களுடைய கையொப்பத்திற்காக அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. ஆளுநர் அவர்கள் அதைப் பரிசீலித்து மீண்டும் இதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இந்த மாமன்றத்தில் அனுமதி பெற வேண்டும் என்பதற்காக அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஜனநாயக நாட்டில்—freedom of expression—என்கிற தத்துவங்களை ஏற்றுக்கொண்ட இந்த ஜனநாயக நாட்டில், ஒருவரையொருவர் விமர்சிப்பது என்பது ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய கருத்துதான். கருத்து பரிமாற்றங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்கு உட்பட்டு விமர்சனங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஜனநாயக மரபுகள் என்ற அடிப்படையில் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர்

அவர்கள் ஆழமாகச் சிந்தித்து, இந்த மன்றத்தினுடைய அனுமதியை விரைவில் பெற்று, அந்தச் சட்டத்தையும் ரத்து செய்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதன் மூலமாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு ஜனநாயக வாதியாகவும், விமர்சனங்கள் கடுமையாக இருந்தாலும் கூட அதை ஏற்றுக்கொள்ளுகின்ற ஒரு மனப்பக்குவம் ஒரு ஜனநாயகவாதிக்கு வேண்டும், எதிர்க்கட்சியின் சார்பாக மக்களுடைய உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கின்ற எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள், மக்களுடைய அபிலாஷைகளையும் உணர்வுகளையும், ஆத்திரங்களையும் பிரதிபலிக்கக்கூடிய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் ஆத்திரப்படக்கூடும். அவர்களுடைய உணர்வுகளை மதிக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் ஒரு புதிய ஜனநாயகத் தத்துவத்திற்கு விளக்கம் அளிக்கின்ற வகையில், இந்த சட்டத்தை ரத்து செய்வதன் மூலமாக ஜனநாயக உலகத்தில், தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் ஒரு தன்னிகரற்ற தலைவராகவும், விடிவெள்ளியாகவும், நம்பிக்கை நட்சத்திரமாகவும், வழிகாட்டும் கலங்கரை விளக்கமாகவும், இன்றைக்கு உருமாறி இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து வீடியோவால், எதிர்காலத்திலே சினிமாத்துறை அழிந்து போய்விடுமோ என்ற அச்சத்தை தொடர்புடைய நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ராம நாராயணன் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள், அவர்கள் அச்சப்படத் தேவையில்லை. நீங்கள் அச்சப்படத் தேவையில்லை என்று சொல்கிறீர்கள், வேண்டுமானால் உங்களுக்கு அபூர்வ சகோதரர்களைக் காண்பிக்கிறேன் என்று சொன்னார். ஆனால் எதிர்காலத்தில் இப்படிப்பட்ட வீடியோ பைரசி, என்கிற வீடியோ திருட்டு நடைபெறாமல் இருப்பதற்கு இந்த அரசு கண்ணுங்கருத்துமாக இருந்து உரிய நடவடிக்கைகளை நிச்சயமாக மேற்கொள்ளும் என்ற வாக்குறுதியை, சினிமாத் துறையிலே ஈடுபட்டுள்ள கலைஞர்களுக்கும், அந்தப் படத்தை தயாரிப்பவர்களுக்கும், வினியோகஸ்தர்களுக்கும், எக்சிபிட்டார்ஸ், திரையரங்கு உரிமையாளர்களுக்கும் இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே இந்த வீடியோ பைரசி மூலமாக இந்த சினிமாத்துறை பாதிக்கப்பட்டுவிடாமல் இந்த அரசு கண்ணுங் கருத்துமாக பார்த்துக் கொள்ளும்,

அடுத்து இன்றைக்கு தமிழக அரசினுடைய சார்பாக நடத்தப்படுகின்ற தமிழரசு பத்திரிகை ஒரு புதிய வடிவோடும், பொலிவோடும் எதிர்காலத்திலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய கரங்களை அலங்கரிப்பதோடு, தமிழகத்திலே உள்ள அனைத்துத் தரப்பு மக்களுக்கும் செய்திகளைத் தாங்கிச் செல்கின்ற பல்வேறுபட்ட செய்திகளைத் தாங்கிச் செல்லுகின்ற ஒரு மீடியாவாக, ஒரு செய்தித் தொகுப்பாக இந்தத் தமிழரசு பத்திரிகை நடைபோட வேண்டும் என்று இந்த அரசு கருதுகிறது. அதனால்தான்

ஏற்கனவே ஆரம்பித்த அடிப்படையில், பல்வேறு துறைகளால் நடத்தப்படுகின்ற அந்த மாதாந்திர சஞ்சிகைகள் எல்லாம் ஒன்றாக்கப்பட்டு, இந்தத் தமிழரசு பத்திரிகை மாதாந்திரப் பத்திரிகை அல்லது 15 நாட்களுக்கு ஒரு தடவை வரக்கூடிய பத்திரிகை என்ற வகையில், முழுப்பொலிவோடும், அனைத்துச் செய்திகளையும் தாங்கி வரக்கூடிய அரசுப் பத்திரிகையாக இது மாற்றப்பட வேண்டும் என்பதில் இந்த அரசு அக்கறை எடுத்து செயல்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அடுத்து நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் எஸ். ஆர். இராதா அவர்கள்—நான் சொல்ல வேண்டாம் என்று கருதினாலுங்கூட—கோடிட்டுக் காண்பித்தக் காரணத்தாலே, விளக்கத்தைச் சொல்ல வேண்டிய கட்டாய நிலைமையில் நான் இன்றைக்கு நின்று கொண்டு இருக்கிறேன். நடராசன் அவர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நடராசன் பழிவாங்கப்பட்டார். இந்த அரசு பழி வாங்கலாமா என்றெல்லாம் கேள்விகளைக் கேட்டார்கள். உண்மையான விவரங்களை, அது தொடர்பான விவரங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர் இராதா அவர்கள் அறிந்துகொள்ளாத காரணத்தாலோ, அல்லது அறிந்துகொண்டாலும் அந்த உண்மைகள் மன்றத்திலே சொல்லப்படக்கூடாது என்பதற்காகவோ, தனக்குச் சாதகமான வாதங்களை இந்த மன்றத்திலே எடுத்து வைக்கவேண்டும் என்ற ஒருதலைபட்சமான போக்கின் காரணமாகவோ என்னவோ, உண்மைகளை மறைத்து, சாதகமான சில நிலைமைகளை மட்டும் மாமன்றத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அது ஒருதலைபட்சமான கருத்து என்ற அடிப்படையிலேயும், உண்மையான நிலையை மாமன்ற உறுப்பினர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற அக்கறையிலேயும், ஜனநாயக் கடமையிலேயும் சில விவரங்களை உங்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நடராசன் மே 1977-லே விளம்பர உதவியாளராக நியமிக்கப்பட்டார். அதே ஆண்டு டிசம்பரில் வட்டார மக்கள் தொடர்பு அலுவலராக நியமிக்கப்பட்டார். 1984-ல் உதவி இயக்குநராகவும், 1986-ல் துணை இயக்குநராகவும் நியமிக்கப்பட்டார். அவரைப் பற்றி பத்திரிகைகளில் பரவலாக செய்தி வந்ததன் காரணமாக மார்ச் 1988-ல் அவர், தலைமைச் செயலகத்தின் துணை இயக்குநர், (மக்கள் தொடர்பு) என்ற பதவியிலிருந்து தமிழ்நாடு குடிநீர் வழங்கல் மற்றும் கழிவு நீரகற்றல் வாரியத்திற்கு மாற்றப்பட்டார். ஆனால் அங்கு பணியில் சேராமல் விடுப்பில் சென்றார்.

(பிற்பகல் 2-50)

மீண்டும் இவரது அரசியல் தொடர்புபற்றி பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்தபோது இவர் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுப்பது குறித்து பரிசீலிக்கப்பட்டது. பத்திரிகைச் செய்திகளின் அடிப் படையில் ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்றும் புலன் ஆய்வுத்துறை அதனைப்பற்றி மேல் நடவடிக்கை எடுக்கலாம்

என்றும் பணியாளர் மற்றும் நிர்வாக சீர்திருத்தத் துறை மற்றும் சட்டத் துறை கருத்து தெரிவித்தன. ஆகவே புலன் ஆய்வுத் துறை மற்றும் விழிப்புப், பணி மற்றும் லஞ்ச ஊழல் தடுப்புத் துறை Inspector-General of Police (Intelligence) and Director of Vigilance and Anti-Corruption அறிக்கை பெற்று, திரு. எம். நடராஜன், துணை இயக்குநர் மீது ஒழுங்கு முறை விதி 17-பீ-ன் கீழ் குற்றச் சாட்டு ஏற்படுத்தி, 29-8-1988-ல் அவருக்குக் கடிதம் அனுப்பப் பட்டது. அவர் முதலில் விளக்கம் தர அவகாசமும் பிறகு புலன் ஆய்வுத் துறையின் அறிக்கை நகலும் கோரினார். புலன் ஆய்வுத் துறையின் அறிக்கை மந்தன அறிக்கை. ஆகையால் அதனைத் தர இயலாது என்றும், பத்திரிகைத் துணுக்குகளை இத்துறையில் வந்து பார்க்கலாம் எனவும் அவருக்கு தெரிவிக்கப்பட்டது, அவர் 15-2-89-ல் நேரடி விசாரணைக்கு அழைக்கப்பட்டார். ஆனால் அவர் வரவில்லை. மீண்டும் விசாரணைக்கு அழைக்க உத்தேசிக்கப் பட்டுள்ளது. இதற்கிடையில் அவர் மீது ஒரு தனிப்பட்ட நபர் புகார் அடிப்படையில் 18-3-89-ல் கைது செய்யப்பட்டு, காஞ்சிபுரத்திலே தங்கி இருக்க வேண்டுமென்ற நிபந்தனையின் பேரில் ஜாமீனில் விடுவிக்கப்பட்டார். மேலும் அவர் 3-11-88-ல் தனது பதவி விலகல் கடிதத்தை அனுப்பினார். வீடு வாங்க வாங்கிய முன் பணம் மற்றும் மோட்டார் வாகனம் வாங்கும் முன் பணம் ரூ. 1,30,180-ஐ திரும்பச் செலுத்துமாறு 8-12-88-ல் அவருக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டது. ஆனால் அவர் இதுவரை நிலுவையில் உள்ள முன் பணத்தைத் திருப்பிச் செலுத்தவில்லை. அவர் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை இருப்பதாலும் அவரிட மிருந்து முன் பணம் வசூலிக்க வேண்டியிருப்பதாலும், அவருடைய பதவி விலகல் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. 1-4-89 மற்றும் 2-4-89-ல் அவர் பத்திரிகைகளுக்கு அரசினை குறை கூறும் வகையில் அறிக்கை வெளியிட்டதன் காரணமாக அவர் மீது வேறு ஒரு குற்றச்சாட்டு, ஒழுங்கு முறை விதி 17-பீ-யின்படி ஏற்படுத்தப்பட்டு, அவரிடம் விளக்கம் கோரப்பட்டுள்ளது. எனவே இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் மன்றத்திலே உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்களை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். கட்சி மாச்சரியங் களுக்கு அப்பாற்பட்டு, ஒரு அரசு ஊழியர், அரசு அலுவலர் வரைமுறைகளைக் கடந்து செயல்படுவாரேயானால், ஒரு ஆட்சி அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்காமல் என்ன செய்யமுடியும்? ரூ. 1,30,180 அவரிடமிருந்து பாக்கி இருக்கிறது என்று தெரிந்த பின்னால், அவரது ராஜிநாமா கடிதத்தை எப்படி ஏற்றுக்கொள்ளமுடியும்? அரசு அலுவலர்கள் என்பவர்கள் சில வரைமுறைகளுக்கு, சில சட்ட நிபந்தனைக்கு உட்பட்டு அவர் களுடைய பணிகளை அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். எனவே அந்த நிபந்தனைகளுக்கு அப்பாற்பட்டு சென்று ஒரு அரசு அலுவலர் செயற்படுவாரேயானால், ஒரு நல்ல ஆட்சி அவர் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதைத் தவிர, வேறு என்ன செய்ய முடியும்? எனவே இத்தகைய சூழ்நிலையில் அவருக்காக வாதாடுவது என்பது ஒரு தலைபட்சமான போக்கு என்பதை இந்த மாமன்றத்தின் இனிய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்பு கிறேன்.

அடுத்து இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். ஆர். இராதா அவர்கள் சொன்னார்கள். அரிசி 5 கிலோ நீங்கள் போட்டீர்கள். ஆனால் எல்லா கடைகளிலேயும், என்னுடைய சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் வாங்கிய இடத்திலே குறைவாக இருந்தது. அதன் மூலமாக ஒரு கணக்கைப் போட்டு, அவர் சங்கத்திலே உள்ளவர்கள் மட்டும் குறைவாக வாங்கினார்கள் என்பதை மொத்தப்படுத்தி, பரவலாக்கி அவர் ஒரு கணக்கைச் சொல்லி, அதிலே ரூ. 9 கோடி என்ற கணக்குக்கு அவர் வந்தார். அந்தக் கணக்கு என்ன கணக்கு என்பதை நாட்டுக்குத் தான் அவர் சொல்லியாக வேண்டும். இருந்தாலும் மன்றத்திலே உள்ளவர்களுக்கு விளங்கவேண்டுமென்பதற்காக தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். 5 கிலோ அரிசியை வாழ்க்கையின் அடித்தளத்திலே, வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற மக்களுக்கு, இந்த அரசு உண்ண உணவும், உடுக்க ஆடையும், இருக்க உறைவிடம் இவற்றை வழங்கவேண்டுமென்ற புனிதமான சித்தாந்தங்களை மனதிலே கொண்டு, ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்போம் என்கின்ற அந்த மகத்தான சமூக விஞ்ஞானி, பேரறிஞர் அண்ணாவின் தத்துவத்தை மனதிலே கொண்டு, தலைவர் கலைஞர் அவர்களுடைய தலைமையிலே நடைபோடுகின்ற இந்த அரசு 5 கிலோ அரிசியை, நல்ல நாள், தமிழர் திருநாள், இந்த நாளில் ஏழை தனக்கு வயிற்றுக்குச் சோறு இல்லையே என்ற வருத்தத்தோடு வாடிவிடக்கூடாது என்பதற்காக, அந்தப் புனிதமான நோக்கங்களை அடித்தளமாக வைத்து வழங்கப்பட்ட அரிசிக்கு குறை காணுகின்ற நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். எல்லாச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலேயே அறிவித்தார்கள். எல்லாச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் நியாய விலை கடைக்குச் செல்லலாம். அவர்களே முன் நின்று இந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்யலாம். ஆட்சியிலே ஒரு கட்சி இருக்கலாம். அடுத்து இன்னொரு கட்சி வரலாம். இது ஜனநாயகத்திலே நடக்கக்கூடிய சாதாரண சம்பவங்களே தவிர அதைத் தவிர இந்த ஆட்சிக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு வேறு பெரிய சிந்தனை இல்லை. எனவே ஆட்சி மாற்றங்கள் என்பது ஜனநாயகத்திலே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற ஒரு தத்துவம். எனவே அந்த வகையிலேதான் கட்சி மாச்சரியங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு நியாய விலைகடைகளுக்குச் சென்று நீங்கள் தாராளமாக அரிசி வழங்கலாம் என்று உங்களுக்கு அனுமதி கொடுத்த பின்னாலும், நீங்கள் அந்த நியாய விலைக் கடைகளுக்குச் செல்லாமல், உங்கள் சங்கத்து ஆட்களை மட்டும் பார்த்துக் கொண்டு, உங்கள் சங்கத்து ஆட்களைச் சொன்னால் தான், மீறி சாட்சி சொல்ல மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு, எங்களுடைய சங்கத்து ஆட்களுக்கு வழங்கிய அந்த சரக்கிலே மட்டும் கொஞ்சம் குறைவாக இருக்கிறது என்று நாட்டுக்கு அறிவிப்பீர்களேயானால் உங்களை அடையாளம் காட்ட வேண்டிய கடமை எனக்கு இருக்கிறது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அந்தப்

1989 ஏப்ரல் 20] [திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம்]

புனிதமான கடமையை இப்போது நிறைவேற்றி இருக்கிறேன் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இங்கே நேரு நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாடப்படுகிறது. நேருவினுடைய நூற்றாண்டு விழா, நாடு விடுதலை பெற்று 40 ஆண்டுகள் ஆகின்ற அந்தப் புனிதமான விழா, இந்த இரண்டு விழாக்களையும், எல்லா மதத்தினரும், எல்லா ஜாதியினரும், எல்லா வகுப்பினரும் வேறுபாடுகளையெல்லாம் தூக்கி வீசி விட்டு விடுதலை வேட்கை கொண்ட அந்த நினைவுகளையும், அந்த விடுதலைப் பெற வேண்டும் என்பதற்காக 9 ஆண்டுக் காலம் கடுமையானமுறையில் சிறையிலே வாழ்ந்த பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களுடைய நூற்றாண்டு விழாவையும் அனைவரும் கொண்டாடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த வகையிலே இந்த விழா முழுமையாகத் தமிழகத்திலே எடுக்கப்பட்டது. பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவிற்கு அவருடைய நூற்றாண்டு விழாவை ஒட்டி நினைவாக, அவருடைய தியாகத்தையும் அவருடைய ஸ்டேட்ஸ்மேன் என்று சொல்லுகிற அந்த அரசியல் ஞானி என்று சொல்லத்தக்க வகையிலே அவருடைய அந்த பண்பையும் பாராட்டுகிறவகையில் எங்களுடைய ஆற்றல் மிகு தலைவர் ஜனநாயகத்தினுடைய காவலர் கலைஞர் அவர்கள் ஏதாவது ஒன்றைச் செய்ய வேண்டுமென்று கருதி, ஏதாவது நினைவிலே நிற்கக் கூடிய ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று கருதி, கத்திப்பாரா வளைவிலே உள்ள பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களுடைய திருவுருவச் சிலையிலிருந்து அண்ணாநகருக்குச் செல்லுகிற சாலையை பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு சாலை என்று இந்த அரசு பெயர் சூட்டுகிறது என்பதையும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அதன் மூலமாக எவ்வளவுதான் அரசியல் மாறுபாடுகள் இருந்தாலும் அவைகளுக்கு அப்பாற்பட்டு நம் அனைவருக்கும் ஜனநாயகத்தை காப்பாற்றக் கூடிய பெரும் கடமை இருக்கிறது என்பதை இங்கே உள்ள ஆட்சி, அரசு உணர்ந்திருக்கிறது என்பதற்கு அச்சாரம் தான் இந்த நடவடிக்கைகள் ஆகும்.

இன்றைக்குக் கூட மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் பேசும்போது இலக்கிய நயம் சொட்டச் சொட்ட, இங்கே உள்ள அனைவரும் ரசிக்கத் தக்க அருமையான சொற்பொழிவை நிகழ்த்தினார்கள். அது தொடர வேண்டும் என்று நான வாழ்த்துகிறேன். விரும்புகிறேன். இந்த ஜனநாயக மரபுகள் அனைவராலும் கடைபிடிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நாங்கள் பெரிதும் விரும்புகிறோம். இந்த மன்றத்தில் கருத்துக்களோடு கருத்துக்கள் மோதல் நடக்கலாம். அப்போதுதான் தெளிவான முடிவை நம்மால் மேற்கொள்ள முடியும். கருத்து மோதல்கள் இல்லை என்றால் தெளிவான முடிவுகளை மேற்கொள்ள முடியாது. எனவே இது ஜனநாயகத்தில் நாம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அரசியல்தாத்பரியம் ஆகும். அந்த வகையிலேதான் இன்றைக்கு நம்முடைய

அனந்தன் அவர்கள் சொற்பொழிவு ஆற்றினார்கள், அது தொடர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதுபோல் அடுத்து....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. மு. இராமநாதன்): அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் எவ்வளவு நேரம் எடுத்துக் கொள் வார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம்: உறுப்பினர்கள் சொன்னதற்கு பதிலே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. உறுப்பினர்கள் சொல்லியதற்கு பதில் வேண்டுமென்றால் சொல் கிறேன். இல்லை என்றால் முடித்துக்கொள்கிறேன். உறுப்பினர்கள் சொல்லிய கருத்துக்களுக்கு பதில் வேண்டுமென்று எதிர்பார்ப் பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். உறுப்பினர்களுக்கு சங்கடமாக இருந்தால் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 3-00)

நம்முடைய மாண்புமிகு திரு.அண்ணாநம்பி அவர்கள் சொல்லு கின்றபோது குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். நிர்ணயிப்பதிலே இந்த அரசுக்கு மாற்றுக் கருத்து இல்லை. நிச்சயமாக நிர்ணயிப்பதிலே அக்கறைக் கொண்டு எந்தெந்தப் பிரிவினருக்கு குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயிக்க வேண்டுமோ அதையெல்லாம் அரசினுடைய பல்வேறு துறைகளின் மூலமாக, தொடர்புடைய துறைகளின் மூலமாக விவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டு அவர்களுக்கெல்லாம் குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நடராசன் அவர்கள் கருத்து தெரிவிக்கின்ற நேரத்தில் மத்திய ஜவுளிக் கொள்கையால்தான் பல்வேறு சங்கடங்கள் வந்தது என்று சொன்னார்கள், ஜவுளிக் கொள்கை நடைமுறையிலே எப்படி இருக்கிறது. ஒரு காம்போசிட் மில் என்ற வகையிலேதான் மத்திய அரசினுடைய ஜவுளிக்கொள்கை வெற்றிகரமாக இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஸ்பின்னிங், வீவிங், டையிங் என்று தனித்தனியாக ஆலையாக இருக்கின்றபோது மத்திய அரசினுடைய ஜவுளிக் கொள்கை டெக்ஸ்டைல் பாலிசி சரியாக அது வரவில்லை. அதிலும் குறிப்பாக தென்னகத்திற்கு அது சரியாக இல்லை என்பதுதான் அனைவருடைய கருத்தும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இன்னும் சில மில்களைக் குறிப்பிட்டு அவர்களுக் கெல்லாம் ரூ, 250 வழங்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஏற்கனவே ஒரு முறை கொடுத்துவிட்டால் அவர்களுக்கு மீண்டும் கொடுத்தால் அது தொடர்கதையாக மாறிவிடும். எனவே ஒரு இலக்கணத்திற்கு உட்பட்டு 250 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறோம். அந்த வகையிலேதான் ஏற்கனவே வழங்கப்பட்ட ஆலைகள் தவிர புதியதாக கொடுக்கப்பட

வேண்டியவர்களுக்கு இன்றைக்கு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய முன்னாள் சபாநாயகர் அவர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை இங்கே சொன்னார்கள். அரசியல் சட்ட புத்தகங்களையெல்லாம் எடுத்து வைத்து, தனி மனிதனுடைய உரிமைகளையெல்லாம் எடுத்து வைத்து 19—ஜி க்ளாஸ் 2 ரீசனபுள் ரெஸ்ட்ரிக்ஷன் என்கின்ற வகையில் நாம் இந்த சினிமாத் துறையிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் எதிர்காலத்திலே விளைவுகள் விபரீதமாக இருக்கும். இதை நான் முன்கூட்டியே உங்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன் என்று தீர்க்கதரிசனமான சில கருத்துக்களை எடுத்து மன்றத்திற்கு வைத்து இருக்கிறார்கள், அவர் இன்னும் சொன்னார். ஒருவரே நடித்து, ஒருவரே இயக்கி, ஒருவரே பாடி, ஒருவரே எல்லா வகையிலும் செயல்படுவாரானால் அது ஒரு மோனாபலி. எனவே எம். ஆர். டி.பி. ஆக்ட்டின் கீழ் வரும் என்றெல்லாம் பல்வேறு சட்ட விளக்கங்களை எல்லாம் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய கருத்துக்களை பொறுத்த மட்டில் என்னுடைய ஒட்டுமொத்தமான ஒரு ஆப்சர்வேஷன்—மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பி.எச். பாண்டியன் அவர்களுடைய கருத்து சிலருக்கு பாடமாக இருக்கலாமே அல்லாமல் அதுவே முழுவதுமாக பின்பற்றுவது என்பதற்கு இப்பொழுது காலம் இடம் கொடுக்காது என்பதை மட்டும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே என்னுடைய பதிலாக அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே அவருடைய கருத்துக்கள் சிலருக்கு நிச்சயமாக பாடமாகவே இருக்கும்.

அடுத்து நம்முடைய திரு.குமரிஅனந்தன் அவர்கள் பேசினார்கள். அவர்கள் பெரும்பாலும் சுற்றுலாத் துறையைப் பற்றி தான் பேசினார்கள். என்னைப் பற்றி குறிப்பிடும்போது பிட்டுக்கு மண் சுமந்தவர்--அந்த பூமியிலிருந்து வந்திருக்கிறார் என்று சொன்னார். அதோடு அவர்கள் சுற்றுலாத் துறைக்குச் சென்று விட்டார்கள். சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் மாலையிலே அவர்களுக்கு நிச்சயமாக பதில் அளிப்பார்கள். சி.பி.எம். உறுப்பினர் மாண்புமிகு வெள்ளிங்கிரி அவர்கள் பல்வேறு நிலைமைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய பதிலிலே நிரம்ப அவருக்கு பதில் சொல்வதைப்போல் பல கருத்துக்களை நான் ஏற்கனவே தெரிவித்திருக்கிறேன். சில சட்டங்கள் அமல் படுத்தப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். சட்டங்கள் அமல் படுத்தப்படவில்லையென்றால் சட்டங்களை அமல்படுத்துகின்ற ஏஜன்சிஸ் என்கின்ற அவர்கள் மீதும் சட்டம் அமல்படுத்துகின்ற நிலையில், ஏஜன்சிகள் அமல்படுத்துகின்ற நிலையில் அதை மறுக்கின்ற நிர்வாகத்தின் மீது இந்த அரசு கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை மாண்புமிகு திரு. வெள்ளிங்கிரி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பாக்டரி ஆக்ட்டின் கீழ் பல தொழிற்சாலைகளை கொண்டுவரவில்லை. அதிகாரிகள் சில நேரங்களில் பத்துக்கும் குறைவாக உள்ள தொழிலாளர்கள் என்று கணக்கிட்டு பல தொழிற்சாலைகளை

இதன் கீழ் கொண்டுவரவில்லை. அப்படி ஒரு அன்ஃபேர் லேபர் பிராக்டீஸ் நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்கின்ற அர்த்தத்தில் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நான் தெரிவிப்பதெல்லாம் இந்தத் தொழிற்சாலை பிரிவுகள் மூலமாக அவர்களுக்கு ஒரு குறியீட்டை நியமித்து அந்தக் குறியீட்டை அவர்கள் செய்தாக வேண்டும் என்கின்ற வழி காட்டும் நெறிமுறைகளை எல்லாம் இந்த அரசு அவர்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறது. இந்த வழிகாட்டும் நெறிமுறைகளிலிருந்து பிறழ்கின்ற, தவறுகின்ற, மறுக்கின்ற யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் மீது தயவு தாட்சண்யமின்றி அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்

அடுத்து சம வேலைக்கு சம ஊதியம் என்று கேட்டார்கள். அது ஒரு கோட்பாடு. ஒரு தத்துவம். அந்தத் தத்துவத்தை நோக்கி நாம் அனைவரும் நடை போடுவோம் என்பதைத்தான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் திரு. வெள்ளிங்கிரி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சகோதரி மாண்புமிகு திருமதி. லட்சுமி அவர்கள் தோட்டத் தொழிலாளர் பற்றியும் அவர்களுடைய நிலைமை பற்றியும் கவலைப்பட்டு பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய கவலை நீக்கப்படும். அந்தத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமைகள் சீராக்கப்படும். அவர்கள் இருக்கின்ற இல்லங்கள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டுமா என்கின்ற நிலைமைகளை எல்லாம் இந்த அரசு ஆழமாக ஆராய்ந்து நல்ல முடிவுகளை மேற்கொள்ளும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி லட்சுமி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நம்முடைய திரு. ராம. நாராயணன் அவர்கள் வீடியோ பைரசி பற்றிப் பேசினார்கள். அதற்கு நான் ஏற்கெனவே சொல்லிவிட்டேன். வீடியோ பைரசியைப் பொறுத்தமட்டில், கண்டிப்பான, கடுமையான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ளும்.

அடுத்து நம்முடைய உழவர், உழைப்பாளர் கட்சி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. ஏ. மணி அவர்கள் பேசினார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு, கூலி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டாகிவிட்டது.

நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாதப்பன் அவர்கள் பேசினார்கள். அவர்கள் பேசுகின்றபோது தொழிலாளர்கள் நடத்துகின்ற போராட்டங்கள் மீது காவல் துறையினர் அத்துமீறிய நடவடிக்கையிலே ஈடுபடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நிச்சயமாக இந்த அரசு அந்த வர்க்கத்தினுடைய போராட்டத்தில், உரிமைகளுக்காக நடைபெறுகின்ற போராட்டத்தில் காவல்துறையினுடைய தலையீட்டைக் குறைக்கும் என்பதையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நம்முடைய பாளையங்கோட்டை உறுப்பினர் மாண்புமிகு திரு. குருநாதன் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் எஸ்.ஐ. மருத்துவமனை ஒழுங்காகச் செயல்படவில்லை என்று

சொன்னார்கள். லேபர் கோர்ட் ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஒன்று வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஏ.சி.எல்., டி.சி.எல்., இவர்கள் எல்லாம் நியமிக்கப்படாத காரணத்தினாலே வழக்குகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்தக் குறைபாடுகளை எல்லாம் அரசு கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் குறைபாடுகள் நீக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காக அரசு விரைவான நடவடிக்கைகளை போர்க்கால அடிப்படையிலே மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தமிழக அரசினுடைய செய்திப் படச்சுருள் என்பது 'ஏ'சென்டர்களில் மட்டும் போடப்படுகிறது. பி அண்டு சி சென்டர்களுக்கு அது விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும் என்று தெரிவித்தார்கள். நல்ல யோசனை. அந்த யோசனை சட்டதிட்டங்களுக்குட்பட்டு பரிசீலிக்கப்பட்டு, பி. மற்றும் சி. சென்டர்களுக்கு அனுப்பிவைக்கப்படும் என்றும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் சமத் அவர்கள் பீடித் தொழிலாளர்களுக்காக வாதாடினார்கள். பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்கெனவே குறைந்தபட்ச ஊதியம் நிர்ணயிக்கப்பட்டாகிவிட்டது. 'கணேசா பீடி' மட்டும் நிறைவேற்ற மறுக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். அது உண்மையாக இருக்குமேயானால் உரிய நடவடிக்கை சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது தொடரும் என்பதையும் இங்கே நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அடுத்து, நம்முடைய திரு. இராதா அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏதோ அதிகாரிகள்தான் தன்னிச்சையாக நடப்பார்கள். அவர்களைக் கண்ணும் கருத்துமாகப் பார்க்கவேண்டும் என்றும் அவர்கள் அதிகாரிகளை நம்பக்கூடாது என்கின்ற பொருள்படச் சொன்னார்கள். இந்த அரசைப் பொறுத்தமட்டில், இந்த ஆட்சியைப் பொறுத்தமட்டில், அதிகாரிகளை நம்பிச் செயல்படும். அதிகாரிகள் ஏமாற்றுகின்ற அளவிற்கு இங்கே அமைச்சர்களும் இல்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் இல்லை என்பதையும் நான் இங்கே அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். எனவே, ஏமாற்றப்படக்கூடியவர்கள் இல்லாத காரணத்தினாலே ஏமாற்றுபவர்களைப் பற்றி இந்த அரசு கவலைப்பட வேண்டிய அவசியம் கனவிலும் இல்லை என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நெசவுத் தொழிலாளர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராதா அவர்கள் இதிலே அக்கறை எடுத்துக்கொள்வதிலே நியாயம் இருக்கிறது. அவர் எனக்காகவும் சேர்த்துத்தான் வாதாடுகிறார், காரணம் எங்களுடைய தொகுதி அனைத்திலும் நெசவுத் தொழிலாளர்கள் நிரம்ப இருக்கிறார்கள். அதற்கு அவர்கள் என்ன ஆக்கபூர்வமான யோசனைகள் சொன்னாலும் கூட, அதை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறது. எப்போது வேண்டுமானாலும், மன்றத்திலே வேண்டுமானாலும், தனியாக வேண்டுமானாலும் நெசவுத் தொழிலாளர்களுடைய இடர்ப்பாடுகள் களையப்படவேண்டும் என்பதற்கு ஆக்கபூர்வமான யோசனைகளை

அவர் வழங்குவாரேயானால் முழுமனதோடு, வாழ்த்துச் சொல்லி அந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம் இந்தஅரசு ஏற்றுக்கொள்வதற்கு தயாராக இருக்கிறது என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பத்திரிகை விளம்பரம் பற்றிச் சொன்னார்கள். பத்திரிகை விளம்பரம் என்பது, கடந்த காலத்திலே நடந்தவை களையெல்லாம் நான் எடுத்துச் சொன்னால் அது தொடர்கதை யாகப் போய்க்கொண்டிருக்கும். எனவே, What is done cannot be undone. ஏற்கெனவே செய்தவைகள் செய்தவைகளாகத்தான் இருக்குமே அல்லாமல், இனிமேல் அதை மாற்றிச் செய்வது என்பது இயலாத காரியம். எனவே, அந்த அடிப்படையில் ஏற்கெனவே நடந்தவைகளைப் பற்றி எல்லாம் நான் எடுத்துச் சொல்லத் தயாராக இல்லை. எனவே, அந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி அவர் பேசாமலே இருந்திருக்கலாம். இன்றைக்குப் பத்திரிகைகளுக்கு விளம்பரம் கொடுப்பதற்குப் பல்வேறு முறைகள் 'நார்ம்ஸ்' கையாளப்படுகின்றன. 'டோன் அண்டு கன்டென்ட்ஸ்' சர்க்குலேஷன் என்கின்ற பல்வேறு அந்த நிலைமைகளை எல்லாம் அலசி ஆராய்ந்து பார்த்துத்தான் பத்திரிகைகளுக்கு விளம்பரம் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த அரசினுடைய தலையாய கொள்கைகளிலே, தலையாய நடைமுறைகளிலே ஒன்று சிக்கனப்படுத்துவது ஆகும்.

சிக்கனப்படுத்துகின்ற நடவடிக்கை மேற்கொண்ட இந்த அரசு விளம்பரத் துறையிலேயும் சிக்கனப்படுத்துவதற்கு விரும்பு கிறது. அப்படி சிக்கன நடவடிக்கையின் காரணமாக சில பல பத்திரிகைகளுக்கு விளம்பரம் கொடுக்காமல் இருந்திருக்கக் கூடும். விளம்பரம் கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு இதுவும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். அவர்களுடைய 'டோன் அண்டு கன்டென்ட்ஸ்' சரியாக இல்லாமலும் இருந்திருக்கலாம், எனவே, அந்த நார்ம்ஸ்க்குட்பட்டு வராமல் இருந்த காரணத்தினாலே அந்த விளைவுகள் ஏற்பட்டு இருக்கலாம். தனித்து எந்தப் பத்திரிகை என்று பின்னாலே அவர்கள் சொல்வார்களேயானால், அதிலே அந்த நார்ம்ஸ் எல்லாம் இருக்கிறதா என்று பார்த்து, உரிய நடவடிக்கை உரிய காலத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் என்று நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

எனவே, அந்த அடிப்படையில் இங்கே கருத்துக்கள் எல்லாம் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. நம்முடைய திருமதி பாப்பா உமாநாத் அவர்கள் இரண்டு கேள்விகளைக் கேட்டார்கள். ஒன்று, ஆபாசச் சுவரொட்டி பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆபாசச் சுவரொட்டிகளுக்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அவற்றை எல்லாம் எடுக்கிறோம். இன்னொன்று, நீலப்படம், 'புளூ பிலிம்' பற்றிச் சொன்னார்கள். அதுபற்றியும் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது.

1989 ஏப்ரல் 20] [திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம்]

(பிற்பகல் 3-10)

ஆனால் இவைகளையெல்லாம் எப்படி நடவடிக்கை எடுப்பது? எப்படி அதைக் கட்டுப்படுத்துவது என்கின்ற நிலையில் தான் சில இடர்பாடுகள் இருக்கின்றன. இதிலே அனைத்து கட்சிக்காரர்களும் ஆலோசனை வழங்கலாம். இதை நடைமுறைப்படுத்துவதிலே ஏற்படுகின்ற சிக்கல்களைத் தவிர்த்து இதைக் கண்டிப்பாக நடைமுறை செய்ய எல்லாவிதமான அக்கறையையும் இப்போது அரசு எடுத்துக் கொள்ளும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்து கருத்துக்களை வழங்கிய அனைத்து மாமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியையும் வணக்கத்தையும் சொல்லி உங்களுடைய நேரத்தை எடுத்துக் கொண்டமைக்கு பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டு விடைபெறுகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மானிய கோரிக்கையிலே பதில் தெரிவித்ததற்குப் பின்னால் அதை விவாதிப்பது என்பது பழக்கத்திலே தேவையில்லை என்று சொன்னாலும் நான் எல்லாவற்றிற்கும் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது நேரத்தை எந்த அளவுக்கு பாதிக்கும் என்ற நிலையில் ஒரே ஒரு வரியில் நான் சொல்கிறேன். தொழிலாளர் நல நிதியை வேறு காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தவேண்டும். வேறு நல்ல காரியங்கள் இருக்கின்றன. இப்படி உதவி தருகிற நேரத்தில் அதற்கு எந்தத் தடை இருந்தாலும் அதை பல்வேறு சட்டங்கள் போட்டு நீக்கி இருக்கிறோம். சட்டம் போட்டு நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல் 1986 ஆம் ஆண்டில் ஒரு சட்டம் போட்டு இருந்தால் அந்தச் சட்டத்தை நீக்கி விட்டு தரவேண்டுமே தவிர அதைக் காட்டி அதற்காக இந்த நிதியை எடுத்துச் செலவு செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

அதுபோல் அரிசி வழங்குவதிலே ஏற்பட்ட தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்குக் காரணம் அரிசி அன்றைக்கு வழங்குகிற நேரத்தில் அன்றைக்கே தொழிற்சங்கப் பேரவையில் இருந்து அளந்து பார்ப்பதற்கு 6400 இடங்களைத் தேர்வு செய்து ஆங்காங்கு இருக்கின்ற எங்களுடைய தொழிற்சங்க அமைப்பாளர்களை அனுப்பி அளந்து பார்க்கவேண்டும் என்ற முறையில் அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தோம். அதிலே கிடைத்த புள்ளி விவரங்களைச் சொல்லுகிறோமே தவிர நாங்கள் வாங்கிய அரிசியில் இவ்வளவு குறைந்து விட்டது என்று அல்ல. அரிசி வாங்கியவர்களுக்குத் தெரியும் எவ்வளவு குறைந்து இருக்கிறது என்று. அரசியலுக்கு வேண்டுமானால் பேசிக் கொள்ளலாமே தவிர வாங்கியவர்கள் அவ்வளவு பேரும் எப்படிப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் நடராசன் விவகாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் முழுக்க முழுக்க சொல்கிறேன். நீங்கள் அரசியல்....

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு சம்பிரதாயம் இருக்கிறது. சட்டமன்றத்தில் பதில் சொல்லிய பின்னால் விளக்கம் பெற விரும்பினால் தொடர்புடைய உறுப்பினர்கள் வினாக்கள் மூலமாக விளக்கம் பெறலாம். அதை விடுத்து நீங்களே விளக்கம் சொன்னால் நான் எப்படி? வினாவா கேட்பது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் பதில் சொல்லவில்லை. நடராசன் விவகாரம் அரசியல் விவகாரம் என்ற அளவுக்கு நீங்கள் பழி வாங்குகிற உணர்ச்சியோடு நடந்து கொள்கிறீர்கள் என்பதை மட்டும் சுட்டிக் காட்டி இந்தப் போக்கு தடை செய்யப்படவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கருத்து என்பதை மட்டும் நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. நடராசன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, யாராவது அரிசியைப் பற்றி புகார் கொடுத்து இருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் அவர்களே, இந்த விளக்கத்திற்குப் பின்னால் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதை வலியுறுத்தாமல் இருக்குமாறு என்று நான் கேட்டிட விரும்புகிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுச் சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அனைத்து உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்களையும் கேட்டு அறிந்து அக்கறையோடு பதில் அளித்ததற்கு நான் என்னுடைய பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாதவரம் பால் பண்ணையில் வேலை இழந்த அனைவருக்கும் வேலை கொடுப்பதாக நமது அரசு அறிவித்தது. சிலருக்கு வேலை கொடுக்கவில்லை என்ற புகார் வந்துள்ளதே, அது அரசுக்குத் தெரியுமா? அந்த சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர்களுடைய கருத்துக்களை அறிந்து வேலை கொடுக்கப்படுமா?

அடுத்து பொருள் போக்குவரத்துக் கழகம் கலைக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதிலே இருக்கின்ற தொழிலாளர்கள் மற்ற போக்குவரத்துத் துறையில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவார்களா?

அடுத்து, மாண்புமிகு முன்னாள் முதலமைச்சர் பெயரால் விருதுகள் வழங்குவதற்கு அரசு திட்டமிட்டிருக்கிறது என்று மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அறிவித்தது மகிழ்ச்சியானது. அதனைத் தொடர்ந்து நமது அமைச்சர் பெருமகனாரும் உறுதி படுத்தியது மகிழ்ச்சியானது. ஏன் என்றால் அப்படி புரட்சிகரமான ஒரு நடிகராக இருந்த அவருக்கு அந்த மரியாதை செலுத்தவேண்டியது தான்.

இன்னும் ஒரு ஆலோசனையாகவும், ஒரு வினாவாகவும், சொல்ல விரும்புவது, தமிழகத்திலே முதன் முதலாக படம் எடுத்தவர் மௌனப் படம் என்று சொல்லுகின்ற 'சைலன்ஸ் பிக்சர்' எடுத்தவர் நடராச முதலியார் என்று சொல்கிறார்கள். அவருடைய பெயரால் ஏதாவது விருதுகள் வழங்கப்படுமா என்பதை இங்கே உங்கள் மூலமாக அறிய விரும்புகிறேன்.

நீங்கள் பல்வேறு செய்திகளைப் படிக்கின்றவர்கள். பல தியாகிகள் சிறைச் சென்ற பல ஆண்டுகளை மாறி, மாறி நாம் படித்து இருக்கின்ற நேரத்தில் சில நேரங்களில் ஒன்றுக்கு ஒன்று நாம் வேறு வகையில் தெரிந்துகொள்வதற்கோ, புரிந்து கொள்வதற்கோ, சொல்வதற்கோ வாய்ப்பு வந்து விடுகிறது. எனவே பண்டித ஜவகர்லால் நேரு அவர்கள் சிறை இருந்த நாட்கள் ஏறத்தாழ 14 ஆண்டுகள் என்பதை உங்களுக்கு நினைவு படுத்துகிறேன்.

எம்.ஆர்.டி.பி. ஆக்ட் என்று சொல்வது தனி மனிதனுடைய மூளையிலே, ஆற்றலிலே வருகின்றவைகளெல்லாம் இந்தச் சட்டத்திற்குள்ளே வருமா என்று தெரியாது. மதுரையிலே, சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் எல்லா கலைகளிலும் சிறந்தவராக இருந்தார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும். அப்படிப்பட்ட சங்கர தாஸ்கள் உருவாக வேண்டுமென்று நாம் விரும்புகிற காரணத் தினாலே, அமைச்சர் பெருமகன் அப்படிப்பட்டவர்களை உருவாக்குகின்ற வகையிலே சில செயல்களை நடத்துவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய துணைத் தலைவர் எடுத்துத் தெரிவித்த கருத்துக்களை முதலமைச்சரோடு கலந்து கொண்டு அரசு பரிசீலிக்கும் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உரை யாற்றுகின்றபோது, இலவசமாக அரிசி வழங்குகிற விழாவிலே கலந்து கொள்வதற்கு அழைப்பு விடப்பட்டும் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழகச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நிகழ்ச்சிகளிலே கலந்து கொள்ளாமல் புறக்கணித்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்த நிகழ்ச்சிகளிலே அவர்கள் கலந்து கொண் டிருக்கலாம் என்றும் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். எங்களை அதிகாரிகள் அணுகியபோது நாங்கள்கூட அந்த அழைப்பி தழ்களில் எங்கள் பெயர்களைப் போடுங்கள் என்று சம்மதம் கூறிவிட்டோம். ஆனால் அதற்குப் பின்னாலே அந்தக் கட்சியின் அமைப்புச்செயலாளராக இருக்கிற திரு.நீலநாராயணன் அவர்கள், ரேஷன் கடைகளிலேயும் அந்த விழா நடக்கின்ற இடங்களிலேயும் தி.மு.க. கொடிகளைக் கட்டி விளம்பரப்படுத்தி அதை தி.மு.க.

விழாவாக கொண்டாட வேண்டுமென்று அறிவித்ததையொட்டி அந்த நிகழ்ச்சிகளிலே நாங்களும் கலந்து கொண்டால், அங்கே அண்ணா தி.மு.க ,காங்கிரஸ் கொடிகளையும் கட்டவேண்டி வரும். அதனாலே அசம்பாவிதமும் விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சிகளும் நடக்கலாம் என்று நாங்கள் எதிர்பார்த்தோம். அதற்குப் பின்னாலே அது நடந்தது. 22 ஆயிரம் ரேஷன் கடைகளிலேயும் அதைப்போல தி.மு.க. கொடிகள் அந்தக் கடைகளுக்குள்ளேயே கட்டப்பட்டு இந்த நிகழ்ச்சிகள் நடந்தன. அதை பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் இங்கே கவன ஈர்ப்பாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றி கேள்விகளையும் கேட்டிருக்கிறார்கள். இது ஏற்கெனவே அனுமதிக்கப்பட்ட முறைதான். எனவே நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வது, இதற்கு முன்னாலே இலவசமாகப் பாடபுத்தகங்கள் கொடுக்கப்பட்டது, இலவசமாகச் சீருடைகளெல்லாம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இதுபோன்றவைகள் நடைபெற்றபோது அது அரசு நிகழ்ச்சிகளாக நடந்திருக்கிறது. கட்சி நிகழ்ச்சியாக அவை மாற்றப்பட்டதில்லை. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்: (திரு. மு. இராமநாதன்): உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தயவுசெய்து உட்காருங்கள். (கூச்சல்—குழப்பம்) முதலிலே தயவுசெய்து உட்காருங்கள். எல்லோரும் போதுமான நேரம் பேசலாம். முதலிலே உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) இல்லை, நான் அவரைப் பேச அனுமதித்து இருக்கிறேன், ஆகவே உட்காருங்கள்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, என்னை பேச அனுமதித்திருந்தாலே நான் இந்நேரம் முடித்து இருப்பேன். எனவே பிற்காலத்திலே நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளிலே, அரசு விழாவை அரசு விழாவாக நடத்துவீர்களானால், அண்ணா தி.மு.க.வும் அதிலே கலந்து கொள்வதற்கு யோசிக்கும். அதைத்தான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் சொல்லிய விளக்கத்திற்காக நான் ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கழகத்தினுடைய அமைப்புச் செயலாளர் திரு. நீலநாராயணன் அவர்கள் எந்தக் காலகட்டத்திலும் நியாய விலைக் கடைகளிலே கொடி கட்டுங்கள் என்று அறிக்கை விட்டிருக்க மாட்டார்; அப்படி விட்டிருக்க முடியாது. ஒரு அரசு செய்கின்ற நல்ல காரியங்களை அரசியல் கட்சிகள் விழாவாகக் கொண்டாடுவதிலே தவறில்லை. மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வதிலும் தவறில்லை. அது உங்களுக்கு எந்த அளவிற்கு இடைஞ்சலாக இருந்தது? எந்த நிகழ்ச்சியிலே அப்படி இருந்தது என்று தனித்துச் சுட்டிக்காட்டினால் அந்த நிகழ்ச்சியைப் பொறுத்தமட்டில் நாம் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும், விளக்கம் கோருவதற்கும் வாய்ப்பாக இருக்குமேயல்லாமல், ஓட்டு

மொத்தமாகச் சொல்லி, ஒரு அறிக்கை விட்டார், அதனாலே தொல்லைகள் வந்தது என்பதைவிட குறிப்பிட்ட ஒரு நிகழ்ச்சியைச் சொல்லி, அந்த நிகழ்ச்சியில் இப்படி ஏற்பட்டது, அப்படி நடக்கலாமா என்று கேட்டால் அரசு நிச்சயமாக அது தொடர்பாக நடவடிக்கை எடுக்கும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. மு. இராமநாதன்): மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு ஓர் அறிவிப்பு. நேரம் இப்பொழுது 3.19 ஆகிறது. பிற்பகல் நிகழ்ச்சியும் இருக்கிறது. எந்த ஒரு உறுப்பினருடைய உரிமையையும் பறிக்க வேண்டுமென்பது இந்தச் சபையினுடைய நோக்கமல்ல. ஆகவே, மீண்டும் அவை இருக்கின்ற காரணத்தால் எல்லோரும் பேசவேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்புவதை இங்கே உட்கார்ந்து கொண்டு நான் தடுப்பதாகத் தயவுசெய்து நினைக்கக் கூடாது. அப்படியானால் எதுவரைக்கும் அவையை நடத்தலாம் என்பதைப்பற்றி நீங்களே முடிவு செய்து கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

(பிற்பகல் 3-20)

கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும்

திரு. பொன்.விஜயராகவன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. மு. இராமநாதன்): திரு. எஸ்.டி. உகம்சந்த் தன்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்துகிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: தலைவரவர்களே, நான் என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்தி, அதற்கான காரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. மு. இராமநாதன்): காரணத்தைச் சொல்ல நேரம் இல்லை. வலியுறுத்துகிறீர்களா இல்லையா என்பதை மட்டும் சொல்லுங்கள். இன்று பிற்பகலிலும் அவை கூடுகிறது. (குறுக்கீடுகள்) நேரம் இல்லாததால் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை.

*திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: தலைவரவர்களே, நேரம் கடந்து விட்டதால் தங்களுடைய உத்தரவை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இருந்தாலும் மரபு என்னவென்றால் வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்தவர் எதற்காக வலியுறுத்துகிறாரோ அதற்கான காரணத்தைச் சொல்ல அனுமதிக்க வேண்டும். இப்படியே கூட விட்டுவிடலாம். ஆனால் அது இந்தமாதிரியாக தொடர்ச்சியாக நடைமுறைகளுக்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடும். அவரை அனுமதித்தால் ஒரே நிமிடத்தில் சொல்லி முடித்து விடுவார்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் நிறுவனம் விரைவில் திறக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். பிப்ரவரி மாதம் 700 பேர்களுக்கு பணி நீக்கம் செய்து உத்தரவு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் மூன்று மாதம் முடிந்தால் அவர்கள் நிரந்தரமாக பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டுவிடுவார்கள். (குறுக்கீடுகள்) அந்த மூன்று மாதம் விரைவில் முடியவிருக்கிறது. அந்த காலம் முடிவதற்குள் அந்த ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் நிறுவனத்தைத் திறக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடுகள்.)

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒரு புதிய விளக்கத்தைக் கேட்கவில்லை. அவர் வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார். அதற்கு நான் விளக்கம் அளித்திருக்கிறேன். அந்த நிறுவனத்தை திறப்பதற்கான முயற்சியை இந்த அரசு தொடர்ந்து மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதை மட்டும் இப்போது தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. மு. இராமநாதன்): இப்போது வெட்டுத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்துகிறீர்களா?

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: அமைச்சரின் விளக்கத்திற்குப் பின் என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் திரும்பப்பெற்றுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றது.

திரு. சி. கோவிந்தசாமி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. மு. இராமநாதன்): பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

''மானியக் கோரிக்கை எண் 29 —தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ.30,03,84,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்''.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 44—எழுது பொருள்—அச்சுத்துறை.

திருவாளர்கள் கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன், பொன். விஜயராகவன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

1989 ஏப்ரல் 20]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. மு. இராமநாதன்):பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

'' மானியக் கோரிக்கை எண் 44—எழுது பொருள்—அச்சுத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 20,70,52,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.''

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. மு. இராமநாதன்): பேரவையின் காலை அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, மாலை 5.00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 3.24 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

மாலை 5 மணியளவில் மாண்புமிகு டாக்டர் மு.தமிழ்க்குடிமகன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

3. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஒ) பொதுக் கணக்குக்குழு—உறுப்பினர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. 1989-90-ஆம் ஆண்டுக்கான பொதுக் கணக்குக் குழுவிற்குக் கீழ்க்கண்ட 16 உறுப்பினர்கள் முறைப்படி நியமனம் செய்யப் பட்டுள்ளனர் என்பதை நான் பேரவைக்கு அறிவிக்கிறேன்:—

1. திரு. வ. அன்பழகன்
2. திரு. நா. இராமகிருஷ்ணன்
3. திரு. சா. கணேசன்
4. திரு. ஏ. ஜி. சம்பத்
5. திரு. வே. தங்கபாண்டியன்
6. திரு. மா. பன்னீர்செல்வம்
7. திரு. ஐ. பெரியசாமி
8. திரு. இரா. மோகன்
9. திரு. எஸ். டேனியல் ராஜ்
10. திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ்
11. திரு. கே. அர்ஜுனன்

12. திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன்

13. திரு. சி. கோவிந்தராஜன்

14. திரு. டி. சி. விஜயேந்திரையா

15. திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்

16. திரு. பொன். விஜயராகவன்

நியமனம் செய்யப்பெற்ற வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை தேர்ந்தெடுக்கப்பெற வேண்டியவர்களின் எண்ணிக்கைக்குச் சமமாக இருப்பதால் 1989-90-ஆம் ஆண்டுக்கான பொதுக் கணக்குக் குழுவிற்கு இவர்கள் முறைப்படி தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றதாக நான் அறிவிக்கிறேன்.

நிதியமைச்சர் என்ற முறையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் மதிப்பீட்டுக் குழுவின் தலைவர் மற்றும் பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் தலைவர் ஆகியோரும் தங்கள் அலுவல் காரணமாகவும் இக்குழுவின் உறுப்பினர்கள் ஆவர். பேரவையின் 204-வது விதியின் கீழ் திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்களை இக்குழுவின் தலைவராக நான் நியமனம் செய்கிறேன்.

### 7. மானியக் கோரிக்கைகள், 1989-90—விவாதமும் வாக்கெடுப்பும் தொடர்ச்சி.

*மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்குக் காலையிலே நான் இந்தக் கோரிக்கை மீதான தீர்மானத்தை மொழிந்தேன். ஆனால் அந்த நேரத்தில் முன்னுரையாக ஒரு விளக்கம் தர முடியாததன் காரணமாக இங்கே மதிப்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு ஐயப்பாடு எழுந்தது. ஒட்டுமொத்தமாக செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் ஆகிய இந்த மூன்று துறைகளுக்கும் சேர்த்து நான் மானியக் கோரிக்கையை மொழிந்ததன் காரணமாக இந்த மூன்று துறைகளுக்கும் நானே அமைச்சராக இருக்கிறேனோ என்ற ஒரு ஐயப்பாடு எழுந்தது. என்னுடைய முன்னுரையிலேயே நான் விளக்க எண்ணி இருந்தேன். அப்போது முடியாததன் காரணமாக இப்போது அதை நான் விளக்குகிறேன். இந்த மூன்று துறைகளிலே செய்தி, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் ஆகிய துறைகளுக்கு மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் அவர்கள் அமைச்சராக இருக்கிறார்கள். சுற்றுலா என்னுடைய பொறுப்பிலே இருக்கிறது. ஆனால் மூன்று துறைகளுக்கும் சேர்த்து மானியம் ஒட்டுமொத்தமாகக் கணக்கிடப்படுவதாலே இந்த இரண்டு பேரிலே யாராவது ஒருவர் இந்த மானியக் கோரிக்கையை எழுப்ப வேண்டும் என்று சொல்லி இருவரிலே நான் மூத்த அமைச்சர் என்ற அடிப்படையில் இங்கே அந்தப் பணி எனக்குத் தரப்பட்டது. ஏனைய இரண்டு துறை

களைப் பற்றியும் மாண்புமிகு அமைச்சர் பொன் முத்துராமலிங்கம் அவர்கள் மிக விளக்கமாகவும், விரிவாகவும் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே சுற்றுலாத்துறையைப் பொறுத்தமட்டில் நான் என்னுடைய பதிலுரையை இங்கே தர விழைகிறேன்.

இங்கே காலையிலே பேசிய ஏறத்தாழ 12 உறுப்பினர்களிலே 3 பேர் மட்டும் சுற்றுலாத் துறையைத் தொட்டுப் பேசினார்கள். அதிலே மிக அதிகமாக நம்முடைய இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் மாண்புமிகு திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் அவர்களுடைய கருத்துக்களை அப்படியே முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாவிட்டாலும் அதிலே பெரும் பகுதியை நான் ஏற்றுக் கொள்ள முற்படுகிறேன். குறிப்பாக வெளிநாடுகளிலிருந்து வருகிற பயணிகளுக்கு நாம் என்னென்ன தகவல்களைச் சேர்த்து தரவேண்டுமென்றெல்லாம், அவர்கள் ஒரு விரிவுரையாகவே இங்கே ஆற்றினார்கள். அம்மசிப்பலாவிலே இருந்து—மிக அதிகமான தகவல்களை அவர்கள் இங்கே தந்து இருக்கிறார்கள். நான் அவற்றை மீண்டும் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

ஆனால் அவர்கள் சொன்னவற்றிலே ஒன்றிரண்டை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. வழி காட்டிகளைப் பற்றி சொன்னார்கள். நான் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இங்கே அவர்கள் பேசுகிறபோது, 'நான் பல நாடுகளுக்குச் சென்று வந்திருக்கிறேன்' ஆகவே இந்தத் துறையைப் பற்றி, இந்த துறையினுடைய வளர்ச்சி பற்றி நன்றாக தெரியும், என்று சொல்லிவிட்டு என்னைவிட அதிகமான இடங்களுக்குச் சென்று வந்த அனுபவத்தை இங்கே சொன்னார்கள். குறிப்பாக, எகிப்து நாட்டிற்கு நான் செல்லவில்லை. அங்கே சென்று வந்து அங்குள்ள கோபுரத்தைப் பார்த்த விவரத்தைச் சொன்னார்கள். வெளிநாட்டிலே இருக்கின்ற அளவுக்கு இங்கே கைடுகள் இல்லை. நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். வெளிநாடுகளிலே உல்லாசப் பயணிகள் பேருந்துகளிலே செல்கின்ற நேரத்திலே அங்கே இருக்கக்கூடிய கைடுகள், வழிகாட்டிகள் நல்ல தேர்ச்சி பெற்றவர்களாக இருப்பார்கள். நல்ல தோற்றம் உள்ள இளம் பெண்கள், இன்னும் சொல்லப்போனால், கல்லூரி மாணவ-மாணவியர்கள் கூட ஓய்வு நேரத்திலே அல்லது விடுமுறை காலங்களிலே அப்படிப்பட்ட பணிகளை அங்கே செய்கின்றார்கள். எல்லா மொழிகளிலும் சொல்லாவிட்டாலும் அங்கே அவசியமான மொழிகளிலே சொல்கின்றார்கள். பல்வேறு அவசியமான மொழிகள் அவர்களுக்குத் தெரியும்.எந்த நாட்டிலேயிருந்து பயணிகள் வந்தாலும், குறிப்பாக இங்கிலாந்து நாட்டிலே லண்டன் நகருக்கு பிரான்சு நாட்டிலேயிருந்து வருகின்ற பயணிகளுக்கு பிரஞ்சு மொழியிலே சொல்ல வேண்டும், ஜெர்மன் நாட்டிலேயிருந்து வருகின்ற பயணிகளுக்கு

ஜெர்மன் மொழியிலே சொல்ல வேண்டும். அப்படி 3,4 மொழிகளையாவது தெரிந்தவர்களாக அங்கே கைடுகள் இருக்கின்றார்கள். இங்கே அந்த வசதி குறைவுதான். நாம் இதை மேலும் பெருக்குகின்ற அளவுக்கு, இந்த வசதிகளை, கைடுகளை பெருக்குகின்ற அளவுக்கு சில நடவடிக்கைகளை எடுத்தாக வேண்டும். அதை அரசு கவனத்தில் கொண்டு அதற்கான பணிகளைச் செய்யும்.

அவர்கள் இன்னொன்றை இங்கே சொன்னார்கள். இங்கேயுள்ள வரைபடங்களிலே, சுற்றுலாத் துறை மூலமாக வெளியிடப்படுகின்ற படங்களிலே, விவரக் கையேடுகளிலே, சினிமா நடிகர்களுடைய, நடிகைகளுடைய படங்களை மட்டும்தான் போட்டு வெளியிடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நானும் இதுவரை அப்படிப்பட்ட படத்தை பார்த்ததில்லை. சினிமாவை பார்த்திருக்கிறேன். நடிகைகளைப் பார்த்திருக்கிறேன். சினிமா நடிகர்கள், நடிகைகளுடைய படத்தைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் சுற்றுலாத் துறையைச் சேர்ந்த கையேடுகளிலே அப்படிப்பட்ட படங்களைப் போட்டு இருப்பதை நான் பார்த்ததில்லை. இந்தத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளிடம் கேட்டேன். இதுவரை அப்படிப்பட்ட ஏற்பாடுகள் செய்யவில்லை என்று தெரிவித்தார்கள். அதற்கு மேலும் ஏதாவது விளக்கம் இருந்தால் தரும்படி நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோலவே, ஒரே ஒரு திருத்தம். நெல்லை மாவட்டத்திலே திருச்செந்தூர் அருகே, குலசேகரப்பட்டணத்திலே ஒரு கலைக்கூடம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று ஒரு திட்டம் இருக்கிறது என்பதாக பொதுக்கூட்டத்திலே நான் பேசி இருந்தேன். இங்கே ஒரே ஒரு திருத்தம் மட்டும்தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அது முத்தாரம்மன் கலைக்கூடம் அல்ல. 'முத்தாரம் கலைக்கூடம்'. அது அந்த முத்தாரம்மனுடைய கோயில் அருகிலே உருவாக்கப்பட இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, எப்படி 'பூம்புகார்' என்ற ஒரு பெயர் சூட்டப்பட்டு இருக்கிறதோ, அது போல 'முத்தாரம் கலைக்கூடம்' என்ற அளவுக்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு கலைக்கூடத்தை அறநிலையத் துறை சார்பாக உருவாக்க, எண்ணியிருக்கிறோம். அங்கே அது சுற்றுலா பயணிகளுக்கும் பயன்படும் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் தசரா சமயத்திலே ஒவ்வொரு ஆண்டும், கடந்த 20 ஆண்டுகளாக தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய அத்தனை கிராமிய கலைஞர்களும்—கரக ஆட்டக்காரர்கள் போன்ற கிராமிய கலைஞர்கள்—புதுக்கோட்டையிலே இருந்தும், தஞ்சாவூரிலிருந்தும், ஏறத்தாழ தமிழ்நாடு முழுவதிலும் இருந்து வந்து சேர்ந்து ஒரு நாள், இரு நாட்கள் கலை நிகழ்ச்சியை நடத்துகின்ற காட்சியானது வெளிநாட்டுப் பயணிகள் மிகவும் ரசித்துப் பார்க்கின்ற விதமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே அந்தக் கலைக் கூடத்தை உருவாக்குகிறபோது சுற்றுலாத்துறை மையத்தோடு இணைத்து அந்த இடத்தை வளர்க்க திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

1989 ஏப்ரல் 20] [திரு. கே. பி. கந்தசாமி]

இன்னும் இங்கே பேசிய காஞ்சிபுரத்தைச் சேர்ந்த மதிப்புமிக்க உறுப்பினர் திரு. முருகேசன் அவர்கள் தமிழ்நாட்டிலே குறிப்பாக 11 இடங்கள், சுற்றுலா பயணிகளைக் கவர்கின்ற இடங்களாக ஏற்கப்பட்டிருக்கும்போது ஏன் எங்களுடைய காஞ்சிபுரம் அந்தப் பட்டியலிலே இல்லை என்ற கேள்வியை எழுப்பினார்கள். இது அரசு அறிவிப்பு அல்ல. வெளிநாடுகளிலிருந்து வரக்கூடிய பயணிகள் இந்தியாவில் எங்கெங்கு அதிகமாக செல்ல விரும்புகிறார்கள், சென்று பார்க்க விரும்புகிறார்கள் என்கிற ஒரு கணக்கெடுத்து அதன் அடிப்படையில் இந்தியா முழுவதிலிருந்தும் 52 இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் 11 இடங்கள் இங்கே இருக்கின்றன என்று கணக்கெடுத்திருக்கிறார்கள். மொத்தம் இந்தியா முழுவதும் இருக்கிற 52 இடங்களில் தமிழ்நாட்டில் மட்டும் 11 இடங்கள் இருப்பது நமக்குப் பெருமை சேர்க்கக்கூடிய ஒரு காரியமாகும். இராமேஸ்வரம், சென்னை, மாமல்லபுரம், மதுரை இப்படி 11 இடங்கள் அவ்வாறு கணக்கெடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் தமிழக அரசு மாவட்டத்திற்கு ஒன்றுக்குக் குறையாமல், சில மாவட்டங்களில் 2 இடங்கள் என்கிற அடிப்படையில் மொத்தம் ஏறக்குறைய 30 இடங்களை சுற்றுலா மையமாகத் தேர்ந்தெடுத்து அறிவித்திருக்கிறது. அந்தப் பட்டியலில் காஞ்சிபுரம் இல்லாவிட்டாலும் கூட, பல வெளிநாடுகளிலிருந்து சுற்றுலாப் பயணிகள் வருகிறார்கள், அங்கே வந்து தங்குகிறார்கள், கோயில்களைப் பார்க்கிறார்கள், அங்குள்ள சங்கர மடத்திற்குச் செல்கிறார்கள். அவர்களுடைய வசதிக்காக அங்கே ஏறத்தாழ 40 லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒரு சுற்றுலா இல்லம் அல்லது யாத்ரிகர் நிவாஸ் என்கிற பெயரில் சுற்றுலா இல்லம் கட்டப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் இரண்டு மாதங்களில் அது முடிக்கப்பட்டு அங்கே வெளிநாட்டிலிருந்து வருகிற சுற்றுலாப் பயணிகள் தங்க வழிவகை செய்யப்படும். இன்னும் இதுபோன்ற பல்வேறு காரியங்களைக் காஞ்சிபுரத்தில் செய்து தர முடியும்.

(மாலை 5-10)

அதுபோல இங்கே பேசிய உழவர் உழைப்பாளர் கட்சியைச் சார்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் நாமக்கல் அருகில் ஆஞ்சநேயர் கோயில் ஒன்று இருப்பதாகவும் அந்தக் கோயிலை சுற்றுலா மையமாக ஆக்க வேண்டுமென்றும் தெரிவித்தார். கோவிலை சுற்றுலா மையமாக எப்படி ஆக்குவது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒரு கோவிலை நல்ல கோவிலாக ஆக்க முடியும். ஆனால் கோவிலை சுற்றுலா மையமாக சுற்றுலாத் துறை ஏற்கமுடியாது. அந்தக் கோவிலைச் சார்ந்தவர்களே திருப்பணிக்கு ஏற்பாடுபண்ணி நல்ல நிலைமைக்கு அதைக்கொண்டு வந்தால் அப்படிப்பட்ட நிலையில் சுற்றுலாத் துறை அங்கு வருகின்ற சுற்றுலாப் பயணிகளை கவனிக்கின்ற முறையில் ஏற்பாடு செய்யும். ஆகவே, அந்தக் கோவிலை நல்ல நிலைமைக்கு கொண்டு வர அங்கு உள்ளவர்கள், அங்கு வாழ்கின்றவர்கள் தான் அதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

இன்னும், 3, 4 மானியக் கோரிக்கைகள் மீது உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க இருப்பதால் நான் என்னுடைய உரையைச் சுருக்கமாக முடிக்கவிரும்புகிறேன். ஆனால் இறுதியிலே ஒன்றிரண்டு முக்கிய தகவல்களை, சுற்றுலாத் துறையிலே நாங்கள் என்ன செய்கின்றோம் என்பதை மட்டும் நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

சுற்றுலாத் துறையைப் பொறுத்தமட்டிலும் 3 துறைகளுக்கும் சேர்த்து ஏறத்தாழ 4 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் மானியம் கோரப் பட்டிருந்தாலும் கூட, மொத்தத் தொகையிலே சுற்றுலாத் துறைக்கு மட்டும் ஒதுக்கப்படுவது ஏறத்தாழ $1\frac{1}{2}$ கோடிதான். அதிலும் திட்டப்பணிகளுக்காக என்று வருவது ஏறத்தாழ 60 லட்சம் அல்லது 65 லட்சம் ரூபாய் தான். இங்கே பேசிய இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியின் சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள்வட்டக்கோட்டை பற்றி சில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அங்கே சுற்றுலாப்பயணிகள் தங்கக் குடில் கள் என்று சொல்லப்படுகிற காட்டேஜுகள் அமைக்கப்போவதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, ஆனால் அதற்காகப் பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்று தெரியவில்லையே என்று இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டார்கள். நான் இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது இந்த மாதிரி திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் மாநில அரசு திட்டங் களுக்கு எவ்வாறு நிதிகள் ஒதுக்கப்படுகின்றன என்பதைப் பொறுத்தமட்டிலே ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன், இங்கே ஏழையெளியவர்களின் மேம்பாட்டு திட்டங்களுக்காக அதிகமான அளவில் நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது. அதுபோல கல்விக்காக, பொதுப் பணிக்காக அதிக நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது. அப்படிப் பார்க்கின்ற போது சுற்றுலாத் துறைக்கு அதிகமாக நிதி கொடுப்பதில்லை. கடந்த 4 ஆண்டுகளில் — இப்போது நாம் 7வது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தினுடைய, கடைசி இறுதி ஆண்டில் இருக்கிறோம். 7-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலே மாநில அரசு அதற்காக ஏறத்தாழ 5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்க வேண்டுமென்று திட்ட மிட்டிருக்கிறது. மொத்தம் 14 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டமிடப் பட்டு, அதில் ஸ்டேட் ப்ளேனிங் கமிஷன் ஒத்துக்கொண்டது 5 கோடி ரூபாய் அளவுக்கான திட்டங்கள்தான். அதைப்போல மத்திய அரசு 4 கோடி ரூபாய் தருவதாக ஏற்பளித்திருக்கிறது. ஆனால் 4 ஆண்டுக்காலத்தில் இங்கே செலவிடடிருப்பது ஏறத்தாழ ரூ 1 கோடியே 60 இலட்சம், மாநில அளவிலே திட்டங்களுக்காக. நீங்கள் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 40 இலட்சம் ரூபாய் வருகிறது. மத்தியிலே இருந்துகூட 4 கோடி ரூபாய்க்கு ஏற்பு அளிக்கப்பட்டாலும், 2 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத்தான் திட்டங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. ஆகவே மாநில அரசு அளவிலே அதிகமான நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை. ஆனால் இந்தத் துறையிலே மத்திய அரசிடமிருந்து நாம் அதிகமான நிதியைப் பெறுவதற்கு வழிவகை இருக்கிறது. அவர்கள் மானியமாகத் தருகிறார்கள். நாம் ஒரு கோடி ரூபாய் மூலதனமாகச்

செலவிட்டால் அவர்கள் 3 கோடி ரூபாயை 1:3 என்ற அளவில் மானியமாகத் தருகிறார்கள் திட்டப் பணிகளுக்கு. இதை எப்படித் தருகிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல வேண்டும். இந்திய நாட்டுக்கு வருகின்ற வெளிநாட்டுப் பயணிகள் மூலமாக வரக்கூடிய அன்னியச் செலாவணி இந்த ஆண்டு 2,000 கோடி ரூபாய். 1987 ஆம் ஆண்டு 1,440 கோடி ரூபாய் என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு 2,000 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. அந்த 2,000 கோடி ரூபாயும் மத்திய அரசுக்கு வருவாயாக வருவதில்லை. ஆங்காங்கு வெளிநாட்டுப் பயணிகள் ஓட்டல்களில், தங்குகிற இடங்களில் சாப்பிடுவது, சுற்றிப் பார்க்கும் இடங்களில் கட்டணமாகக் கொடுப்பது, இந்த வகைகளிலே வருவாய் 2,000 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இருக்கிறது. மத்திய அரசுக்கு அது அன்னியச் செலாவணி வருவாய். அந்த 2,000 கோடி ரூபாய் அன்னியச் செலாவணி வருவாயிலே தருகிறார்கள். அல்லது இங்கே வெளிநாட்டிலிருந்து வரக்கூடிய பயணிகள் ஏறத்தாழ 20 சதவிகிதம் என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம், சரியான கணக்கில்லை, அவர்கள் அன்னியச் செலாவணியை இங்கே தருகிறார்கள். இங்கே அவர்கள் செலவிட்டு, அந்த அன்னியச் செலாவணி ரிசர்வ் வங்கிக்குப் போகிறது. இப்படிப்பட்ட காரணங்களால் மாநிலங்களுக்கு சுற்றுலாவுக்கு மானியமாகத் தாராளமாகத் தர வேண்டுமென்பது மத்திய அரசினுடைய கொள்கை. நாம் கேட்டால்தான் அங்கேயிருந்து கிடைக்கும். கடந்த 4 ஆண்டுகளில் இந்தத் துறை அதிகமாகக் கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். டெல்லிக்கு அருகாமையில் உள்ள அரியானா மாநிலத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே நல்ல வளர்ச்சி. பல கோடி ரூபாயை மத்திய அரசு அங்கே மானியமாகக் கொடுத்திருக்கிறது. தென் பகுதியில் கர்நாடக மாநிலம் தாராளமாகப் பெற்றிருக்கிறது. நல்ல வளர்ச்சியை அங்கே பெற்றிருக்கிறார்கள். இங்கும் இந்த ஆண்டிலிருந்து நல்ல நல்ல திட்டங்களை உருவாக்கி, அவற்றை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி, அவர்களுடைய அனுமதியைப் பெற்று, மானியத்தை அதிகமாகப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். அந்த அளவிலேதான் வட்டக்கோட்டை வருகிறது. டச்சுக் காரர்கள் முதன்முதலாக இறங்கியது தரங்கம்பாடி, அடுத்தது வட்டக்கோட்டை. அவர்கள் கட்டிய கோட்டை அது. வட்டமாக அமைந்திருக்கிறது. கடற்கரை ஓரத்தில் அது இருக்கிறது. 4, 5 ஏக்கரில் அது அமைந்திருக்கிறது. அதைச் சுற்றி 40, 50 ஏக்கர் இன்னும் பெற்று, பட்டாதாரர்களிட மிருந்து நிலங்களைப் பெற்று செய்ய வேண்டும். அங்கேயுள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினரிடம் பேசி இருக்கிறேன். 50 ஏக்கர் நிலத்தைப் பெற்றுத் தர அவர்கள் சம்மதம் தெரிவித்திருக் கிறார்கள். திருவனந்தபுரம் அருகே கோவளத்தில் வெளிநாட்டுப் பயணிகளைக் கவரும் அளவுக்கு காட்டேஜஸ் இருக்கின்றன. அப்படி வட்டக்கோட்டை அருகே குடில்களை, காட்டேஜ்களைக் கட்ட வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

(மாலை 5-20)

இதுபோல பூம்புகார் — நம் ஆட்சிக் காலத்தில், முன்பு தி.மு.க. ஆட்சியில் இருந்தபோது — கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, அவர்களுடைய கற்பனையில் உருவாக்கப்பட்ட நகரம்தான் பூம்புகார். ஏறத்தாழ ரூ. 75 லட்சம் செலவில் உருவாக்கப்பட்டது. ஆனால் அதற்குப் பிறகு அது எப்படியோ வேறு பல திட்டங்களைப் போல், தேடுவாரற்று கிடந்துவிட்டது. மீண்டும் அதை நல்ல முறையில் உருவாக்கிட வேண்டும், வளர்த்திட வேண்டும் என்று நாங்கள் திட்டமிட்டிருக்கிறோம் இந்த ஆண்டிலேயே ஏறத்தாழ அங்கே ரூ. 100 லட்சம் செலவில் கடல் அரிப்பைத் தடுக்க திட்டமிட்டிருக்கிறோம். கடல் அலை வந்து ஓரத்தில் இருக்கிற கட்டிடங்களையே அழிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே ரூ. 50 லட்சம் செலவில் தடுப்புச் சுவர் கட்ட இருக்கிறோம். அங்கே இன்னும் சில முன்னேற்றப் பணிகளை எடுத்துக் கொள்ளவும் இருக்கிறோம். அதாவது ரூ 100 அல்லது ரூ. 110 லட்சம் செலவில் பூம்புகாரை மேம்படுத்த இருக்கிறோம்.

அடுத்து, சென்னை நகரில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கே தெரியும். ஐலண்டு கிரவுண்ட்ஸ் என்று இருக்கிறது. அதை இப்போது ''ஃபேர் லேண்ட்ஸ்'' என்று மாற்றியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு 99 ஆண்டுக் கால குத்தகைக்கு நமக்குத் தந்திருக்கிறது. அது இப்போது சுற்றுலாத் துறையின் பொறுப்பில் இருக்கிறது. ஆண்டுதோறும் அங்கே சுமார் 70 அல்லது 75 நாட்களுக்குப் பொருட்காட்சி நடைபெற்று வருகிறது. இனிமேல் ஆண்டு முழுவதுமே அது ஒரு பொழுது போக்கு இடமாக இருக்கிற அளவுக்கு அதை மாற்றவேண்டுமென்ற திட்டம் இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு அல்லது இன்னும் 2 அல்லது 3 ஆண்டுக் காலத்தில் — ஒவ்வொரு ஆண்டும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக — அந்தப் பணிகள் எடுத்து நிறைவேற்றப் படுமென்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

ஹரியானாவில் ''கிராப்ட்ஸ் மேளா'' என்று நடக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள்கூட அதைப்பற்றி பேசும்போது குறிப்பிட்டார். வெளிநாட்டிலிருந்து நம்முடைய கைத்திறனைப் பார்ப்பதில் ஆர்வம் கொண்டவர்கள் நிறைய பேர் வருகிறார்கள். சாதாரணமாக வீவ்ங் போன்ற கைத்தறி நெசவைப் பார்க்கக்கூட ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள் என்றார்கள். நம்முடைய கைத்திறன் விற்பன்னர்கள் செய்கிற காரியங்களைப் பார்ப்பதில் வெளிநாட்டுப் பயணிகள் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். ''கிராப்ட்ஸ் மேளா'' என்று சாதாரணமாக கிராமங்களிலிருந்து வந்து வேலை செய்யக் கூடியவர்கள் அங்கே வந்து அவர்களுடைய கைத் திறனைக் காட்டுவார்கள். வெளிநாட்டுப் பயணிகள் ஒரு வாரம், 10 நாள் என்று கூட்டம் கூட்டமாக அங்கே வந்து பார்க்கிறார்கள். இதைப் போல பல விழாக்களை ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். இங்கேயும் எத்தனையோ விழாக்களை அப்படி ஆர்கனைஸ் செய்ய முடியும். சித்திரை

விழா, இந்திர விழா, பொங்கல் விழாவை அடுத்த ஆண்டு நடத்த திட்டமிட்டிருக்கிறோம். பொங்கல் விழா, கோடை விழா, இசை விழா, கிராமிய கலை விழாவெல்லாம் நடத்த இருக்கிறோம். கிராமியக் கலை விழாவைத்தான் குலசேகரப் பட்டணத்தில் நடத்தத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம் என்று நான் சொன்னேன். இதற்கெல்லாம் வெளிநாட்டில் அதிக விளம்பரம் செய்வதன் மூலமாக அதிக அளவில் பயணிகளைக் கவர முடியும் என்று நினைக்கிறேன். அடுத்து ஒன்றை மட்டும் இறுதியாகச் சொல்லி என்னுடைய உரையை இறுதியாக முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சுற்றுலாத் துறையினுடைய கொள்கை எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பது வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது இந்தத் தொழிலினுடைய வளர்ச்சியில் எல்லோரும் அக்கறை கொள்ள வேண்டும். தனியார்கள் எங்கெங்கே முன்வருகிறார்களோ அங்கெல்லாம் அவர்களுக்கு ஊக்கம் தருவது என்பதுதான் அரசின் கொள்கை. சமீபத்தில் கூட தாம்பரம் அருகே 100 ஏக்கர் நிலத்தை வாங்கிக் கொண்டு ஒரு தொழில் அதிபர் அங்கே ரூ. 15 கோடியைச் செலவழித்து ஒரு சுற்றுலா மையத்தை ஏற்படுத்த விரும்பி என்னிடம் வந்தபோது, ''நன்றாகச் செய்யுங்கள்'' என்று ஊக்கப்படுத்தி அனுப்பினேன். அப்படித் தனியார்களை ஊக்கப்படுத்த வேண்டியது அரசின் கொள்கை. மத்திய அரசும் மாநில அரசும் சேர்ந்து கடைபிடிக்கும் கொள்கை. அதைப் போலவே வெளிநாடுகளில் வாழ்கிற அமெரிக்க இந்தியர்கள— நான் ரெசிடென்ட் இந்தியன்ஸ் எனப்படும் என். ஆர். ஐஸ்.— தங்கள் முதலீட்டைக் கொண்டு வந்து— அந்நியச் செலாவணியைக் கொண்டு வந்து, இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்ய முன்வந்தால் அவர்களுக்கு ஊக்கம் தர வேண்டும் என்பதுதான் நம் திட்டம். ஆனால் உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். முந்தைய அரசு மகாபலிபுரத்தில் சுற்றுலாத் துறையின் பொறுப்பில் இருந்த தமிழ்நாடு ஓட்டல்—அது 2 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு சாதாரணமாக மதிப்பு போட்டாலும் வரும்— அதோடு 50 ஏக்கர் நிலத்தையும், தமிழ்நாடு ஹோட்டல் அருகில் உள்ள பெட்ரோல் பங்க், அதற்கு மேலும் 30 ஏக்கர் நிலத்தில் இருக்கிற யூத் ஹாஸ்டல் இத்தனையும் சேர்த்து ஒருவருக்கு அளித்ததை ஏற்கெனவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். மோகன் ராவ் என்ற அமெரிக்காவில் வாழும் இந்தியருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அங்கே அந்த ஜாயின்ட் செக்டார் கம்பெனியில் அவரும், நம்முடைய சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகமும் சேர்ந்து ஒரு கம்பெனியை உருவாக்கி, அது முன்னாள் முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சியில் போடப்பட்ட உத்தரவு. அந்த அரசாணையின் மூலமாக நம்முடைய சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகமும் அவரும் சேர்ந்து புதிதாக 'தமிழ்நாடு டூரிஸம் இன்டர்நேஷனல் ரிசார்ட்' என்று சொல்லும் அளவுக்கு ஒரு கம்பெனியை உருவாக்கி, அந்த கம்பெனிக்கு இந்த இடங்கள் எல்லாம்

கொடுக்கப்பட்டன. கொடுப்பதற்குப் பதிலாக அவர் என்ன தர வேண்டுமென்றால், எப்படியோ அந்த விலை மதிப்பை, இரண்டு கோடி என்பதை 90 லட்சம் என்ற அளவுக்கு முதலிலே போட்டு, அதற்குப்பிறகு, டிப்ரிசியேஷன் போட்டு பார்த்து அதில் 64 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு வந்து, பிறகு ஏதோ 3 கட்டிடங்கள் இடிக்கப் போவதாகச் சொல்லி, அதற்கு 12 லட்சம் கழித்துக் கொண்டு, பிறகு 54 லட்சத்திற்கு வந்து, அதிலும் 50 லட்சம் சுற்றுலா வளர்ச்சி கழகத்திற்கு ஷேராகவும், 4 லட்சம் ரூபாய் அவர் நமக்குத் தரவேண்டிய கடனாகவும் எடுத்துக்கொள்ளும் அளவிலே போட்டு, அந்தக்கடனுக்கு ஒரு வட்டி விகிதம், இப்படி ஒரு ரூபாயை கூட தன் கையிலிருந்து போடாத அளவுக்கு 50 லட்ச ரூபாய்க்கு ஷேர் சர்ட்டிபிகேட் இதுபற்றி நான் எங்கோ ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்போது சொன்னேன் — அந்த ஷேர் சார்ட்டிபிகேட்டை பிரின்ட் பண்ணுவதற்கு எவ்வளவு செலவாகும் என்றால், நூறு ரூபாய் செலவாகலாம்; அதுதான் செலவு. அதற்குப்பிறகு அதற்குமேல் உள்ள 4 லட்ச ரூபாயையும் கடனாக வைத்துக்கொள்வது; இப்படி தன்னுடைய கையில் இருந்து ஒரு ரூபாய் கூட செலவிடாதபடி, அரசு கையிலிருந்த, அரசு பொறுப்பிலிருந்த இரண்டு கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள ஒரு சொத்தை மாற்றிக் கொடுத்தார்கள். அதற்குப்பிறகு நம்முடைய அரசு வந்த பிறகு, அந்த transaction was not complete என்ற வகையில் இருந்ததன் காரணமாக, இதற்கு ஒரு கொள்கை முடிவு எடுத்து, அமைச்சரவை இதுபற்றி கலந்து பேசி, ஒரு அரசாணை போட்டு, அந்தக் கம்பெனியிலும் நமக்கு அதிகமான வாக்கு இருந்ததன் காரணமாக — டைரக்டர்ஸ் இருந்ததால்— அந்த போர்டு மீட்டிங்கில் ஓட்டு நம் கையில் இருந்ததன் காரணமாக, நாமே அங்கு ஒரு தீர்மானத்தை போட்டு, "to discontinue the hotel business" என்ற அளவிலே ஒரு தீர்மானத்தை போட்டு, அதற்குப்பிறகு சுமுகமாக, எந்தவித சிக்கலும் இன்றி— அவர் கோர்ட்டுக்கு சென்றாலும் கூட அவர் ஸ்டே வாங்க முடியவில்லை—இந்த மாதம் 1–4–1989 முதல் மீண்டும் அந்த ஹோட்டல் நம் சுற்றுலா வளர்ச்சி கழகத்திடம் வந்திருக்கிறது, அந்த ஹோட்டல் மீட்கப்பட்டு இருக்கிறது என்ற தகவலை மட்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இருந்தாலும்கூட, இதனால் நாம் அங்கே அமெரிக்க இந்தியர்கள பணம் கொண்டுவந்து ஏதாவது நல்ல காரியம் செய்ய வந்தால், அதிலும் குறிப்பாக, சுற்றுலாத் துறையில் ஏதாவது செய்ய முன்வந்தால், நிச்சயமாக அவர்களுக்கு they must create இங்கு இருக்கக்கூடிய பப்ளிக் அன்டர்டேகிங் அல்லது கவர்ன்மெண்ட் பிராபர்ட்டியை நாம் மாற்றிக் கொடுக்கவே கூடாது—அது இந்த அரசினுடைய — மத்திய அரசு அல்லது மாநில அரசினுடைய கொள்கையாக இருக்க முடியாது என்று நான் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் மிக்ஸட் எக்கானமி என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டோம். பப்ளிக் செக்டார் இருக்கும், பிரைவேட் செக்டார் இருக்கும், ஜாயின்ட் செக்டார் இருக்கும். ஆனால் பப்ளிக் செக்டாரில் இருக்கக்கூடிய ஒரு காரியத்தை ஜாயின்ட் செக்டாருக்கோ அல்லது பிரைவேட் செக்டாருக்கோ மாற்றக்கூடிய அளவிலே

1989 ஏப்ரல் 20] [திரு. கே. பி. கந்தசாமி]

நாட்டினுடைய கொள்கை இருக்க முடியாது என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஒரு முறைகேட்டை நாங்கள் தடுத்து விட்டோம். அந்த ஒரு மாற்றத்தை நாங்கள் மீட்டு விட்டோம். அந்த ஹோட்டலை அந்த அமெரிக்க இந்தியரிடமிருந்து மீட்டு விட்டோம் என்ற நல்ல செய்தியை இந்த அவைக்குத் தெரிவித்து—இத்தோடு என்னுடைய பதிலுரையை நான் முடித்துக்கொண்டு—இங்கே வெட்டுத் தீர்மானங்கள் நிறைய வந்திருக்கின்றன, ஏற்கெனவே நான் அவற்றையும் ஓரளவு பார்த்துவிட்டேன்—இங்கே நீங்கள் எல்லாம் கேள்வி கேட்க விரும்பினால், நான் அதற்கு மீண்டும் பதில் சொல்கிறேன் என்று சொல்லி அமர்கிறேன்; வணக்கம்.

[மாலை 5-30]

திரு. என். பழனிவேல்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இப்பொழுது நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் தமிழ்நாட்டிலே 10, 11 சுற்றுலாப் பகுதிகள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். என்னுடைய தொகுதியான பழனி ஒரு பெரிய யாத்திரிகர் ஸ்தலம். முப்பது லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் அங்கே வந்து செல்லக்கூடிய ஒரு பிரபல்யமான இடமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. வேறு மாநிலங்களிலேயிருந்தெல்லாம் அங்கே நிறைய வருகிறார்கள். ஆதலால், அதைச் சுற்றுலாப் பகுதியாக நம்முடைய அரசு அறிவித்து, அங்கே எல்லா விளம்பரங்களும் செய்து, அதற்கு ஒரு முக்கியத்துவத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு நம்முடைய அரசு முயற்சிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி: தலைவரவர்களே, திருக்கோயில்கள் இருக்கின்ற ஊர்களிலே சுற்றுலா மையங்கள் வேண்டுமென்று சொல்வது சரிதானா என்பதை நாம் இங்கே சிந்தித்து பார்க்கவேண்டுமென்று நான் உறுப்பினர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருக்கோயில்—பழனி ஒரு திருக்கோயில் ஸ்தலம். மாமல்லபுரம், பூம்புகார் இவையெல்லாம் சுற்றுலா மையங்கள். காஞ்சிபுரத்திற்குசுற்றுலாப்பயணிகள்வருகிறார்கள். திருப்பதிக்குச் சுற்றுலாப் பயணிகள் வருகிறார்கள். ஆனால், திருப்பதியை சுற்றுலா மையமாக அறிவித்து அதற்கான காரியங்களில் அவர்கள் ஈடுபட்டுகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதவில்லை. அங்கே வரக்கூடிய பக்தர்களுக்கு வசதிகளை அவர்கள் செய்து தந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அங்கே பயணிகள்—கோயிலுக்காகப் பக்தர்கள் வந்தாலும் சரி, சுற்றுலாப் பயணிகளாக வந்தாலும் சரி—தங்கிக் கொள்ளமுடியும். அந்த வகையிலே பழனியிலே நல்ல நல்ல கட்டிடங்களை நாம் எழுப்பவேண்டும். இன்னும் அந்தப், பழனிகோயிலிலேயிருந்து வரக்கூடிய வருவாய் மூலமாக நல்ல பணிகளை எடுத்துச் செய்யலாம். ஆனால், சுற்றுலா மையமாக ஆக்க வேண்டுமா என்பதை உறுப்பினர் மீண்டும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். சிங்காரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எங்கள் பேராவூரணி தொகுதியில், கடற்கரைப்பகுதியிலே புராதனச் சின்னமாகிய மனோரா என்ற ஒன்று இருக்கிறது. அதை சுற்றுலா மையமாக ஆக்கவேண்டுமென்று நம்முடைய முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முன்பிருந்த பொழுது கோரிக்கைவைத்து, அதைச்செய்வதற்கான முயற்சியிலே ஈடுபட்டு பிறகு அது முடியாமற்போய்விட்டது. அதன் பிறகு இருந்த அரசும், அதைச் செய்வதற்கு முயற்சியை எடுத்து அதுவும் முடியாமற் போய்விட்டது. பிறகு கவர்னர் ஆட்சியிலே நாங்கள் சென்று முயற்சி செய்து தற்போது எஸ்டிமேட் போடப் பட்டதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே அதை ஆரம்பித்து வைத்த மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இங்கே இருக்கின்ற காரணத்தினால் அதை முடித்து வைப்பாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி: தலைவரவர்களே, முந்தைய அரசு ஏன் செய்யவில்லை என்பதற்கு நான் பதில் சொல்லமுடியாது. நான் அடுத்தமாதம் 6 ஆம் தேதி திருவாரூருக்கு வருகின்ற நேரத்தில், கோடிக்கரைக்கும், மனோராவிற்கும் வர எண்ணியிருக்கிறேன். எனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களும் என்னைச் சந்தித்தால் அதற்கான காரியங்களை நாம் பேசி முடிவு செய்யலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, கன்னியாகுமரியைப் பொறுத்தவரையில் மிக முக்கியமான ஒரு சுற்றுலா மையமாகும். பல இலட்சம் ரூபாய்களை மத்திய, மாநில அரசுகள் ஒதுக்கியிருக்கின்றன. ஆனால் குடிதண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினால் டூரிஸ்டுகள் வருவது இல்லை என்று பத்திரிகையிலே அடிக்கடி போடப்படுகிறது. பல லாட்ஜ்கள் இருக்கின்றன, எல்லா வசதிகளும் இருக்கின்றன. ஆனால், இதுவரை மாஸ்டர் பிளான் ரீதியாகக் குடிதண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கின்ற பிரச்சினை அரசுக்குத் தெரியுமா? ஆகவே, உடனடியாக குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்து மேலும் மேலும் அந்தப் பகுதியிலே டூரிஸ்டுகள் வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி: தலைவரவர்களே, இந்தக் குடிதண்ணீர் பிரச்சினை ஏற்கெனவே இங்கே அவையிலே பேசப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் குடிதண்ணீர் மட்டும் அல்ல. கன்னியாகுமரியிலே வெளிநாட்டுப் பயணிகள் வந்து தங்கக்கூடிய அளவிற்குக் கட்டிட வசதிகூட இல்லை. இத்தனை ஆண்டுக் காலமாகக் கோவளத்தில் தங்கிக்கொண்டு அவர்கள் காலையிலே இங்கே வந்து இங்கே சன் ரைஸ் பார்த்து, இங்கேயுள்ள இடங்களையெல்லாம் பார்த்துவிட்டு, சாயங்காலம் சன் செட்டையும் பார்த்து விட்டும் மீண்டும் இரவு தங்குவதற்கு அங்கே செல்கிறார்கள். ஆகவே, தண்ணீர் மட்டும் அல்ல, இன்னும் வசதிகள் செய்து தரப்பட வேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 20]

*திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, தேனருவி திரையெழும்பி தென் பகுதி சாரலிலே தமிழ் பிறந்த குற்றாலம் என்னுடைய சட்டமன்றத் தொகுதியிலே இருக்கின்றது. சுற்றுலா அமைச்சருடைய மாவட்டம் என்பதிலே....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் பேசுகின்ற பொழுதே அருவி தலையிலே கொட்டுவது மாதிரி இருக்கிறது. (சிரிப்பு)

திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ்: இப்பொழுது வெளிநாட்டு சுற்றுலாப் பயணிகளுக்காகப் பேசினார்கள். குற்றாலம் என்பது It is a common man's Ooty, என்று சொல்லி, சராசரி மனிதனும் கூட, இரண்டு மூன்று நாட்கள் வந்து தங்கக்கூடிய ஒரு இடம் தமிழ்நாட்டிலே குற்றாலம் மட்டும்தான் இருக்கிறது. ஆனால் அங்கே அருவியில் குளிப்பதைத் தவிர வேறு பொழுதுபோக்கு இல்லை. ஆகவே சீசன் காலத்திலேயாவது அங்கே வருகின்ற சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கு மனதைக் கவருகின்ற வகையிலே, நேரம் போவதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்ய முடியுமா என்று நான் அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி: தலைவரவர்களே, இங்கே நான் வெளிநாட்டுப் பயணிகளைப்பற்றி அதிகமாகச் சொன்னாலும் கூட வெளிநாட்டுப் பயணிகளை விட சுற்றுலா இடங்களுக்கு 100 மடங்கு அதிகமாக உள்நாட்டுப் பயணிகள் செல்கிறார்கள். மூன்று இலட்சம் பேர் வெளிநாட்டுப் பயணிகள் ஆண்டொன்றுக்கு வந்தால் மூன்றுகோடிபேர் அல்லது நான்குகோடி பேர் உள்நாட்டுப் பயணிகள் ஆங்காங்கே சென்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் குற்றாலத்தில் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் திட்டவட்டமாக ஒரு திட்டத்தோடு வந்தால் நிச்சயமாக அதை ஏற்று செய்து கொடுக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. வீரையன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு இடத்தை சுற்றுலா மைய மாக அறிவிக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு என்னென்ன வரையறைகள் இருக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த வரையறைகளுக்கு உட்பட்டு ஒரு பகுதி வருகிறது. ஒரு பக்கத்தில் நாகூர் முஸ்லீம்பெருமக்கள் வருகிற நகரம், இன்னொரு பக்கத்தில் வேளாங்கன்னி, கிறிஸ்தவ பெருமக்கள் வரக்கூடிய நகரம். இன்னொரு பக்கத்தில் சிக்கல், எட்டுக்குடி இந்துக்கள் வரக்கூடிய பகுதி. எனவே இப்படி மூன்று மதங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் ஆண்டுதோறும் நம்முடைய நாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்தும், அன்னிய நாடுகளிலிருந்தும் வருகிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர். பக்கத்தில் இருக்கிற திருநள்ளாற்றையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். (சிரிப்பு)

திரு. கோ. வீரையன்: தலைவர் அவர்களே, அதையும் நான் சேர்த்துக் கொள்கிறேன். திருநள்ளாறும் இருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் மையமாக நாகப் பட்டினம் நகரம் இருக்கிறது. அதை ஒரு சுற்றுலா மையமாக்கிட வேண்டும். சுற்றுலாப் பயணிகள் வந்து தங்குவதற்குரிய இடமாக, சுற்றுலா மையமாக நாகை நகரத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு முயற்சிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே நாகப்பட்டினம் ஒரு சுற்றுலா மையமாக கருதப்பட்டு அங்கே 40 லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒரு கட்டடமும் கட்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வடாற்காடு மாவட்டத்தில் ஜவ்வாது மலைப் பகுதி ஏழைகளின் கோடை வாசஸ்தலமாக விளங்கி வருகிறது. ஆனால், அங்கே தங்குவதற்கு வசதி, வாய்ப்பு இல்லாததால் நிறைய பேர்கள் வந்து அன்றே கீழே இறங்கி விடுகிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே மக்கள் தங்குவதற்கான வசதி ஏற்பாட்டைச் செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஏலகிரி மலையில் சில வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் உறுப்பினர் அவர்களுடைய ஆலோசனையை ஏற்றுக்கொண்டு வசதிகளைப் பெருக்க இந்த அரசு ஆவன செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து பணம் வாங்குவதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நாம் எல்லோருமாக இந்த சுற்றுலாத் துறையை வளப்படுத்த வேண்டுமென்றால் அந்த முயற்சியிலே எங்களுடைய துணையும் இருக்கும். கிராமிய கலை என்று சொல்கிற அந்த கலைகளை—முத்தாரம்மன் கலைக்கூடம் என்று நான் நினைத்தேன். முத்தாரம் கலைக்கூடம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏனென்றால் தென் பகுதியிலிருந்து இன்று காலையில்தான் வந்தேன். அங்கே முத்தாரம்மன் கலைக்கூடம் என்றுதான் போட்டிருந்தார்கள். நேற்று வந்தேன், மன்னிக்க வேண்டும். எனவே, முத்தாரம் கலைக்கூடத்தில்—அவை எல்லாம் வைக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். இன்னும் ஒரு வினாவை, விளக்குவதற்காக நான் எழுப்புகிறேன். St, xavier College, Palayamkottai-யில் folk lore என்று சொல்கிற நாட்டுப்புற இயலில் எம்.ஏ. பட்டத்திற்கு பாடம் நடத்துகிறார்கள். மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தில் அதற்கென்று ஒரு சான்றிதழ் வகுப்பு நடத்தப்படுகிறது. ஆனால் கல்வி இலாக்காவோடு சேர்ந்து இதே மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தில், அது ஒரு கலை நகரமாக இருக்கிற காரணத்தால், நமது பழங்காலக் கலைகளாக

இருக்கிற பொய்க்கால் குதிரை ஆட்டத்திலிருந்து, களியன் ஆட்டம் வரையில் எல்லாவற்றையும் சொல்லிக் கொடுக்கிற ஒரு கிராமிய கலை மையம், A Department for folk-lore performing arts என்ற ஒன்று வைப்பதாக இருந்தால் அது பயன் படும் என்பதற்கு ஒரு சான்று, இதேபோன்று ஒன்றை கர்நாடகா அரசு தன்னுடைய பல்கலைக் கழகத்தில் சேர்த்து Ford Foundation-ல் 75 கோடி ரூபாய் வாங்கியிருக்கிறது. எனவே வெளி நாட்டவர் பலர் நம்முடைய மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய துணையோடு முயன்றால் நமக்குப் பணம் தருவதற்கும், அதை வளர்ப்பதற்கும் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால் அப்படிப்பட்ட a Chair, a separate Department அங்கே மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தில் இந்தப் பழங்கால நாட்டுப்புறக் கலை இயலுக்கு ஒரு மையம் ஏற்படுத்தப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நல்ல யோசனைதான். ஆனால் இதற்குப் பதில் சொல்வதற்கு கல்வித் துறை அமைச்சர் இங்கே இல்லையே என்று தான் கவலைப்படுகிறேன்.

*திரு. ப. சுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏலகிரி மலை என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிறது அது சுற்றுலா மையமாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. 1972-ம் ஆண்டிலிருந்து கோடை விழா அங்கே கொண்டாடுவது வழக்க மாக நடைபெற்று வருகிற காரியம். ஆனால் இரண்டு ஆண்டு களாக கோடைவிழா நடைபெறவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டாவது கோடை விழா நடைபெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா? அதேபோல அங்கே வருபவர்கள் தங்குவதற்கு சரியான இடம் இல்லை. அதனால் அங்கே தங்கும் விடுதி கட்டுவதற்கு அரசு முயற்சி எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(மாலை 5-40)

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி: தலைவர் அவர்களே, கோடைவிழாவை ஆங்காங்கே நடத்துவதற்கு அமைச்சர் அவர் களே ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்றால், அது முடியாத காரியம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களும், அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், அங்கே உள்ள மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர் களும் சேர்ந்து அதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அரசுக்கு நல்ல வருமானம் வரக்கூடியதைச் சொல்கிறேன். ஃபாரினர்ஸ், அயல் நாட்டுக்காரர்கள் நிறைய பேர்கள் கொடைக்கானலுக்கு வருகிறார்கள். அப்படி வரும்போது, பாண்டியன் எக்ஸ்பிரசி

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

லிருந்து இறங்கியவுடனே, அந்தப் பிள்ளைக்குட்டிகளை, சாமான்களை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு அலையாக அலைகிறார்கள். ஆகவே அந்த கொடை ரோட்டிலே—ஹில்—குன்றுகள் இருக்கின்றதல்லவா, அந்த இடத்திலே 10 ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் இருக்கிறது. அதை எடுத்து ஒரு சுற்றுலா மையம் அமைத்துக் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்யப்படுமா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்கள் மீண்டும் தான் என்ன வேண்டுகிறார் என்பதைப்பற்றி விளக்கமாகச் சொல்லும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எழுதிக் கொடுத்தால் அது நடக்கும்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : One minute, Sir, one line, Sir. நிறைய பேர்கள் வெளிநாட்டிலிருந்து பாண்டியன் ரயிலிலேயிருந்து கொடை ரோட்டிலே வந்து இறங்குகிறார்கள் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இறங்குகிறார்கள் . . . (சிரிப்பு).

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : இறங்கியவுடனே, அவர்கள் குளிப்பதற்கும், உட்கார்ந்து காஃபி சாப்பிடுவதற்கும் இடம் இல்லாமல், மிகவும் சிரமம் அடைகின்ற காரணத்தாலே, அந்த ரயில்வே ஸ்டேசனை ஒட்டி இடம் இருக்கிறது. மலைக்குப் பக்கத்திலே புறம்போக்கு நிலம் இருக்கிறது. அந்த இடத்திலே டூரிஸ்ட் ஹோம் அமைப்பதற்கான முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப் படுமா என்பதைத்தான் நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, கொடை ரோட்டிலே அப்படிப்பட்ட ஒரு வசதியைச் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். ஆங்காங்கே பல இடங்களிலே இப்படிப்பட்ட வசதிகளைச் செய்து தருவதற்கு நாம் மத்திய அரசிடமிருந்து பணம், மானியம் பெற முடியும். அந்த வகையிலே கொடை ரோட்டிலே அப்படிப்பட்ட வசதியைச் செய்து தர அரசு முயலும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. கோ. பூவராகன் : தலைவர் அவர்களே, செங்கற்பட்டுக்குப் போவதற்கு முன்னாலே, செங்கற்பட்டுக்கும் பரனூருக்கும் இடையில் ஒரு பெரிய ஏரி ஒன்று இருக்கிறது. ஆண்டு முழுமைக்கும் முழுக்க முழுக்க தண்ணீர் நிரம்பியிருக்கிற ஏரி அது ஒன்றாகத்தான் தமிழ்நாட்டிலே இருக்க முடியும். ஆனால் அந்த ஏரியை நீர்ப்பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்துவதில்லை. பக்கத்திலே எல்லாம் மலைகள் இருக்கின்றன. அங்கே ஒரு இயற்கைச் சூழ்நிலை இருப்பதாலே, வார இறுதியில் வந்து அங்கு நேரத்தை

கழிப்பதற்கு, அங்கே படகுகளை எல்லாம் விட்டு, வேறுவிதமாக சுற்றுலா மையமாக ஏற்பாடு செய்வதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த தமிழ்நாட்டிலே ஏரிகள், ஏரிகளாக இருந்தால்தான் நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உறுப்பினர்கள் நிறையப் பேர்கள் கையை உயர்த்தி இன்னும் சுற்றுலா, வலம் வர விரும்பு கிறார்கள். அதிலே எனக்கு மகிழ்ச்சி. ஆனால் நான் ஒன்றை மட்டும் கவனமூட்டவேண்டும். இந்த மானியக் கோரிக்கை நிறை வேற்றப்பட்ட பிறகு, பேச்சாளர்கள் 15 பேர்கள் தங்களுடைய பெயரைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். முற்பகல் நிகழ்ச்சிகள் 3.30-க்கு முடிந்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். ஏன் என்றால் நான் இல்லை. அடுத்துப் பேரவையின் பிற்பகல் நிகழ்ச்சிகள் இன்னும் இரவு வரை நீண்டு எவ்வளவு நேரம் வரையில் போனாலும் பரவாயில்லை என்று நீங்கள் சொன்னால், நீங்கள் யார் யார் எல்லாம் கையைத் தூக்குகிறீர்களோ, அவ்வளவு பேர்களுக்கும் அனுமதி கொடுத்து, யார் யார் எல்லாம் எவ்வளவு நேரம் பேச வேண்டுமோ, அவ்வளவு பேர்களுக்கும் அனுமதி கொடுத்து, விடியும்வரை காத்திருப்பதற்கு நான் தயார் என்பதை மட்டும் அன்போடு சொல்லிக் கொண்டு, நான் இப்போது எதற்கும் தயார் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது செஞ்சி இராமச்சந்திரன் அவர்கள்....

*திரு. ந. இராமச்சந்திரன்: தமிழகத்தில் மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தது செஞ்சிக் கோட்டை. அதைச் சுற்றுலா மையமாக ஆக்குவதற்கு மத்திய அரசுக்கு ஏற்கனவே இந்த அரசு பரிந்துரை செய்தது. அதன்மீது அந்த அரசாங்கம் தொடர் நடவடிக்கை எடுக்காததன் காரணமாக, மிகச் சிறப்பான, உலகத்திலேயே கற்கோட்டை என்று சொல்லப்படுகிற செஞ்சிக் கோட்டையை சுற்றுலா மையமாக ஆக்கி அங்கே ஒரு ஹோட்டலும், பயணி களைக் கவருகின்ற வகையிலே, இழுவை ரயிலும் அமைப்பதற்கு, நமது அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்துமா? அதன் மூலமாக நம்முடைய அரசு கோட்டைக்கு வெளியே இருக்கின்ற பகுதியைக் கையகப்படுத்தி, புதிய கோட்டையை ஏற்படுத்த முன்வருமா என நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி: தலைவர் அவர்களே, செஞ்சிக் கோட்டையைப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். ஏற்கனவே Department of Archaelogy, Government of India அந்தக் கோட்டைப் பகுதியைப் புதுப்பிக்கின்ற பணிகளைச் செய்து கொண்டிருக் கிறார்கள். அதற்கும் மேலே, அங்கே அதிகமான பயணிகள் வருவ தாகத் தெரியவில்லை. இருந்தாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்ன யோசனையை ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா என்பதைப் பார்க்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

(இ) கோரிக்கை எண். 47—செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல்

திருவாளர்கள் பொன். விஜயராகவன், எஸ்.டி. உகம்சந்த் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன,

திரு. என். பழனிவேல் அவர்களின் வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

''மானியக் கோரிக்கை எண். 47—செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல்—என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 4,07,30,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.''

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

(ஈ) கோரிக்கை எண். 12—தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

''மானியக் கோரிக்கை எண். 12—தமிழ்நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிருவாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 5,31,68,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.''

1989 ஏப்ரல் 20]

திரு. ஆர். சிங்காரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகக் கோவில் நிலங்களை உழுகின்ற நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு மட்டும் நெல் குத்தகை பாக்கியை ரத்து செய்வது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

''மானியக் கோரிக்கை எண். 12—தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு இந் துசமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிருவாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 5,31,68,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.''

(உ) கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

''மானியக் கோரிக்கை எண். 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 4,47,31,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.''

திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொடைக்கானல் மலைப் பகுதியில் சின்கோனா மரக் கன்றுகள் நடுவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

''மானியக் கோரிக்கை எண்.25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 4,47,31,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.''

Thiru M. SUNDARADAS : Hon'ble Speaker Sir, "To discuss the need to expand quinine products" I move that "the sum of Rs. 4,47,31,000/-under Demand No.25—Cinchona be reduced by Rs. 100"

(ஊ) கோரிக்கை எண். 33—வீட்டு வசதி

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

''மானியக் கோரிக்கை எண். 33—வீட்டுவசதி என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 6,62,78,000—க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.''

திரு. வி. தம்புசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகளுக்கும், வீடுகட்டிக் கொள்ள கடன் வழங்குவது குறித்து விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

''மானியக் கோரிக்கை எண். 33—வீட்டுவசதி—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 6,62,78,000–இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.''

(எ) கோரிக்கை எண். 45—காட்டுவளத் துறை

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

''மானியக் கோரிக்கை எண். 45—காட்டுவளத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 20,36,06,000–க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.''

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காடு வளர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தில் ஏரிகள் முழுவதும் காடாக ஆக்கப்படுவது தடுக்கப்பட வேண்டியது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

''மானியக் கோரிக்கை எண். 45—காட்டுவளத் துறை—என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 20,36,06,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.''

(ஏ) கோரிக்கை எண். 56—காட்டுவளம் குறித்த மூலதனச் செலவு

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

''மானியக் கோரிக்கை எண். 56—காட்டுவளம் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 23,35,27,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.''

1989 ஏப்ரல் 20]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துறைகள் பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் இங்கே அவையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளைக் குறிப் பேட்டிலே ஏற்றிக்கொள்ளும்படி நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்* இங்கே உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தங்களுடைய மேலான கருத்துக் களை எடுத்து வைக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டு, இறுதியிலே என்னுடைய பதிலுரையைத் தருகின்றேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாலை 5-50)

திரு. என். கணபதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தங் களுக்கும் சேர்த்துத்தான் இந்தப் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரைக் கிளப்புகிறேன். கோவில்களுக்குச் சென்றால் பிரசாதம் கிடைக்கும். கோயில் மானியத்தை விவாதிக்கிற நேரத்தில் ஏதாவது பிரசாதம் கொடுப்பாரா அமைச்சர் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, நான் ஒன்றைத் தெரிவிக்க விட்டு விட்டேன். இங்கு காலையிலே தான் நம்முடைய முன்னாள் சட்டப் பேரவைத் தலைவர் மதிப்புமிகு பாண்டியன் அவர்கள் ஆண்டாண்டு தோறும் சுற்றுலாத் துறை மானியக் கோரிக்கை விவாதிக்கப்படுகிற நேரத்தில் சுற்றுலாத் துறையின் மூலமாக உறுப்பினர்களுக்கு, வளாகத்திலே இங்கே இல்லை—லாபியிலே, உறுப்பினர்களுக்கு—இனிப்பு, காரம் காபி இவையெல்லாம் கொடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்தார்கள். அதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதை அங்கே அவர்கள் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. கணபதி அவர்கள் இதைக் கேட்பதோடு நிறுத்த வேண்டும். பின்னால் பொதுப் பணித் துறையில் விவாதம் நடக்கிறபோது, ஒவ்வொருவருக்கும் ஓர் அணைக்கட்டுக் கொடுக்கப்படுமா என்று கேட்டுக் கொண் டிருக்கக் கூடாது (சிரிப்பு). முதலிலே விவாதத்தைத் துவங்கி வைப்பவர் திரு. வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்.

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அறநிலையத் துறைக்கு 5 கோடியே 31 லட்சத்து 68 ஆயிரம் ரூபாய் மானியமாகக் கேட்டிருக்கிறார்கள் அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள். நாட்டிலே அற தர்மத்திற்காகவும் தர்மத்தை ரட்சிப்பதற்காகவும் கோவில்கள் இருக்கின்றன. விக்கிரக ஆராதனை என்பது தமிழ்நாட்டிலே ரொம்ப பிரசித்தி பெற்றது. இது வட நாட்டிலே அவ்வளவு இல்லை. (குறுக்கீடு)

* கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் இணைப்புகளாக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

[திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1989 ஏப்ரல் 20

இருக்கு இருக்கு. அவையெல்லாம் கொஞ்சம் இருக்கின்றன. வடநாட்டுக் கோவில்கள் எல்லாம் எப்படி இருக்கும் என்றால் ரொம்ப சின்ன சின்னதாக இருக்கும். காசி விசுவநாதர் கோவிலிலே போனாலே ஒரு ரவுண்டுக்குள்ளாக, ஒரு சுற்றுக்குள்ளாக நாமெல்லோரும் போக முடியாது. போகிற அளவிலே கும்பல் இருந்தால் அதிலே பிரவேசிக்கிறது கஷ்டம்.

ஆனால் இந்த விக்கிரக ஆராதனையானது மக்களுக்கு நல் வாழ்வு அளிப்பதற்காக ஏற்பட்ட ஒரு பழங்கால நியதி, அந்த ஆராதனையின் மூலமாகத்தான் அந்த விக்கிரங்களைப் பராமரிக்க முடியும். பராமரிக்க வேண்டும். அதற்காகத்தான் கோவில் ஏற்பட்டது. கர்ப்பக் கிருகம், அர்த்த மண்டபம், மகா மண்டபம், சயன மண்டபம், நூற்றுக்கால் மண்டபம், கல்யாண மண்டபம் என்று எத்தனையோ மண்டபங்கள் கோவிலிலே இருக்கின்றன. இது மாதிரி ஆகம விதிப்படி ஆராதிக்கப்படும் நூற்றுக்கணக்கான கோவில்கள் நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்றன. ஆனால் இந்த மாதிரியான கோவில்கள் எல்லாம் வட நாட்டிலே கிடையாது. அத்தனையும் எதற்காக ஏற்பட்டிருக்கிறது? நம்முடைய க்ஷேமநலத்திற்காகத் தான். நம்முடைய ஜனங்கள் நன்றாக இருக்க வேண்டும். இது மாதிரி ஆராதனையை நியதிப்படி செய்து கொண்டிருந்தால் எப்போதுமே மழை பெய்துக் கொண்டிருக்கும், நெல் விளைச்சல் கண்டிருக்கும், நாம் நன்றாகச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருப்போம். வியாதியே வராது, வைத்தியர்களே தேவையில்லை. அதற்காகத் தான். இப்படியேற்பட்ட நிர்வாகத்தில் பலவிதமான நிலைமைகள் இருக்கின்றன. நிர்வாகம் நல்லபடியாகத்தான் நடந்து கொண் டிருக்கிறது. அதிலே ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. அதிலே கெடுதல் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. தமிழ்நாட்டிலே கோவில் களில் அரசாங்கத்தினுடைய நிர்வாகம்தான் நடக்கிறது. அறங் காவலர்களுடைய நிர்வாகமானது பல வருஷங்களுக்கு முன்னாலே டிரஸ்டிகள் என்று ஆங்காங்கே தர்மகர்த்தாக்கள் போட்டு நிர்வாகம் நடத்தினர். அதன் பிறகு கோவில்களிலே அதற்கு மேலே எக்சிகியூட்டிவ் ஆபிசர்-இ.ஒ.-என்று போட்டிருந்தார்கள். அதிலே சில கோவில்களிலே நிர்வாகத்திலே தவறுகள் ஏற்பட்டிருக் கலாம்; தவறுகள் இல்லாமலும் இருந்திருக்கலாம். ஏனென் றால் பல வருஷங்கள் நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்கள் கோவில்களிலே நிர்வாகம் நடக்கிறது. அந்த நிர்வாகத் திற்கு இப்போது இ.ஒ. என்று போட்டு அதற்கு மேலாக கமிஷனர் போட்டு, இப்போது மந்திரி அளவிலே போடக்கூடிய அளவிற்கு நம்முடைய சட்டம் இடம் கொடுக்கிறது.

அந்த நிர்வாகத்திற்குப் பழங்காலத்திலேயிருந்து தர்மங்கள் நிறைய எழுதி வைத்திருந்தார்கள். ஏராளமான தர்மங்களை அந்தக் காலத்திலே அப்படி எழுதி வைத்தார்கள். இந்தக் காலம் மாதிரி ஷெட்யூல்டு பாங்க் கிடையாது. எந்தவிதமான வசதியும் கிடையாது. தர்மங்கள் எழுதி வைப்பது என்றால் நிலங்களை எழுதி வைத்து, இந்தக் கோவிலுக்கு இந்த தர்மம் பண்ண,

1989 ஏப்ரல் 20] [திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

4 கால பூஜை பண்ண, 6 கால பூஜை பண்ண, இத்தனை ஏக்கர் நிலம் எழுதி வைக்கிறேன் என்று எழுதி வைப்பார்கள். அதனுடைய வருமானத்தைக் கொண்டு நிர்வாகம் பண்ணு என்று பழங்காலம் முதல் தொன்று தொட்டு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படியேற்பட்ட நிர்வாகத்தில் சில சமயங்களில் குறைபாடுகள் ஏற்படும் போது சட்டங்களைத் திருத்துகிறோம். அதன்படி பல கோவில்களிலே பரம்பரை, பரம்பரை அல்லாதது என்று பல சட்ட திட்டங்களின் படி கோவில்கள் நடக்கின்றன. அப்படி நூற்றுக் கணக்கான, ஆயிரக் கணக்கான கோவில்கள் நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கின்றன. நம்முடைய அறிக்கையின்படி மடங்கள், திருக்கோவில்கள், மடத்தினுடைய கோவில்கள், குறிப்பிட்ட கட்டளைகள், அறக்கட்டளைகள், சமண சமயக் கோவில்கள் கூட இதிலே சேர்ந்திருக்கின்றன. அது கூட 17 கோவில்களில் சேர்ந்திருக்கிறது. நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். 34 ஆயிரத்து சொச்சம் கோவில் இருக்கிறது. பெரிய கோவில், சின்ன கோவில்கள் என்று. அதிலே 2,000 வருமானம், 10,000 வருமானம், இலட்சத்திற்கு வருமானம், அதற்கு மேற்பட்ட வருமானம், பல இலட்சம் வருமானம் என்று கோடிக்கணக்கிற்கு மேலே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதையெல்லாம் சரியான முறையிலே நிர்வகிக்க வேண்டும். வருமானம் இல்லாமல் இந்தக் கோயில் நிலங்கள் எல்லாம் பராமரிக்கப்பட்டு நிர்வாகம் வெகு காலமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பல சட்டங்கள். இந்த நிலச்சீர்திருத்தம் வரும்போது இந்த நிலங்களுக்கு கோயில் நிலம் மட்டுமல்ல, நிலத்தை உழுகின்றவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு—குத்தகைதாரர் பாதுகாப்புச் சட்டம் வருகின்ற போது அந்த நிர்வாகத்தினுடைய செலவிற்குப் பத்தவில்லை. இதிலே கூடச் சொல்லி இருக்கிறீர்கள். செலவை எப்படித் தடுப்பது? இருக்கின்ற சொத்துக்களை எப்படிப் பாரமரிக்கின்றது? அதற்கப்புறம் அதிலிருந்து வருமானமா அல்லது இன்னும் வேறு வருமானம் கண்டுபிடிக்கணுமா? அதிலே வரும்போது ஆயிரக்கணக்கான, லட்சக் கணக்கான ஏக்கர் என்று கூடச் சொல்லலாம். கிட்டத்தட்ட ஆலயக் கட்டிடங்கள் மட்டும் அதிலே குத்தகைதாரர்கள் மட்டும் 1,04,277. அந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வரும்போது கோயில் நிலங்களோ மற்ற அறக்கட்டளை நிலங்களோ ஏலம் விடப்படும். ஏலம் விடும் போது ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் டேணித் தொகை கட்ட வேண்டும். கட்டித்தான் எடுக்க முடியும். முக்கியமாக வசதி உள்ளவர்கள்தான் ஏலம் நிறைய எடுப்பார்கள். நமக்கே தெரியும். எடுத்தவுடனே பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்த உடனே அவர்களிடத்திலே அந்த நிலம் புலன்கள் நிண்ணு போச்சு. 50 ஏக்கர், 10 ஏக்கர், 20 ஏக்கர், எத்தனை ஏக்கர் அந்த கோயில்களில் இருக்கிறதோ அந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்தவுடன் குத்தகைதாரர்கள் அப்படியே வைத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். அதிலிருந்து அவர்களுக்கு நிலம் சீர்திருத்தம், நிலம் சீர்திருத்தம் என்று கோயில்களுக்கு நிலத்தினால் வரும் வருமானம் பெர்சன்டேஜ் குறைந்து கொண்டே வந்துவிட்டது. ஆகையினால் பல கோவில்களுக்கு, பெரிய கோவில்களுக்கு எங்கே வருமானம் வருகிறது? ஸ்ரீரங்கம் கோயில்

இருக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். எந்தவிதமாகப் போனாலும்—இபபோதுதான் நாம் எல்லாத்தையும் வசூல் பண்ணுகிறோம். சேவார்த்திகள் கோவிலுக்கு வருவதாக இருந்தால் தரிசனத்திற்குக் கூட வசூல் பண்ணுகிறோம். ரூ. 10 கொடு, ரூ. 5 கொடு என்று வசூல் பண்ணுகிறோம். தர்ம தரிசனம் என்பது கொஞ்சம் தான். அந்த தர்ம தரிசனத்தில் நாம் போய் தரிசனம் பண்ணிவிட்டு வருவதற்குக் கூட கஷ்டங்கள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. திருப்பதி கோயில் இருக்கிறது. கர்நாடகாவிலிருந்து, கேரளா, ஆந்திரா முதற் கொண்டு எல்லாக் கோவில்களிலும் இது மாதிரி இருக்கிறது. சேவார்த்தி டிக்கெட்டை வாங்கிக் கொண்டு உள்ளே போய் நிண்ணு இந்த இடத்தில் தரிசனம் பண்ண வேண்டியது. அப்படிங்கிற ஒரு பழக்கம். அதிலே நிறைய வசூல் ஆகிறது. அதில் ஒன்றும் குறைச்சல் இல்லை. ஒரு சேவார்த்தி வெளியூரிலிருந்து வேனிலோ, பஸ்ஸிலோ, காரிலோ வருகிறான் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அந்த ஸ்தலங்களுக்கு வரும் போது அது முனிசிபாலிட்டியாக இருந்தால், முதலில் முனிசிபாலிட்டிக்காரன் வரியை வாங்கி விடுகிறான். உள்ளே நுழையும் போதே முதலில் அவனிடம் வரி கொடுக்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக கோவில் முன்னாலே கொண்டு வந்து நிறுத்தினால் இரண்டாவது தரம் வரி வாங்கிவிடுகிறான். முனிசிபாலிட்டி வரி வேறே; அதற்கப்புறம் வேன், பஸ், காரோ கோவிலுக்கு முன்னால் நிறுத்தினால் அதற்கு இத்தனை தொகை என்று திட்டமிட்டு வசூல் பண்ணுகிறார்கள். ஏதோ நிர்ணயித்த தொகையை வசூல் பண்ணினால் பரவாயில்லை. அதற்கு மேலே பல கட்டங்களில் தொகை வசூல் பண்ணுவது நாட்டிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கிருந்து வேனிலிருந்து இறங்கி 15, 18 அடி உள்ளே போனோமானால் அதற்கப்புறம் செருப்பு கழட்டி வைக்கிறோம். அதைக் கூட இப்போது ஏலம் விடுகிறார்கள். செருப்புக் கடை இத்தனை ஆயிரம் போகிறது. நான் வருமானம் வருவதில் ரொம்ப சந்தோஷப்படுகிறேன். செருப்புக்கடை ஏலம் விடுவதில் தவறு இல்லை. அவர்கள் மலஜலத்தைக் கழிக்கணும் என்றால் கழிப்பிடக் கட்டணம் கோவில் வரை வந்துவிட்டது. அந்த மலஜலம் கழிப்பதற்கு உள்ளே லெட்ரீன்-கக்கூஸ் இருக்கிறதே அதற்குக் கட்டணக் கழிப்பிடம் என்று அங்கேயும் வாங்கி விடுகிறார்கள். இதைத் தாண்டி உள்ளே போனால் தரிசனம் பண்ணுவதற்குக் கட்டணம் வசூல் பண்ணுகிறார்கள். அதற்கு மேல் நம்முடைய நன்மையைக் கருதி, இந்த நாள், இந்த நட்சத்திரம், இந்த பிறந்த தினம் என்று அர்ச்சனை பண்ண வேண்டுமென்றால் அதற்கு மேல் டிக்கெட்டை வாங்கி சேவார்த்திகள் தீபாராதனை உட்பட பண்ண வேண்டிய சிரமங்கள் இருக்கின்றன. அதிலே பல தவறுகள் நடக்கின்றன. பல கோவில்களில் இதுமாதிரி நடத்தப்படுகின்ற கோவில்களில் பல தவறுகள் இருக்கின்றன. சேவார்த்திகள் சாமான்யமாகத் தரிசனம் பண்ணிவிட்டு வெளியே வருவதற்குள்ளே அங்குள்ள சிப்பந்திகளின் உபத்திரவம் தாங்கவில்லை. சரி. இந்தக் கோவில் நிர்வாகத்திலே இந்த மாதிரி சிரமங்கள் இருக்கின்றன. இதைக் கொண்டு கோவில் நிர்வாகத்தைப் பண்ணுகிறார்கள். அதிலே

1989 ஏப்ரல் 20] [திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

(மாலை 6-00)

உபரி பணத்தை எல்லாம் பல கட்டங்களிலே வருமானம் இல்லாக் கோயில்களுக்கு நாம் செலவழிக்கிறோம். வாஸ்தவம்தான். செலழிக்க வேண்டியதுதான். வருமானம் இல்லாக் கோவில்களுக்குள்ள நிலங்களிலே வருமானம் வருவதில்லை. இதுமாதிரி சில கோயில்களிலேதான் ஒரு டிஸ்டிரிக்ட்டுக்கு 3, 4 கோயில் தான் இது மாதிரி வருமானங்கள். மற்ற கோயில்களுக் குளல்லாம் நிலத்தைப் பொறுத்துத்தான் வருமானம். அங்கே இருக்கிற சிப்பந்திகளுக்கு அந்தக் காலத்திலே இனாம் போட்டு இருக்கிறார்கள். ஏவதாயம், தர்மதாயம், ஊழியப்பாதி, பர்சல் இது மாதிரி பல இனாம்கள் எல்லாம் இருந்தன. இப்போது எல்லாம் ஒரே தாயமாகப் போய் விட்டது. அந்தச் சிப்பந்திகள் எல்லாம் அவர்களும் குத்தகைக்கு விட்டு இருக்கிறார்கள். இதுமாதிரி நிலம்படைத்த அந்த ஊழியர்கள் இருக்கிறார்களே. அவர்களும், அந்த நபர்களும் குத்தகைக்குவிட்டு சாகுபடி பண்ணுவதற்கு வேறு யாரையாவது வைத்திருக்கும் போது இந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டம் அவர்களையும் பாதிக்கிறது. அவர்களுக்கு ஒன்றும் கிடைப்பதில்லை. கோயில்களில் பரம்பரை. அர்ச்சகர்களிலிருந்து ஊழியர்கள் முதற்கொண்டு பரம்பரைதான் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. கோயில்களிலே ஆபீஸ் சிப்பந்திகளை, பியூன்களைத் தவிர்த்து பாக்கி எல்லாச் சிப்பந்திகளும் பரம்பரை பாத்தியம் மாதிரி, பரம்பரை பாத்தியத்தை ஒழித்தாலும் அந்தப் பரம்பரை பாத்தியத்தை இன்னும் நடைமுறையில் அகல வில்லை, இன்னும் பல கோயில்களில் அதே மாதிரி இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கோயில்களிலே அந்தப் பரம்பரை பாத்தியத்தை வைத்தே இந்த ஊழியர்கள் ரொம்பக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். தங்களுடைய குடும்பத்தை நடத்த முடியவில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்குள்ளே அந்தப் பெரும் கோயில்களுக்குள்ளே இருக்கிற ஊழியர்களுக்கு நல்ல சம்பளம் ஏதாவது—நம்முடைய அரசு ஊழியர்களைப் போல் கொடுக்காவிட்டாலும் ஏதோ ஓரளவிற்குக் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அரசு ஊழியர்களைப் போல், கோயில் ஊழியர்களுக்கும் நிவாரணம் கொடுத்தால் எல்லாவிதத்திலும் நல்லபடியாக இருக்கும் என்று நான் சிபாரிசு செய்கிறேன்.

ஆகவே, இந்த ரூரல் கோயில்களிலே வருமானம் வராத கோயில் சிப்பந்திகள் ரொம்ப சிரமப்படுகிறார்கள். பல கோயில்களிலே அர்ச்சகர்களுக்குப் போதுமான வருமானம் கிடையாது. அதைவிட்டு, அந்தப் பரம்பரை பாத்தியத்தை விட்டு அகல முடியவில்லை. அதுமாதிரி எல்லாச் சிப்பந்திகளும்—அர்ச்சகர்கள் மட்டுமல்ல, எத்தனையோ விதமான சிப்பந்திகள் அங்கே இருக்கிறார்கள், அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதற்கு ஒரு நிவாரணத்தை இந்த அரசு தேடிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது கோயில்களிலே நவீன விதத்திலே ஊரிலே திருட்டு நடக்கிறது. அந்தக் காலத்திலே பணத்தைத் திருடுவான். ஏதோ திருட்டு என்பது பொது ஜனங்கள் கிட்டே நடந்து

கொண்டு இருந்தது. அது கோயில் வரைக்கும் போய்விட்டது. திருக்கோயில் வரைக்கும் திருட்டு என்பது ரொம்ப ஜாஸ்தியாகப் போய் விட்டது. கோயிலுக்கு வருகிறவன்கிட்டே திருடுவான். அதுகூட பெரிய உற்சவங்களிலே போய் கும்பலாக இருந்தால், இலட்சம் பேர் வந்தால், 4 திருடன் வருவான் என்பது நமக்குத் தெரியும். அதிலே திருட்டு நடக்கும். (குறுக்கீடு) அது வேறு பிரச்சினை. அதற்கு வேண்டுமானாலும் பதில் சொல்கிறேன். இப்போது சமீப காலத்திலே கோயில்களிலே திருடுவது என்பது சகஜமாகப் போய்விட்டது. திருடன் வேறு இடத்தில் போனால் கஷ்டமாக இருக்கிறது. கோயிலிலே திருடினால் கேள்வியே இல்லை. அதுவும் விக்ரஹத்தை திருடுவது சகஜமாக; 10, 12 வருடங்களாக திருடிய விக்ரஹத்திற்குக் கணக்கே இல்லை. அதிலே யாரோ கண்டுபிடித்தான், அதிலே இத்தனை கிலோ தங்கம் கிடைக்கிறது என்று. அல்லது வெளிநாட்டுக்கு விக்ரஹத்தைத் திருடி அனுப்பினால் அந்த விக்ரஹத்திற்கு நல்ல கிராக்கி இருக்கிறது என்று எவன் கண்டுபிடித்தான், யார் கண்டுபிடித்தான் என்று தெரியவில்லை..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நம்முடைய தெய்வங்களுக்கு அந்த நாட்டில் மதிப்பு அதிகம். நம்முடைய தெய்வங்களுக்கு வெளிநாட்டில் கிராக்கி அதிகம்.

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்: நம் தெய்வங்களிடத்தில் இங்கே பக்தி அதிகம். வெளிநாட்டிலே கிராக்கி அதிகம் என்பதால் தான் திருடுகிறான். விவரமாக இதிலே போட்டு இருக்கிறீர்கள், நீங்களே, இந்த ஊரிலிருந்து வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பியதை. 'தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பத்தூரில் உள்ள அருள்மிகு விஸ்வநாத சுவாமி திருக்கோயிலுக்குச் சொந்தமான விலை மதிப்பிட இயலாத நடராஜர் சிலை: 1976-இலேயே திருடிக் கொண்டு போய்விட்டான். அப்போது ஒரு சிலைதான் இருந்தது. அதைக் கண்டாலும் கண்டான், இப்போது தினசரி—இப்போது தான் இரண்டு மாதமாக திருட்டு, விக்ரஹத் திருட்டு, கோயிலிலே மாண்புமிகு திரு. கந்தசாமி மினிஸ்டராக வந்த பிறகு கொஞ்சம் குறைந்திருக்கிறது. கொஞ்சம் என்ன? அறவே இல்லை என்று நினைக்கிறேன். இதற்கு முன்னாலே திருடிய திருட்டு இருக்கிறதே, கணக்கே இல்லை. கொலை பண்ணிவிட்டுத் திருடுவான். ராஜகோபாலசாமி கோயிலிலே கொலை பண்ணி விட்டுத்தானே திருடினான். வெட்டி இரண்டாகப் போட்டுவிட்டு கோயிலிலே இருக்கிற ஆபரணங்களை எடுத்துக்கொண்டு போகிறான். எல்லாச் சாட்சிகளையும் விசாரித்து, நேரிலே பார்த்து அவனுக்கு மரண தண்டனை போட்டால், மரண தண்டனை போடக்கூடாது என்று நாமே போகிறோம், அரசியல் கட்சிகளே, நாட்டிலே நல்லது இல்லை. போடக் கூடாது என்று சொல்கிறாம். வெளிநாட்டிலே அமைச்சர்கள் லஞ்சம் வாங்கினாலே, அங்கே அவன் அமைச்சராக வேலை பார்த்து 25 வருஷம் இருக்கும். அதைப் புருப் பண்ணினாலே மரண தண்டனை போடுகிறான். நம் நாட்டிலே

கொள்ளை அடித்து, கொலை பண்ணி, அத்தனையும் புருப் பண்ணி மரண தண்டனை போட்டால் இங்கே அரசியல் கட்சி களே, இருக்கட்டும், அது தர்மத்திற்கு உகந்ததல்ல என்று சொல்கிறோம. இன்னும் இருக்கிறான் என்று நினைக்கிறேன. ராஜகோபாலசாமி கோயிலிலே கொலை பண்ணிய அந்தக் கைதியானவர் ஆயுள் தண்டனை போடப்பட்டு ஜெயிலிலே இருக்கிறார். இதுமாதிரி திருச்சியிலே கூட ஒன்று நடந்தது. உத்தமசீலி என்கிற இடத்திலே ராத்திரி படுத்துக்கொண்டிருந்த காவல்காரன், ஐயர்—இரண்டு பேரும் படுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். கோயில்களிலே பொறுப்பு எப்படி இருக்கிறது என்றால் ஜாயிண்டாக விக்ரஹங்களுக்குப் பொறுப்பு உண்டு. அப்படிப் படுத்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். சட்டென்று போட்டான். நசுங்கிவிட்டான். கிளீன் ஆகிவிட்டான். தீர்ந்துபோச்சு. கண்டுபிடித்துவிட்டார்கள். என்ன பண்ணினார்கள் என்றால், பிடிக்கிறதுக்கு முன்னாலே அத்தனை பேரைக் கேட்டு இருப் பார்கள், அர்ச்சகரிலிருந்து, சிப்பந்திகளிலிருந்து, பியூனிலிருந்து போலீஸிலே கொண்டு போய் குதறு குதறு என்று குதறி விட்டார்கள். கடைசியில் கிடைத்து விட்டது இவனார் திருடினார்கள் என்று. ஆக மொத்தம் இன்றைக்கு சிலைகள் எப்படி போகிறது? நம்முடைய ஊரிலிருந்து வெளிநாட்டுக்குப் போய் விடுகிறது. நம்முடைய சபாநாயகர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல வெளிநாட்டில் நம்முடைய சிலைகளுக்குக் கிராக்கி அதிகமாக இருக்கிறது.

பழனி கோயிலில் உள்ள மூல விக்ரகம் சுயம்பு என்று சொல்வார்கள். அதுவே ஆட்டம் கண்டுவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். எவனோ சொன்னான பழனி விக்ரகத்தில் அப்படிச் சுரண்டி எடுத்து அப்படி மருந்தாக சாப்பிட்டால் 70, 80 வயதானவர்கள் 20 வயது ஆகிவிடுகிறார்கள் என்று எவனோ சொல்லிவிட்டான். ஆகவே ஆளுக்குச் சொந்தமாக சுரண்டி விட்டார்கள்; காய கல்பம் மாதிரி. கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சுரண்டி அது ஆட்டம் கண்டுவிட்டது. எத்தனையோ லட்சம் வருமானத்தில் அது இருக்கிறது. பல கோடி வருமானமுள்ள பழனி கோவில் விக்கிரகம் இருக்கிறது. தேயாத விக்கிரகம் திடீர் என்று இப்போது சமீபத்தில் தேய்ந்து போய்விட்டது என்று சொன்னால் அதற்குக் காரணம் ஏதாவது இருக்க வேண்டும். பரவலாகப் பேசப்படுகிற காரணம் என்ன என்று சொன்னால் அந்த பழனி விக்கிரகத்திலிருந்து வழித்து அதிலிருந்து வருகிறதை அப்படி எடுத்து மனிதன் எங்களைப் போன்றவர்கள் வயதானவர்கள் சாப்பிட்டால் அவ்வளவு தான், கிழவன் குமரன் ஆகிவிடுகிறான் என்று அப்படி சொல்லி வைத்தான். பூராவையும் சுரண்ட ஆரம்பித்து விட்டார்கள். 500 அபிஷேகம் நடந்து கொண்டு இருந்தது. கடைசியில் 50 அபிஷேகம்கூட பண்ண முடியவில்லை. ஆடுது என்று சொன்னார்கள் இப்போது நிறுத்தியாகிவிட்டது. இப்போது பழனி கோவிலில் அபிசேகம் செய்கிறோமா? இல்லையா? ஏற்கனவே உள்ள அபிசேகத்தில் கெமிக்கல் ஏதாவ

வித்தியாசம் ஆகி அல்லது சர்க்கரையில், பழத்தில் அல்லது திராட்சையில் ஏதாவது ஒரு வித்தியாசம் ஆகி அதன் காரணமாகக் குறைந்து விட்டதா? அதனுடைய நிலைமை என்ன என்று தெரியவில்லை.

அடுத்து ஸ்ரீரங்கத்தில் எங்களுடைய கோவிலைப்பற்றி முதலில் பேச வேண்டும் அல்லவா? பக்கத்தில் இருக்கிற கோவிலை விடக் கூடாது. அது ராமாயணக் காலத்தில் ஏற்பட்டது. இட்சுவாகு மன்னனால் பூஜை செய்யப்பட்ட தெய்வம். ராமாயணத்தைத் தெய்வமாக இப்போது போற்றுகிறோம். ராமாயணக் காலத்தில் பூஜை செய்யப்பட்ட தெய்வம் அது. அப்படிப்பட்ட திருக்கோவிலில் ஜியர் இருந்தார். இப்போது இருக்கிற ஜியர் அல்ல. இவர் அதற்கு அப்புறம் வந்தவர் தான். ராமானுஜருக்குப் பின்னால் தெய்வம் ஏற்பட்ட போது இருந்த ஜியர் அவர். அவரை எந்தக் காரணமும் இல்லாமல் கோவில் நிர்வாகத்தில் உள் துறையில் அவர்கள் என்ன நினைத்தார்களோ தெரியவில்லை. ஏதாவது கேட்டார்களோ தெரியவில்லை, அவரை டிஸ்மிஸ் செய்து விட்டார்கள். எங்காவது ஒரு மதத்தினுடைய ஜியரை டிஸ்மிஸ் செய்தது பற்றி எந்த நாட்டிலாவது கேள்விப்பட்டு இருக்கிறீர்களா? எந்த நாட்டிலும் கிடையாது. இந்த நாட்டில் தான் இந்த தமிழ்நாட்டில் தான் இந்த மாதிரி ஒரு ஜியரை டிஸ்மிஸ் செய்ததை எந்த காலத்தில் பார்த்தேன். அதற்குக் காரணம் எவ்வளவோ இருக்கலாம். அல்லது திருடினாரோ வருடினாரோ அது எல்லாம் ஒன்றும் இல்லை. இவர்களுடைய பேச்சைக் கேட்கவில்லை. அப்படி ஏதாவது பெரிய குற்றம் செய்து நீங்கள் டிஸ்மிஸ் செய்து இருந்தால் பரவாயில்லை. ஜியர் ஏதாவது பண்ணாத காரியத்தைச் செய்தாரா? அல்லது அவர் வேறு ஏதாவது சம்பாத்தியம் செய்து விட்டார் என்று இருந்தால்கூடப் பரவாயில்லை. அப்படி எல்லாம் இல்லாமல் அவரை டிஸ்மிஸ் செய்து விட்டார்கள். டிஸ்மிஸ் செய்த அந்த அரசு போய்விட்டது. இப்போது புதிய சர்க்கார் வந்து இருக்கிறீர்கள். அந்த மாதிரி உள் துறைக்கு ரங்கநாதர் கூடப் பிறந்த ஜியருக்கு மறுபடியும் அவரை அப்பாயின்ட் செய்யும் பவர் இருக்கிறது. அதனால் தான், டிஸ்மிஸ் செய்ததற்குக் காரணம், எங்களுக்கு பவர் இருக்கிறது, அப்படி என்று தான் டிஸ்மிஸ் செய்தார்கள். கோவில் நிர்வாகத்தில் பல கோடி ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய பெரிய பெரிய கோவில்களில் தணிக்கை உண்டு. அந்த மாதிரி ஸ்ரீரங்கம் கோவிலிலும் தணிக்கை உண்டு. தணிக்கை செய்து கிட்டத்தட்ட 4 வருடம் ஆகிறது. வெங்கடாசலம் என்ற அதிகாரி; எம். ஏ. படித்த அதிகாரி; வந்து தணிக்கை செய்தார். அவனுக்கு வேலையும் கிடைத்து விட்டது. என்ன காரணமோ தெரியவில்லை; எதைக் கண்டுபிடித்து விட்டானோ தெரியவில்லை. ஒரு நாள் இரவு தூக்கில் தொங்குகிறான். அங்கே போய்ப் பார்த்தால் தூக்கில் தொங்கிக்கொண்டு இருக்கிறான். தூக்கில் தொங்கக்கூடிய அளவில் அவனுக்கு உயிர் போய் இருக்குமா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இல்லை. அவசர அவசரமாக அவனுடைய உறவினர்கள் எல்லாம் வருவதற்குள் அவனை போஸ்ட் மார்டம்

1989 ஏப்ரல் 20] [திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

செய்து அவர்கள் கையில் கொடுத்து விட்டார்கள். காரணம் என்ன என்று இதுவரைக்கும் தெரியவில்லை. என்ன காரணம் சொல்கிறார்கள் என்றால் அந்த வெங்கடாசலம் என்பவனுக்கு மூளைக் கோளாறு; அப்படி மூளைக் கோளாறாக இருந்ததால் இறந்தான் என்றால் நம்முடைய கீழ்ப்பாக்கத்தில் உள்ள ஆஸ்பத்திரியில் நிச்சயமாக 4 பேர் தினமும் தூக்கு போட்டுக் கொள்ளலாம் அல்லவா? எம். ஏ. படித்தவன். படிப்பும் வந்து விட்டது. வேலையும் கிடைத்து விட்டது. ஆனால் ஆடிட்டில் அங்கே போய் பார்க்கிறான், என்ன தப்பைக் கண்டுபிடித்தானோ தெரியவில்லை. தப்பை கண்டுபிடித்து விட்டானே; நம்முடைய சிப்பந்திகள் எல்லாம் இப்படி மாட்டிக்கொண்டு, என்னவோ நடந்து இருக்கிறது. அப்படி ஏதோ நடந்து இருப்பதால்தான் அவனுடைய உயிர் பறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அதனுடைய சரியான விவரங்கள் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. இப்படிப் பல கோவில்களில்; திருநெல்வேலிக்குப் பக்கத்தில் தென்திருப்பேரை மகாநெடுங்குளகாதர் கோவிலில் நடைபெற்ற திருவாபரணத் திருட்டு. திருவாபரணத் திருட்டு தான் இப்போது சேர்ந்தாற் போல் விக்கிரகத்தை எல்லாம் திருடுகிறான். அதற்காக நம்முடைய மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் கூட யாத்திரை எல்லாம் கூட போய் இருக்கிறார்கள். கோடிக்கணக்கான ரூபாய் திருவாபரணத் திருட்டு நடந்து இருக்கிறது. என்ன ஆயிற்று? அதனுடைய விளைவு என்னவென்று இதுவரை தெரிய வில்லை. அதுபோல் திருச்செந்தூரில் நடந்ததையும் இன்னும் கண்டுபிடிக்காத அளவுக்கு இருக்கிறது. அதனுடைய விளைவாக பால் கமிஷன் போட்டும் அந்தக் கமிஷன் ரிப்போர்ட் இங்கே பப்ளிக்காக கொண்டு வரப்போகிறீர்களா? இல்லையா? கமிஷனில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்? அதனுடைய விவரமும் நமக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை. சரி அத்தனையும் போகட்டும்.

(மாற்றுத் தலைவர்— தலைமை)

(இரவு 6–10)

எங்கள் ஊரிலே பெரிய தேவஸ்தானம் ஒன்று இருக்கிறது. திடு திடுப்பென்று வேகமாக வருகின்ற தேவஸ்தானங்களும் உண்டு. பக்கத்திலே இராமேஸ்வரம் இருக்கிறது. ஸ்ரீரங்கம் இருக்கிறது. இந்த மாதிரி தேவஸ்தானத்தோட இப்போது மாரியம்மன் கோயிலும் இருக்கிறது. இந்த மாரியம்மன் கோயிலிலே கோடிக் கணக்கான ரூபாய் வசூல் ஆகிறது. அங்கே நடக்கின்ற தவறு களைப் பார்த்தால், அதுபற்றியெல்லாம் ஒருநாள் பத்திரிகை யிலேகூட வந்திருக்கிறது. மாலை முரசு, தினத்தந்தி என்றில்லாமல் பெரிய இங்கிலீஷ் பத்திரிகையிலேகூட வருகிறது. இரவிலே $1\frac{1}{2}$ மணிக்கு ஒரு பியூன் பூட்டை உடைத்து, நல்ல வேளை உண்டியலை உடைக்கவில்லை. ஏனென்றால் உண்டியலை உடைத்தால் கோயிலுக்குச் சேதம் ஆகிவிடும் என்று நினைத்து பூட்டை அப்படியே திறந்து திருடியிருக்கிறான். உண்டியலுக் குள்ளே எவ்வளவு இருந்தது தெரியாது. எவ்வளவு வேண்டு மானாலும் இருந்திருக்கலாம். அந்தக் கோவிலுக்கு நிறைய

உண்டியல் வசூல் வரும். அந்தத் திருட்டை ஒரு பியூனே கண்டு பிடித்தான். இதை பத்திரிகையிலேகூடப் போட்டு இருந்தார்கள். போலீஸ்காரர்களும் பிடித்தார்கள். கடைசியிலே நாங்களெல்லாம் போய்கூட உண்ணாவிரதம் இருந்தோம். கம்யூனிஸ்டுகளெல்லாம் சுவர்களிலே இதுபற்றி எழுதினார்கள். எல்லா எதிர்க் கட்சிகளும் அங்கே போய் போராடியும் கடைசியில் அதுபற்றி எந்த வித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அதுபற்றி என்னவாயிற்று என்பதுகூட இதுவரையில் தெரியவில்லை. இதுமாதிரி இரண்டு தடவை நடந்து விட்டது. உண்டியலை உடைக்கும் போது, சரி ஏதோ பியூன்தான் செய்துவிட்டான் என்று விட்டுவிட்டு இருக்கலாம். ஏனென்றால் ராத்திரியிலே சாட்சி கிடைக்காது பாருங்கள். அதனால் விட்டுவிட்டு இருப்பார்கள். மகமாயி அம்மன்தான் நம்மையெல்லாம் கண்டால் வெகுதூரம் ஓடி விடுகிறாளே, 10 மைலுக்கு அந்தாண்டை சென்று தனியாக உட்கார்ந்து விடுகிறாளே என்ன செய்வது? இப்போதெல்லாம் கோயிலுக்குள்ளே அம்மன் இருப்பதேயில்லை. (மணியடிக்கப் பற்றது).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்): இன்னும் இரண்டு நிமிடங்கள்தான், பேசி முடியுங்கள்.

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்: ஒரு கோயிலைப் பற்றிச் சொல்லும்போது எல்லாவற்றையும் சொல்லவேண்டும் இல்லையா? அந்தத் திருக்கோயிலிலே உண்டியலை உடைத்தார்கள். அந்தக் கோயிலிலே உள்ள உண்டியலில் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வரும். அந்த உண்டியலில் தங்கமாகவும் வரும்; வெள்ளியாகவும் வரும். பலவிதமான பொருள்கள் அந்த உண்டியலை உடைக்கும்போது எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சமீபத்திலே பத்திரிகையிலேகூடப் பார்த்திருப்பீர்கள். 3 தங்கக் காசுகள் பற்றி. அந்தத் தங்கத்தை நிறுத்திப் பார்க்க முடியாது. அதைத் தானம் பண்ணியிருக்கிறான். தானம் பண்ணும்போது அங்கேயிருக்கிற சிப்பந்திகளெல்லாம், போலீஸிலே பிடிக்கப்போகிறான், அப்படி இப்படி என்று சொல்லியவுடன் மறுநாள் அந்தக் காசுகள் பார்சலிலே வருகிறது. எங்கேயிருந்து வருகிறது? யார் அனுப்பி வைத்தார்கள்? அது தெரியாது. அப்போது நம்முடைய முத்தமிழ்க் காவலர் கே.ஏ.பி. விஸ்வநாதப் பிள்ளையும் இருந்தார். அவர் என்ன பண்ணமுடியும்? ''கள்ளன் பெரியவனா, காப்பவன் பெரியவனா'' என்று பார்க்கும் போது கள்ளன்தான் பெரியவனாகப் போய்விட்டான். அதனால் காப்பவனால் ஒன்றும் பண்ண முடியவில்லை. என்னென்னவோ சொல்லி அதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிப் பார்த்தும், காசு மாதிரி கிடந்ததே, இப்போது அதில் சுற்றியிருந்த மஞ்சள் துணிகூட காணவில்லையே என்று அவர்தான் கண்டு பிடித்தார். கடைசியில் அவர் பெயருக்கே பார்சல் வருகிறது. 3 காசுகள் வந்தது. என்ன எடை, எவ்வளவு காசு இருந்தது? காப்பவனிடமே அந்த 3 காசுகள் வருகிறது. அது 1 பவுனாகக்கூட இருக்கலாம்; 3 பவுனாகக் கூட இருந்திருக்கலாம். அதே மாதிரி

அந்தக் கோவிலிலே பலதடவை நடந்திருக்கிறது. கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வசூல் ஆகக்கூடிய இந்தத் திருக்கோயிலிலே, இந்த மாதிரி தவறுகள் நடக்காமல், இனிமேலாவது உண்டியலிலேயிருந்து திருடுபோகாமல் காப்பதற்கு, அந்த கோயில் சரியான முறையிலே நடப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று, நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோயில் என்ட்ரன்ஸ் அதாவது நுழைவாயில் பற்றிச்சொல்ல வேண்டுமென்றால் அதுபற்றியும் பத்திரிகைகளில் போட்டு இருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் வாசித்தால் ரொம்ப நேரம் ஆகும். அம்மா எனக்கு அனுமதி கொடுத்தால் வாசிக்கிறேன். உண்டியல் கொள்ளை பற்றி இதிலே போட்டிருக்கிறான். ஆனால் அதைப் பற்றி முன்னேயே சொல்லிவிட்டேன்.

அடுத்து, அம்மனின் கவசம் களவு போய் விட்டது. இதெல்லாம் சமீபத்திலே நடந்த திருட்டுதான். அதிக நாள் ஆகவில்லை. கவசம் திருட்டு போனவுடனே, 5, 6 பேர்களைப் பிடித்து, 25 ஆயிரம் பணத்தை வாங்கிவிட்டார்கள். பணத்தை வாங்கியவுடன் அதன்மேல் எந்தவிதமான ஆக்ஷனும் இல்லை.

கோயில் நுழைவு வாயில்களில் எங்களைப் போன்று நான் தான் எம்.எல்.ஏ., நான்தான் டி. சி. என்றால் இனாமாக விட்டு விடுவான். வெளியூர் யாத்திரிகர்கள் யாராவது வந்தால் அவர்களிடம் கொஞ்சம் அதிகமாகப் பணத்தை வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு, அதற்குத் தேவையான ரசீது கொடுப்பதில்லை. எதிர்த்துப் பேசினால், அவர்களுக்குச் சங்கடமான நிலைமை ஏற்படும்.

நாமக்கல்லிலே இருக்கிற எங்களுடைய கட்சியின் அம்மையார் ஒருவர் புடவை சாத்துவதற்கு ரொம்ப அல்லல்பட்டு, தகராறு பண்ணி அதற்கப்புறம் கோவிலிலே சென்று ரிப்போர்ட் செய்தார்கள். அவர்களைக் கோயில் உள்ளேயே விடவில்லை. அதே மாதிரி பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு சிப்பந்திகள் நிறைய சம்பாதிக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன காரணமென்றால், நிறைய சம்பாத்தியத்திற்காகத்தான். 5, 10, 15 என்று பணம் கொடுத்தால் அவர்களை அழைத்துக் கொண்டு போய் பின்னாலே நிறுத்தி விடுகிறான். எங்களைப் போன்றவர்கள் போனால், இனாமாகச் சென்று அம்மனுக்கு அருகிலே போய் நிற்க வேண்டியிருக்கிறது. 10 ரூபாய் பணம் கொடுத்தால்தான் அவனால் நின்று தரிசனம் பண்ண முடியும். அப்போதுதான் அனுமதிப்பார்கள். அப்போதுதான் தரிசனம் பண்ண முடியும். மரியாதை என்பது இப்போது கொஞ்சம்கூட கிடையாது. ஸ்ரீரங்கத்தை எடுத்துக்கொண்டால், சொர்க்க வாசல்படி திறக்கும்போது 10 ரூபாய் டிக்கட்காரரர்கள் எல்லாம் அவ்வளவு பேர் நிற்பார்கள். எங்களைப் போன்றவர்களும் சேர்மன், பழைய காலத்து பெரிய ஆசாமிகள் இவர்களெல்லாம் பக்கத்திலே போய் நிற்பதற்கும்,

அம்மனைத் தரிசனம் பண்ணுவதற்கும் அருகிலே போய் நிற்பார்கள். என்னைப்போல இருப்பவர்களும், நானும் நாமம் போட்டுக்கொண்டு, பக்கத்திலே போய் நின்றுகொண்டிருப்போம். இனாமாக வருபவன், அதிகாரத்திலே வருபவனெல்லாம் பக்கத்திலே நிற்கவேண்டும். பக்தி சேகரிக்கவும், சாமியை சேவிக்க வருபவனெல்லாம் எட்டி நிற்கவேண்டும். இது சகஜமாக எல்லா இடங்களிலும் நடக்கக் கூடியதுதான். அதையெல்லாம் தடுக்க முடியுமா? முடியாது. அப்படி ஏதாவது ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி தடுக்க முடிந்தால் அது குறித்து நான் சந்தோஷப் படுவேன்.

அங்கே ஒரு ரெஸ்ட் அவுஸ் இருக்கிறது. எல்லாம் அவர்களுடைய கண்ட்ரோலில்தான் இருக்கிறது. அங்கே என்னென்ன நடக்கிறதென்பதெல்லாம் அவர்களுக்குத் தெரியும். ரெஸ்ட் எடுப்பவர்களுக்கு ரெஸ்ட் அவுஸ் கிடையாது. அங்கே இருப்பவர்களுக்குத்தான் அது ரெஸ்ட் அவுஸ்-ஆக இருக்கிறது. அவர்களுக்கெல்லாம் குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள், மற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ரெஸ்ட் எடுப்பதற்குத்தான் அந்த ரெஸ்ட் அவுஸ் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி அதிகமாகச் சொல்வதற்கில்லை. அதுபற்றி பத்திரிகையிலேயெல்லாம் வந்திருக்கிறது.

கோயிலின் நுழைவாயில்களில் நுழைந்து திருடுகிறார்கள். அதேமாதிரி மொட்டை போடுவது பற்றி சொல்லவேண்டும். மொட்டை போடுவதற்கு என்று ரசீது வாங்க வேண்டும். அங்கிருப்பவனிடம் கொடுத்துத்தான் தனியாக ரசீது வாங்க வேண்டும். அப்படி ரசீது வாங்கினால்தான் மொட்டை போடுவது ஒழுங்காக இருக்கிறது. இல்லை, தப்பித் தவறி நாமே ரசீது வாங்கிவிட்டால் தலை பூராவும் அந்தக் குழந்தைகளுக்குக் காயம்தான். அந்த அளவிலே இந்த அறநிலையத்துறையிலே பலவிதமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதை எல்லாம் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக இராமேஸ்வரம் இருக்கிறது. அங்கே இப்போது பாலம் கட்டிவிட்டார்கள். சமீபத்திலே இராமேஸ்வரத்திற்குப போகக்கூடிய சந்தர்ப்பம் எனக்கு ஏற்பட்டது. அந்தக் கோவிலுக்கு செலவுக்குப் பணம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அது ஒன்றும் சாதாரண சின்ன கோவில் அல்ல. மாரியம்மன் கோவில் போன்ற சிறிய கோவில்களுக்கு எல்லாம் இப்போது நிறைய வருமானம் வருகிறது. ஆனால் இராமேஸ்வரம் கோவிலுக்கு வருமானம் இல்லை. அது சாதாரண கோவில் அல்ல. ஆல் இந்தியா டூரிஸ்ட் சென்டர் அது. ஏராளமான பக்தர்கள் வருகிறார்கள். நிறையப் பணம் கிடைக்கிறது. ஆனால் செலவுக்குப் பணம் இல்லை. மாரியம்மன் கோவில் போன்ற சின்ன கோயில்களுக்கு எல்லாம் இந்த வருஷம் ஒரு இலட்சம் வருமானம் என்றால் அடுத்த வருஷம் 3 மடங்கு, 4 மடங்கு கூடுதல் வருமானம் கிடைக்கிறது. இராமேஸ்வரம் ஆல் இந்தியா பில்கிரிம் சென்டர். நிறைய பணம் வருகிறது. வெளிநாட்டுக்காரர்கள் டூரிஸ்ட் என்கிறார்கள்.

1989 ஏப்ரல் 20] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

நம்முடைய இந்திய நாட்டுக்காரர்கள் யாத்ரிகர்கள் என்கிறார்கள். அவ்வளவுதான் வித்தியாசம். அப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய கோவிலுக்குப் போனால் செலவுக்கே பணம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

கங்கையிலிருந்து நீர் கொண்டு வந்தோம் என்று சொல்லி 5 ரூபாய் கொடுத்தால் கங்கைநீர் தெளிக்கிறார்கள். தண்ணீரைத் தெளித்துவிட்டு போகிறார்கள். இப்படி எல்லாம் வருமானம் வந்தாலும் யாத்ரிகர்கள் ஏராளமாகப் போனாலும் செலவுக்குப் பணம் இல்லை என்று சொல்லகூடிய நிலையிலே அந்தக் கோவில் இருக்கிறது. அதை கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டும்.

அதேமாதிரி பெட்டவாய்த்தலை கோவில் பற்றி டைப் அடித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன் அனுமதி கொடுத்தால் படிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்) : நேரம் இல்லை; நீங்கள் முடித்து விடுங்கள். உங்களைப்போன்ற பெரியவர்கள் எல்லாம் ஒத்துழைக்க வேண்டும். இன்னும் ஒரே ஒரு நிமிடம் தான் கொடுக்க முடியும் ; அதற்குள் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : பெட்டவாய்த்தலையில் ஒரு கோவில் இருக்கிறது. அந்தக் கோவிலுக்குச் சொந்தமாக சுமார் 343 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அந்த நிலத்திலே வாழை, கரும்பு போன்ற பயிர்கள் எல்லாம் விவசாயம் செய்கிறார்கள். ஆனால் கோவிலுக்கு அந்த வருமானம் கிடைப்பதில்லை. கரும்பை எல்லாம் அங்கே இருக்கிற ஷுகர் ஃபாக்டரிக்கு அனுப்புகிறார்கள். வாழையை விற்றுவிடுகிறார்கள். பணத்தை எல்லாம் சில பெரிய மனிதர்கள் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். சில பெரிய மனிதர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து குத்தகை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் கோவிலுக்கு பணம் கிடைப்பதில்லை கோவில் நிலத்திலிருந்து கோவிலுக்கு வருமானம் வர பாதுகாப்பு இல்லை. ஆனால் அவர்கள் கொள்ளையடிக்க பாதுகாப்பு இருக்கிறது. இப்படி பல இடங்களில் நடக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இந்த அறநிலையத் துறை நிர்வாகத்தில் இதுவரையில் இப்படி நடந்தது போதும். இனிமேல் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடக்காமல் பாதுகாக்க வேண்டும்.

நாட்டிலே மழை இல்லை என்கிறார்கள். இப்படி இருந்தால் மழை எப்படி வரும்? வருணன் பயப்படுகிறார். நம்ம கோவிலிலே இப்படி கொள்ளையடிக்கிறார்களே, மற்ற இடங்களில் இவர்கள் என்ன செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறார். அதனால் தான் மழை வரமாட்டேன் என்கிறது. காவேரி தண்ணீர் வரவில்லை என்றால் மழைபெய்தால் தானே வரும். வருணபகவானும் பயப்படுகிறார்; மழையும் பயப்படுகிறது. ஆகவே இந்த அறநிலையத் துறையில் நல்ல சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைச் கேட்டு, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. வி. கே. இராசு : எல்லாம் செயல்கூடும் என் ஆணை அம்பலத்தே எல்லாம் வல்லான்றவை ஏற்றி.

பெருமைக்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சிறப்பான மானியத்திலே எனக்கு பேசுகின்ற வாய்ப்பு கிடைத்ததற்கு நன்றி. இது எனக்கு ஈடுபாடுடைய மானியம்.

''கோளில் பொறியில் குணமிலவே எண்குணத்தான்
தாளை வணங்காத் தலை.''

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய உறுப்புகள் இருந்தும் அவை பார்த்தல், கேட்டல், நுகர்தல் ஆகிய தொழில்களை செய்யாவிட்டால் அந்த உறுப்புகள் ஒருவனுக்கு இருந்தும் யாதொரு பயனும் இல்லை. அதைப் போன்றுதான் ஆண்டவனுடைய திருவடிகளை வணங்காத தலை ஒருவனுக்கு இருந்தால் அதனால் அவனுக்கு ஒரு பிரயோஜனமும் கிடையாது. அதைப்போன்றே அவரவர்கள் சார்ந்திருக்கிற இயக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய தலைவர்களை வணங்காதவன் தலையும் பிரயோஜனப்படாது.

''அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு''

என்றும் வள்ளுவர் கூறுகிறார். 'அ' என்ற எழுத்து எப்படி எழுத்துகளுக்கெல்லாம் முதல் எழுத்தாக அமைந்திருக்கிறதோ அதைப் போல இந்த மண்ணுக்கு முதல் இடத்தைப் பெற்றிருக்கிற பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாட்டைக் காக்கத் தெரியாத உறுப்பினர் யாராக இருந்தாலும் அவரை மதிக்கவில்லை என்று அர்த்தம்.

(இரவு 6-20)

மனித சமுதாயத்திற்குச் சேவை செய்கிற இடம்தான் பெரிய கோயில். அதுதான் பெரிய மசூதி, அதுதான் பெரிய குருத்வாரா என்று சொன்னார்கள். அந்த நடைமுறைக்கேற்ப அதை அப்படியே கடைபிடிக்கிற நம்முடைய தானைத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும், நம்முடைய மரியாதைக்குரிய பேராசிரியர் அவர்களும் சேவை புரிந்து வருகிறார்கள். பேராசிரியர் அவர்களுடைய பேச்சிலே ஆவேசம் இருக்கும், ஆனால் அர்த்தம் எப்போதாவது அனர்த்தம் ஆகி இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் யாரும் சேலஞ்ச் பண்ணவே முடியாது. நானும் 1977-லே இருந்து இன்று வரையில் இந்த மன்றத்தில் இருக்கிறேன். எத்தனையோ வேள்வி பரீட்சைகள் எல்லாம் நடந்தன. வேள்விகூட ஒரு காலத்தில் நடந்தது. இப்போது கேள்விப் பரீட்சை.

இங்கே இலக்கியச் செல்வர் எதிர்த்தார்போல இருக்கிறார். அபிநயத்தோடு சாடுகிற ஆற்றலுக்குச் சொந்தக்காரர் அவர்கள். சென்ற முறையே அதாவது மூன்று நான்கு வருஷங்களுக்கு முன்பே உங்களுடைய திறமையை நான் முழுசாக அறிந்தவன். ஆனால் இந்தத் தடவை நாட்டு மக்களுக்கு உங்களுடைய சேவை

ஒழுங்காகப் போய்ச் சேரவில்லையே ஏன்? இதே லைப்ரரியில் அவருடைய கையைப் பிடித்துக் கேட்கிறபோது என்னைத்தட்டிக் கொடுத்து என்னுடைய உணர்வுகளை மெச்சுவதாகச் சொல்லி விட்டுப் போய்விட்டார். ஆனால் இப்போது சாடுகிற சாடை நாம் பார்க்கிறோம். அன்றாடம் நிகழ்ச்சியில் கேட்கிறோம். எவ்வளவு பெரிய கஷ்டங்கள், எவ்வளவு பெரிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன? இந்தப் புனிதமான சபையை இப்பேர்ப்பட்ட விவரம் தெரிந்தவர்கள்— சில நேரங்களில் - ஒரு ஐந்து நிமிஷம் நான் பெர்மிஷன் கேட்டேன். இன்னும் பேசாத உறுப்பினர்கள் நம்முடைய பக்கத்திலே 60 குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள். இன்னும் எதிர்த்தாற் போல எத்தனைபேர் இருக்கிறார்களோ தெரிய வில்லை. அப்படி அவரவர்களுக்கும் பேச வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கும். நம்முடைய தீட்சிதர் மாதிரி பேசிக்கொண்டே போனால் எப்போது இந்தக் குழந்தைகளுக்கெல்லாம் வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்தை அப்போதைக்கப்போது நினைவு படுத்த வேண்டும்.

கோவிலிலே பாருங்கள். இங்கே அமைச்சர் பெருமக்கள் வரிசையிலே இருக்கிறார்கள். அது, அதுக்கு இன்னின்னார் என்று சொல்வது மாதிரி 6 அடி உயரம், அழகான தோற்றம்-சாமியிலே பெரிய சாமி, பரமேஸ்வரன்தான், அந்த மாதிரியான தோற்றம் ஒரு கடுகளவும் எதற்கும் சபலம் தட்டாத ஒரு நல்லவரை இந்த அறநிலையத் துறைக்குப் போட்டதால் இப்போது தீட்சிதர் சொன்னது மாதிரி அவர் வந்ததிலிருந்து இன்று வரையில் திருட்டே போகவில்லை. நானும் பல கோயில்களுக்கு, இந்தியாவிலே இருக்கின்ற பல கோயில்களுக்குச் சென்று முறைப்படி அதனை வணங்குகிற ஆற்றல், சக்தி, அரவணைப்பு, ஈடுபாடு எப்படி இருக்கிறதோ அதுபோல் அந்தக் கோயிலினுடைய நிர்வா கத்தை யார், யார் பார்க்கிறார்கள் என்று ஆதாவது கடைநிலை ஊழியர்களிலே இருந்து பெரிய அந்தஸ்துக்குச் சொந்தக்காரர்கள் வரையில் சந்தித்து சில விவரங்களை நான் வாங்கிவந்திருக்கிறேன். இந்தக் கோயில் எப்படி, யாரால் உருவாக்கப்பட்டது, யார் கட்டியது, இன்னும் 10 வருஷங்களுக்குப் பிறகு, இதனுடைய நடைமுறைகள் என்னென்ன,இதற்கு முன்னாலே எப்படி இருந்தது என்ற விவரங்களை எல்லாம் கேட்டபோது, நான் கேட்கிற அபிநயத்தில் அவர்கள் சொல்கிற விளக்கங்கள் என்னவென்றால் நாளுக்கு நாள் குறைந்து கொண்டுதான் போகிறதே தவிர அதிலே எங்கேயும் ஒரு தர்மம் கூட கிடையாது. தர்மம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லவே இல்லை. ஆனால் இப்போது அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. எனக்கு சாமி பக்தி, ஈடுபாடு உண்டு. நம்முடைய இயக்கம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று சொன்னாலும்கூட சாமி பெயரில் பக்தி உண்டு. ஆனால் சாமி பெயரிலே எவ்வளவு பற்று இருக் கிறதோ அதே அளவு பேராசிரியர் மற்றும் தலைவர் பெயரிலே கழகத்திலே இருக்கின்ற அத்தனை உறுப்பினர்கள் பெயரிலே அளவுக்கு மீறிய பற்றும், பாசமும் உள்ளவன் நான். மனிதனை முழுசாக மதிக்கத் தெரிய வேண்டும் என்றால் கடவுளைக்

கண்டிப்பாக கும்பிட வேண்டும். கும்பிடவில்லை என்றால்—பேராசிரியர் அவர்கள் இந்த இடத்திற்கு வராமல் இருக்கப் போகிறார்களே என்று நான் சாமி கும்பிட்டேன். அவரும் வந்து விட்டார். அது வேறு எனக்குப் பெரிய கஷ்டமாக ஆகிவிட்டது. ஒரு அச்சம், பயம், நாணம் எல்லாம் சேர்ந்து ஒட்டுமொத்தமாக இருக்கிறது. சரி, என்னதான் இருந்தாலும் வெளியே போனால் தானே திட்டப் போகிறார்கள் என்ற எண்ணத்தில் நான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

அமைச்சர்களிடத்திலே கேள்விகளை எழுப்புகிறார்கள். எல்லாம் பண்ணுகிறார்கள். நம்முடைய மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு சமூக நலத்துறை அமைச்சர் அழகாக அபிநயமாக பதில் சொல்கிறார்கள். எந்த உறுப்பினராவது பள்ளிக் கூடங்களில் தேவாரம், திருப்புகழ், திருக்குறள் போன்ற நல்ல பாடங்களைக் கற்றுக்கொடுக்க இந்த அரசு ஏதாவது வழிவகை செய்யக் காத்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஒருவருமே கேட்கவில்லை. முட்டை போடு, சோறு போடு, இதைப்போடு, அதைப்போடு என்றுதான் கேட்கிறார்களே தவிர (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் எல்லாம் முடிந்து போன கதை புதுசாக சொல்கிறாயே என்று சொல்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் தெரிய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் சொல்கிறேன். இது வரையில் எனக்குத் தெரியாமல் இருந்தது. நான் வருந்துகிறேன், இந்தத் தகவலை வைத்து எனவே இனிமேல் அதை மேற்கொண்டு விரிவாக்கம் பண்ணி தேவாரம், திருப்புகழ், திருக்குறள் போன்றவற்றை நல்லமுறையில் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும். இங்கே இருக்கின்ற இந்தத் திருக்குறளை இந்த மன்றத்திலே முழுசாகப் படித்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் ரொம்பப் பேருக்குத் தெரியாது என்றுதான் நினைக்கிறேன்.

"சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்"

இந்தக் குறள் எப்பேர்ப்பட்ட கீர்த்திக்குச் சொந்தம். அந்தச் சொல்லை யாராவது கடைபிடித்து இங்கே பேசினால்-மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராதா அவர்களுடைய நடையை முழுவதும் அறிந்து வைத்திருக்கிறேன். அவருடைய நடை எப்படி, எப்படி அடி எடுத்து வைப்பார் என்று மொத்தத்தையும் நான் அளந்து வைத்திருக்கிறேன். அப்பேர்ப்பட்ட சக்திக்குச் சொந்தக்காரர்கள் எல்லாம் இந்தச் சபையை முழுசாக மதித்து ஆக்க பணிகளுக்கு—எத்தனையோ கோடிக்கணக்கான ஏழை எளியவர்கள் எல்லாம் மத்தியான கஞ்சிக்கு இல்லாதவர்களாக, எதிர்பார்த்துக்கொண்டு நிற்கிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு 6,000 அப்ளிகேஷன் தலைவருக்கு மட்டும் வருகிறது. என்னுடைய அந்தஸ்துக்கு—என்னுடைய உயரம் வரை அப்ளிகேஷன் வந்திருக்கிறது. உங்களுக்கு எவ்வளவு அப்ளிகேஷன் வந்திருக்கும் என்பது ஒட்டுமொத்தமாக உங்களுக்கும் தெரியும். எனவே வெளியே இருக்கிற ஜனங்கள் ஓட்டுப்போட்டு மட்டும் இங்கே அனுப்பி விட்டார்கள் என்ற எண்ணம்

1989 ஏப்ரல் 20] [திரு. வி. கே. இராசு]

யாருக்கும் வரவே கூடாது. நாம் இப்பேர்ப்பட்ட கஷ்ட நஷ்டங்களை இன்ப துன்பங்களை அன்றாட நிகழ்ச்சியிலே சந்திக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லி ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் தனியாகவும் வேண்டுகோளாகவும், வியாக்கியானமாகவும், பக்தியாகவும், பயமாகவும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே வைக்க நான் சித்தமாக இருக்கிறேன். கரண்ட் இல்லை, மழை இல்லை. கடவுளை வணங்கவில்லை என்பதால் மழை இல்லை என்பது முக்கியமாகத் தெரியும். கடவுளை வணங்கியாகவேண்டும். அப்போது தான் மழை வரும். நான் தினமும் பிரார்த்தனை பண்ணுகிறேன். இப்போது நிலவரத்திற்கு மழை சீராக பெய்து எலெக்ட்ரிசிடி வந்து கிராமம் முழுவதும் சப்ளை பண்ணுவோம் என்று சொன்னால் இந்த நிர்வாகத்தை குறை சொல்வதற்கு யாராலும் முடியாது. இந்த இரண்டு சக்திகளும் எப்போது கொடுக்கப்போகிறாய் என்று பகவானை நான் தினமும் தியானம் செய்கிறேன். அது என்றைக்காவது நமக்கு ஈடேறும் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு.

அதே நேரத்திலே இந்த கோயில்களிலே அண்ணாவுக்கு ஒரு மவுசு உண்டு. கலைஞருக்கும் ஒரு மவுசு உண்டு. காஞ்சிக்கும் காசிக்கும் என்ன ஐயா வித்தியாசம் என்று கேட்கிறபோது, காஞ்சிபுரத்திலே ஒருவரை கேட்கிறபோது காஞ்சிபுரத்திலே 107 கோயில்கள், காசியிலே 108 கோயில்கள் ஐயா என்றான். அந்த 107 கோயில்களில் பிரார்த்தனையால்தான் அண்ணா பிறந்தார்கள், தஞ்சாவூரிலே பெரிய கோயில் இருக்கிறது. அந்த மண்ணிலே திருவாரூர் கோயில் என்று இருக்கிறது. தேர் இழுப்பு இருக்கிறது. நம்முடைய கலைஞருக்கு தேர் இழுத்த பெருமை இருக்கிறது. அந்த தேரைப் பார்த்தேன். இப்பேர்ப்பட்ட ஒரு அந்தஸ்த்து நம் தலைவருக்கு வந்திருக்கிறதே என்று சொல்லி அதை எண்ணி எண்ணி பூரிப்பு அடைந்தேன். அது போலவே மெட்ராசிலே இருக்கின்ற மிகப் பிரசித்தி பெற்ற கோயில் கபாலீசுவரர் கோயில் தான். துண்டு முடிந்து கொண்டு தூர் வாருகின்ற அந்த பணியிலே நம்முடைய தலைவர் அவர்கள் ஈடுபட்டு இருக்கின்றார்கள். இப்படி எத்தனையோ கோயில்களிலே இன்னும் அந்த மாதிரி கஷ்டநஷ்டம் இருக்கின்றன. நீங்கள் என்ன பண்ணவேண்டும், அமைச்சர் என்ன பண்ண வேண்டும் என்று சொன்னால் யார் தர்மத்திற்கு அதிலே சோடா குடித்தால் கூட அவர் சீராக இருந்ததற்கு சரித்திரமே கிடையாது. என்னை கூட யாராவது, ஏதாவது ஒரு உறுப்பினராக, ஜாதி அந்தஸ்துக்கு என்று வருகின்றீர்களா என்று கேட்பார்கள். அதிலே போனால் சோடா குடிக்கவேண்டும். கலர் குடிக்கவேண்டும் என்று நிலைமை வந்துவிடும். அந்த பழி பாவம் நமக்கு வேண்டாம் என்று ஒதுங்கினவன் நான். அந்த மாதிரி தர்ம சிந்தனை உள்ளவன் இருக்கிறான். அதிலே ரூ. 5, ரூ. 10க்கு கூட ஆசைப்படாதவன் எத்தனையோ புண்ணியவான் எல்லாம் இந்த மண்ணிலே இருக்கின்றான். அவனை எல்லாம் தேடிப் பிடித்து வைக்கவேண்டும். போனது எல்லாம் போகட்டும். இனிமேல் வருகின்ற காலங்களில் இதுமாதிரி ஒரு எழுச்சியான எண்ணத்திற்குச் சொந்தக்காரனைக் கண்டு பிடித்து கொண்டுவரவேண்டும். இருக்கிற 2,40,000 ஏக்கர்

நிலம் எத்தனையோ கிராமங்களிலே பரந்து விரிந்து கிடக்கிறது. அது எப்படி எப்படி பாழ்பட்டு கிடக்கிறது என்பது உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். எங்கள் ஊரிலேகூட ஒரு கோயில் இருக்கிறது. 'ஏகாம்பரேஸ்வரர் கோயில்' என்று சொல்லி இருக்கின்றது. அந்த சின்ன கிராமத்தில் இருக்கின்றது. இரண்டு பக்கம் அணை. முச்சந்தியிலேதான் எங்கள் ஊர் இருக்கிறது. வெள்ளைக்காரன் அதை யாரோ அணைக்கட்டுப் புதூர் என்று பெயர் வைத்து விட்டு போய்விட்டான், கோயில் பெயரையும் மாற்றிவிட்டான். அதற்கு ஒரு சரியான அமைப்பு இல்லை. பாழ் அடைந்து கிடக்கிறது. 25 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்று சொல்கிறானே தவிர 25 கோணி நெல்கூட அந்த வருடத்திலே அந்தக் கிராமத்திலே வருவதற்கு வசதியில்லை. வாய்ப்பு இல்லை. வாட்டர் பெசிலிட்டி இல்லை. அப்படி சில இடங்கள் இருக்கின்றன. வருமானம் கூடுதலாக வருகின்ற கோயில்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இதிலே ஒன்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இது ஒரு பெரிய திருப்பணியாக இருக்கவேண்டும். அந்த திருநாமத்திற்கு சொந்தக்காரனாக இருக்கின்ற அந்த கந்தனுடைய அடியை வணங்குங்கள் என்றுசொல்கின்ற அளவுக்கு அந்த நாமத்திற்கு சொந்தக்காரனாக இருக்கின்ற நீங்கள் ஒரு நல்ல யோக்கியமானவனை கண்டுபிடித்து அந்த ஆலயப் பணிகளிலே வைத்து, நீங்களும் அதில் ஈடுபாடு வைத்தீர்கள் என்று சொன்னால் அது உங்களுக்கு ஒரு பெரிய கீர்த்தியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இந்த நேரத்திலே ஒன்றை சொல்கிறேன். முன்னால் முதலமைச்சராக இருந்த புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், இந்த மானியம் வருகிறபோது அந்த பைலை கையிலே எடுத்தார்கள். இந்த பைல் ரொம்ப லேசாக இருக்கும். அப்படி போட்டார்கள். அதில் எவ்வளவு லேசாக காரியங்களை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை அந்த குறி எங்களுக்கு உணர்த்தியது. அந்த மாதிரி எண்ணத்திற்கு நீங்களும் சொந்தமாக இருந்து, நல்ல கீர்த்தியுள்ளவராக, அந்தஸ்துக்காரராக போடவேண்டும் என்ற அந்த வேண்டுகோளை உங்கள் மத்தியிலே வைத்து எனக்கு இந்த சின்ன வாய்ப்பைக் கொடுத்த பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கும் இந்த மாமன்றத்திற்கும் நன்றி சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்) நன்றி நன்றி. சீக்கிரம் முடித்ததற்காக.

திரு. ஆர். சிங்காரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய கழக உடன்பிறப்பு, சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்கள் (மேசையை தட்டும் ஒலி) பிரமாதமாக பேசினார்கள். அவரை உங்கள் சார்பில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர் வணங்குகின்ற கடவுள் பெயரை கேட்க விரும்பி கேட்கிறேன். அந்த பெயரை அவர் சொல்ல முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 20]

திரு. வி. கே. இராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கண்ணுக்குத் தெரிந்த தெய்வமே சூரியன் தான். அதைத்தான் அண்ணா சின்னமாக வைத்தார்கள்.

திரு. ஆர். நடேசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே இருக்கும் திருக்கோயில்களில் 490 திருக்கோயில்கள் இந்து சமய அறநிலயத் துறைக்குச் சொந்தமானதாக இருக்கின்றது இந்த திருக்கோயில் களிலே ஒன்று இரண்டு திருக்கோயில்கள் தவிர, மற்ற கோயில் களிலே அனைத்திலுமே தினம் விளக்குகூட எரியாத அளவலே தான் இருக்கின்றது. இந்த அரசாவது இதற்கு தனி கவனம் செலுத்தி அந்தக் கோயில்களை நல்லமுறையிலே பராமரிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த கோயிலுக்குச் சொந்தமான பூமிகள் அனைத்துமே தனியார்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கின்றன. எங்களது ஊருக்குப் பக்கத்திலே உள்ள திருவெட்டாறு பகுதியில் ஆதிகேசவ பெருமாள் கோயிலுக்கு சொந்தமான 100 ஏக்கர் நிலம் இருக்கின்றது. அதில் ஏககாலமாக 2 லட்சம் ரூபாய் வருடத்திற்கு வருமானம் வரக்கூடிய நிலைமை இருக்கின்றது. அந்த பூமியை ரூபாய் ஏழாயிரத்திற்கு பாட்டத்திற்காக விட்டிருக்கிறார்கள். அதை திருப்புவதற்காக கோர்ட்டுக்குப் போயும் அந்த சொத்தை திருப்ப முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. இப்போதும் அந்த ஏகபோக தனி நபர் அந்த சொத்தை அனுபவித்து வருகிறார். இப்படிப்பட்ட சொத்துக்களை எல்லாம் தனியார்களிடத்திலிருந்து திரும்ப எடுப்பதற்காக ஒரு சட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டுவர வேண்டும். தனியாரிடம் இருக்கிற கோயில் சொத்துக்களை எல்லாம் திரும்பவும் கோயில்களிடமே ஒப்படைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

(இரவு 6–30)

அடுத்து, ஆலயங்களில் பணிபுரியும் ஆட்களுக்கு சம்பளம் மிகவும் குறைவு. திருக்கொச்சி காலத்திலே கன்னியாகுமரியில் கொடுத்து வந்த சம்பள விகிதத்தையே இப்போதும் கொடுப்பதாக சொல்லி அந்த ஆட்கள் வருத்தப்படுகிறார்கள் ஆகவே, இந்த அரசு கருணை கூர்ந்து அவர்களுக்கு அரசு இங்கே கொடுக்கக்கூடிய சம்பளத்தை கொடுக்காவிட்டாலும் கூட அன்றாடம் அவர்களுக்கு தேவைப்படுகிற அவசியத்திற்கேற்பவாவது சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மத கலாச்சார பண்பாடுகளை புண்படுத்தும் அளவிலே நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கு அரசு அனுமதியளிக்காமல் இருக்கும்படி அன்புடன் வேண்டிக்கொள்கின்றேன். காரணம் ''ஆபாசத்தில் மிஞ்சியது இராமாயணமா மகாபாரதமா'' என்ற கதை தான் தகராறுக்கு காரணம். அதற்கு அனுமதி வழங்கியதாக சொன்னார்கள். அதனால்தான் பல ஊர்களில் குழப்பங்கள் ஏற்பட்டன. ஆகவே, அருள்கூர்ந்து இந்த அரசு இம்மாதிரி காரியங்களுக்கு அனுமதி வழங்காமல் இருக்கும்படி அன்புடன் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். நடேசன்] [1989 ஏப்ரல் 20

அடுத்து, பழுதடைந்த கோயில்களை, புராதனமான கோவில்களை எல்லாம் பழுது பார்க்க வேண்டும். முன்புபோல அங்கே தீபங்களை ஏற்றி கடவுளை பிராத்தனை செய்ய வசதி செய்து கொடுக்கும்படி மிகவும் அன்புடன் வேண்டிக் கொள்கின்றேன்.

எங்களுடைய கன்னியாகுமரி மாவட்டம் மலைகள் நிறைந்த பகுதி. அங்கே மலைதான் கூடுதல். அங்கு 4, 5 அணைக் கட்டுகள் இருக்கின்றன. அதற்கு பக்கத்திலே வருடத்தில் 6 மாதம் மழை பெய்யும். அங்கே 5 ஆயிரம் ஹெக்டர் நிலத்தில் அரசு சார்பாக ரப்பர் வாரியம் ரப்பர் பயிரிட்டு வருகிறது. அதுபோல சில இடங்களில் அல்பீசியா போன்ற மரங்களையும் நட்டு வளர்ந்த பிறகு முறிக்கிறார்கள். அம்மாதிரி மரங்களை முறிக்கின்ற இடங்களில் திரும்பவும் தேக்கு போன்ற மரங்களை வளர்ப்பதாக இருந்தால் முன்புபோல அங்கே நாம் பெரிய காடுகளை பார்க்க முடியும்.

அடுத்து, இந்த காடுகளை, காடுகளிலுள்ள மரங்களை திருட்டுப் போகாமல் தடுப்பதற்காக இப்போது போட்டிருக்கின்ற ஆட்களால், சட்டங்களால் முடியவில்லை. இப்போது பாரஸ்டில் போட்டிருக்கின்ற பணியாளர்கள் போதவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், அவர்களுக்கு தேவையான ஆயுதங்களையும், தோக்கு முதலியவைகளையும் ஒழுங்காகக் கொடுக்கவில்லை என்றும் சொல்கிறார்கள். ஆகவே தயவுகூர்ந்து அங்கு பணிபுரியும் பணியாளர்களுக்கு தேவையான ஆயுதங்களையும் தோக்கு முதலியவைகளையும் வழங்க வேண்டும் அத்துடன் அரசுக்கு சொந்தமான காடுகளில் வேலிகள் போட்டால் போதும். அப்படி ஓர் ஏற்பாட்டினை இந்த அரசு செய்தால் எங்கள் பகுதி பழையபடி 10 ஆண்டுகளில் பெரிய பாரஸ்ட் ஆக மாறிவிடும்.

அடுத்து, இன்றைக்கு சாலை ஓரங்களில் அமைக்க இருக்கும் செடிகள் வளர்ப்பு திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்னும் அதற்கு ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும். வருடா வருடம் லட்சக் கணக்கில் மரங்களை நடுகின்றோம் என்கின்ற கணக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒவ்வொரு வருடமும் நடுகின்ற மரங்களை ஒழுங்காக அரசு பரிபாலனம் செய்யவில்லையோ என்று எனக்கு படுகிறது. ஆகவே, வருடா வருடம் பயிர் செய்யப்படுவது குறைவாக இருந்தாலும் கூட பரவாயில்லை, ஒழுங்காக ஏற்கனவே நட்டவற்றை தண்ணீர் ஊற்றி வளர்ப்பதன் மூலம் அவை பட்டுப் போகாமல் நாம் தடுப்பதுடன் அவற்றின் எண்ணிக்கையையும் பெருக்குவதாக அது அமையும் என்பதை நான் அன்புடன் வேண்டி கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

1989 ஏப்ரல் 20] [திரு. ஆர். நடேசன்]

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 5,000 எக்டேர் அளவுக்கு ரப்பர் நட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ரப்பர் தோட்டங்களில் 3,000க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் வேலை பார்க்கிறார்கள். அந்த 3,000 க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யும் எஸ்டேட் மேலே இருப்பதால், அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை இன்னும் அதிகமாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அந்த மரங்களைப் பராமரித்து, பால் வெட்டுவதற்கு இன்று செய்கிற முறை, காட்டிலே வேலை செய்கிறவர்களை வைத்து பால் வெட்டு கிறார்கள். அதுவும் மிகவும் நிபுணத்துவம் வாய்ந்த தொழில். அனுபவம் உள்ளவர்களுக்குத்தான் அதைச் செய்ய முடியும். எனவே பால் வெட்டும் தொழிலாளர்களுக்குத் தனியாக ட்ரெயினிங் கொடுக்க வேண்டும். அரசே அவர்களுக்கு ட்ரெயினிங் கொடுத்து, பால் வெட்டச் செய்து, நல்ல ஆதாயத்தை ஈட்ட வேண்டும். தனியார்கள் தோட்டத்தில் பால் வெட்டும் நபர்களுக்கு மேற்பார்வையாளர்களாக கங்காணி என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் 10 பேருக்கு ஒரு மேற்பார்வையாளர் என்று வைத்து நாமும் பால் வெட்டுவதாக இருந்தால் நல்லமுறையில் மரத்தைப் பேணி வளர்க்க முடியும், கூடுதலாக ஆதாயம் கிடைக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கழிந்த 16-4-89 அன்று என்னுடைய தொகுதியான திருவட்டார் தொகுதியில் திற்பரப்பு கிராமம், திருநந்திக்கரை என்ற இடத்தில் சானல் கரை புறம்போக்கில் உள்ள பெரிய அயனி மரங்களை வெட்டும்போது, தடுக்க முயன்ற சில அதிகாரிகளை தனி அறையில் பூட்டி வைத்துவிட்டு, மரங்களை வெட்டிச் சென்று விட்டார்கள். அந்த மரத்தை அங்குள்ள முக்கியஸ்தரின் சொந்தக்காரரின் லாரியில் கடத்திச் சென்றிருக்கிறார்கள். அங்கே உள்ள ஏ.சி, அவர்கள் தனியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அந்த நடவடிக்கையை மாற்ற மேலும் அவர்கள் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள் என்று எனக்குக் கடிதம் வந்திருக்கிறது. தயவு செய்து மரங்களைத் திருடி கொள்ளை அடிக்கும் ஆட்களைக் கண்டுபிடித்து, தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, வன இலாக்காவுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே ரப்பர் கூடுதலாகக் கிடைக்கிறது. அந்த ரப்பர் இந்தியாவிலேயே முதல் தரமான ரப்பர். ஆகையால் அந்த ரப்பரைப் பயன்படுத்தி மிகப் பெரிய 2, 3 தொழிற்சாலைகளை அரசு துவங்குவதாக இருந்தால், அங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கு நிறைய வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். அதோடு ரப்பர் பயிரிடுவோருக்கு நல்ல விலை கிடைக்க உதவியாக இருக்கும். ஆகையால் இந்த அரசு 2, 3 பெரிய ரப்பர் தொழிற்சாலைகளை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நிறுவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசு மர டிப்போக்களில் மரங்களை உடனே ஏலம் விடாமல் 10, 15 வருடங்கள் கழிந்து மரங்கள் கெட்டுப்போன பிறகுதான் ஏலம் போடுகிறார்கள். இதனால் ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்புள்ள

ALONE TRIUMPHS

மரம் நூறு ரூபாய்க்குக்கூட போகாது. அரசு டிப்போக்களுக்கு மரங்கள் எப்போது வந்தாலும், அவற்றை வேகமாக ஏலம் போட்டு, நல்ல விலைக்கு விற்க வேண்டும். அதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பெற்றது) பேச்சிப்பாறை, பெருஞ்சாணி, சுற்றார், திர்பரப்பு ஆகிய ஆணைக்கட்டுகள் அங்கே இருக்கின்றன. மாத்தூரில் தொட்டிப் பாலம் இருக்கிறது. அது ஆசியாவிலேயே உயரமானதும், நீளமானதுமாக உள்ளது என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த இடங்களை மையமாகக் கொண்டு சுற்றுலா மையத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களை மீண்டும் கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

(இரவு 6-40)

திரு. ஆர். எட்டியப்பன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, என்னை இந்த மாமன்றத்தில் பேச வைத்த மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், இனமானப் பேராசிரியர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய தொகுதியான பெரணமல்லூர் வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும் நன்றியைக் கூறி இந்த மான்யக் கோரிக்கையைப் பற்றி சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்து சமய அறநிலையத் துறை மன்னர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து மக்கள் ஆட்சிக் காலம் வரை தொன்றுதொட்டு வருகிற ஒரு துறையாகும். இந்தத் துறை பல்வேறு காலகட்டங்களின் பல்வேறு வகையாக சீரமைக்கப்பட்டு, புனரமைக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. 1925, 1927, 1940, 1951 மற்றும் 1959 ஆம் ஆண்டு ஆகிய காலகட்டங்களிலே இந்தத் துறையில் இருக்கிற பல்வேறு குறைகளை நீக்கி இதையொரு நல்ல துறையாக மாற்ற தமிழக அரசாங்கங்கள் முயற்சிகள் செய்து, அந்த வகையிலே வெற்றி கண்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட இந்தத் துறையில், தமிழகத்தில் இருக்கிற கோயில்களை மூன்று வகையான கோயில்களாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். அதாவது பரம்பரை தர்மகர்த்தாக்கள் இருக்கிற கோயில்கள் — அதுமட்டுமல்லாமல் அரசாங்கம் நியமிக்கிற தர்மகர்த்தாக்கள் இருக்கிற கோயில்கள்— மூன்றாவது ஸ்கீம் டெம்பிள்ஸ் என்கிற கோயில்கள், இத்தகைய கோயில்களில் எல்லாம் ஏறக்குறைய பல்வேறு குறைகள் இருந்தாலும், அரசாங்கம்தான் இவற்றையெல்லாம் ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்ற ஒரு கோரிக்கை பல்வேறு காலகட்டங்களிலும் எழுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அது நடைபாதை கோயில்களானாலும் சரி அல்லது தஞ்சைப் பெரிய கோயிலானாலும் சரி, அரசாங்கத்தால் முழுமையாக ஏற்று நடத்தப்படவேண்டும் என்ற கோரிக்கை தமிழகத்தில் எழுந்திருக்கின்றன.

அந்த வகையில் வெள்ளைக்காரன் நம் இந்தியாவை ஆண்ட போது இங்கே இருக்கிற இந்து சமயத்தையும் இங்கே இருக்கிற இந்து கோயில்களையும் அதன் சொத்துக்களையும் பராமரிக்கிற சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தான். 1810 ஆம் ஆண்டு புரோகிள மேஷன் ஆப் பெங்கால் என்றும் 1816 ஆம் ஆண்டில் புரோகிள மேஷன் ஆப் மெட்ராஸ் என்றும் 1827 ஆம் ஆண்டில் புரோகிள மேஷன் ஆப் பாம்பே என்றும் சொல்லி நம் இந்தியத் திருக் கோயில்களையும் அவற்றின் சொத்துக்களையும் அவற்றின் அதிகாரங்களையும் பிடுங்கிக்கொண்டு நம் இந்திய நாட்டு சொத்துக்களையும் அவர்கள் அபகரித்து சென்றுவிட்டனர். இங்கே 20, 30 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இந்திய இந்துச் சமய சான்றோர்கள் போராடி அத்தகைய அதிகாரத்தை மீண்டும் நமக்கே வாங்கிக் கொடுத்து, மீண்டும் இங்கே இருக்கிற பெரியவர் களே இந்து சமய கோயில்களை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டனர்.

அந்த வகையிலே இந்து சமய கோயில்களையெல்லாம் — இங்கே சொல்லப்பட்ட பரம்பரைத் தர்மகர்த்தாக்கள் மற்றும் அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட தர்மகர்த்தாக்கள் எல்லாம் நிர்வகிக்கிற கோயில்களையெல்லாம் — நிர்வகிக்க 'ஃபிட்டஸ்ட் பர்சன்ஸ்' எனப்படும் தகுதியானவர்களைத்தான் நியமிக்க வேண்டும். அவர்கள் எல்லாம் ஏதோ மிட்டா மிராசுகளாக இருக்காமல், உண்மையான பக்திமான்களாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் அரசை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் அந்த ஆலயத்தில் இருக்கிற ஊழியர்கள் எல்லாம் சரிவர சம்பளம் கொடுக்கப்படாமல் கஷ்டப் படுகிறார்கள். மேலும் அவர்களெல்லாம் முழுமையாக நேரடி யாக அரசு ஊழியர்களாகக் கருதப்பட வேண்டும். இந்து சமய நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் அந்த ஊழியர்கள் எவ்வாறு அரசு ஊழியர்கள் பணியில் இருக்கும்போது இறந்தால் ரூ. 20,000 பெறுகிறார்களோ அப்படியே இவர்களுக்கும் 20,000 வழங்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்பு கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் திருக்கோயில்களில் இருக்கிற அர்ச்ச கர்கள் — தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற அனைத்துத் திருக்கோயில் களிலும் இருக்கிற அர்ச்சகர்கள் — தமிழிலேதான் வழிபாட்டு முறையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்றும் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு அந்தத் திருக்கோயில்களை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பில் இருக்கிற உதவி ஆணையர்கள், துணை ஆணையர்கள், மற்றும் ஆணையர் போன்ற பெரிய அரசு அதிகாரி கள் அனைவரும் இந்து சமயத்தைச் சார்ந்தவர்களாகவே இருக்க வேண்டும் என்றும் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி இருந்தால்தான் இந்து தர்மத்தை, இந்து நெறியில், இந்து சமயத்தில் அவர்களுக்கு இருக்கின்ற நம்பிக்கை, அந்த கோவில் கள் எப்படி எப்படி எல்லாம் இருக்க வேண்டுமென்பதற்கு இது ஏதுவாக இருக்குமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த திருக்கோவில்களுக்கு சொந்தமான நிலங்களை எல்லாம் பலர் என்குரோச்மென்ட் செய்துகொண்டு, அபகரித்துக்கொண்டு, திருக்கோவில்களின் வருமானத்தை எல்லாம் ஒரு தனிப்பட்ட நபர்களோ, தனிப்பட்ட கும்பல்களோ சேர்ந்துகொண்டு அபகரிக்கும் நிகழ்ச்சியாக தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. அத்தகைய என்குரோச்மென்ட்டை எல்லாம் தயவுதாட்சண்யமின்றி, கட்சி பாகுபாடின்றி நிச்சயமாக இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருக்கோவில்கள் சட்டங்கள் 1950, 1959-ம் ஆண்டு நிறை வேற்றப்பட்டு, பல ஓட்டைகள் சரி செய்யப்பட்டு, இப்போது அந்த திருக்கோவில்கள் சட்டங்கள் ஓரளவு நிர்வகிக்கும் அளவுக்கு இருக்கின்றன. அந்த வகையில் தமிழ்நாடு திருக்கோவில்கள் நிச்சயமாக மற்ற மதங்களைக் காட்டிலும் செழுமையான, செழிப்பான, உண்மையான இந்து மதமாக மாறக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்துக் கோவில்களுக்கு பக்கத்திலே முஸ்லீம் கோவில்கல் இருக்கின்றன; அல்லது முஸ்லீம் கோவில்களுக்கு பக்கத்தில் இந்துக் கோவில்கள் இருக்கின்றன. இங்கு இரு சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் அவரவர்களுக்கு வழிபாட்டு நேரம், முறை ஆகியவை இருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டில் பல்வேறு இடங்களில் குறிப்பாக வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பேரணாம் பட்டு, வந்தவாசி போன்ற இடங்களில் ஆடி மாதத்தில் முஸ்லீம் களுக்கும், இந்துக்களுக்கும் — அண்ணன், தம்பி போல இருக் கின்ற எங்களுக்கு இந்த சமயத்தில் ஒரு பிரச்சினை இருக்கின்றது. அதற்கு இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்த அறநிலையத் துறை அதிகாரிகள், முன்கூட்டியே இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்த பெரியோர் களை அழைத்து எப்படி, எப்படி, எந்தெந்த நேரத்தில் எந்த வகையான வழிமுறைகளை பின்பற்ற வேண்டுமென்பது பற்றி இரு சமயத்தவர்களிடமும் முன்கூட்டியே ஆலோசனை செய்து அவர்களுக்கு ஒரு உத்திரவிட்டால், நிச்சயமாக அந்த இரு சமையத்தவர்களிடம் ஏற்பட இருக்கும் மோதல்களைத் தவிர்க்க உதவிகரமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் மிகப் பெரிய கோவில்களுள் ஒன்றான திருவண்ணாமலை கோவில் இருக்கிறது. அங்கு இந்தியாவில் இருக்கிற யாத்திரிகர்கள் மட்டுமல்லாமல், வெளி நாட்டு யாத்திரிகர்கள் கூட வந்துபோகும் திருத்தலமாக அது இருக்கிறது. அத்திருத்தலத்தில் குறிப்பாக கார்த்திகை மாதத்தில் 10 நாள் திருவிழா நடத்துகிறார்கள். அந்த 10 நாள் திருவிழா வில் அந்த கோவிலுக்கு வரும் யாத்திரிகர்களுக்கு சரிவர சுகாதார வசதி செய்யப்படாமலும், கழிவறை போன்ற கட்டிடங்கள் இல்லாமலும் இருப்பதால், அவர்கள் மிகவும் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகிறார்கள். ஆகவே, இந்து சமயத்தை சேர்ந்த அதிகாரிகள், வட ஆற்காடு மாவட்டம், திருவண்ணாமலையில் உள்ள அருணாசலேஸ்வரர் கோவிலை மிகவும் நல்லமுறையில் சீர்படுத்தி செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 20] [திரு. ஆர். எட்டியப்பன்]

அதுபோலவே, வேலூரில் இருக்கும் ஜலகண்டேஸ்வரர் ஆலயம் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி துறை நிர்வாகத்தில் இருந்தாலும்கூட தமிழக அரசு அதை ஏற்று நடத்தி வருகிறது. அந்தக் கோவிலையும் நல்ல முறையில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த நெடுங்குளம் கிராமத்தில் 2 கோவில்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று சிவன் கோவில்; மற்றொன்று விஷ்ணு கோவில். அந்த இரண்டு கோவில்களுமே இந்து அறநிலையத் துறைக்கு சொந்தமானவை. மிகப் புராதனமான அந்தக் கோவில்களை இந்து அறநிலையத்துறை மேற்கொண்டு இருக்கிறது. அவைகளுக்கு அதிக மானியம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல், ஆவணியாபுரத்தில் லட்சுமிநரசிம்மசுவாமி கோவில் இருக்கிறது. அந்தக் கோவிலுக்கும் அதிக மானியம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அத்தொகுதி முழுவதுமே நிறைய குடிநீர் பிரச்சினை இருக்கின்றது. ஆகவே, அதையெல்லாம் இந்த அரசு நிச்சயமாக தீர்த்து வைக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு, கடைசியாக கோவில்கள் கொள்ளையர்களின் கூடாரமாக இருக்கக் கூடாது என்கின்ற எங்களுடைய தானைத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் வழி நின்று, இந்த அறநிலையத் துறை செம்மையாக நடைபெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பு அளித்த மாற்றுத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

(இரவு 6-50)

திரு. பி. வி. இராஜேந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு இந்து சமய அறநிலையத் துறை அமைச்சரவர்கள் தனது மானியக் கோரிக்கைகளை இங்கே முன்மொழிந்திருக்கின்றார்கள். அதன்மீது எனது கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பினைத் தந்த உங்களுக்கு நான் நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நான் கடந்த 1-4-88-ஆம் தேதியன்று பேரவை விதி 74(1)-இன் கீழ் அவசர நிர்வாகப் பொருள் குறித்து விவாதிக்க அனுமதி கோரியிருந்தேன். அந்த விஷயம் அறநிலையத் துறை பொறுத்ததாக இருந்ததால் மானியக் கோரிக்கையில் பேச வாய்ப்பிருப்பதாகச் சுட்டிக்காட்டி, எனக்கு அப்பொழுது அனுமதி மறுத்திருக்கின்றீர்கள். எனவே, விதி 74(1)-இல் கோரியிருந்த ஒரு மணி நேரத்திற்கு மேற்படாத விவாதம், அதற்கு மேல் இன்றைக்கு ஐந்து டிமாண்டுகள்; அவைகளின் மேலேயும் நான் பேச வேண்டும், 15 நிமிடங்கள். குறைந்தது அந்த அளவிற்காவது நேரத்தை எனக்குத் தாங்கள் ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அறநிலையத் துறையைப் பொருத்தவரையில் இந்து சமயத்தின் மீதும், ஆகமங்களின்மீதும் பற்றுதலும், நம்பிக்கையும், இன்றைக்கு இருக்கின்ற ஆளுங்கட்சிக்கு இருக்கிறதா இல்லையா என்பது கேள்விக்குறியாக இருந்தாலும், தோழர் இராசு போன்றவர்கள் அங்கே இருப்பதாலே — எக்செம்ப்ஷனாக இருந்தாலும்கூட, எங்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்கு அதிலே மிகுந்த நம்பிக்கை இருக்கிறது என்பதில் எங்களுக்கு சற்றும் சந்தேகம் கிடையாது.

காலையில் அவர்கள் அவைக்குள்ளே நுழையும்பொழுதே அறநிலையத் துறை அமைச்சராகவே, தலையெல்லாம் பிரசாதம், திருச்செந்தூர் முருகன் கோயில் பிரசாதத்துடன், நல்ல குங்குமப் பிரசாதத்துடன் அவர்கள் உள்ளே வந்தார்கள். பார்த்தால், அவர்களுக்கு ஏற்ற துறையை அவர்கள் ஏற்றுயிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது.

**மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி:** தலைவரவர்களே, நான் காலையிலே இங்கே வரும்பொழுது, பெரியார் நகர் என்ற இடத்திலே நடைபெற்ற ஒரு கோயில் கும்பாபிஷேகத்திலே கலந்து கொண்டுவிட்டு இங்கே வந்தேன் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

**திரு. பி. வி. இராஜேந்திரன் :** எப்படியோ, ஆன்மீகத்தின் மீது ஏற்பட்டிருக்கின்ற இந்தப் புதிய மாறுதல், ஆளுங்கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்கு இந்தப் பெரிய மாறுதல் எங்களுக்கெல்லாம் பெரிய மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

**மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்:** மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இது ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற மாறுதல் அல்ல. ஆன்மீகத்தை மதிப்பவர்களும் இந்த இயக்கத்திலே இருக்கிறார்கள்; பகுத்தறிவு வாதிகளும் இருக்கிறார்கள். இது அவரவர்களுடைய தனி உரிமையாக நீண்ட காலமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அது அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வகுத்த பாதை.

**திரு. குமரி அனந்தன்:** சில நேரங்களிலே நல்ல வாய்ப்பாக சில செய்திகள் வந்துவிடுகின்றன. நமது அறநிலையத் துறை அமைச்சரவர்கள் சென்று வந்த கும்பாபிஷேகம் நடந்த இடம் பெரியார் நகர். அது ஒன்று. இரண்டாவது, வேலூரிலே போய் நின்றால். திருவண்ணாமலை தீபம் பார்க்க பெரியார் தயார். திருவண்ணாமலை தீபம் பார்க்க பெரியார் தயார் என்று அந்தக் கண்டக்டர்கள் சப்தம் போடுகிறார்கள். ஏனென்றால் அங்கிருக்கின்ற பேருந்துக்குப் பெரியார் என்று பெயர். பல மாற்றங்கள். (சிரிப்பு)

1989 ஏப்ரல் 20]

திரு. பி. வி ராஜேந்திரன்: எப்படியோ ஆன்மீகம் என்றால் அது பகுத்தறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்று கிடையாது. ஆன்மீகத்தில் நம்பிக்கை இருக்கின்றவர்களும் இருக்கின்றார்கள்; பகுத்தறிவு வாதத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களும் இருக்கின்றார்கள் என்று மாண்புமிகு பேரவை முன்னவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எப்படி இருந்தாலும் எங்களுக்குச் சந்தோஷம்.

இந்த மானியக் கோரிக்கையை முன் மொழிந்திருக்கின்ற அமைச்சர் பெருமகனார் அவர்களை நான் உண்மையாகவே மனப்பூர்வமாக, உளப்பூர்வமாக, பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பொறுப்பு, நிச்சயமாக அவர்களுக்கு ஏற்ற பொறுப்பு. அறநிலையத் துறைக்கு நிச்சயமாக இந்த அமைச்சரவையில் அவர்களை விட்டால், மற்றவர்கள் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்பதைவிட — மற்றவர்கள் என்றால், கம்பேரிட்டிவாகச் சொல்லப்போனால், இவர்களுக்கு அத்துணை அருகதைகளும் இருக்கின்றன என்றுதான் அவர்கள் ஏற்றிருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய இந்தக் காலத்தில் அறநிலையத் துறையும், வன வளங்களும், அத்தனையும் மேம்பட வேண்டுமென்று, மேம்படும் என்கின்ற நம்பிக்கையும் எங்களுக்கிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மேலும், ஆளுங்கட்சியினுடைய தேர்தல் வாக்குறுதியிலே அறநிலையத் துறையின் நிர்வாகச் சீரமைப்புக்கு சமயச் சான்றோர்களுடன் கலந்து பேசி, குழு நியமிப்பதாகச் சொல்லி, அதையும் தற்போது ஐந்து உறுப்பினர்கள் கொண்ட ஆலோசனைக் குழுவை நியமித்ததை நான் பாராட்டுகிறேன். மூன்று மாதக் காலத்தில் அந்தக் குழு தனது அறிக்கையைத் தர வேண்டுமென்ற கால அவகாசம் மேலும் நீட்டிக்கப்படாமல், அந்தக் குழு அதனுடைய உரிய காலத்தில் தன்னுடைய பணிகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்றும் இந்த மன்றத்தின் சார்பாக நான் அந்தக் குழுவைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், அதே தேர்தல் வாக்குறுதியில், திருச்செந்தூருக்கு நீதி கேட்டு நடத்திய பயணம் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது, ஆளுங்கட்சியினுடைய தேர்தல் வாக்குறுதியில். அன்றைக்கு மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் நீண்ட நெடுந்தூரம், தன்னுடைய உடல்நலத்தையும் பொருட்படுத்தாமல் நடந்து அதனால் கால்களில் புண் ஏற்பட்டு, கால் கட்டுகளோடு கூட அவர்கள் அன்றைக்கு நடந்து சென்றதை நான் அன்றைக்கு பத்திரிகைகளில் வந்த படங்கள் மூலம் பார்த்தேன். அந்த நெடிய பயணத்தை அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள். அன்றைக்கு நடந்த சம்பவங்கள் சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்களுடைய கொலை வழக்கு, திருச்செந்தூர் முருகன் கோவிலில் பல பொருட்களை காணோம் என்ற அன்றைய கோரிக்கை, இவை அத்தனையும் அன்றைக்கு இந்த மன்றத்திலே எழுப்பப்பட்டன; மன்றத்திற்கு வெளியேயும் எழுப்பப்பட்டன. அன்றைய அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்களை பதவி நீக்கம் செய்யச்சொல்லி இந்தமன்றத்திற்குள்ளே

இன்றைக்கு ஆளுங்கட்சியாக இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் அன்றைக்கு எதிர்க்கட்சி வரிசையிலிருந்து, அறநிலையத் துறை அமைச்சரை பதவி நீக்கம் செய்ய வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை ஆணித்தரமாக வலியுறுத்தினார்கள். மேலும் வள்ளுவனைக் கூட இங்கே மேற்கோள் காட்டியிருக்கிறார்கள். தூரத்தில் இருக்கிற ஆயிரம் எதிரிகளைவிட பக்கத்தில் இருக்கிற ஒரு கெட்ட மந்திரி மோசமானவர், அதனால் உங்களுடைய கெட்ட மந்திரியை, துர்மந்திரியை வெளியே அனுப்புங்கள் என்று புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்கு அன்றைக்கு கோரிக்கை வைத்தார்கள்; இப்படி யார் மீது எல்லாம் அன்றைக்கு புகார்கள் எழுப்பப்பட்டதோ, யாருடைய நிர்வாகத்தில் தவறு இருக்கிறதென்று சொல்லி நீண்ட நெடிய நீதி கேட்கும் நெடும் பயணம் நடந்ததோ, யாரால் அன்றைக்கு திருச்செந்தூரில் மோசங்கள் நடந்தது, கொலை மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டதோ இன்றைக்கு அவரைப் பற்றிய பேச்சு, சபையில் புகார்கள் எல்லாம் எழுந்திடக் காணோம். காரணம், திடீரென்று உங்களுடைய கையில் இருக்கிற கமண்டலத்திலிருந்து ஏதோ புனித நீரை அவர் தலையில் தெளித்து, மோசமானவர் என்று நீங்கள் புகார்கள் சாட்டியவரை, திடீரென்று புனிதமாக மாற்றி விட்டீர்களோ என்ற சந்தேகம் எனக்கு எழுந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு அவர் மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகை என்று சொல்லி, கலைஞர் அவர்களுடைய வாயால் எங்கள் தோட்டத்து மலர் என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட....

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, யார் அப்படி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார், புனித நீர் யாருடைய தலையில் தெளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை வெளிப்படையாகவே சொல்லிவிட்டால் வசதியாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

திரு. பி. வி. இராஜேந்திரன்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய சிரிப்பிலேயிருந்தே தெரிகிறது. அவர்கள் ஏதோ புரிந்தும் புரியாதவர் போல ஒரு கேள்வியைக் கேட்கிறார்கள். முன்னாள் அறநிலையத் துறை அமைச்சர், உங்களுடைய தொகுதியில் நடந்த விவகாரம், திருச்செந்தூரில் நடந்த விவகாரம். அதை அன்றைக்கு நீங்களே எந்த அளவிற்கு கனல் பறக்க ஒரு அரசியல் பிரச்சினையாக எழுதியிருக்கிறீர்கள்? இன்றைக்கு அந்தப் பேச்சே காணோம். எங்கள் தோட்டத்து மலர் என்று அவரை ஏற்றுக்கொண்டு விட்டீர்கள். இன்றைக்கு பைல்கள் அணி வகுக்கும் என்று சொல்லி சற்று மூன்று அடி தூரத்தில் இருக்கிற ஒருசில எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் முன்னால் பைல்களை அடுக்குகிறீர்கள், இவர்களை எல்லாம் விட்டுவிட்டீர்களே என்றுதான் கேட்கிறேன்.

*1989 ஏப்ரல் 20]*

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி: தலைவர் அவர்களே, அவர்களை யாரும் விட்டு விட்டதாக இன்னும் அறிவிக்கவில்லை. அந்த பைல்கள் எல்லாம் தோண்டி எடுக்கப்படும். ஆனால் உறுப்பினர் சொல்வது யார் என்பதை சொல்லிவிட்டால் இன்னும் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. பி. வி. இராஜேந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, நான் யார் என்று பெயரை சொன்னால் சிறிய குட்டி சண்டையே இங்கே உருவாகும், அதிலே என்னுடைய கவனம் எல்லாம் போய்விடும் என்பதால் சொல்லவில்லை. நேரம் கொடுப்பதற்கு உத்தரவாதம் தந்தால் நிச்சயமாகப் பெயரைச் சொல்கிறேன். இன்றைக்கு அப்படிப்பட்டவர்களுடைய தவறுகள் மறைக்கப்பட்டுள்ளன, அதைப் போல இங்கே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். Tamil Nadu Tourism International Resort இந்த கம்பெனி பற்றி அமைச்சர் அவர்களின் காதுகளில் போட விரும்புகிறேன்.

TamilNadu Tourism InternationalResort-ன் டைரக்டராக இருந்த மோகனராவ் அவர்களுடைய பிரச்சினைப் பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். மகாபலிபுரத்தில், அவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்த இடம், 30 ஏக்கர் இடம், அந்த பெட்ரோல் பங்க், பொதுத்துறை, பப்ளிக் செக்டரிலிருந்து கைமாறியதைச் சொன்னார்கள். அதிலே பார்ட்னர் யார் என்று கண்டுபிடிக்க வேண்டும். உண்மையில் முதலமைச்சர் எம்,ஜி.ஆர். காலத்தில் நடந்ததா அல்லது அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த காலத்தில் சர்க்குலேஷனில் விடப்பட்டு அந்த பைல் கைமாறியதா? அன்றைக்கு சுற்றுலாத் துறையில் யார் பொறுப்பில் இருந்தார்கள்? இரண்டாவதாக மோகனராவ் அவர்களின் பார்ட்னர் யார்? தியாகராசன் யாருக்கு சொந்தக்காரர்? இவற்றையெல்லாம் நீங்கள் ஆராய வேண்டும். ஏதோ எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய நேரடி கவனத்தில் இது நடந்ததாக நான் கருதவில்லை. காரணம் அந்தக் கோப்புகள் கையெழுத்து ஆகும்போது அதிலே சுமார் இரண்டு கோடி பெறுமானமுள்ள நீங்களே சொல்கிற சொத்து..பெட்ரோல் பங்க், அதற்குள்ளே இருக்கிற 30 ஏக்கர் நிலம், யூத் ஹாஸ்டல்..அவ்வளவும் கைமாறியிருக்கிறது என்பதால் மோகனராவிற்கு இன்றைக்கு கேன்சல் பண்ணியிருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அன்றைக்கு கை மாறியதற்கு காரணம் யார் என்பதை நீங்கள் இந்த நேரத்தில் பொறுப்போடு விசாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் மொத்தத்தில் எப்படியோ பல குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆளாகியிருந்தவர், சந்தன மரங்களை கடத்தியவர், மரங்களை வெட்டியவர், ஆலயங்களில் திருடியவர் என்று உங்களுடைய வாயால் பேசப்பட்டு வந்தவர்களுக்கு எல்லாம்—இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் வனவளம் குறைந்ததால் மழை குறைந்து விட்டாலும்— இன்றைக்கு அவருடைய காட்டில் நல்ல மழை பெய்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ஏதோ உங்களுடைய ஆசிகளோடு அவர்களுடைய காலமும் நன்றாகத்தான் இருக்கிறது.

(திரு. பி. வி. இராஜேந்திரன்) [1989 ஏப்ரல் 20

(இரவு 7-00)

கோவில் இல்லாத ஊரிலே குடியிருக்கவேண்டாம் என்று சொல்வார்கள். அப்படிப்பட்ட புராதன, தொன்மையான கோவில்களை பேரழிவிலிருந்து நீங்கள் காப்பாற்றவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமது தொன்மை, நம்முடைய கலாச்சாரத்தின் தொன்மை நின்று கொண்டிருக்கும் காலப்பெட்டகம் இவைகள்தான், நம்முடைய திருக்கோயில்கள்தான். அவற்றுக்கு, புனர் அமைப்புக்காக ஒதுக்கப்பட்டு உள்ள நிதிகள் போதாது. கோயில்களுடைய சுயநிதி, பொதுமக்களுடைய காணிக்கை, அரசு மானியம், கமிஷனர் காமன் குட் பண்ட்....

*மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஏதோ வன வளம், கோயில் சொத்தைத் திருடியவர், திருச்செந்தூர் என்றெல்லாம் சொல்லி, இப்போது அவர் உங்களிடத்திலே இருக்கிறார், அவரை நீங்கள் ஆதரிக்கிறீர்கள் என்று சொன்னார்கள். யார், அவர்? அவருடைய பெயரைச் சொன்னால் நான் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

திரு. பி. வி. இராஜேந்திரன்: முதல்வர் அவர்கள் கேட்டால், நான் தனியாக வந்து அறையிலே சொல்கிறேன். என்னுடைய நேரம் மிகவும் குறைவு. சிறிது நேரத்தில் மணியடித்து விடுவார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இல்லை, இல்லை, நான் வேண்டுமானால் சிபாரிசு செய்து, அம்மையார் அவர்களிடத்திலே நேரம் வாங்கித் தருகிறேன். நான் கேட்பது, ஒரு அவையிலே ஒரு அரசு பிரச்சினையைப் பற்றிப் பேசிவிட்டு, அரசாங்கப் பிரச்சினையைப்பற்றி பேசிவிட்டு, யார் அவர்கள் என்று கேட்டால், தனியாக வந்து சொல்வேன் என்று சொல்வது சரியில்லை.

திரு. பி. வி. இராஜேந்திரன்: எனக்கு நேரம் கிடைக்காது என்பதுதான் பிரச்சினையே தவிர, பெயரைச் சொல்லக்கூடாது என்பது அல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு.கருணாநிதி: இத்தனை வாக்கியங்களைப் பயன்படுத்தியதற்குள், அந்தப் பெயரை சொல்லியிருக்கலாமே.

திரு. பி. வி. இராஜேந்திரன்: உடனடியாகச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். முன்னாள் அறநிலையத்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு ஆர்.எம். வீரப்பன் அவர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கள் எல்லாம் முன்பு சொல்லப்பட்டபோது, அவரைக் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் ஆதரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை மறந்துவிட வேண்டாம். (மேசையைத்தட்டும் ஒலி)

1989 ஏப்ரல் 20]

திரு. மா. சுந்தரதாஸ்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் தோழமை என்று சொன்னால், இப்போதுகூட தோழமைக் கட்சிகள் இருக்கின்றன. நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே அப்போது இல்லை. ஆகவே எங்கள் மீது பழி போடுவது சரியாக இல்லை என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஆதரிப்பது என்ற வார்த்தையைத்தான் தோழமை என்று தாங்கள் சொல்கிறீர்கள். தோழமை, ஆதரவு இரண்டும் ஒன்றுதான்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ்: தோழமை என்று சொன்னால், எலக்ஷனிலேதான் நாங்கள் தோழமையாக இருந்தோமே தவிர, நாங்கள் ஆட்சிக்கு தோழமை இல்லை என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். ஆட்சியிலே நாங்கள் தோழமை இல்லை. நாங்கள் தேர்தலிலேதான் தோழமையாக இருந்தோமே தவிர, கடந்த சட்டசபையில் நாங்கள் வந்து ஆட்சிப்பொறுப்பில் இருக்கவில்லை. அவர்கள்தான் ஆட்சி நடத்தினார்கள். நாங்கள் எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே உட்கார்ந்து இருந்தோம் என்பதை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரக் கடமைப் பட்டு இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்): இத்தோடு இந்த விஷயத்தை முடித்துவிட்டு, நீங்கள் ஒரு நிமிடத்திலே முடிக்கவேண்டும்.

திரு. பி. வி. இராஜேந்திரன்: முதல்வர் அவர்கள் கேட்டதற்காக நான் பதில் சொன்னதால் என்னுடைய நேரத்தை பறி கொடுத்திருக்கிறேன். அதனால் கருணை கூர்ந்து அதிகமான நேரத்தை ஒதுக்கித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்குக் குட்டிச்சுவர்களாக நிற்கும் சோழர் காலத்துக் கோயில்களையும், அதற்கும் முன்பாக உள்ள திருக்கோயில்களை, குறிப்பாக, தஞ்சை மாவட்டத்தினுடைய திருக்கோயில்களையும் பற்றி உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நாம் இருப்பது செக்யூலர் ஸ்டேட், மதச்சார்பற்ற அரசு என்பதற்காக அதற்கு நிதி ஒதுக்கி விடாமல் இருந்து விடாதீர்கள். அரசே அதற்கு அதிக நிதியை ஒதுக்க வேண்டும். இவை வெறும் வழிபாட்டு இடங்களோ, இந்து மதத்திற்கு மட்டும் சொந்தமான இடங்களோ கிடையாது. நான் ஏற்கனவே சொன்னதைப் போல, நம்முடைய கலாச்சாரத்திற்குச் சான்றாக நிற்கின்ற இடங்கள், காலப்பெட்டகமாக நின்று கொண்டு இருப்பவை. அதற்காக அதிக நிதியை, எங்காவது பெற்றுச் செய்யுங்கள். யுனெஸ்கோகூட கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறது. United Nations Education, Science and Cultural Organisation போன்ற இயக்கங்கள் அவற்றை, புராதனச் சின்னங்களாக மதித்து, அதற்கு எல்லாம் பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதனை எல்லாம் பெற்று, நீங்கள் செய்ய வேண்டும்.

அதோடு பப்ளிக் செக்டர் அன்டர்டேகிங்ஸ், அவர்களை எல்லாம் கூப்பிட்டு இந்தந்த திருக்கோயில்களை எல்லாம் நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி. அவைகளைப் பராமரிக்கலாம்.

அதேபோல் கமர்சியல் பேங்க்குகள் தங்களுடைய விளம்பரத்திற்கு என்று பல திருக்கோயில்களை அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு, விளம்பரங்களைச் செய்து கொள்ளலாம், பல நல்ல திருக்கோயில்களின் பொறுப்புகளை நல்ல லாபத்திலே ஓடுகின்ற பப்ளிக் செக்டார் கையிலே கொடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவைகள் எல்லாம் ராஜாக்கள் இருந்தபோது, அவர்களுடைய ஸ்டேட் ரெவின்யூவிலிருந்து கட்டிய கட்டிடங்கள். இன்றைக்கு நாம் செக்யூலர் ஸ்டேட் என்பதற்காக, நாம் பலருடைய முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் இந்தச் சின்னங்கள் அழிந்துவிடும்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பார்க்காத நாடு கிடையாது. ரோமபுரி சாம்ராஜ்யத்திலே, ஒரு சிறு கல்லாக இருந்தாலும் கூட ரோமன் எம்பயர் காலத்திலே கட்டியவைகளுக்கு எல்லாம் வேலி வைத்து பாதுகாப்பு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு சோழ சாம்ராஜ்யத்திலே கட்டப்பட்ட எத்தனையோ இடங்களில் ஆடுகள் படுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன, கழுதைகள் படுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆலமரங்கள் மண்டிக் கிடக்கின்றன, வெளவால்கள் தங்கியிருக்கின்றன, கோட்டான்கள் குடியிருக்கின்றன. இவைகளை உடனடியாக நீங்கள் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். (மணியடிக்கப்பெற்றது.)

மேலும் இன்றைக்கு பல சாமிகள் நம்முடைய நாட்டிலிருந்து சொல்லாமல், கொள்ளாமல், விசா இல்லாமல், பாஸ்போர்ட் இல்லாமல் வெளிநாடுகளுக்குப் போவது சகஜமாக இருக்கிறது. இப்படி சாமிகள் சொல்லாமல், கொள்ளாமல், விசா இல்லாமல், பாஸ்போர்ட் இல்லாமல் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றுவிடுவதால், நமக்கு வருத்தங்கள் ஏற்படுகின்றன. தெய்வ வழிபாடுகளைச் செய்பவர்களுக்கு வருத்தங்கள் ஏற்படுகின்றன. அந்தச் சாமிகளுடைய பாதுகாப்பு என்ன ஆயிற்று என்ற வேதனையும் நமக்கு ஏற்படுகிறது. எனவே இதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். இன்றைக்கு லண்டன் கோர்ட்டிலே தீர்ப்பைத் தந்திருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திலேயிருந்து சென்ற நடராசர் சிலைக்காக, அவர்கள் நல்ல தீர்ப்பைத் தந்திருக்கிறார்கள்,

அதோடு மட்டுமல்லாமல் இங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ள பாலிசி நோட்டிலே தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இன்றைக்கு Tell-tale clocks ' வைத்திருப்பதைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதுபோன்று , 'Burglar Alarm ' வைத்திருப்பதைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இன்னும் இதிலே கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் நம் நாட்டுச் சாமிகள்

எல்லாம் வெளிநாட்டிற்கு பாஸ்போர்ட் இல்லாமல், விசா இல்லாமல் செல்வதை நாம் தடுத்து நிறுத்த முடியும். நமக்கும் இதிலே கவலை இருக்காது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இப்போது லண்டன் கோர்ட்டிலே கூட அவர்களுடைய தீர்ப்பிலே ஒன்றைத் தெளிவாகச் சொல்லியிருப்பதாக நம்முடைய பாலிசி நோட் காட்டுகிறது. லண்டன் ஹைகோர்ட்டினுடைய வர்டிக்ட்டில் '' .. the deity of the Temple is a juristic entity entitled to claim the idols belonging to the Temple .. '' என்று கூறியுள்ளார்கள். இதைப் பார்த்தால் ஒரு கோயிலிலுள்ள சிலைகளைக் கேட்பதற்கு அந்த சாமிக்கே உரிமை இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்—நிச்சயமாக இந்த மன்றம் பாராட்ட வேண்டும், ஒரு தெய்வத்திற்கு தன்னுடைய சிலையை கேட்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள் நமது ஊரில் தெய்வம் கேட்கிறது என்று வக்காலத்து போட்டால், வக்காலத்து போட்டவர்களைப்பிடித்து உள்ளேபோடக்கூடியநேரமாகக்கூட இருக்கிறது. அந்த வக்கீல்கள் மீதே கேஸ் வருவதற்கும் வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்கிறேன். தெய்வங்களை எல்லாம் வழிபடுவதற்குத்தான் திருவாரூரில் பிடித்து அடைத்து வைத்திருக்கிறீர்கள். 1340 தெய்வச் சிலைகளை அடைத்து வைத்திருக்கிறீர்கள். அதுமட்டுமல்ல. அவைகளை Antiquities and Treasure Act, 1972-ல் ரிஜிஸ்டர் வேறு செய்திருக்கிறீர்கள். அப்படிச் செய்ய வேண்டாம். தெய்வம் என்பதற்காக லண்டன் கோர்ட்டில் அந்த அளவிற்கு மரியாதை கொடுத்து இருக்கிறார்கள். வேண்டுமானால் தனிச் சட்டமாகப் போட்டு ஏதாவது செய்யுங்கள். அதுபோன்று தெய்வங்களை அடைத்து வைக்க வேண்டாம். விமானங்கள் பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டுமென்றால் 'ஏர்போர்ட்டில்' இருக்கலாம். கப்பல்கள் பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டுமென்றால் ஹார்பரில் இருக்கலாம். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, லண்டன் கோர்ட்டிலே தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்ட தெய்வம் 1952ஆம் ஆண்டு சிவபுரத்திலிருந்து களவாடப்பட்ட நடராஜர்.

திரு. பி. வி. இராஜேந்திரன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டம் புத்தூர் என்று இதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு சரியாகத் தெரியவில்லை. சிவபுரம் என்ற வார்த்தையே இல்லாததால் நான் சொன்னேன். சிவபுரம் நடராஜர் விரைவில் வர வேண்டும். எங்கு இருந்தாலும் சாமிகள் சீக்கிரம் திரும்புவதில் எங்களுக்கு மாறுபாடு கிடையாது. பத்திரமாக அந்த சாமி வருவதில் நிச்சயமாக எனக்கு சந்தோஷமாக இருக்கிறது. அந்த சாமியை நாங்கள் வணங்குபவர்களாக இருந்தாலும், ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்களாக இருந்தாலும், அந்த சாமிகளுடைய பத்திரத்தில் எங்களுக்கு எப்போதும் ஆழ்ந்த கவலை இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு)

மேலும் என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வேதாரண்யம் திருக்கோயிலுக்கு 12000 ஏக்கர் நிலங்கள் இருந்தாலும் சரியான வருவாய் இல்லாமல் இருக்கிறது. மேலும் வேதாரண்யம் டவுனுடைய மொத்த வீடுகளும் இருக்கின்ற, குடிமனைகளின் பட்டாக்கள் அத்தனையும் சாமிகளின் பெயரில் தான் இருக்கிறது. அதை எல்லாம் அன்றைக்கு 'இனாம் அபாலிஷன் ஆக்ட்' வந்தபோது மக்கள் சரியாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. மீண்டும் இதை விசாரணை செய்து அத்தனை பேருக்கும் பட்டா தரவேண்டும். ஏனென்றால் குடியிருப்புகள் இன்றைக்கு மிகப் பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. தொழில்கள்கூட ஆரம்பிக்க முடியவில்லை. என்.ஓ.சி. இல்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

*திரு. வி. இராமசாமி: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் வனத்துறை, அறநிலையம், வீட்டு வசதி வாரியம் சம்பந்தமாக பேசுவதற்கு எனக்கு வாக்களித்து இந்த மன்றத்திற்கு என்னை அனுப்பிய திருச்செங்கோடு வாக்காளர் பெருமக்களுக்கு முதலில் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை நீங்கலாக, சுமார் 20 மலைகள் நம்முடைய தமிழகத்தில் இருக்கின்றன. அந்த மலைகளில் இருக்கின்ற காடுகள் காக்கப்படுவதின் மூலம் தான் மழை பெய்யும், நாடு செழிக்கும் என்ற அடிப்படையில் மலை வளங்களை நாம் உறுதியாக காப்பாற்ற வேண்டும். அரசு அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, அந்த மலைகளிலே முற்றிய, விளைந்த சந்தன மரங்களை வெட்டுவதற்கு அரசு ஏலம் விடும்போது அதை கான்ட்ராக்ட் என்ற பெயரில் எடுக்கக் கூடியவர்கள் அந்த முற்றிய சந்தன மரங்களை மட்டும் வெட்டுவதில்லை, ஃபாரெஸ்ட்டில் இருக்கக்கூடிய மற்ற மரங்களையும் வெட்டி எடுத்துக் கொள்கிறார்கள்.

குறிப்பாக கொல்லிமலை, கல்ராயன் மலை, பச்சை மலை, சேர்வராயன் மலை என்று எங்கள் ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய மலைகளிலுள்ள மரங்கள் எல்லாம் அழிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு உடந்தையாக அரசு அதிகாரிகளே இருப்பார்களோ என்ற சந்தேகம் உள்ளது. ஆகவே அதனை அரசு தடுத்து நடவடிக்கை எடுத்து, மலைச் செல்வங்களையும், பொருட்களையும் பாதுகாக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளில் வனத்துறை காவலர்கள், கவனம் செலுத்துவதற்குப் பதிலாக, ஏதோ சுள்ளி, முள் பொறுக்கக்கூடிய அந்த ஏழை எளியவர்களின் மீது உண்மைக்கு புறம்பான வழக்கு போட்டு தொல்லை கொடுக்கிறார்களே ஒழிய, அந்த மலை வளங்களை அழிக்கக் கூடியவர்களுக்குத் துணை போகிறார்கள் என்றுதான் தெரிய வருகிறது. இதுவரையில் அழிக்கப்பட்ட மரங்கள் போக இனி

(இரவு 7.10)

இருக்கக்கூடிய வன வளத்தையாவது பாதுகாப்பதற்கு அரசு முன்வர வேண்டும். காடுகளை இனி அழிக்காமல் பாதுகாப்பதற்கு அரசு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அத்துடன் வனத்துறை ஊழியர்களுக்கு அரசு அதிகம் ஊதியம் வழங்க வேண்டும் என்பதோடு அங்குள்ள மலைவாசி மக்களோடு அதிகாரிகள் நேசமனப் பான்மையோடு நடந்து கொள்ள வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக ஒரு ரேஞ்சர் என்றாலே மலைப்பகுதியில் ஒரு முடிசூடா மன்னனாக நடந்து அங்குள்ள மக்களுக்கு தொல்லை கொடுக்கக்கூடாது என்பதை அரசின் கவனத்திற்கு சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இப்படிப்பட்ட நிலையில் சமூக நலக் காடுகளில் பணி செய்யக் கூடிய ஊழியர்களும் வனக் காவலர்களும் இந்த மாநிலத்தில் 10 வருடம், 20 வருடங்கள் பணி செய்து வருகிறார்கள். அவர்களை அரசு நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆலயங்கள் பராமரிப்பு, அவற்றின் நிர்வாகம், அவற்றைச் சார்ந்த அறக்கட்டளைகள், அவற்றின் நிர்வாக நெறிமுறைகள் செவ்வனே நடப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தமிழகத்தில் எனக்குத் தெரிந்த வரையில் 51,385 கோவில்கள் உள்ளன. அதிலே 34,811 கோவில்களை அரசு கவனத்தில் எடுத்துள்ளது. 10 ஆயிரம் கோவில்கள் பரிசீலனையில் உள்ளது. இன்னும் மீதி உள்ள கோவில்களையும் பரிசீலனை செய்து அதில் உள்ள சொத்துக்களையும் அங்கிருக்கக்கூடிய நடைமுறை செல்வங்களையும் அரசு கையாள வேண்டும் என்பதோடு ஐவர் கொண்ட குழு ஒன்று போடப்பட்டிருப்பதாக கொள்கை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கோவிலுக்கு சொந்தமான நிலங்களை அரசு எடுத்து அதில் குத்தகைக்கு உழுது கொண்டிருக்கிற விவசாயிகளுக்கு அந்த நிலங்களை சொந்தமாக ஆக்க வேண்டும் என்பதோடு குறிப்பாக பழனி தண்டாயுதபாணி கோவில் போன்ற கோவில்களிலே கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. அதனை எடுத்து அங்கே கலைக்கல்லூரி அமைப்பது போன்ற காரியங்களை செய்வதற்கு அரசு முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு ஆலயங்களில் வேலை செய்யக்கூடிய இ.ஒ. போன்றவர்களை எல்லாம் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கியிருக்கும்போது, அங்கே வேலை செய்யக் கூடிய ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள், பட்டை சாதத்திற்கும் குறைந்த பட்ச ஊதியத்திற்கும் பணி செய்து வருகின்றார்களே, அவர்கள் அனைவரையும் குறைந்த பட்ச சம்பளமாவது கொடுத்து அரசு ஊழியர்களாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆலயங்களில் உள்ள முடி திருத்தும் ஊழியர்கள் உள்பட அனைவரையும் அரசு அனுதாபத்தோடு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து குறிப்பாக வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலம் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தும் பொருட்டு ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் அவர்களுடைய திறனுக்கு ஏற்றவாறு குடியிருப்புகளை அமைத்துக் கொடுப்பதாக அரசு கொள்கைக் குறிப்பிலே இருந்தாலும்கூட, வீட்டுவசதி வாரியத்தின் மூலம் மாநிலத்திலே கட்டப்பட்ட வீடுகள் பழுதாகியும், அப்படி பழுதாகக்கூடிய வீடுகளில் எந்தவிதமான சுத்தமோ போதுமான லைட்டு வசதிகளோ அந்தக் கட்டப்பட்ட கட்டிடங்களில் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி கட்டப்பட்டிருக்கக்கூடிய இடங்களிலே பொது இடங்களுக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய நிலங்களை அங்கேயிருக்கக்கூடிய ஊராட்சி மன்றத்திற்கோ நகராட்சி மன்றத்திற்கோ ஒப்படைக்கப்படாமல் அது விற்பனை செய்யப்பட்டிருப்பதாக தெரிய வருகிறது. அதை அரசு தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். இப்படி பல்வேறு பகுதிகளில் கட்டப்பட்டிருந்தாலும், தமிழகம் பூராவிலும் அரசால் கட்டப்பட்ட பல வீடுகள் இப்படி பாதுகாப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியிலே ஆலம்பாளையம் பேரூராட்சி மன்றத்திற்கு உட்பட்ட இடத்தில் 1500 மாடி வீடுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. அதிலே சத்தியா நகர் என்ற பெயர் வைக்கப்பட்டிருக்கிற அந்த நகரிலே கட்டப்பட்ட வீடுகள் எந்த நேரத்திலே விழுந்து விடுமோ என்ற அச்சத்தில் அங்கு குடியிருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கு லைட்டுகளே கிடையாது. குடிதண்ணீர் கிடையாது. பழுதடைந்த வீடுகளாக காட்சி அளிக்கிறது. அப்படி தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய வீடுகளை அரசு பராமரித்து, புது வீடுகளைக் கட்டுவதற்கு முன்னால் அவைகளைப் பராமரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அந்த அடிப்படையில் அங்கேயிருக்கக்கூடிய என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்லி முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சேலம் மாவட்டம் கடுமையான வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டு இன்றையதினம் அங்கே குடிநீர் பஞ்சம் தலைவிரித்து ஆடுகிறது. குறிப்பாக இந்த அரிசி வழங்கும் விழாவில் கலந்துகொள்ளக்கூடிய நேரத்தில், தொகுதி பூராவும் நான் சுற்றிவரக்கூடிய நேரத்தில் அங்கே அரிசியை விட அதிகமாக மக்கள் கேட்டது தண்ணீர் தேவை, தண்ணீர் தேவை என்பதுதான். குறிப்பாக என் தொகுதியில் வாளரைகேட்டு என்ற இடத்தில் 550 அடி ஆழ் குழாய் போட்டும் கூட தண்ணீர் கிடைக்காமல் மக்கள் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கின்ற பரிதாபமான நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட தண்ணீர் பஞ்சத்தை போக்குவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அத்துடன் கைத்தறி, விசைத்தறி தொழில் நிறைந்த பகுதியானதால் அங்கு தேங்கி கிடக்கும் கைத்தறி துணிகளை விற்பதற்கும் மேலும் நூல் விலையேற்றத்தால் விசைத்தறிகளை இயக்கவும் முடியவில்லை. அங்கே இருக்கக்கூடிய விசைத்தறி அதிபர்களும் மின்சார வரி உயர்வால் தங்களுடைய தொழிலை நடத்த முடியவில்லை என்று அவர்கள் ஒருநாள் நேரிடையாக மாவட்டம் பூராவும் வேலைநிறுத்தம்

நடத்தி அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை அரசுக்கு தெரிவிக்க இருக்கிறார்கள் என்பதையும் இங்கே அரசுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகளாக அந்தப் பகுதியிலே இருக்கக் கூடியவர்கள் பல ஆண்டுகளாக மின்சாரம் வேண்டும் என்று விண்ணப்பம் செய்திருந்தாலும் மின்சாரம் இன்று வரைக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. அது பல ஆண்டுகளாக நீடித்து வருகிறது. அந்தப் பகுதியிலே கிடைக்கக்கூடிய தண்ணீரை விவசாயிகள் பயன் படுத்துவதற்காக உடனடியாக மின் இணைப்பு கொடுக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் இன்னும் அந்தத் தொகுதியில் இருக்கக்கூடிய பிரச்னைகள் என்ற அடிப்படையில் அங்கே இருக்கக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இந்த வறட்சி யினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு கடந்த ஒரு வார காலமாக தங்களுடைய கிராமத்தை விட்டு வெளி ஊருக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். வறட்சி நிவாரண வேலையைத் துவக்கி, அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டு மென்று என்னுடைய சார்பிலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். வீட்டு வசதி வாரியம் சம்பந்தமாக, திருவரம்பூர் நவல்பட்டு பகுதியில் அண்ணா நகர் என 600 ஏக்கர் நிலபரப்பில் அரசால் உருவாக்கப் பட்டு வரும் வீட்டு வசதி வாரியத்தின் சார்பாக அந்த அண்ணா நகரில் உள்ள வீடுகளுக்கு பராமரிப்புக் கட்டணம் என ரூ. 60 விதித்து இருந்ததை ரூ.20 என்று குறைத்து பாளையங்கோட்டை யில்—ரூ. 20 தான் வாங்கப்படுகிறது. பராமரிப்பு இல்லை, குழாய் தண்ணீர் கிடையாது, என்ற குறை குடிநீருக்கு மக்கள் அவதிப்படு கிறார்கள். தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்றும் புதுக்கோட்டை யில் இருக்கக்கூடிய அண்ணா நகரிலும் இந்த நிலை இருக்கிறது என்பதை சொல்லி இந்த நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அரசு கட்டியுள்ள வீடுகளுக்கு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலம், பழமையை செழுமையாக்கவும், அபிவிருத்தி பண்ணவும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அரசை வலியுறுத்தி எனக்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி சொல்லி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. செ. இராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டில் உள்ள திருக்கோயில்களின் நிர்வாகத்தை செம்மைப்படுத்தவும், கோயில்களின் பாரம்பரிய கட்டிடக் கலை அழகுகளை காக்கவும், கோயில்களின் சொத்துக்கள் பாதுகாக்கப்பட்டு அவற்றின் வருவாய் பெருகவும் இந்த அரசு விரைவாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு உள்ளதை பாராட்டி மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியையும் வணக்கத்தையும் காணிக்கையாக்குகின்றேன். திருக்கோவில்களின் நிர்வாகச் சீரமைப்புப் பணி முழுமைப் பெற்றிட, அத்திருக்கோவில்களின் அடிப்படையாக விளங்கும் திருக்கோவில்களின் பணியாளர்களுடைய தீர்வு காணப்பட வேண்டிய அவசியமான பிரச்னைகள் குறித்தும் சிலவற்றை நான் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கும், அறநிலையத் துறை

அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இங்கே பரிசீலனைக்கு வைக்க விரும்புகிறேன். இந்து சமய அறநிலைய ஆட்சித் துறையின் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட திருக்கோவில்களில் 47,771 பணியாளர்கள் பணிபுரிந்து வருவதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

(இரவு 7–20)

இவர்களில், உபரி நிதி வசதியுள்ள 20 பெரிய கோவில்களில் பணிபுரியும் 4,166 பணியாளர்களின் ஊதிய வீதங்கள் 1–4–86 முதல் முறைப்படுத்தப்பட்டு திருத்தி அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இதர திருக்கோவில்களில் பணி புரியும் பெரும்பாலான திருக்கோயில் பணியாளர்கள் நிலை முந்தைய ஆட்சிக் காலத்தில் பரிதாபத்திற்குரிய நிலையாக இருந்தது இம்மாமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். திருக்கோவில் பணியாளர்கள் அரசு ஊழியர்கள் ஆகவோ, தொழிலாளர்களாகவோ, குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயத்திற்குட்பட்ட தினக்கூலிகளாகவோ வரையறுக்கப்படாத ஒரு நிலையில் அவர்களுடைய வேலைகள், வேலை நேரம், ஊதிய விகிதங்கள், சலுகைகள் முதலியன எந்தச் சட்ட அடிப்படையும் இல்லாமல் திருக்கோவில் நிர்வாகத்தின் விருப்பு–வெறுப்புக்கேற்றபடி பலவிதமாக நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

1973–74 ஆம் ஆண்டில் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் திருக்கோயில் பணியாளர்களுக்கு முதன்முதலாக சம்பள விகிதங்கள் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டன. பெரும்பாலான கோயில்களில் இந்தச் சம்பள விகிதங்கள் முந்தைய ஆட்சியாளர்களால் முழுமையாக அமல்படுத்தப்படவில்லை. அதனால் பல ஆயிரம் திருக்கோயில்களில் பணிபுரியும் பணியாளர்கள் மாதம் 100 ரூபாய்க்கும் குறைவான மாத ஊதியத்தில் முழு நேரப் பணிபுரிந்து வருகின்றனர். திருக்கோயில் பணியாளர்கள் தங்களை அரசு ஊழியராக அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று 1961 ஆம் ஆண்டிலேயிருந்து கோரிக்கை விடுத்து வருகின்றனர். 1959 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் கீழ், விதி 12-இன்படி, திருக்கோயில் பணியாளர்களும் அரசு ஊழியர்கள்தான் என நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் வந்துள்ளன. எனவே, திருக்கோயில் பணியாளர்களை கொள்கை அளவில் அரசு ஊழியர்களாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1973 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அவர்கள் தொடர்ந்து அந்தக் கோரிக்கையை வைத்து வருகிறார்கள். திருக்கோயில் பணியாளர்களை அரசு ஊழியராக்க முந்தைய அரசு எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. திருக்கோயில் பணியாளர்கள் நல்வாழ்வில் அக்கறை கொண்ட மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களின் அரசு திருக்கோயில் பணியாளர்களை அரசு ஊழியராக்க நடைமுறைக்கு ஏற்ற ஒரு திட்டத்தை நான் இந்த நேரத்தில் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1 89 ஏப்ரல் 20] [திரு. செ. இராமலிங்கம்]

திருக்கோயில்களின் நிகர வருமானத்தில் 40 விழுக்காடு வரை பணியாளர் சம்பளத்திற்காகச் செலவிடலாம் என்ற அரசின் நடைமுறைக் கொள்கையின்படி, அறநிலையத் துறை அதிகாரிகள் மற்றும் பணியாளர்கள் சம்பளத்திற்காக திருக்கோயில்களின் வருடாந்திர நிகர வருமானத்தில் 10 விழுக்காடு சகாயத் தொகையாகவும், 4 விழுக்காடு தொகை தணிக்கைக் கட்டணமாகவும், வசூலிக்கப்படுவது போல் திருக்கோயில் பணியாளர்களின் சம்பளத்திற்காக 40 விழுக்காடு தொகையினை வசூலித்து ஒரு தனி நிதி ஏற்படுத்தி அதிலிருந்து அனைத்துத் திருக்கோயில் பணியாளர்களுக்கும் சம்பளம் கொடுக்கும் வகையில் கிரேடு வாரியாக உழைப்புக்கேற்ற ஊதியம் நிர்ணயம் செய்து, அனைத்து வெளித்துறைப் பணியாளர்களையும், அரசு ஊழியர் ஆக்கவும், உள்துறை பணியாளர்களுக்கு ஸ்தல ஸ்தாபன ஊழியர் அந்தஸ்து வழங்கவும் நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த திட்டத்தினை அமல்படுத்துவதற்கான வழிவகைகளையும், நடைமுறைகளையும் ஆராய்ந்து அரசிற்கு அறிக்கை தர ஒரு தனி நபர் குழுவையாவது அமைத்திட வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பணிக் காலத்தில் இறந்துவிடும் பணியாளர் குடும்பத்திற்கு ரூபாய் 10,000 வழங்கப்படும் என 12–10–87 இலேயே அரசு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டும் இன்று வரை அது அமல்படுத்தப்படவில்லை. இறந்துவிடுகிற பணியாளர்கள் குடும்பத்திற்கு 5,000 ரூபாய் மட்டுமே இன்று வரை வழங்கி வருகிறார்கள். எனவே, இறந்து போகின்ற பணியாளர்களுக்கு 10,000 ரூபாய் வழங்க வேண்டும் என நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, முந்தைய ஆட்சியாளர்களுடைய காலத்தில் திருக்கோயில் பணியாளர்களுக்கு இந்த மாமன்றத்தில் அறிவிக்கப்பட்ட பல்வேறு சலுகைகள் அமல்படுத்தப்படவில்லை. குறிப்பாக திருக்கோயில் பணியாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொள்வதற்கு கோயில் நிதியிலிருந்து கடன் வழங்கப்படும் என்று சொல்லியிருந்தார்கள். ஆனால் அந்தத் திட்டமே அமல்படுத்தப்படவில்லை. அதேபோல் சிப்பந்திகளுடைய குடும்பங்களுக்கு திருமணக் கடன் வசதி செய்து தருகிறோம் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அது அமல்படுத்தப்படவில்லை. அரசு ஊழியர்களுக்கு உள்ளது போல் விடுமுறைச் சலுகைகளை ஏற்றுக்கொள்வதாக அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அது அமல்படுத்தப்படவில்லை. அதேபோன்று தமிழக அரசு ஊழியர்களுக்குப் பொங்கல் பரிசாக 1987 ஆம் ஆண்டு முதல்—87 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 300-ம் 1988 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 350; 1989 ஆம் ஆண்டில் 400 ரூபாய் பொங்கல் பரிசாக–வழங்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த ஆலயப்பணியாளர்களுக்கு 1987 ஆம் ஆண்டில் 200 ரூபாயும், 1988 ஆம் ஆண்டில் 200 ரூபாயும் வழங்கப்பட்டது. 1989 ஆம் ஆண்டில் அது வழங்கப்படவில்லை. எனவே அரசு ஊழியர்கள் பெற்ற அந்த பண்டிகைத் தொகையை இந்த ஆலயப்பணியாளர்களுக்கும் வழங்க அரசு உத்திரவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு.செ. இராமலிங்கம்] [1989 ஏப்ரல் 20]

அதேபோல் திருக்கோவில் வருமானம் கடுமையாக பாதிக்கப் பட்டுள்ள நிலையில் குறிப்பாக தஞ்சை, திருச்சி, திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் திருக்கோவில் பணியாளர்களுக்கு பல மாத சம்பளம் வழங்கப்படவில்லை. நிலுவையாக இருக்கிறது, இவ்வாறு தமிழகம் முழுவதும் திருக்கோவில் பணியாளர்களுக்கு வழங்கப்படவேண்டிய சம்பள பாக்கி சுமார் 50 லட்சம் ரூபாய் வரை வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது. முந்தைய ஆட்சிக் காலத்தில் பல மாத காலம் சம்பளம் வழங்கப்படாத அந்தப் பணியாளர் களுக்கு உடனடியாக சம்பளம் வழங்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வறுமையின் காரணமாக கோவிலில் பணியாற்றிய கல்யாண சுந்தரம் என்ற குருக்கள், தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர், நெடுங்காலமாக சம்பள பாக்கி இருந்ததால் அவர் தன்னுடைய 8 வயது மகனுடன் தற்கொலை செய்து கொண்டு இறந்தார் என்று ஒரு ஆண்டுக்கு முன்னால் பத்திரிகையில் வந்தது. இந்த மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு தெரியும் என்று கருதுகிறேன். எனவே அப்படிப்பட்ட அவல நிலை மீண்டும் தமிழகத்தில் ஏற்படாமல் இருக்க ஆலய பணியாளர்களுக்கு ஒவ்வொரு மாதமும் 1 ஆம் தேதியே ஊதியம் கிடைக்கிற வகையில் அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல் அரசு ஆணை 437-ன்படி திருக்கோவில் உபரி நிதியிலிருந்து ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள 7 கோடி ரூபாய் நிதியில் சேர்ந்துள்ள வட்டியிலிருந்து திருக்கோவில் பணியாளர்களுக்கு சம்பள பாக்கி முழுவதையும் பைசல் செய்ய இந்த அரசு தக்க ஆணை பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசு ஊழியர்களுக்கு அகவிலைப்படி வழங்கும் தேதியிலிருந்து திருக்கோவில் பணியாளர்களுக்கும் அகவிலைப்படி வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது) இந்த திருக்கோவிலின் சம்பள செலவினத்தை கட்டுப்படுத்தும் நோக்கத்தில் திருக்கோவிலில் புதிய பதவிகளை ஏற்படுத்த வேண்டாம் என்று மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே போதுமான பணியாளர்களுடன் நல்லவிதமாக நிர்வாகம் நடந்து வரும் மதுரை கூடலழகர் திருக்கோவில், திருவில்லிப்புத்தூர் ஆண்டாள் திருக்கோவில் இப்படிப்பட்ட கோவில்களில் தேவை யற்ற புதிய பதவிகளை ஏற்படுத்தி இந்த பதவிகளில் திருக்கோவில் பணியாளர்களை நியமிப்பதால் ஏராளமான செலவினம் கோவிலுக்கு ஏற்படுகிறது. இதைவிட அந்த ஆலயத்தில் பணி யாற்றுகின்ற பணியாளர்களையே அந்தப் பணியில் நியமிக்கலாம் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது போல் தேவையற்ற அளவில் பணியாளர்களை நியமனம் செய்வதை ரத்து செய்யவும் இனிமேல் புதிய பதவிகளை ஏற்படுத்தாமல் இருக்கவும் நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிலையான சம்பளம் பெறுபவர்களுக்கு சம்பள விகிதம் ஏற்படுத்த, இவர்களுக்கும் அகவிலைப்படி வழங்க தக்க ஆணைகளை பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசு ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படுவதைப் போல் நகர ஈட்டுப்படி, வீட்டு வாடகைப்படி போன்றவைகளை திருக்கோவில் பணியாளர்களுக்கும் வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுபோல் தமிழ்நாட்டில் உள்ள திருக்கோவில்களினுடைய கலை, கலாச்சாரம் இவைகள் பாதுகாப்பாக இருப்பதற்கு, இந்த திருக்கோவில்களின் கலை, கலாச்சாரங்களைக் காண ஏராளமான வெளிநாட்டுப் பயணிகள் வருவதால் அரசுக்கு அந்நிய செலாவணி நிறைய வருவதை கருத்தில் கொண்டு இந்த கோவில்களை நல்லமுறையில் பராமரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மயிலாப்பூர் குளத்தில் தூர் வாருவதற்கு 1974–75ஆம் ஆண்டில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்பு முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில் 42 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்பீட்டில் அங்கே அந்த மயிலாப்பூர் குளத்தை தூர் வாருவதற்கு திட்டமிடப்பட்டு சிறப்பாக அந்தப் பணி நிறைவேற்றப்பட்டது. சான்றோர்களும், பொதுமக்களும், பக்தர்களும் இந்தப் பணியை சிறப்பாக பாராட்டினார்கள். ஆனால் அந்தப் பணியை சிறப்பாக செய்து முடித்த அலுவலர் திரு. நாகராஜன் என்பவரை 1975–76 ஆம் ஆண்டில் அவசரக் காலத்தில் அந்த ஆட்சியில் ஏறத்தாழ 16 மாத காலம் தற்காலிகமாக பணி நீக்கம் செய்து வைத்தார்கள். அவர் அந்த வேலையை சிறப்பாக செய்ததற்காகவே அப்படிப்பட்ட ஒரு மாபெரும் தண்டனையை அனுபவித்தார். ஆனால் இன்றைய தினம் கடந்த 1983–84 ஆம் ஆண்டில் அதே குளத்தை தூர் வாருவதற்கு 14 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்து இதுவரை 7 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து இருக்கிறார்கள். எனவே

(இரவு 7.30)

உடனடியாக இந்தப் பணியை நிறைவேற்ற துரிதமாக நேர்மையாக நிறைவேற்ற ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மைலாப்பூர் ஆலயத்தில் 1985 ஆம் ஆண்டு குடியரசுத்தலைவரை வரவேற்பதற்காக 28 ஆயிரத்து 724 ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். இரண்டாவது முறை அவர் வருகை தந்தபோது 11–5–88ல் 13 ஆயிரத்து 699 ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். ஆலயத்தினுடைய தொகை இப்படி தவறான காரியங்களுக்கெல்லாம் முறையற்ற வழியில் ஏராளமாக செலவு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கலைஞர் அவர்களுடைய ஆட்சி காலத்தில் 1972ல் குடியரசுத்தலைவரை வரவேற்பதற்கு சாதாரணமாக 716 ரூபாய்தான் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இப்படி ஊதாரித்தனமாக ஆலயங்களுடைய பணத்தை செலவு செய்வதை தவிர்க்கவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த மட்டில், அங்கே மிகவும் பிரசித்திப்பெற்ற உப்பிலியப்பன் கோயில், ராகு ஸ்தலமாகிய நாகநாத ஸ்வாமி தேவஸ்தானம். சூரியனார் கோயில் போன்ற மிகப்பெரிய ஆலயங்கள் இன்றையதினம் சரியான முறையில் பராமரிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன.

திரு. ஆர். சிங்காரம் : ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகின்றபோது இந்தியத் துணைக் கண்டத்தினுடைய ராஷ்டிரபதி அவர்களை வரவேற்பதில் ஊதாரித்தனமாக செலவு செய்துவிட்டதாக சொன்னார்கள். ராஷ்டிரபதி அவர்களை வரவேற்பது ஊதாரித்தனமா அல்லது செலவு ஊதாரித்தனமா, அது அவசியமா அல்லது அவசிய மில்லையா என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் விளக்க, அதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. செ. இராமலிங்கம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1972-ல் இதே காரியத்திற்காக குடியரசுத் தலைவரை வரவேற்றதற்கான செலவு 716 ரூபாய்தான். ஆனால் அதே காரியத்திற்காக 1985-ஆம் ஆண்டு 28 ஆயிரத்து 724 ரூபாய். 1988 ஆம் ஆண்டு 13 ஆயிரத்து 699 ரூபாய். எனவே வர வேற்றதை ஊதாரித்தனம் என்று சொல்லவில்லை. செலவு செய்த முறையைத்தான் நான் ஊதாரித்தனம் என்று சொன்னேன். அதே நேரத்திலே இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தணிக்கைத் துறைக்கு நம்முடைய தமிழக அரசில் நிதித் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். உள்நிதி தணிக்கைத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏராளமாக இருக் கிறார்கள். ஆனால் ஏ.ஜி. அலுவலகத்திலிருந்து தணிக்கை யாளர்களை நாம் நியமிக்கிறோம். அது தேவையில்லை என்பதையும் இந்த நேரத்திலே நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் பெரியநாயகி அம்மன் கோவில் திருப்பணி நீண்ட காலமாக செய்யத் துவங்கி அந்தத் திருப்பணி நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு கால் நடைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் ஆர்வத்தோடு இந்தப் பணியை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களை கேட்டிருக்கிறார்கள். எனவே இந்தப் பணியை உடனடியாக நிறைவேற்ற ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு முடிக்கிறேன். நன்றி.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திருமதி ஏ.எஸ். பொன்னம்மாள்) மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மானியத்தில் பதில் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் பேசக் கூடிய அங்கத்தினர் கள் 6, 7 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் இந்த சேருக்கு மரியாதைக் கொடுத்து, தயவுசெய்து 5 நிமிடங் களில் முடித்துக்கொள்ள வேண்டுமாய் நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1989ஏப்ரல் 02]

*திரு. நா. இராமகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, வனத் துறையின் மானியக் கோரிக்கை இம்மாமன்றத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. வனப்பில்லாத வனத் துறை, வளமில்லாத காடுகள் மலைகளின் இளவரசி இன்றைக்கு மங்கலம் இழந்த நிலையில் இருப்பதைத்தான் பார்க்கிறோம். காட்டு வளமே நாட்டு வளம் என்று சிறு வயது முதல் கட்டுரை எழுதி வந்தாலும் இன்றைக்கு காட்டு வளம் காக்கப்படாத நிலையில் பருவ மழை இழந்து பரிதவிக்கிறது தமிழகம். இது தானே நிதர்சனம்; இதுதானே உண்மை நிலை 1989-90-அம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் 'சிடா' எனப்படும் சுவீடன் நாட்டு நிதி உதவி திட்டத்தின் செயலாக்கம் குறித்து அத் திட்டத்தின் முதல்கட்டப் பணிகள் சரியாக செயல்படவில்லை என்று சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்கள். 1981-ஆம் ஆண்டு அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட இத்திட்டத்தைப் பற்றி தமிழ்நாட்டில் எத்தனை பேருக்கு தெரியும்? வனத்துறை அதிகாரிகளைத் தவிர வேறு யாருக்குத் தெரியும்?

பொதுமக்களுக்கு நேரிடையாகப் போக வேண்டிய ஒரு அற்புதமான திட்டம் போதிய விளம்பரமின்றி சரியான 'பிளான் ஆஃப் ஆக்ஷன்' இன்றி சரியாகச் செயல்படாமல் இருக்கிறது. சமுதாயக் காடுகளை வளர்ப்பது இத்திட்டத்தின் நோக்கம். ஏன் வளர்க்க வேண்டும்? எதற்கு வளர்க்க வேண்டும், எப்படி யெல்லாம் வளர்க்க வேண்டும் என்று பொது மக்களுக்கு சொல்லித் தர வேண்டாமா? இலட்சக் கணக்கில் ஆண்டுதோறும் விளம்பரச் செலவை செய்துவரும் வனத்துறை தனது விளம்பரம் போய்ச் சேரவேண்டிய இடத்துக்குப் போகிறதா என்று பார்க்க வேண்டாமா? இன்றும் காட்டிலிருந்து சுட்டெரிக்கும் வெயிலில் விறகு சுமந்துகொண்டு விறகோடு விறகாகிக் கொண்டிருக்கும் ஏழைப் பெண்கள் எத்தனை பேர்? சமுதாயக் காடுகள் வளர்ப்புத் திட்டத்தில் கருவேல மரங்கள் வளர்த்தால் இந்த ஏழைகள் சிந்தும் வியர்வை குறையுமே. மரங்களே இல்லாத மலட்டு நிலங்கள் எவ்வளவு உள்ளன? தேசிய நெடுஞ்சாலையின் இரு பக்கங்களிலும் நிழல் தரும் மரங்கள் வளர்க்க வேண்டாமா? வைகையாற்றின் இருமருங்கும் மரம் வளர்த்தால் எவ்வளவு அழகாயிருக்கும்?

கூவத்தை அழகுபடுத்த வேண்டும் என்று அக்கறையோடு திட்டங்கள் தீட்டிய கலைஞர் ஆட்சியில் கூவம் நதியின் இரு மருங்கிலும் குறிப்பாக 'ஃப்ளேம் ஆஃப் பாரஸ்ட்ஸ்' என்று அழைக்கப்படும் மரங்களை நட்டுவைத்தால் அவை வளர்ந்து செந்நிறப் பூக்களை தீச்சுடராய் தெளிக்கும் காட்சி எவ்வளவு அழகாயிருக்கும்?

'ஒர்ல்டு ஹெல்த் ஆர்கனைசேஷன்' அறிக்கையில் நமது கூவத்தைப் பற்றி ஒரு உலகச் சாதனை குறிப்பிடப்பட்டுளது. ''உலகிலேயே ஒரு சதவீதம் கூட 'ஆக்சிஜன்' இல்லாத ஒரே நதி'' வேதனையான சாதனை. இருமருங்கிலும் நெடுக மரங்களை

வளர்த்தால் கூவத்தில் அழகு கொஞ்சுமே. அரசு இப்போதே செய்ய வேண்டிய அவசரப் பணி இதுவென்று குறிப்பிட்டு இதன் மீது நடவடிக்கைக்கு மாண்புமிகு வனத்துறை அமைச்சர் உறுதி மொழி வழங்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

சமுதாயக் காடுகள் வளர்ப்புத் திட்டத்தில் வழங்கப்படும் மரக்கன்றுகள் ஓரேமாதிரியான சீரான முறையில் வழங்கப்பட வேண்டும். சமூகக் காடுகள் வளர்ப்பு ஒரு உன்னதமான, உயர்ந்த நோக்கமுடைய நாட்டுப்பணியாகும். யார் வேண்டுமானாலும் இலவசமாக மரக்கன்றுகளை வாங்கி அவர்களுக்குச் சொந்தமான விரும்பும் பகுதியில் வளர்க்க ஊக்கமளிக்க வேண்டும்.

மரங்கள் வாயிலாக வனத்துறைக்கு வரும் வருவாயை இரண்டு மடங்கு, மூன்று மடங்கு அதிகரிக்கலாம். கொள்கையை மாற்றினால் போதும். எடுத்துக்காட்டாக சேஷசாயி காகித ஆலைக்கு மூங்கில் மரங்களை வனத்துறை விற்பனைக்கு வழங்கி வருகிறது. வேடிக்கையான விற்பனைக் கொள்கை. மரம் அரசினுடையது. வாங்குவது சேஷசாயி. நேரிடையாக வியாபாரம் செய்ய வேண்டியதுதானே. இதில் ஏன் இடைத் தரகு முறை? மரங்கள் கான்டிராக்டுக்கு விடப்படுகின்றன. கான்ட்ராக்டர் மூங்கில் மரங்களை வெட்டுகிறார். எப்படி வெட்டுகிறார்? வேரடியோடு வெட்டுகிறார். அங்கு மூங்கில் மீண்டும் தழைக்குமா? ஓரடி அல்லது ஈரடி விட்டு வெட்டினால் வெட்டிய மூங்கில் மீண்டும் வளராதா? எவ்வளவு பெரிய இழப்பு? வேரடியோடு வெட்டுகிற காரணத்தால் எதிர்காலத்தில் அந்த மூங்கில் மர இனங்கள், அந்தக் குடும்பங்கள் அழிந்துபோகிற அபாயத்தை அரசுக்குச் சொல்லுவது என்னுடைய கடமையாகும்.

அது மட்டுமல்ல. இந்த மூங்கில் காடுகளை அடியோடு அழிப்பதால் உள்ள இன்னொரு கேடு என்னவென்றால் யானைகள் அங்கிருந்து அடுத்த மாநிலங்களுக்குச் சென்றுவிடுகின்ற அபாயமும் இருக்கிறது என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். இந்த முறை நீடித்தால் சேஷசாயி மூங்கில் மரங்களை வெட்டுவது மட்டுமல்லாமல், எதிர்காலத்தில் யானைப் படத்தைக் காட்டித்தான் இந்த விலங்கு தமிழ்நாட்டில் வளர்ந்தது என்று சொல்லுகின்ற நிலைக்கே தள்ளப்பட்டு விடுவோம்.

குறிப்பாக 'டான்இந்தியா' கம்பெனிக்கு விற்கப்படும் மிலாறு மரங்கள் (வாட்டில்ர்ன் ட்ரீஸ்), விஸ்கோஸ் நிறுவனத்திற்கு 'யாண்' உற்பத்திக்கு விற்கப்படும் மரங்கள் எல்லாவற்றிலும் வருவாய்க் கசிவு (ரெவின்யூ லீக்கேஜ்) உள்ளது. கசிவு என்பதை விட மடை திறந்த வெள்ளம் போல் சமயங்களில் இழப்பு நேரிடும் அபாயம் இருப்பதால் நடைமுறைச் செயலாக்கத்தை முற்றிலுமாக மாற்ற வேண்டும்.

அடுத்து, சந்தனக் காடுகள் வெட்டப்படுவதிலிருந்து விற்கப் படுவது வரை உள்ள ஊழல் சந்தன வாசனையைக் கூட மிஞ்சு வதாக உள்ளது. வனத்துறை அலுவலகங்களில் விலையுயர்ந்த சந்தனக் கட்டைகள் விறகுக் கட்டைகள் போல அடுக்கி வைக்கப் பட்டுள்ளன. வெயிலாலும், மழையாலும் இந்த சந்தனக் கட்டைகள் பாதிக்கப்படுவதைப்பற்றி யாருக்கும் கவலையில்லை. அரசு 'ரைட் ஆஃப்' செய்துவிடும். ஒரு வேடிக்கையான சம்பவத்தை, நான் கேள்விப்பட்டதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஓசூரில் ஒரு வனத்துறை அலுவலகத்தில் அடுக்கி வைக்கப் பட்டிருந்த சந்தனக் கட்டைகளில் சிலவற்றை விறகுக் கட்டைகள் என்று எண்ணிக்கொண்டு சமையலுக்கு எரிக்க, எரிக்க எரிக்க மணக்கும் சந்தனம் காடு முழுவதும் மணந்ததாம். எவ்வளவு அலட்சியம்? விலையுயர்ந்த சந்தனக் கட்டைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டாமா? 'வேர் ஹவுஸ்' கட்டி அல்லது 'கோடவுன்' கட்டி அங்கு சந்தனக் கட்டைகளைப் பாதுகாப்பாக வைத்து, அவற்றை 'இன்ஷூர்' செய்தும் வைத்தால் விரயங்கள் தடுக்கப்படலாம்.

திருப்பத்தூரில் அரசு ஒரு சந்தனத் தைல தொழிற்சாலை ஆரம்பித்துள்ளது. சந்தனத் தைலத்தின் 'மார்கெட்டிங் கப்பாசிட்டி' மிகக் குறைவு.

(இரவு 7.40)

வாங்கும் திறனும் வாங்குவோர் திறனும் மிக மிகக் குறைவு. வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யலாம் என்றால் வெளிநாட்டில் 'சிந்தட்டிக்' சந்தனத் தைலம் மிகக் குறைந்த விலைக்கு விற்பனை செய்யப்படுகிறது. அரசு நடத்தும் தொழிற்சாலையில் எவ்வளவு இலாபம்? அதற்கென்று எவ்வகையான மார்க்கெட்டிங் முறை நடைமுறையில் உள்ளது? இவற்றை எல்லாம் அரசு மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

நீண்ட நெடுங்காலமாக பாம்பு பிடித்தலையே தொழிலாகச் செய்து கொண்டிருப்பவர்கள் இருளர்கள். அவர்களைப் பற்றி அரசின் கனிவான கவனத்திற்குச் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்பு கிறேன். அவர்களுக்கு அடிப்படைத் தேவையான உணவு, உறை விட வசதி கூட இல்லை. உயிரைப் பணயம் வைத்து வயிறு வளர்க்கும் இந்த ஏழையைக் கொஞ்சம் பாருங்கள். அணி வதற்குச் சட்டை கூட இல்லாமல் திறந்த மேனியுடன் தினமும் பாம்புகளுடன் வாழ்ந்து வருகின்ற இருளர்களின் நிலைமை இப்படி ஒரு பக்கம். ஆனால் அவர்கள் பிடித்துக்கொடுக்கும் பாம்புகளைக் கடத்தித் தொழில் செய்யும் கடத்தல்காரர்களுடைய நிலை என்ன? சொகுசான வாழ்க்கை, உல்லாசமான வாழ்க்கை? சமதர்ம சமுதாயத்தை உண்டாக்கவேண்டும் என்று நாம் சொல்கிறோம். எனவே இந்த இருளர்களைத் தமிழகத்தின் முதல்வராவது காப்பாற்ற வேண்டும்: அவர்களுக்கு இலவச வீடுகள் தர வேண்டும். அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி வசதி தர வேண்டும்.

என்னுடைய கம்பம் தொகுதியிலே குமுளிக்குப் பக்கத்தில் குமரிக்காடு என்று ஒரு பகுதி இருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சியில் அந்தக் குமரிக்காட்டில் சமவெளிப் பகுதியில் விவசாயம் செய்துகொள்ளலாம் என்று அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு அந்த அனுமதி மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சமவெளி உள்ள இடங்களில் இன்றைக்கு மீண்டும் விவசாயம் செய்துகொள்ளலாம் என்று அந்த விவசாயிகளுக்கு ஒரு உற்சாகத்தை ஊட்டுகிற வகையிலே, உத்திரவு பிறப்பிக்க வேண்டும். விவசாயம் செய்கிற அந்த விவசாயிகள் மரத்தை நட்டு ஒரு 6 வருடம், 7 வருடம் ஆன தற்குப் பிறகு, அதாவது அந்த மரமானது பெரியதாக ஆன தற்குப் பிறகு அரசுக்கு அந்த நிலத்தைத் தரவேண்டும் என்ற உறுதியினை ஏற்படுத்தி அந்த விவசாயிகளுக்கு அந்த நிலத்தைத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய கம்பம் தொகுதியில் 2000 ஏக்கருக்கு மேலாக ஏலத்தோட்ட விவசாயிகள் சுற்றிலுமுள்ள காட்டையே நம்பி வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஏலப் பயிருக்கு முக்கியமானது நிழல். ஏல விவசாயி ஏலத்தை எப்படி காப்பாற்றுகிறானோ அதைப்போல அந்த மரத்தையும் காப்பாற்ற வேண்டியவனாக இருக்கிறான். எனவே அந்த ஏல விவசாயிக்கு உற்சாகத்தை ஊட்டுகிற வகையில், அந்த மரத்தைக் காப்பாற்றுகிற வகையில் இந்த அரசு ஏலத் தோட்ட விவசாயிகளுக்கு லீஸ் என்று கொடுக்கிற முறையைக் கைவிட்டு பட்டா என்ற உரிமையை அந்த விவசாயிக்குக் கொடுத்து உற்சாகப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், தமிழ்நாட்டில் எனக்கு ஒரு ஏக்கர் ஏல நிலம் கூட கிடையாது. காட்டுவளத்தைப் பெருக்கவேண்டும் என்ற ஒரே எண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் இந்தக் கருத்தை நான் அரசுக்குச் சொல்லி 'Preserve trees; deserve prosperity' என்று கூறி விடைபெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. வே. பெரியசாமி : தின்றால் சுவை ததும்பும், தேனென இனிக்கும், தித்திக்கும் தென்பாண்டித் தமிழ் மொழியிலே, பேசக்கூடிய சிறப்புமிகு ஆற்றலுடைய மன்றத்தினுடைய தற்காலிகத் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே இருக்கின்ற தமிழ்ச் சமுதாயம் ஒரு காலத்திலே கேட்பாரற்று அடிமைப் படுத்தப்பட்டு, நசுக்கப்பட்டு, நலிவுற்ற நிலையிலே இனி தலை தூக்க முடியாது என்ற விரக்தி மனப்பான்மையோடு இருந்த நேரத்தில் இதோ விடிவெள்ளி முளைத்தது காண் என்று ஈரோட்டிலிருந்து கிளம்பிய விடிவெள்ளி தன்னுடைய 95 வயது வரையில் ஏறத்தாழ 70 ஆண்டுகாலம் பொது வாழ்க்கையிலே ஈடுபட்டு, தள்ளாடித் தடி ஊன்றுகின்ற நிலையிலேயும் நோய் ஒவ்வொரு நொடியும் அவரைத் துன்புறுத்திக்கொண்டிருந்த நிலையிலேயும் அந்த நோயைப் பற்றியெல்லாம் கவலைப் படாமல், இடைக்காலத்திலே தமிழகத்திலே பரவிவிட்ட மூட

நம்பிக்கை என்ற தொற்று நோயை விரட்டுவதுதான் தன்னுடைய தலையாய கடமை என்று சூளுரைத்துக்கொண்டு, எதிர்த்தவர்கள் எல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு கருத்து மழை பொழிந்து இந்த நாட்டை, மொழியை, சமுதாயத்தை, பண்பாட்டை, விழாமல் காப்பாற்றினாரே இருபதாம் நூற்றாண்டில் இணையற்ற சிந்தனையாளர், விடுதலை வீரர், பகுத்தறிவுப் பகலவன் தந்தை பெரியார், அவர் பிறந்த இந்த நாட்டிலே தான் இன்றைக்கு அறங்காவல் துறையைப் பற்றி அழகாக இங்கே விமர்சனம் செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.

நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் காலையிலே திருநீறோடும், சந்தனப் பொட்டோடும் வந்தார் என்று இங்கே சொன்னார்கள். ஆலயங்களிலே தொழுவது சாலச்சிறந்தது என்றாலும் கூட மூட நம்பிக்கைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கிற நேரத்தில், ஆலயங்களிலே பணியாற்றுகிற ஏழை,எளிய தாழ்த்தப் பட்ட மக்கள் எவ்வளவு பேர், அவர்கள் அங்கே பணியாற்று கிறார்களா என்று சொன்னால் ஏறத்தாழ 5 விழுக்காடு கூட அங்கே இல்லை. தந்தை பெரியார் எதற்காக இந்த நாட்டிலே பிறந்தாரோ, எந்த நிலையிலே இந்த நாட்டுக்கு, ஏழை எளிய மக்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நல்ல பல காரியங்களை ஆற்றவேண்டும் என்றும், சம உரிமைகளை வழங்கவேண்டும் என்றும் சொன்னார்களோ அந்த நிலைகளை எல்லாம் இன்றைக்கு வைத்திருக்கிறீர்களா என்று சொன்னால் வாயாலே பந்தல் போடுவார்களே தவிர, அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருகிறார்களா என்றால் இல்லை; இல்லவே இல்லை. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள், அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள், திருச்செந்தூர் தொகுதியிலே இருந்து வந்திருக் கிறார்கள். தெய்வ பக்தி மிகுந்த அந்த பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருந்தாலும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வருங்காலத்தில் ஒவ்வொரு ஆலயத்திலும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களை அறங் காவலர்களாக ஒரு பெண்ணையும் ஒரு ஆணையும் நியமனம் செய்யவேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக பணிந்து கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது கடந்த காலத்தில் எந்த ஆலயத்திலும் இல்லை. கேட்டால் தாய்க் குலத்தை ஏதோ ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு முறை வெளியிலே இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி அவர்களை அங்கே கோயிலுக்குள்ளே விடாதபடி, அங்கே அறங்காவலர்களாக நியமனம் செய்யப்படாமல் வைத்து இருக்கின்றார்கள். சத்தியமங்கலம் அருகே அருள்மிகு பண்ணாரி மாரி அம்மன் திருக்கோயில் உள்ளது. நான் அந்த கோயிலிலேதான் 3 ஆண்டுகள் அறங்காவலராக இருந்தேன். அந்த கோயிலை சுற்றி வன இலாகாவிற்கு சார்ந்திருக்கின்ற இடங்களில் ஏறத்தாழ 2 ஏக்கர் பூமி இருக்கின்றது. அந்த திருக்கோயிலினுடைய பணி நடக்கின்றபோது, கோயிலுடைய விழா நடக்கின்ற நேரத்தில், வன இலாகா அதிகாரிகள் அது மத்திய அரசுக்கு சொந்தமானது என்று சொல்லி அந்த வளாகத்திலே ஒரு கடை கூட போடமுடியாத நிலையை உருவாக்கி வைத்திருக்கின்றார்கள். எனவே மாண்புமிகு

அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசுக்கு சொல்லி உடனடியாக அந்த பகுதியிலே உள்ள அந்த காட்டிலாகாவைச் சேர்ந்த இடத்தை நம்முடையை அறங்காவலர் துறைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அறங்காவலர் துறையிலே பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகள் அரசு ஊழியர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே வேலை செய்கின்ற ஊழியர்கள் தற்காலிக ஊழியர்கள் அவர்களுக்கு சம்பளம் குறைந்த நிலையிலே இருக்கின்றது. அரசு ஊழியர்களுக்கும், அலுவலர்களுக்கும் பணிப்பாதுகாப்பு கொடுத்து கொண்டிருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் அந்த தேவாலயங்களிலே சிறப்பான முறையிலே பணியாற்றுகின்ற அந்த அரசு ஊழியர்களுக்குப் பணிப்பாதுகாப்பை கொடுத்து கடந்த காலத்திலே எப்படி அரசு ஊழியர்களுக்கு நீங்கள் சம்பளத்தை உயர்த்திக்கொடுத்திருக்கின்றீர்களோ அதேபோல் இந்த 5-வது சம்பளக் கமிஷனும் ஏற்படுத்தி இருக்கின்றீர்கள் அதை அவர்களுக்கும் சம்பளம் மற்றும் அத்தனை சலுகைகளையும் இப்போது அரசு ஊழியர்களுக்கு கொடுப்பது போல நீங்கள் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொண்டு, வனத்துறை இலாகா பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நான் இருக்கின்ற ஊர் அந்தியூர் தொகுதி. அது வனங்கள் அதிகமாக இருக்கின்ற பகுதியாகும். அங்கே வனத்திலே வசிக்கின்ற ஆதிவாசிகள் காட்டிலே பாரஸ்ட் செட்டில்மென்ட் என்று சொல்வார்கள், அந்த காட்டிலே இருக்கின்ற ஆதிவாசிகளுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை. 1947 ஆகஸ்ட் 15லே சுதந்திரம் பெற்றோம் என்று சொல்லி இன்றைக்கு கொடிகளை ஏற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள், மிட்டாய்களை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அந்த மக்களைப் போய்ப் பாருங்கள். ஆதிவாசிகள் என்று சொன்னால், 'சோழகர்கள், இருளர்கள் என்று சொல்லக் கூடிய சாதிகள் இன்றைக்கு புழுக்களாக பஞ்சைப்பராரிகளாக இருந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். அந்த மக்களுக்கு உடுக்க உடை கூட கிடையாது. இருக்க இடம் கூட இல்லை. செட்டில்மென்ட் என்று சொன்னால் வனத்துறைக்குச் சொந்தம் என்று சொல்லி அவர்களை அவதிப்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். வன இலாகா அதிகாரிகள் கொடுமை தாங்க முடியாத நிலையில் இன்றைக்கு இருந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். அங்கே யாராவது சந்தன மரங்களை வெட்டிச்சென்று விட்டாலும் கூட, அந்த ஆதிவாசிகளிடம், நீங்கள்தான் இந்த பாரஸ்ட் செட்டில்சென்ட்டில் இருக்கின்றீர்கள். உங்களுக்குத் தெரியாமல் எப்படி நடக்கும் என்று சொல்லி அந்த மக்கள் மீது பொய்க் கேஸ் போடுகின்றார்கள். ஏராளமானவர்கள் சிறைச்சாலையிலே சித்ரவதைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். எனக்கு கொடுத்த நேரம் குறைவாக இருந்த காரணத்தால் இத்தோடு முடித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தக்க கவனம் செலுத்தி இதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு எனக்கு வாய்ப்பு கொடுத்த அம்மையாருக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்

1989 ஏப்ரல் 20]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்): மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அ.லெ. சுப்பிரமணியன் அவர்கள் 5 நிமிடங்கள்தான் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

*திரு. அ.லெ. சுப்பிரமணியன்: கூட இரண்டு நிமிடம் தரவேண்டும். மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தலைவர் அவர்களே என்று சொல்லிவிட்டேன், கூட 5 நிமிடம் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்கே தமிழ்நாடு 1959ஆவது ஆண்டு இந்து சமய அறநிலையத் துறை மான்யத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களை கூறவிரும்புகிறேன்.

இங்கே அவர்கள் சொன்னதைப்போல, ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மதத்திற்கும் கோயில் நிர்வாகத்திற்கும் எதிரான இயக்கம் என்று கருதவேண்டாம். அது எதிரான இயக்கம் அல்ல. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூட திருமூலர் வாக்கான, ''ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்'' என்ற கொள்கையை உடையவர்தான். அதைப் போல மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் 'கோயில் கூடாது என்பதல்ல, கோயில் கொடியவர்களின் கூடாரமாக இருக்கக் கூடாது' என்பதுதான் எங்களுடைய கொள்கை என்று தெரிவித்து இருக்கின்றார்கள். அந்த அடிப்படையிலே தான் தேர்தலுக்கு முன்னாலே தந்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுகிற வகையிலே, இந்து கோயில்களுடைய நிர்வாகத்தைச் செம்மைப்படுத்து வதற்கும், கோயில் சொத்துக்களை பாதுகாப்பதற்கும், நிதி ஆதாரங்களைப் பெருக்கவும் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு குழுவை அமைத்து இருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அந்த குழு மாவட்ட தலைநகரங் களில், மற்றும் வட்ட தலைநகரங்களிலும் சென்று ஆலயம் இருக்கின்ற ஊர்களுக்கும் சென்று அந்த மக்களுடைய கருத்துக் களை அறிய வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

நான் இங்கே கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோயில் சொத்தை பாதுகாக்கவேண்டும் என்று சொன்னேன் கலைஞர் அவர்கள் காலத்திலே தான் சுப்பிரமணியப் பிள்ளை அவர்கள் ஆலய சொத்துக்களை சரிபார்ப்பு அதிகாரியாக இருந்தவர், அவர் கொலை செய்யப்பட்ட காரணத்தினாலே அதற்கான ஒரு விசாரணை வேண்டும் என்று குரல் எழுப்பியவர் இன்றைய முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் தான் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தலைமையிலே ஒரு வழக்கறிஞர் குழுவை அமைத்து, கழகத்தின் சார்பாக நீதிபதி பால் அவர்கள் முன்னாலே ஆஜராகி, அவரும் இங்கே நடந்து இருப்பது படுகொலைதான் என்று அவருடைய அறிக்கையிலே தெள்ளத் தெளிவாக குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கலைஞர் அவர்கள் 100மைல் தூரம்நடைப் பயணம் வந்தாலும் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை,

[திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியன்] [1989 ஏப்ரல் 20

(இரவு 7–50)

ஆனால், அதற்கு மாறாக அந்த அறிக்கையை வெளியிட்டார் என்று குற்றம் சாட்டி கலைஞர் அவர்கள் மீது I.P.C. 379-ஆவது செக்ஷன்படி திருட்டு வழக்கு ஒன்றைப் பதிவு செய்தார்கள் என்பதை நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல; ஓர் அரசு ஊழியர் இறந்துவிட்டால் அவருடைய மகனுக்குக் கருணை அடிப்படையில் வேலை தர வேண்டும். ஆனால், சுப்பிரமணியப்பிள்ளை இறந்ததற்குப் பிறகு அவருடைய மகனுக்காவது வேலை முந்திய அரசினர் தந்தார்களா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. ஆனால் கலைஞர் அவர்கள்தான்—எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருந்தாலும்—50 ஆயிரம் ரூபாயை நிதியாகத் திரட்டி, கழகத்தின் சார்பாக அந்தக் குடும்பத்திற்குத் தந்து, அவர்கள் அதை அறக்கட்டளையாக இன்றைக்கு ஏற்றிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் தென்திருப்பேரை என்ற ஒரு ஊர் இருக்கிறது. அந்த ஊரிலே குழைக்காத நாதர் கோயில் உள்ளது. அந்தக் கோயிலிலே கொள்ளை போனபோது, அந்தக் கொள்ளையரைப் பிடிக்க வேண்டுமென்று முன்பிருந்த ஆட்சியைத் தட்டிக் கேட்டு, அதற்காக வாதிட்டவர், அதற்காக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அரசைத் தூண்டியவர் கலைஞர் அவர்கள் என்பதை நான் இங்கே பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப்போல இன்றைக்குச் சிலைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்கின்ற கருத்தையெல்லாம் சொன்னார்கள்.

நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கோயில் சொத்துக்களுக்கு ஆலயப் பாதுகாப்புக் குழு என்று இன்றைக்குப் போட்டிருக்கிறீர்கள். நீதிபதி பால் அவர்கள் ஒரு கிறிஸ்தவராக இருந்தாலும், பல இந்துக் கோயில்களுக்குச் சென்றார். குருவாயூர் போன்ற இந்துக் கோயில்கள், இன்னும் திருப்பதி தேவஸ்தானம் போன்ற இடங்களுக்கெல்லாம் சென்று கோயில் சொத்துக்கள் எப்படி பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், உண்டியலில் திருட்டு நடைபெறாமல் எப்படி உண்டியல் எண்ணப்பட வேண்டும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் தம்முடைய அறிக்கையில் இரண்டாவது பகுதியில் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதையும் இந்த அரசு கவனத்திலே கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இனி, வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பல வழிகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 6.11 லட்சம் ஏக்கர் இருந்தாலும் கோயில்களுக்கு 2.21 கோடி ரூபாயும், 7.53 லட்சம் குவிண்டால் நெல்லும்தான் வருமானமாகக் கிடைக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கின்ற சட்டத்தின்படி Public Trust Act-ன்கீழ் 25 சதவீதம்தான் அவர்கள் மகசூலிலே கோயிலுக்குத் தர வேண்டும். அதைக் கூட தராத காரணத்தால் இன்றைக்குப் பல கோயில்களில் பூஜை நடக்கவில்லை. எனவே,

1989 ஏப்ரல் 20] [திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியன்]

நான் தெரிவிக்க விரும்புவதெல்லாம்—உழுபவர்களுக்கே நிலத்தை சொந்தமாக்கும் என்ற கொள்கையுடையது இந்த அரசாங்கம் அப்படிப்பட்ட நிலத்தை யார் யார் பயிரிடுகிறார்களோ அவர்களுக்கு முதல் உரிமை தந்து, அந்த நிலங்களை காலக் கிரயத்திற்கு அவர்களுக்குக் கொடுத்து, அதை 12 ஆண்டுக் காலத்தில் அதிலிருந்து வருகிற பணத்தை 12 தவணைகளில் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி வருகிற பணத்தை Nationalised Bank-ல் Fixed Deposit செய்து, அதிலிருந்து வருகிற வட்டியை எடுத்தால் இன்றைக்குக் கோயிலைப் பராமரிக்க முடியும் என்று கருதுகிறேன். இதே கருத்தை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களிடம், மறைந்துவிட்ட ஜீயர் தெரிவித்ததாக பத்திரிகை களில் நான் பார்த்தேன்.

அதைப்போல இன்னொன்று. கோயில்களுக்குக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கென்று சில திட்டங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். எங்களுடைய ஊரில் நெல்லையப்பர் கோயில் இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் அதற்குச் சொந்தமான தாமரைக்குளம் என்ற ஒரு இடம் இருக்கிறது. அதில் 7 லட்சம் ரூபாய் அவர்கள் முதலீடு செய்தால் 50 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள கட்டிடம் கட்டிக் கொள்ள முடியும். வருகின்ற வாடகைதாரர்கள் அட்வான்ஸ் பணம் ஒரு கடைக்கு 70 ஆயிரம் தருவதாகக் கூறுகிறார்கள். ஆகவே, அந்தத் திட்டத்தின்கீழ் 7 லட்சம் ரூபாய் கோயிலிலே வரவு செய்தால், 50 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள கட்டிடத்தையும் கட்ட முடியும்; ஆண்டு ஒன்றுக்கு 3 லட்சம் ரூபாய் வருமானமும் கிடைக்கும். எனவே, இன்றைக்கு இருக்கின்ற சூழ்நிலையில்—இன்றைக்குத் தனி அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள்—விரைவிலே அறங் காவலர் குழுக்களை அமைக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒன்றே ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அர்ச்சகர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஆலயத்திற்குள்ளே அரிசனங்கள் செல்லலாம் என்ற உரிமையை வாங்கித் தந்தவர் காந்தியடிகள். ஆனால் இன்றைக்கு கலைஞர் அவர்கள்தான் எந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும்—அரிசனங்களாக இருந்தாலும் கூட—அந்த வேதாகம முறைகளைப் படித்தால், அவர்களையும் அர்ச்சகர் ஆக்கலாம் என்ற ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தவர் கலைஞர் அவர்கள்தான். இன்றைக்கு அது உச்சநீதிமன்றத்தில்—அது செல்லுமா என்று கேட்கக்கூடிய அளவுக்கு—நாடு போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

அதேபோல, இன்னும் கோயில் நிர்வாகத்தைச் செம்மைப் படுத்தி வருமானத்தைப் பெருக்குவதோடு, பக்தர்கள் மத்தியில் ஒரு நம்பிக்கையையூட்டத் தக்க அளவில் இன்றைக்கு அறநிலையத் துறை அமைச்சராக இருக்கின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவருடைய காலத்தில் திருக்கோயில்கள் திருப்பணிகள் நடப்பதற்கும், வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்குமான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டு மென்று கேட்டு, விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ்: தலைவர் அவர்களே, நான் என்னுடைய பேச்சின் துவக்கத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கவர்னர் ஆட்சிக் காலத்திலே வீடு கட்டுவதற்கு நிலம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை வைக்கப்பட்டது. பாப்புலர் கவர்ன்மென்ட் வந்தவுடனே கொடுப்போம் என்று சொன்னார்கள், ஆகையினால் கன்னியாகுமரியிலே டாக்டர் கலைஞருடைய பெயரால் இருக்கிற நகரிலே நிலம் கொடுக்கப்பட வேண்டும், ஏனென்றால், இரவு பகலாக உழைக்கின்றவர்கள். ஜனநாயக நாட்டிலே முக்கியமான பங்கு வகிக்கின்றவர்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு கலைஞர் கருணாநிதி நகரிலே இடம் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆகையினால் கருணை உள்ளம் படைத்த கலைஞர் அவர்கள் பெயரால் இருக்கிற கே. கே. நகரிலே இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த மானியக் கோரிக்கைகளில், ஃபாரஸ்டைப் பொறுத்தவரையில், 1986–லே பேசும் பொழுது மழை கூட பெய்யாத அளவுக்கு வனங்கள் இல்லையென்று குறிப்பிட்டபோது, அமைச்சர் அவர்கள் அன்று கோபப்பட்டார்கள். இப்பொழுது நம்முடைய அமைச்சர் கோபப்பட மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எங்களுடைய மாவட்டத்திலே இருக்கிற காடுகள் 'இஸ் நாட் ரெககனைஸ்ட் ஆஸ் எ பாரஸ்ட் ஏரியா'. நான் வழக்கறிஞர் என்ற முறையிலே சொல்கிறேன். கடந்த இரண்டு மாதத்திற்கு முன்னால், கேஸ்கள் போடப்பட்டன. பல கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள தேக்குகள், வெஸ்டர்ன் காட்சிலே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே, திருவாங்கூர் காலத்திலேயே நோட்டிஃபை ஆகியிருக்கிறது. நம்முடைய தமிழக அரசிலே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே, பாரஸ்டிலே ஒரே ஒரு பகுதியைத்தான் பாரஸ்ட் ஏரியா என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் கன்னியாகுமரியிலே தடிக்கார கோணம் என்ற பகுதியிலே அசம்பு என்ற பகுதியைத் தவிர, மற்ற எந்தப் பகுதியும் நோட்டிபை ஆகவில்லை. ஆகவே அரசு கேஸ் நடத்த முடியாமல் இருக்கிறது. கேஸ்கள் பத்மநாபபுரம் பகுதியிலே கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதியிலே, தேக்கு திருடப் படுவது உண்மைதான். ஆனால் கேஸ் போடமுடியாது என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி இருந்தால் ஒரு தேக்கு மரமாவது கன்னியாகுமரியிலே இருக்குமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த அதிகாரிகள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்? கோர்ட் ஜட்ஜ்மெண்டை நினைத்தால் இப்பொழுது நல்ல அதிகாரிகள் கேஸ் நடத்த விருப்பவில்லை. குளித்துறை, தக்கலை, நாகர்கோவில் பகுதியிலே பல ஆயிரக்கணக்கான கேஸ்கள் தேங்கியிருக்கின்றன. பத்மநாபபுரம் கோர்ட் தீர்ப்பிலே, மாஜிஸ்டிரேட் கொடுத்திருக்கிற பைன்டிங்கில் The land is belonging to the Government but the Forest is not a reserved Forest என்று சொல்லியிருக்கிறார். களியன்விளையிலே கோடிக் கணக்கான மதிப்புள்ள தேக்கு மரங்கள் இருக்கின்றன. இந்த

1989 ஏப்ரல் 20] [திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

ஷரத்தை வைத்து திருடிவிட்டால், ஒரு கேஸ் கூட வராது. ஆகையினால், தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கிற பாரஸ்டை ரிசர்வ் பாரஸ்ட் என நோட்டிபை செய்வார் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். நிச்சயமாகச் செய்வார் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். பிரைவேட் பாரஸ்ட் இருக்கிறது, அவற்றை வெட்டுவதற்கு மாவட்ட அளவில் தடை இருக்கிறது. ஆனால், இப்பொழுது அவர்கள் ஹைகோர்ட்டில் ஸ்டே வாங்கி மரங்களை வெட்டுகிறார்கள். ஆகவே, அந்த கேஸை உடனடியாக முடிப்பதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

யாரும் மன்றத்திலே அந்தப் பகுதியிலே இருந்து ஒன்றைப் பேசி இருக்க மாட்டார்கள். அரசு ரப்பர் கழகம் என்ற ஒரு கழகம் இருக்கிறது. அது எங்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. அதற்கும் சி. சி. எப். என்ற ஒரு அதிகாரியை நியமித்திருக்கிறார்கள். அங்கே நடக்கிற ஊழலை வெளியே சொன்னால் வெட்கக்கேடு என்று சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை காடுகளை வெட்டித்தான் ரப்பர் பகுதியாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. 11,000 ஏக்கர்கள் ரப்பர் பிளான்டேஷன் இருக்கிறது, அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு ரப்பர் பற்றி எதுவும் தெரியாது. நாங்கள் எல்லாம் ரப்பர் பிளான்டேஷன் வைத்திருப்பவர்கள். அங்கே இருக்கிற எல்லோருக்கும் 2 ஏக்கர் 3 ஏக்கர் ரப்பர் தோட்டம் இருக்கிறது. ஆனால், அங்கே அதிகாரிகள் ஐ.எப்,எஸ், படித்தாலும் ரப்பரைப் பற்றி ஏ, பி, சி தெரியாது. அவர்கள் பனிஷ்மென்டாகத்தான் அங்கே போடப்படுகிறார்கள். அங்கே வந்து உட்கார்ந்து, 'தே ஆர் கவுன்டிங் டேஸ்' எப்படி டிரான்ஸ்பர் ஆகிப்போகலாம் என்று நினைக்கிறார்களே தவிர அரசு ரப்பர் கழகத்தை நன்றாக ஆக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் யாருக்கும் கிடையாது. மாநில அளவிலே அதிகாரிகளை நியமித்திருக்கிறார்கள், அங்கே இருக்கிற பிரச்னையைப் பொறுத்தவரையில், டிஸ்டிரிக்ட் லெவலில் அவர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் 35,000 தனியார்கள் தோட்டங்கள் வைத்திருக்கிறோம், அந்தத் தனியார்கள் உற்பத்தி செய்யும் ரப்பருடைய அளவிலே பகுதி கூட நம்முடைய அரசு ரப்பர் கழகத்திலே உற்பத்தியாவது இல்லை,

(இரவு 8-00)

குறிப்பாக சொன்னால் அவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் ரப்பர் பற்றி அவர்களுக்கு எதுவும் தெரியாது, ஆனால் ரப்பரை பற்றி நன்றாக தெரிந்தவர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். காந்திமதி, சிவலோகம், மாருதி, அம்பாடி போன்ற இடங்களில் ரப்பர் தோட்டங்கள் இருக்கின்றன, அங்கே ரப்பர் பயிர் பற்றி நன்றாக தெரிந்த நிபுணர்களே இருக்கிறார்கள். இந்த ரப்பர்

தோட்டங்களில் இருப்பவர்களை எல்லாம் இங்கே ரெக்ரூட் பண்ணி போட்டால் நம்முடைய ரப்பர் தோட்டங்களை மிகவும் நல்லமுறையில் வளர்ச்சி பெற வைக்க முடியும். ரிசர்வு பாரஸ்ட் ஏரியாவில் தான் இந்த ரப்பர் தோட்டங்கள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு தனியார் ரப்பர் தோட்டங்களில் கிடைக்கிற பாலில் பாதி அளவு கூட நமக்கு பால் கிடைக்கவில்லை, இன்றைக்கு 11 ஆயிரம் ஏக்கர் ரப்பர் தோட்டங்களில் 35 ஆயிரம் ஏக்கர் ரப்பர் தோட்டங்களில் வேலை பார்க்க எவ்வளவு பணியாளர்கள் தேவைப்படுவார்களோ அந்த அளவுக்கு எண்ணிக்கையில் பணியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே பால் எடுக்கிற வேலை, ரப்பர் தோட்டங்களை பராமரித்தல் போன்ற வேலைகளை சரிவர செய்வதில்லை. அது மட்டுமல்ல. ரப்பர் செடிகளை நடுகிற போது 100 செடிகள் நடுகிறார்கள் என்றால் 75 செடிகள் பட்டு போகின்ற நிலை இருக்கிறது, அதிகமான செலவு கணக்கை காட்டுகிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல, எந்த விதமான மரத்தை, எந்த இடத்தில் நட வேண்டுமென்ற விவரம் அங்கே இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு நன்றாக தெரியும். ஆனால் எந்த மரத்தை, எந்த இடத்தில் நட வேண்டுமென்ற செய்தி கூட தெரியாத நம்முடைய பாரஸ்ட் அதிகாரிகள் அங்கே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். (மணியடிக்கப்பெற்றது) காட்டைப் பற்றி இன்னும் நான் பேச தொடங்கவில்லை. அதற்குள் மணியை தட்டினால் எப்படி. சீக்கிரம் முடித்து விடுகிறேன். 1984-ல் இருந்து அரசு ரப்பர் கழகமாக மாறியும் இன்னும் அதுபற்றிய அக்கவுண்ட் செட்டில் ஆகவில்லை. அது போல 1965 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொழிலாளர்கள் கட்டி வந்த இ.பி.எப். பற்றிய கணக்கு யாருக்கும் தெரியவில்லை. அதுபற்றிய ரசீதும் கொடுப்பதில்லை. அதுபற்றி ஏதாவது கேட்டால் அக்கவுன்ட் பற்றி எதுவும் தெரியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். லோன் கேட்டால், லோன் கேட்பவர்களிடமே கணக்கு கேட்கிறார்கள். அதுபோல கம்பல்சரி டெப்பாசிட் ஸ்கீமில் பணம் கட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதை 5 தடவைகளில் திருப்பி கொடுக்குமாறு கேட்டும் அங்கேயுள்ள ரப்பர் கழக அதிகாரிகள் கொடுக்க தயாராக இல்லை.

அடுத்து, அங்கே சிலோனிலிருந்து வந்த தொழிலாளர்கள் வாழ்கிறார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சியின் போது அவர்கள் அங்கே குடியமர்த்தப்பட்டார்கள். அவர்களில் வாரிசு இல்லாதவர்களும் குழந்தை இல்லாதவர்களும் ரிட்டயர்ட் ஆகும்போது அவர்கள் வசித்த வீடுகளை காலி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள் இந்த கழகத்திற்கு சொந்தமாக அங்கேயிருக்கிற ஏராளமான நிலங்களிலிருந்து ஒவ்வொருவருக்கும் 5 சென்ட் நிலம் வீதம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வழங்க ஆவன செய்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். காரணம் இன்றைக்கு அங்கே தனியார்கள் ஆயிரக்கணக்கான

1989 ஏப்ரல் 20] [திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

ஏக்கர் நிலங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையிலும் இரண்டு பெரிய எஸ்டேட்களுக்கு சொந்தமான முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள். நான் அவர்களுடைய பெயரை சொல்ல விரும்பவில்லை. இன்றைக்கு அவர்கள் எல்லாம் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள். 10 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் ஒருவர் வைத்திருக்கிறார் என்றால், அவருக்கு அது சொந்தம் என்றால், அவருடைய பொறுப்பிலே இன்றைக்கு 25 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், மூன்றில் ஒரு பங்கு தான் அவருக்கு சொந்தமானது. மூன்றில் இரண்டு அரசுக்கு சொந்தமான மலை. அப்படி நிலைமை இருக்கும்போது இந்த 5 செண்ட் நிலத்தை ஏழையெளிய சிலோன் அகதிகளுக்கு அரசாங்கம் கொடுப்பதிலே பிரச்சினை ஒன்றும் இருக்காது என்பதால் அதை அரசு அவசியம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பிரைவேட் எஸ்டேட்டில் கூட இன்றைக்கு 20 பெர்சென்ட் போனஸ் கொடுக்கும் நிலையில் அரசு ரப்பர் தோட்டத்தில் 8.33 பெர்சென்ட் கொடுப்பதற்கு கூட யோசிக்கிறார்கள். அரசு ரப்பர் கழக தோட்டத்தின் பொறுப்பாளராக ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியை போட்டிருக்கிறார்கள். இருந்தும் 1984-ல் இந்த தொழிலாளர்கள் கட்டிய பிராவிடெண்ட் பணத்தை 65 பேர் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர அவர்களுக்கு அந்தப் பணத்தை கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. அதுபோல போனஸ் கேட்டால் கணக்கு இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். இப்படி சொல்வதற்கு ஓர் அரசு நிறுவனம் தேவையா? அரசு கார்ப்பரேசனில் எந்தவித சலுகைகளும் இல்லை. போனஸ் இல்லை. தொழிலாளி இறந்தால் பணம் இல்லை. சரியாக கணக்கு பார்ப்பதில்லை. தொழிலாளர்களை அவர்கள் 'பாண்டட் லேபர்' என்கிற ரீதியில் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களின் குழந்தைகள் படிக்க வசதி செய்து கொடுக்கவில்லை. ஆகவே, தொழிலாளர்களின் குழந்தைகள் படிக்க வசதி செய்து கொடுப்பதுடன். வீட்டு வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதுபோல நல்லமாதிரி போனஸ் கொடுக்க வேண்டும். அது மாத்திரமல்ல, தனியார் தோட்டங்களில் கொடுக்கிற அளவுக்கு போனஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது.)

அடுத்து, கோவில்களைப் பொறுத்தவரையில், இந்தக் கோவில்கள் 1956 ஆம் ஆண்டிலிருந்து கேரளாவிலிருந்து அங்குள்ள ஆக்ட் படி செயல்பட்டு இங்கே வந்துள்ள நிலையில் அங்கே இன்றைக்கு ரிட்டையர்ட் ஆகிற அர்ச்சகர் 1,500 ரூபாய் வாங்குகிறார் என்றால் இங்கேயுள்ள அர்ச்சகர் 15 ரூபாய். 25 ரூபாய் என்று வாங்குகிற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த கோவில் ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படும் ஊதியத்தில் வித்தியாசங்கள் இல்லை என்கிற நிலையை உருவாக்க

வேண்டும். அதுபோல கோவில் சொத்துக்களை, பல சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து, அந்த சட்டங்களின் கீழ் லீசுக்கு விடுகிறார்கள். அப்படி லீசுக்கு விடப்பட்ட கோவில் நிலங்கள் திரும்ப கோவிலுக்கு வருவதில்லை. அது மட்டுமல்லாமல், அப்படி லீசுக்கு எடுப்பவர்கள் கோவில் சொத்துக்களை பராமரிக்கும் முறையும் சரியில்லை. அங்கே பார்த்தால் சொத்துள்ள கோவில்களை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்கிறது. சொத்து இல்லாத கோவில்களில் விளக்கு வைக்கக் கூட வழியில்லாமல் இருக்கிறது. ஆகையால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் கேரளாவில் இருக்கிற அந்த அளவுக்கு நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் அந்த அளவுக்கு கோவில்கள் பராமரிப்பு இல்லை, அர்ச்சகர்களுக்கு சம்பளமும் சரியாகக் கொடுப்பதில்லை. எனவே கேரளாவிலேயிருந்து பிரிந்து வரும்போது அவர்களுக்கு கேரளாவில் உள்ள ஊதியம் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அந்த அர்ச்சகர்களுக்கு அந்த ஊதியத்தை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: அடுத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மூக்கன் அவர்கள் 5 நிமிடங்களில் முடிக்க வேண்டும். (குறுக்கீடு) இல்லையா, ரொம்ப நன்றி அவருக்கு. (குறுக்கீடு) முன்னாள் சபாநாயகர் திரு பி.எச். பாண்டியன் அவர்கள் பேசவில்லை என்று சொல்லிவிட்டார். அவருக்கும் நன்றி. அடுத்து திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் அவர்கள். வேண்டாம் என்று சொல்லுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். பேசுவதாக இருந்தால் 2,3 நிமிடங்களில் பேசி முடித்துக்கொள்ளலாம். (குறுக்கீடு)

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: நான் பேசுவதற்குத் தேவையான நேரத்தை எடுத்துக்கொள்வேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்(திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்): Please take your own time.

Thiru. M. ABDUL LATHEEF: I do not want to trouble the House, if you feel that I should not talk. Deliberately, I am being concerned and my name is being delegated to the background It is not proper. I think it is time for me to protest. If you want, I will not take part in the deliberation at all.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்(திருமதி ஏ.எஸ். பொன்னம்மாள்): பேசுங்கள்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவி அவர்களே,

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்(திருமதி ஏ.எஸ். பொன்னம்மாள்): தலைவர் என்பது common name. 'தலைவி' என்பது நியாயமல்ல 'தலைவி' என்று சொல்லக்கூடாது.

1989 ஏப்ரல் 20[

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: தலைவரவர்களே, வனத் துறையைப் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அவையில் வைத்திருக்கிற கொள்கை விளக்க ஏட்டிலே நம்முடைய வனங்களினுடைய பரப்பு, தேசிய அளவுகளைவிட பாதி அளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறது என்பதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 33 சதவிகிதம் வனப் பகுதியாக இருந்தால்தான் நாடு வளம் பெறும் என்பது உலக அளவிலே, தேசிய அளவிலே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற ஒன்றாகும். அப்படி இருந்தும் நாம் கடந்த 20 ஆண்டுகளாக இதே கொள்கை, இதே அறிவிப்பு என்ற அளவுக்கு இருக்கிறோம். வனத் துறையைப் பற்றி எப்போது பேசுவதாக இருந்தாலும், 33 சதவிகிதம் என்று இல்லாவிட்டாலும், குறைந்த அளவுக்கு 25 சதவிகிதமாவது இந்த 20 ஆண்டுகளில் உயர்ந்திருக்க வேண்டும். இருந்தாலும் அதையே திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கோடிக் கணக்கான ரூபாயை நாம் வனப் பெருக்கத்திற்கு, விஸ்தரிப்புக்கு செலவழிக்கிறோம் என்று அந்தத் துறையினர் அறிவிக்கும் நேரத்தில், 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நம்முடைய வனப் பரப்பு எவ்வளவு இருந்ததோ அதே அளவுதான் இப்போதும் இருக்கிறது என்று சொன்னால் என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. வனத் துறைக்குச் செலவழிக்கும் பணத்தால் அந்த மரங்கள் முளைக்க மறுக்கின்றனவா? ஏன் என்று தெரியவில்லை. தயவு செய்து அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வது, 2, 3 விதங்களில் வன நிலப் பரப்பை பாதுகாக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

ஒன்று, திட்டமிட்ட ஒரு காலகெடுவுக்குள்ளாக ஏற்கெனவே வனங்களாக இருந்த பகுதிகளிலே புதிய வனங்களை வளர்த்தாக வேண்டும். அடுத்து, புதிய நிலப் பரப்பில், சர்க்கார் தரிசு நிலங்களில், புறம்போக்கு நிலங்களில் இன்றைக்கு திட்டமிடப்பட்டுள்ள சோஷியல் பாரஸ்ட்ரி என்று சொல்லுகிறோமே, அதை விரிவுபடுத்தி, புதிய இடங்களில் வனங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். அடுத்து, இன்றைக்கு 'கூப்புகள்' என்று சொல்லி, கான்ட்ராக்டர்கள் வெட்டுகிறார்கள். அதற்கு ஒரு கால வரையறையைக் குறித்து, 10, 15 ஆண்டுகள் என்று சொல்லி, அந்தக் காலத்தில் மனிதர்கள் மூலமாக தலையில் சுமந்து வந்து மார்க்கெட்டில் விற்கக்கூடிய மக்களுக்குத் தேவையான விறகுகளுக்கு வெட்டுவதைத் தவிர வேறு வகையில் 'கூப்புகள்' என்று வெட்டுவது நிறுத்தப்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் இருந்தால் நிச்சயமாக இன்றைக்கு இருக்கும் காடுகள் மேலும் அழியும். இதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை.

(இரவு 8-10)

மனிதர்களைக் கொல்பவர்கள் இருதயம் அற்றவர்கள். அதே நேரத்தில் கூப்பு என்று ஒரு இடத்தில் வாங்கி பல இடங்களில் ஆண்டாண்டு காலமாக மேலோங்கி வளர்ந்திருக்கிற பச்சை மரங்களை எல்லாம் வெட்டுகிறார்களே, அவர்களைவிட மாபாவிகள் யாரும் இருக்க முடியாது. அதற்கு உறுதுணையாக

இருக்கிற அதிகாரிகள் எல்லாம் கடுமையான தண்டனைக்கு ஆளாக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்பதை மட்டும் நான் இங்கே மிகுந்த மனவருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இப்போது இருக்கிற ரிசர்வ் பாரஸ்ட்களிலும், ரெவின்யூ பாரஸ்ட்களிலும் இருக்கிறமரங்களையெல்லாம் வெட்டுகிறார்கள். ரெவின்யூ பாரஸ்ட் என்று சொல்லுகிற இடங்களில் உள்ள மரங்கள் வெட்டப்படுவது எந்தவிதமான தடையும் இல்லாமல் நடக்கிறது. மரம் திருட்டுப் போவதைக் கண்டிபிடிப்பதென்பது ஒரு முறையாக இருந்தாலும், அதிகாரிகளே கூட்டு சேர்ந்து கொண்டு மரங்களை எல்லாம் அதிலும் ரெவின்யூ ஃபாரஸ்ட்களில் இருக்கிற மரங்களையெல்லாம் வெட்டி, லாரி லாரியாக வெளி மார்க்கெட்டுக்குக் கொண்டு போய் வெளி மாநிலங்களுக்குக் கொண்டுபோய் விற்கிற கொடுமை நடந்து கொண்டே இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, ஃபாரஸ்ட் எக்ஸ்டென்ஷன் ஸ்கீம் என்று திட்டம் போடுகிறார்கள். அதாவது அந்த இடங்களில் ஆயிரக்கணக்கான ஹெக்டேர் கணக்கில் இருக்கிற மரங்களையெல்லாம் வெட்டி விட்டு, அங்கெல்லாம் புதிதாகச் செடிகளை வைக்கிறார்கள். ஏனென்றால் மரங்கள் விஸ்தரிப்புத் திட்டம் என்கிறார்கள். நன்றாக இருக்கிற மரங்களையெல்லாம் வெட்டிவிட்டு—40, 50 100 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வளர்ந்திருக்கிற மரங்களையெல்லாம் வெட்டிவிட்டு அந்த இடங்களில் புதிதாக மரங்களை வளர்க்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கடுமையாகத் தடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து சந்தனத் திருட்டு. சந்தனத் திருட்டை உங்களாலே ஒன்றுமே செய்ய முடியாது. அது எந்த அரசு வந்தாலும் சரி, செய்யமுடியாது. காரணம் சந்தன மணம் எல்லோரையும் ஈர்க்கிறது. என்னுடைய தொகுதியான வாணியம்பாடிக்கு அருகில் வடாற்காடு மாவட்டத்தில்தான் ஜவ்வாது மலைகள் இருக்கின்றன. அங்கே தான் மாநிலத்தில் விளைகிற சந்தமன மரத்தின் 60, 65% சந்தன மரம் விளைகிறது. அங்கே சந்தனத் திருட்டு என்பது பெரிய காட்டேஜ் இன்டஸ்ட்ரி யாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அங்கே கேட்பதற்கு யாரும் இல்லை. சந்தன மரங்களையெல்லாம் அங்கே திருட்டுத்தனமாக வெட்டுகிறார்கள். அதிகாரிகள் அதற்கெல்லாம் கூட்டாக இருக்கிறார்கள். இப்படி பகிரங்கமாகக் கூட்டுக் கொள்ளை அங்கே நடக்கிறது. ஆகவேதான் சந்தன மரங்கள் இந்த அளவுக்குத் திருட்டு போகின்றது, பெயருக்கு ஒரு குறி வைத்திருக் கிறார்கள். மதுவிலக்கு வழக்குகள் ஒரு மாதத்திற்கு இவ்வளவு பிடிக்க வேண்டும் என்று குறியீடு வைத்திருப்பதைப்போல் சந்தன மரங்களைக் திருடுபவர்களில் ஒரு குறியீட்டை வைத்துக் கொண்டு சிலரைப் பிடிக்கிறார்கள். ஒரு சதவீதம்தான் அப்படிப் பிடிக்கிறார்கள். ஆனால் 90 சதவிதத்திற்கு மேல் அங்கே கூட்டுக் கொள்ளை நடக்கிறது. அதிலே அதிகாரிகளும் கலந்திருக் கிறார்கள் என்று நான் இங்கே பகிரங்கமாகக் குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். இதைத் தடுப்பதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முறையான நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

**1989 ஏப்ரல் 20] [திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]**

சந்தன மரங்கள் மூலமாக ஜவ்வாது மலைப் பகுதியிலிருந்து கடந்த ஆண்டு மட்டுமே அரசுக்கு ரூ. 15 கோடி வருவாய் வந்திருக்கிறது என்று இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ரூ. $1\frac{1}{2}$ கோடியில் ஒரு சந்தனத் தைலம் மற்றும் சோப்புத் தொழிற்சாலை ஒன்றை ஆரம்பித்திருக்கிறீர்கள். அந்தப் பகுதியில் இருக்கிறவர்களுக்கு வேறு தொழிலே இல்லை. வேலை வாய்ப்பும் வேறு இல்லை. அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்துகிற அளவுக்கு சந்தனப் பவுடர் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையைத் தொடங்கி நடத்த வேண்டும். எங்களிடமிருந்து ரூ. 15 கோடியை எந்தவிதமான இன்வெஸ்ட்மென்டும் இல்லாமல் எடுத்துப் போகிறீர்கள். அதிலே இருந்து ரூ. $1\frac{1}{2}$ கோடியை மட்டும் இன்வெஸ்ட் செய்கிறீர்கள். மாண்புமிகு திரு. எட்மன்ட் அவர்கள் அமைச்சராக இருக்கிறபோது ஒரு திட்டம் இமியம் பட்டில் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பின்னால் வந்தவர்களால் அந்தத் திட்டம் சின்னாபின்னப்படுத்தப்பட்டு, கையை நீ வைத்துக்கொள், காலை நீ வைத்துக்கொள், தலையை நீ வைத்து கொள் என்று அந்த திட்டம் உருவில்லாமல் செய்து விட்டார்கள். அதைத்தான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அண்மையிலே பார்வையிட்டுவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். எனவே சந்தன மரங்களை மையமாக வைத்து ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துகிற வகையில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் திட்டம் வகுத்துச் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து வீட்டு வசதி வாரியத்தைப்பற்றி ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். குடிசை மாற்றுத் திட்டம் என்றெல்லாம்கூட வைத்திருக்கிறீர்கள். நான் கேட்கிறேன். இந்தத் திட்டங்களின் கீழ் விடுகளை ஒதுக்குவதில் ஒரு முறை இருக்க வேண்டாமா? யார் மீதும் குற்றம் சொல்ல விரும்பவில்லை. நான் சென்னையில் இதுநாள் வரை பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருக்கிறேன். இருந்தாலும் நான் சென்னையில் இதுவரையில் வாடகை வீட்டில் தான் இருந்து வருகிறேன், சொந்த வீடு ஏதுமில்லை. ஆனால் சிலருக்கு மட்டும் எப்படி கே.கே. நகரில் ஒரு வீடு, அங்கே ஒரு வீடு, இங்கே ஒரு வீடு என்று வைத்திருக்க முடிகிறது. அவர்களுக்கெல்லாம் எந்த அடிப்படையில் வீடு கொடுக்கிறீர்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் எந்த அடிப்படையில் வீட்டு மனை கொடுக்கிறீர்கள். அதற்கெல்லாம் ஒரு திட்டம் வேண்டாமா? ஒரு நெறி வைத்துக் கொள்ள வேண்டாமா?

இன்னொன்று ஜெர்னலிஸம். Journalism is the most important social utility service. Social utility service—க்குள்ளேயே ஜெர்னலிஸம் வருகிறது. பத்திரிகையாளர்கள் உங்களிடத்தில் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்களிடத்தில் எல்லாம் வந்து சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு பத்திரிக்கையாளர்களை நீங்கள் ஆக்க வேண்டுமா? அவர்கள் நம்முடைய காதுகளாகவும், கண்களாகவும் செயல் படக்கூடியவர்கள். கலைஞர் கருணாநிதி நகரில் ஏற்கெனவே ஒரு இடம் சுட்டிக்காட்டப்பட்டு, அவர்களுக்கு நிலம் ஒதுக்கப் பட வேண்டுமென்ற ஒரு கோரிக்கை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அவர்களுக்காவது, ஜெர்னலிஸ்டுகளுக்காவது நீங்கள் கொஞ்சம் பரிவோடு வீடுகளை கொடுக்கின்ற ஒரு முயற்சியை மேற்கொள்ளக் கூடாதா? ஆனால் அமைச்சர் அவர்களே ஒரு பத்திரிகை துறையிலே இருக்கக்கூடியவர்கள்.

Hon. Minister is a reputed Journalist. Not only the Hon. Minister, but also the Hon. Chief Minister is a reputed journalist. Therefore, atleast they will further the cause of their own community and they will come forward to allot house sites as the journalists have already requested under the rules, according to the rules, and as per the rules.— என்று நான் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு குடிசை மாற்று வாரியத்தில் இல்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள், என்னுடைய தொகுதியில் சில இடங்களை சுட்டிக் காட்டி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்தை ஈர்க்கலாம் என்று இருந்தேன். அந்த துறையிலே பேச அனுமதித்தால் பேசிக்கொள்கிறேன் என்பதை தங்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஆலயங்கள், எந்த ஆலயங்களாக இருந்தாலும், அந்த ஆலயங்களின் நோக்கம்—அது எந்த மார்க்கத்தை, மதத்தை சேர்ந்த ஆலயங்களாக இருந்தாலும் அவர்களுடைய நோக்கம் மனிதனுடைய அகவியல் துறையை, ஆத்மீகத் துறையை செம்மைப்படுத்த வேண்டுமென்பதுதான். அப்படி ஆத்மீகத் துறையை, அகவியல் துறையை செம்மைப்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கமே, மனிதனை மனிதாபிமானத்தோடு வாழ வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் எல்லா மார்க்கங்களும் போதிக்கும் வகையில் அவர்களுக்குரிய முறையில் வழிபாடுகளை செய்கிறார்கள். அப்படி நம்முடைய நாட்டிலே பெரும்பான்மை மக்கள் வழிபாடு செய்யும் ஆலயங்களை முறையாக நடத்த வேண்டும், முறையாக செயல்படுத்த வேண்டும்; ஆகம விதிகளின்படி அவைகள் எல்லாம் நடத்தப்பட வேண்டும், ஆறுகால பூஜைகள் அங்கே முறையாக நடத்தப்பட வேண்டும். ஆலயங்களில் அகவியல், ஆத்மீக சூழ்நிலை காப்பாற்றப்பட வேண்டும்; லௌகீகமும், அரசியலும் அங்கே போகக்கூடாது என்பது நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற ஒரு உண்மையாகும். அரசுக்கு மார்க்கம் கிடையாது; அரசுக்கு மதமும் கிடையாது. அதே நேரத்தில் நாட்டிலே வாழுகிற பல்வேறு மதத்தை சார்ந்தவர்களை காப்பாற்றுகிற மத உணர்வுகளுக்கு மதிப்பு தருகிற கடமை அரசுக்கு உண்டு. எனவே இன்றைக்கு பெரும்பான்மையான மக்களுடைய ஆலயங்களாக இருக்கிற அந்த ஆலயங்களிலிருந்து, வணங்குகின்ற தெய்வங்களை எல்லாம் நாட்டில் திருடிக்கொண்டு போகிறார்கள் என்று சொன்னால் இதுபற்றி வெளிநாடுகளில் எல்லாம் நம்முடைய நாட்டின், மக்களுடைய ஒழுக்கத்தைப் பற்றி என்ன நினைப்பார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் எண்ணிப் பார்த்தால் மிகுந்த வேதனை ஏற்படுகிறது. கடவுளாக மதித்து, கோடிக் கணக்கான மக்களால் வணங்குகின்ற அந்

1989 ஏப்ரல் 20] [திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

கடவுள் சிலைகளை எல்லாம் கோவிலிலிருந்து திருடிக்கொண்டு செல்கிறார்கள் என்று சொன்னால் கோடிக் கணக்கான மக்களுடைய மத உணர்வுகளுக்கு தீங்கு விளைவிக்கின்ற அவர்கள் மனித உருவத்தில் இருக்கக்கூடிய மிருகங்கள் என்ற அடிப்படையில் நீங்கள் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதோடு மட்டுமல்லாமல், அதுவும் கோவில்களில் திருட்டு நடைபெறுகிறது என்று சொல்வது கூட கேட்பதற்கே வேதனையாக இருக்கிறது. திருவாபரணங்கள் ஆபரணங்கள் என்று சொன்னால்கூட அது தவறு, திருவாபரணங்கள் என்று சொல்கின்ற காரணத்தாலே, அதிலே இன்னொரு 'திரு' வை போட்டு திருட்டு நடத்த வேண்டுமா? தயவுசெய்து நான் கேட்கிறேன். மாரியம்மன் கோவிலிலே திருட்டு தென் திருப்பேரை மகர குழல் காதருடைய கோவிலிலே, அந்தப் பெருமாள் கோவிலிலே எல்லா அணிகலன்களையும் எடுத்துக் கொண்டுபோய் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் கடவுள் பொறுமையானவர்; பொறுமையின் எல்லையே அவர்; எனவே அவர் சும்மா இருந்துவிட்டார்; ஆனால் அரசாங்கம் சும்மா இருக்கலாமா? அவர்களைக் கண்டுபிடித்து தண்டிக்க வேண்டாமா? இதுவரையில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று நாடு கேட்கிறது; ஏடு கேட்கிறது. அதை அமைச்சரவர்கள் கேட்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

அடுத்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், திருச்செந்தூர் தொகுதியிலிருந்து தேர்வு செய்யப்பட்டு இருப்பவர். திருச்செந்தூர் என்றாலே அது அறுபடை வீடுகளில் ஒன்றாகும். அது ஒழுக்கம் உள்ள இடம். அங்கே எழுகின்ற அலைகள் கூட சீராக எழும், அதிலே கூட ஒழுங்கீனம் இருக்காது. கடல் அலைகள் கூட சீராக எழுகின்ற திருத்தலமாக இருக்கின்ற காரணத்தாலே, திரு சீர் அலைவாய் என்ற சிறப்புப் பெயரை பெற்ற காரணத்தாலே. அந்த மண்ணிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். what happened to la murder case of Subramania pillai? இப்போது உங்களுக்கு வாய்ப்பு வந்திருக் கிறது. சுப்பிரமணிய பிள்ளையை யார் கொலை செய்தார்கள்? எதற்காக கொலை செய்தார்கள்? எப்போது கொலை நடந்தது? அந்த கொலையிலே சம்பந்தப்பட்டவர்கள் யார் என்று கண்டு பிடித்து தண்டிக்கக்கூடிய பொறுப்பு திருசீர்அலைவாயை சேர்ந்த தொகுதி மக்களின் பிரதிநிதியாக வந்திருக்கிற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைச் சாரும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(இரவு 8-20)

பொதுவாகச் சொல்லும்போது ஏதோ காவிரி நாகரிகம் தான் பெரிய நாகரிகம் என்று சொல்லுவார்கள். 64 சிவாலயங்களை எழுப்பிய மாபெரும் அந்த நாகரிகம் காவிரி நாகரிகம், தமிழகத்தினுடைய தொன்மையான நாகரிகம் என்று சொல்லுவார்கள். அதை யார் சொல்லுவார்கள்; என்று

சொன்னால் தமிழகத்தை அறிந்தவர்கள் சொல்வார்கள் ஆனால் தமிழகத்தினுடைய தொன்மையை அறிந்தவர்கள் அப்படிச் சொல்ல மாட்டார்கள். தமிழகத்தினுடைய நாகரிகத்திலே முதல் நாகரிகம், இன்றைக்கு வரலாறு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற நாகரிகம் பாலாறு நாகரிகம். பாலாற்றிலே இன்றைக்குத் தண்ணீர் இல்லாவிட்டால் அதற்காகப் பாலாறு மறுக்கப்பட வேண்டுமா? பாலாற்று நாகரிகம்—நான் இன்றைக்குச் சொல்கிறேன், வாணியம்பாடி முகத்துவாரத்திலேயிருந்து தோன்றி, காஞ்சிபுரம் வருகின்ற, காஞ்சிபுரம் வரதராஜப் பெருமாள் கோயில் நம்முடைய ஏகாம்பரேஸ்வரர் கோயில், காமாட்சி அம்மன்கோயில், சங்கர மடம், இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் காலையிலே பேசிய நம்முடைய அந்தத் தொகுதியினுடைய உறுப்பினரவர்கள் சொன்னார்கள். பாலாற்றையும் சொன்னார்கள். அதே நேரத்திலே வேகவதியையும் சொன்னார்கள். அண்ணா இரண்டு ஆறுகளிலேயும் உட்கார்ந்துதான் தமிழகத்தினுடைய வரலாற்றையே உருவாக்கினார் என்பதையும் மிக வேகமாகவே அவர்கள் சொன்னார்கள்.

சதுரங்கப்பட்டணம் வரையிலே செல்லுகின்ற அகண்ட இந்த பாலாறு வரையிலே பார்க்கும்பொழுது ஆயிரக்கணக்கான சைவ ஸ்தலங்கள், ஆயிரக்கணக்கான வைணவ ஸ்தலங்கள், சாத்த மதத்தைச் சேர்ந்தவைகள், காபாலிக மதத்தைச் சார்ந்தவைகள், வீர சைவ எண்ணத்தை உடையவர்களுடைய மிகப் பெரிய ஸ்தலங்கள், மிகப் பெரிய வரலாற்றுப் பின்னணி உடைய ஸ்தலங்களெல்லாம் இங்கே இருக்கின்றன. வேண்டுமானால், நான் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களை அன்போடு அழைக்கிறேன். தயவுசெய்து வாணியம்பாடிக்கு வாருங்கள். அங்கே ஒரு ஈஸ்வரன் கோயில் இருக்கிறது. அந்தக் கோயிலிலே குடி கொண்டிருக்கின்ற ஈஸ்வரனுடைய பெயரே அதிதீஸ்வரன்—அதி ஈஸ்வரன்—ஆக அதிதீஸ்வரன்—அதிதிகளையெல்லாம் அழைப்பவன் மட்டுமல்ல; அவனாகவே அதிதியாக வாணியம்பாடிக்கு வந்த இடத்தில், அந்த இடத்தை விட்டுப் போக மனமில்லாமல் இன்றைக்கும் நிரந்தரமான அனந்த அதிதியாக—அனந்தனாக அல்ல, குமரிஆனந்தனாக அல்ல, அனந்தனாக அங்கே குடி கொண்டு விட்ட அந்த அதிதி ஈஸ்வரனுடைய ஆலயத்தை நீங்கள் வந்து பார்த்தால், அதனுடைய சிலா சாசனங்களைப் பார்த்தால், உள்ளே சென்று மூலவரைப் பார்ப்பதற்கு முந்தியே, உங்களை எதிர் கொண்டு அழைக்கின்ற துவாரபாலகர்களைப் பார்த்தாலே நீங்கள் ஆச்சர்யமுற்று நின்று விடுவீர்கள்.

இந்த நாகரிகம், காவிரி நாகரிகம், பொருனை ஆற்று நாகரிகம், வைகையாற்று நாகரிகத்தையெல்லாம் முந்திய நாகரிகமுடைய இந்த சிலா சாசனங்கள் உங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லும் பாலாற்று நாகரிகம் பழமையான நாகரிகம் என்று.

1989 ஏப்ரல் 20] [திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

வாணியம்பாடியிலே இருக்கின்ற சுந்தரப் பெருமாள் கோயிலாக இருந்தாலும் அல்லது அதிதீஸ்வரனாக இருந்தாலும், ஆம்பூரிலே இருக்கின்ற நாகேஸ்வரன் கோயிலாக இருந்தாலும், அல்லது பள்ளிகொண்டாவிலே எப்பொழுதும் பள்ளி கொண்ட பெருமாளாக, அனந்தசயனமாக அங்கே எழுந்தருளியிருக்கின்ற பள்ளிகொண்ட பெருமாளாக இருந்தாலும் அல்லது ஜலகண்டேஸ்வரர், வேலூர் கோயிலிலே ஜலகண்டேஸ்வரர் என்று சொன்னார்கள். அப்படித்தான் அவர் அறியப்படுகிறார். அவர் ஜலகண்டேஸ்வரர் அல்ல; ஸ்வர கண்டேஸ்வரர்—நீலகண்டர் என்று சொல்லுவோம் அல்லவா? அந்த விஷத்தை உண்ட காரணத்தினாலே அவருடைய கண்டத்திலே ஏற்பட்ட அந்த ஸ்வரம்— அந்த ஸ்வரத்தோடு பக்தர்களுக்கு அவர் காட்சியளிக்கிறார் என்ற காரணத்தினாலே ஸ்வரகண்டேஸ்வரர் என்ற பெயருடைய அந்தத் திருக்கோயில் மிகப் பிரபல்யமான கோயில். அப்படியே வந்தால் காஞ்சி—நகரேஷு காஞ்சி—நம்முடைய தீட்சிதர் அவர்கள் மன்னித்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர்களுடைய ஊரிலே நம்முடைய ஐம்பெரும் லிங்கங்களிலே ஒன்றாக—பஞ்சபூத ஸ்தலங்களில் ஒன்றானது திருவானைக்கா. ஆனால் அது அப்பு லிங்கம். எங்களுடைய மாவட்டத்திலே ஜோதிலிங்கம்—ஜோதி லிங்கமே இருக்கிறது. திருவண்ணாமலையில் ஜோதி லிங்கம். நம்முடைய காஞ்சிபுரத்திலே இருப்பது தான் பிருத்வி லிங்கம். எனவே, நம்முடைய பாலாற்றங்கரையிலே இரண்டு பூதஸ்தலங்கள் இருக்கின்றன. கைலாச நாதர் கோயில் இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் பார்த்தால் தயவு செய்து நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இவைகளையெல்லாம் முறையாகப் பாதுகாக்க வேண்டும்.

சிலர் கேட்கலாம். லத்தீப் கோயிலுடைய பாதுகாப்புக்காக இங்கே வாதாடிக் கொண்டிருக்கிறாரே What is his bonades? என்று கூடக் கேட்கலாம். I am not speaking as Latheef, Iam speaking on behalf of Hindu Constituents who form part of my Constituency. Whatever be their opinion and sentiments I must truly reflect them. என்ற அடிப்படையில் அவர்களுக்கும் நான் ஆற்ற வேண்டிய கடமை இருக்கிறது. எனவே, அந்தக் கடமையை நான் நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கு அதிகமான வருமானம் உள்ளவர்களுக்கெல்லாம் நாம் இன்றைக்குப் போட்டிருப்பது அது முறையானது அல்ல. இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கு மேலே வருமானமுள்ள கோயில்களுக்குப் பங்களிப்புத் தொகையும், தணிக்கைக் கட்டணமும் நாம் விதிக்கிறோம். வருஷத்திற்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய். என்ன அநியாயம் இது? வருஷத்திற்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் ஒரு கோயிலுக்கு. ஆறு கால பூஜை நடத்த முடியுமா? ஆராதனை செய்ய முடியுமா? அபிஷேகம் செய்ய முடியுமா? பூஜை புனஸ்காரங்கள் நடக்க முடியுமா? அதே நேரத்திலே அங்கே இருக்கின்ற கோயில் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு நாம் சம்பளத்தைக்

கொடுக்க முடியுமா? அவர்களுக்கு ஏன் பங்களிப்புத் தொகை வசூலிக்க வேண்டும். இந்தத் தொகையை நம்முடைய தணிக்கைத் தொகை கட்டணம் என்று ஏன் வசூலிக்க வேண்டும். இது குறித்து அரசு பரிசீலித்து அரசே ஏதாவது ஒரு Hindu Temples Development Fund என்று ஏதாவது ஏற்படுத்த முடியுமா? அதற்கு கான்ட்ரிபியூஷன் தரமுடியுமா என்ற அளவிற்கு நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்த்து செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது)

மன்னிக்க வேண்டும். நான் உங்களை மிகவும் கஷ்டப்படுத்தி விட்டேன். தலைவராக இருந்தால் அதைப் பற்றி கவலைப்பட மாட்டேன். திருப்பத்தூரில் சந்தன டெப்போவில் தினக்கூலி களாக பணியாற்றுபவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும் என்று அந்தத் தொகுதியைச் சார்ந்த எனது அருமை நண்பர் சுந்தரம் அவர்கள் எனக்கு நினைவு படுத்தினார். ஏற்கனவே சொன்னார், நான் மறந்துவிட்டேன். தயவு செய்து அவர்களை—சந்தனம் நாட்டிற்கு அளித்து மனம் மகிழ்விக்கின்ற சூழ்நிலையை உருவாக்குகின்ற—அந்த தினக்கூலிக்காரர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு உங்களுக்கு நன்றி தெரி வித்து அமர்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்: மாற்றுத் தலைவர் அவர் களே, அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் சொன்னார், வேலூர் ஜலகண்டேஸ்வரர் கோவில் என்று சொல்கிறார்களே, அந்த ஜலகண்டேஸ்வரர் கோவில் இன்றைக்கு சர்க்கார் ஆதிக்கத்தில் வந்து விட்டதா? இல்லை, இன்னும் அந்த பிரைவேட் கம்பெனியின் ஆதிக்கத்தில் இருக்கிறதா என்று கொஞ்சம் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: தலைவர் அவர்களே, இது குறித்து அமைச்சர் தான் சொல்ல வேண்டும். இந்தப் பிரச்சினைகளில் நான் ஜாக்கிரதையாக பேச வேண்டும். இருந்தாலும் நான் அந்த மாவட்டத்தைச் சார்ந்தவனாக இருக்கிற காரணத்தால் அதைச் சொல்கிறேன். அது தொல் பொருள் ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட ஒரு கோவிலாகத்தான் இருந்து வருகிறது. அவர்களுடைய ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருந்தாலும், அங்கே பூஜை நடத்துவதை அரசு தடை செய்யவில்லை. நம்முடைய கடந்த கால கலெக்டராக திரு. கங்கப்பா அவர்கள் இருந்தபோது இந்துப் பெருங்குடி மக்கள் ஊர்வலமாகச் சென்று பூஜை தொடங் கினார்கள். அங்கே ஒரு ஐதீகமும் இருக்கிறது. அதையும் தீட்சிதர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது என்னுடைய கடமையாகும். அந்தக் கோவிலில் ஆறு கால பூஜை நடத்தப்படக் கூடாது. அப்படி நடத்தினால் அது லோக க்ஷேமத்திற்கு நல்லதல்ல என்பது சாஸ்திர சம்பிரதாய அடிப்படை யில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு உண்மையாகும். எனவே அது குறித்துத் தான் இந்துப் பெருங்குடி மக்கள் கொஞ்சம் தயங்கு

கிறார்கள். எவ்வளவு தான் அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டாலும் அங்கே ஆறு கால பூஜைக்கு யாரும் வருவதில்லை. இருந்தாலும் பூஜை செய்ய விரும்புகிறவர்கள் வரலாம் என்று தமிழக அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. தடை செய்யவில்லை. இருந்தாலும் அது தொல்பொருள் ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டதாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் பூஜைக்கு எந்தத் தடையும் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே நான் முன்மொழிந்த இந்து சமய அறநிலையத் துறை, வீட்டு வசதித் துறை, வனத் துறை, சிங்கோனா துறை ஆகிய இந்தத் துறைகளுக்காகக் கோரப்பட்ட மானியத்தின்மீது இதுவரையில் பல்வேறு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். நேரம் வெகு நேரம் ஆகி விட்டது. ஆகவே நான் இங்கே நீண்டதொரு உரையை ஆற்றிட விரும்பினாலும் நீங்கள் எல்லாம் விரும்பமாட்டீர்கள் என்றே கருதுகிறேன். ஆகவே, வெகு விரைவில் ஒரு அரை மணி நேரத்திற்குள்ளாக இந்த 3, 4 துறைகளைப் பற்றி ஓரளவிற்கு என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லிவிட்டு, தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துக்களுக்குப் பதிலுரையாக என்னுடைய எண்ணங்களை வெளியிட்டு விட்டு, நான் அமர விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக, அறநிலையத் துறை பற்றி இங்கே எழுப்பப்பட்ட கருத்துக்களுக்கு நான் ஓரளவிற்குப் பதில் கூற விரும்புகிறேன். மரியாதைக்குரிய உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் மிக விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக வேலூர் ஈஸ்வரர் கோவிலைப் பற்றி இங்கே மிகத் தெளிவாக என்னுடைய சார்பிலேகூட தீட்சிதர் அவர்களுடைய வினாவிற்கு அவர்கள் விடை அளித்து இருக்கிறார்கள்.

(இரவு 8–30)

ஒரு கோவில் இந்தியத் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையினுடைய கட்டுப்பாட்டிலே இருக்கிறது என்றால், அங்கே பூஜைகள் நடத்தக் கூடாது என்பது அர்த்தம் அல்ல. குறிப்பாக எடுத்துக்கொண்டால் தஞ்சை பெரிய கோயில், அங்கே நான் சென்று பார்த்தேன். Department of Archaeology—மத்திய அரசினுடைய அந்தத் துறை மிகப் பாதுகாப்போடு அங்கே உள்ள சிற்பங்களை வைத்து இருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே நான் அந்தத் துறையினுடைய பணியினை இங்கே பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். பல்வேறு இடங்களில் இங்கேயுள்ள மகாபலிபுரத்தில் உள்ள சிற்பங்களைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கிறார்கள். வேலூர் செல்லக்கூடிய வாய்ப்பு இன்னும் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. சென்று பார்த்த பிறகு, அதுபற்றி இங்கே தெளிவாகச் சொல்லமுடியும். இருந்தாலும் கூட, Department of Archaeology-யினுடைய

கட்டுப்பாட்டில் இருந்தாலும்கூட, அங்கே பூஜைகளை நடத்துவதற்கு எந்தவிதமான தடையும் இருக்க முடியாது. அங்கேயுள்ள மக்களாலே ஏதாவது தடை அல்லது கட்டுப்பாடு விதித்துக்கொண்டால் ஒழிய அப்படிப்பட்ட தடையை, மத்திய அரசாங்கமாக இருந்தாலும் சரி, மாநில அரசாக இருந்தாலும் சரி, இந்தத் துறையிலே கொண்டு வரமுடியாது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை).

இந்து சமயக் கோவில்களைப் பொறுத்தவரையில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தேர்தல் அறிக்கையில் சொன்ன தகவலின்படி, முதல்வர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றவுடனேயே மார்ச் மாதம் 10 ஆம் தேதி என்று நினைக்கிறேன், சமயச் சான்றோர்களுடைய கூட்டத்தைக் கூட்டி, கோவில்களிலே நடைபெறுகின்ற முறைகேடுகளை எப்படிக் களைவது, மேலும் எப்படிச் சீரமைப்பது என்ற அளவிலே ஒரு ஆய்வை நடத்தி, அரசுக்கு, இந்தத் துறைக்கு நல்ல பல வழிவகைகளைச் சொல்லுகின்ற வகையில், 5 பேர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்து இருப்பது உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இந்தத் துறையின் மீது அரசுக்கு இருக்கின்ற அக்கறை, இவ்வளவு துரிதகாலத்திலே உடனடியாக இப்படிப்பட்ட ஒரு குழுவை அமைத்து, அதிலேயிருக்கக் கூடிய சீர்கேடுகளைக் களைந்திட வேண்டும் என்ற எண்ணம் அரசுக்கு இருக்கிறது என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. இருந்தாலும் கூட இங்கே எழுப்பப்பட்ட பல்வேறு கோரிக்கைகளுக்கு எல்லாம் நான் என்னுடைய கருத்துக்களை ஓரளவிற்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். இங்கே பேசிய ராஜேந்திரன் அவர்கள் ஒரு அரசியல் பிரச்சினையை எழுப்பினார்கள். அதற்கு நான் பதில் சொல்ல ஆரம்பித்தால், இங்கே ஒரு பட்டிமன்றமாக ஆகிவிடும். ஆகவே அரசியல் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைக்கு உள்ளே நான் போகவிரும்பவில்லை. இருந்தாலும்கூட, திருச்செந்தூர் கோவிலிலே கொலை நடைபெற்றது என்பது உண்மை. அதற்குப் பிறகு அந்த அரசாலே ஒரு கமிஷன் ஏற்படுத்தப்பட்டு—பால் கமிஷன்— அந்தக் கமிஷனும் அறிக்கை தந்துவிட்டது. அது தற்கொலையாகவே இருக்கமுடியாது என்ற ஒரு அறிக்கையை, பால் கமிஷன் தந்திருக்கிறது. இங்கே என்னுடைய கையிலே அந்த அறிக்கையினுடைய நகல் இருக்கிறது. படித்துப் பார்த்தேன். அந்த அறிக்கை தரப்பட்ட பிறகும் அந்த அரசு இது சம்பந்தமாக மேல் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அதுதான் இங்கே உள்ள குறைபாடு. தற்கொலை அல்ல, வேறுவிதமாகத்தான் அந்தக் கொலை நடந்து இருக்கிறது, அந்தச் சூழ்நிலையை ஆராய்வதற்காகத்தான் அந்தக் கமிஷன் போடப்பட்டது. அதற்கான சூழ்நிலை என்ன என்பதை அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகும் அரசு—நான் நினைக்

கிறேன்-அந்த நேரத்திலே இதுபற்றி கிரிமினல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று அறிவித்திருந்தாலும்கூட, இதுவரையில் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே இதுபற்றி இன்னும் ஆய்ந்து பார்த்து, இந்த அரசு கோவில்களிலே யார் தவறு செய்தாலும், யாரையும் கம்மாவிடப் போவதில்லை என்ற அறிவிப்பை நான் இந்த நேரத்திலே அத்தனை பேர்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அங்கே மட்டுமல்ல. ஸ்ரீரங்கம் கோயில் பற்றிச் சொன்னார்கள். வெங்கடாசலம் பற்றி, அந்த ஃபைல்கூட இங்கே தான் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட காலங்களிலே நாம் இந்தத் துறையைச் சார்ந்தவர்களிடத்திலே எந்த அறிக்கையைக் கேட்டாலும், உண்மைக்குப் புறம்பாகத் தெரிவிக்கக் கூடிய நிலையில்— ஏனென்றால் அங்கே இருப்பவர்கள் பலர் அத்தோடு சம்பந்தப்பட்டிருப்பார்கள். அவர்களிடத்திலே மேலும் மேலும் அந்த ஃபைலை புரட்டிப் பார்த்தால், வெங்கடாசலத்திற்கு என்ன நடந்தது என்று அந்தத் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் அங்கேயிருந்த அதிகாரிகளிடத்திலே கேட்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய பதில் எப்படி இருக்கும்? ஆகவே சுப்பிரமணிய பிள்ளை கொலை பற்றியும், அதுபோன்று திருவரங்கத்தில் நடைபெற்ற வெங்கடாசலம் கொலை பற்றியும் நிச்சயமாக, தீவிரமாக போலீஸ் புலன் விசாரணை நடைபெற்று, அதிலே குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடித்து, உரிய முறையில் தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்ற அந்த உறுதிமொழியை இந்த நேரத்தில் நான் இந்த அவையில் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

அதுபோன்று இங்கே பேசிய மதிப்புமிகு உறுப்பினர் தீட்சிதர் அவர்கள் ஜீயர் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் கூட ஆச்சரியப்பட்டு விட்டேன். அங்கேயிருக்கக் கூடிய அந்த மடாதிபதி ஜீயர் அவர்களை டிஸ்மிஸ் செய்து விட்டார்கள் என்ற அளவிற்கு நான் ஆச்சரியப்பட்டேன். ஆனால் எனக்குத் தரப்பட்டிருக்கின்ற தகவல் நாராயண ஜீயர் 'டெம்பிள் எம்ப்ளாயி'. அந்த ஆலயத்திலே பணி புரிந்த ஊழியரைத்தான் டிஸ்மிஸ் செய்ததாக எனக்குத் தகவல் தந்திருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு).

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்: மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, அரசு அந்த ஜீயரை எம்ப்ளாயியாகப் பாவித்து, வெளியேற்றினார்களே ஒழிய, அந்த வருந்தத்தக்க எம்ப்ளாயி, அந்த ரங்கநாதசாமியுடைய கூடவே பிறந்த உள்துறை ஜீயர் என்று நான் அறிவிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தந்த தகவலுக்கு நான் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் இந்தத் துறையிலே யாராக இருந்தாலும் சரி, எவ்வளவு பெரியவர்களாக இருந்தாலும் சரி, பல மட்டங்களிலே தவறுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு நான் தவறாகச் சொல்கிறேன் என்று கருதக் கூடாது. அந்தக் கோயிலிலே, திருவரங்கம் கோயிலிலே

திருப்பணி நடைபெற்றது. தெற்கு கோபுரம் என்று நான் நினைக்கிறேன். அந்தக் கோபுரப் பணிகளை முன் நின்று நடத்தியவர், நான் குற்றச்சாட்டாகச் சொல்வதாக நினைக்க வேண்டாம், இன்னும் கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்வதற்கு அனுமதிக்கவில்லை. எவ்வளவு வசூலானது என்ற விவரம் தெரியாது. கோபுரத்திற்காக எவ்வளவு செலவிடப்பட்டது என்பதற்கு விவரம் கிடையாது. இன்னும் அந்த விவரங்கள் அறநிலையத் துறைக்குத் தரப்படவில்லை. இப்படிப் பல மட்டங்களிலே இருக்கின்றன. நான் யாருடைய மனதையும் புண்படுத்துவதாகக் கருதிட வேண்டாம். ஆனால் இந்தத் துறையிலே நடைபெறுகின்ற காரியங்கள் எல்லாம் சரியானது தான் என்று நான் வாதிடவில்லை. (குறுக்கீடு)

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்: சபாநாயகர் அவர்களே, அந்த ராஜ கோபுர திருப்பணி வரவு—செலவுக் கணக்கு, பொருளாதாரத்தை வைத்திருப்பவர் அந்த எக்சிகியூடிவ் ஆபிசர்தான். தனிப்பட்ட முறையில் பண வரவு—செலவு எல்லாவற்றையும் வைத்திருப்பவர் அந்த எக்சிகியூடிவ் ஆபீசர் தான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர்களும் வேறு ஒன்றும் சொல்லவில்லை. இன்னும் கணக்குத் தரப்படவில்லை என்று தான் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். நம்முடைய தீட்சிதர் அவர்கள் இதில் கொஞ்சம் முயற்சி எடுத்து, அந்தக் கணக்குகளைக் காலாகாலத்தில் ஒப்படைக்கச் சொன்னால் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி: எது எப்படியாக இருந்தாலும் சரி, எக்சிகியூடிவ் ஆபிசராக இருந்தால், இந்த அறநிலையத் துறை கேட்கின்றபோது அவர் அந்தக் கணக்குகளைக் கொடுக்க மறுக்க முடியாது ஆகவே கணக்கு தரப்படவில்லை என்றால், அது வேறு ஏதாவது இடத்திலே இருந்தாலும் — நான் யாரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்பவில்லை, உள்ள நிலவரத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறேன்.

அதுபோன்று கோயில் நிலங்களைப் பற்றிச் சொல்கிறோமே, இன்றைக்கு ஒரு புறத்திலே இந்த நிர்வாகத்தைத் தனி ஒரு வாரியமாக அமைத்து, மடாதிபதிகள் கையில் ஒப்படைத்து விடலாம் என்ற ஒரு கோரிக்கை இருப்பது இங்கே உள்ள அனைவருக்கும் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் நான் கூட பதவி ஏற்ற பிறகு, காஞ்சிபுரத்திற்குச் சென்ற போது, அங்கே சங்கர மடத்திற்குச் சென்று பெரியவரைச் சந்தித்தேன். பல மணி நேரம், ஏறத்தாழ $2\frac{1}{2}$ மணி நேரம் உட்கார்ந்து, இந்தத் துறையைப் பற்றி, கோயில்கள் பற்றி, மடங்களைப் பற்றி ஆலோசனைகளை நடத்தினோம். அவர்கூட என்னுடைய கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். ஒரு புறத்திலே ஆங்காங்கே இருக்கக் கூடிய மடாதிபதிகளிடம் இந்தக் கோயில் நிர்வாகத்தை ஒப்படைத்து விட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டாலும் கூட இந்து சமய சான்றோர்கள் மாநாடுகள் நடந்ததே அப்போது கூட, அதற்கு

முன்பாக பல மடாதிபதிகள் ஒன்றுகூடி, ஒரு கருத்தை உருவாக்கி, சங்கர மடத்திலே இருக்கக் கூடிய பெரியவர் மூலமாக அரசுக்கு அந்தச் செய்தியை அனுப்பினால், ஓரளவிற்கு அரசு ஏற்றுக் கொள்ளும் என்ற விதத்திலே அவர்கள் எல்லோரும் ஒன்று கூடி பெரியவரைச் சொல்ல வைத்தார்கள். என்னிடத்திலே அவர் சொன்னார். நானும் அவரிடம் மனந்திறந்து பேசினேன். அத்தனை மடாதிபதிகளும் ஒழுங்கானவர்களாக இருந்தால் நான் அதை ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் இருக்கிற நிலைமை அப்படி இல்லையே என்று சொல்லுகிறபோது அவர்களும் புன்முறுவலோடு அதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் நான் இங்கே இந்தத் துறை முழுமையாக சரியாகச் செயல்படுகிறது என்று வாதிட விரும்ப வில்லை. துறையிலும் பல குறைகள் இருக்கின்றன, அதே நேரத்திலே ஊழியர்கள் எல்லாம்—44 ஆயிரம் ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள், மேல் நிலையிலே ஒரு நாலாயிரம் ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்படி மொத்தமாக இருக்கிற அத்தனை பேரும் ஒழுங்காக வேலை செய்கிறார்களா என்று சொன்னால் அதையும் நான் முழுவதுமாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை.

(இரவு 8-40)

மடத்திலே இருக்கிற மடாதிபதிகள் அத்தனை பேரும் — சிலர் இருக்கிறார்கள். பெரியவர்கள் இருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே பக்தியோடு, கோவில் நிலங்களிலே கை வைக்கக் கூடாது, வைத்தால் நல்லது அல்ல என்ற உணர்வோடு இருக்கக்கூடிய பெரியவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதே சமயத்திலே 5 ஏக்கர் நிலத்தை விற்க வேண்டுமென்று அனுமதி வாங்கிக் கொண்டு— நிலத்தை விற்க வேண்டுமானால் துறையினுடைய அனுமதி யோடுதான் விற்க முடியும். 5 ஏக்கர் நிலத்தை விற்க வேண்டு மென்று அனுமதி வாங்கிக் கொண்டு 100, 200, 500 ஏக்கர் நிலங்களை விற்ற மடாதிபதிகளும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே தான் நான் சொல்கிறேன், யாரையும் நான் முழுவதுமாக ஏற்றுக் கொள்ளவும் முடியவில்லை, யாரையும் நான் முழுமை யாகக் குறை சொல்லவும் விரும்பவில்லை.

ஆனால் கோவிலைப் பொறுத்தமட்டில் நான் இந்தத் துறையில் பொறுப்பு வகிக்கின்ற காலக் கட்டத்தில் என்னால் முடிந்த வரையில் எவ்வளவு ஒழுங்கினை அங்கே ஏற்படுத்த முடியுமோ, புகுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு முயற்சி செய்வேன் என்ற உறுதி மொழியை மட்டும் இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

காஞ்சிபுரத்திலே, காஞ்சிபுரத்தினுடைய சட்டமன்ற உறுப் பினர் திரு. முருகேசன் என்று நினைக்கிறேன். அவர் நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு ஒரு மனுவை எடுத்துக் கொண்டு வந்தார் கள். அங்கே இருக்கக் கூடிய 16, 17 ஏக்கர் நிலத்தைப் பங்கு போட்டு விற்க முயற்சிக்கிறார்கள் என்று ஒரு மனுவை

என்னிடத்திலே கொண்டு வந்து கொடுத்தார்கள். இந்த முறையில் அங்கே இருக்கக்கூடிய இ. ஓ., அங்கே இருக்கக்கூடிய அசிஸ்டெண்ட் கமிஷனர், —ஏ. சி., —அதற்கு மேலாக காஞ்சிபுரத்தை நிர்வகிக்கக் கூடிய சென்னையிலே இருக்கக்கூடிய டெபுடி கமிஷனர், —டி. சி. —இந்த மூன்று பேருமாகச் சேர்ந்து 16 ஏக்கர், நிலத்தை அவர்களின் விதிகளுக்கு உட்பட்டு, அவர்கள் எந்த முறையிலே செய்ய முடியுமோ அந்த வகையிலே தனியார்களுக்குப் பட்டா போட்டுக் கொடுத்தார்கள் என்று சொல்ல முடியாது— அவர்கள் அனுபவிக்கக் கூடிய வகையிலே அதைப் பிரித்து பிளாட் போட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏப்ரல் மாதத்திலே நாங்கள் பதவிக்கு வந்த பிறகே இங்கே உள்ள டி.சி., அதில் கையெழுத்து இட்டிருக்கிறார்கள்.

நான் அந்த மனு வந்த பிறகு துறை ஆணையாளரிடத்திலே கொடுத்து என்ன என்று விசாரித்து எனக்குத் தகவல் தரவேண்டும் என்று கேட்டிருந்தேன். அவர்களும் விசாரித்துத் தகவல்கள் சேகரித்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு துறையிலே இருந்து வந்த தகவல் ஓரளவு சரியாக இருக்குமா என்ற எண்ணத்தோடு நான் காஞ்சிபுரத்திற்குச் சென்றிருந்தபோது அங்கே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைச் சந்தித்து அவரிடத்திலே சொல்லி, அதைப் பற்றித் தனியாக விசாரித்து எனக்குத் தகவல் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டேன். அவருடைய அறிக்கையும் வந்திருக்கிறது. முழுக்க முழுக்கத் தவறு நடந்திருக்கிறது. அங்கே இருக்கக்கூடிய இ.ஓ., அங்கே இருக்கக் கூடிய அசிஸ்டெண்ட் கமிஷனர், அதே நேரத்திலே இங்கே இருந்த— இன்றைக்கு அவர் இங்கே சென்னையிலே இல்லை, இங்கேயிருந்து வேறு இடத்திற்கு மாறுதலில் சென்றிருக்கிறார், அவர்கூட சேர்ந்து 16 ஏக்கர் நிலம் காஞ்சிபுரம் நகர எல்லைக்குள்ளே, விலை மதிப்புள்ள நிலம், அதைப் பங்கு போட்டு பிளாட்டுகளாக அனுபவிக்கிற ஒரு பாத்தியதையை மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனக்கு வந்த தகவல் அந்த நேரத்திலே முந்தைய ஆட்சிக் காலத்திலே ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் கூட இதிலே சேர்ந்திருக்கிறார் என்ற தகவல் எனக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மூலமாக வந்திருக்கிறது நான் யாரையும் தனிப்பட்ட முறையிலே குற்றம் சாட்ட வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. அவையெல்லாம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இவ்வளவு அதிகமான கண்டிப்போடு ஒழுங்காக இருங்கள் என்று சொன்னபிறகும் கூட, We have to assure that the people have a clean Government என்று சொல்லிச் சொல்லி, என்னை அதிகாரிகள் சந்திக்கிறபோது எல்லாம் அந்தத் தாரக மந்திரத்தை அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொன்ன பிறகும் கூட, அதே டி.சி.,யை நான் பலமுறை நேரிலே சந்தித்த போதுகூடச் சொல்லியிருக்கிறேன். சென்னையிலே அவர் பல முறை என்னைச் சந்தித்திருக்கிறார்கள். அவரிடத்திலே பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்குப் பிறகும் கூட பிப்ரவரி மாதத்திலே நாங்கள் பதவிக்கு வந்த பிறகு அவர் கையெழுத்திட்டு அந்த நிலங்கள் கைமாற்றப்

பட்டு இருக்கின்றன என்றால் இன்னும் இதற்கு முன்பு எத்தகைய முறைகேடுகள் அங்கே இருந்திருக்கக்கூடும் என்பதை நீங்கள் எல்லாம் யூகித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த அதிகாரிகளை தி டைரக்டர் ஆப் விஜிலன்ஸ் அண்டு ஆண்டி கரப்ஷன் அவர்களுடைய விசாரணைக் குட்படுத்தி இருக்கிறோம். ஆகவே இப்படிப்பட்ட தவறுகள் எங்கே நடந்தாலும் அதை இந்த அரசு நிச்சயமாகக் கண்டிக்கும், தடுக்கும் என்ற உறுதிமொழியை இந்த நேரத்திலே உங்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதே போல கோவில் ஊழியர்களுடைய ஊதியத்தைப் பற்றி இங்கே உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத் திலே மிகக் குறைந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கின்றேன். இத்தனை ஆண்டுக்காலம் அது கவனிக்கப்படாமல் இருந்தது, இப்போது அது என்னுடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறது. நிச்சயமாக அதைப் பரிசீலனை செய்து எந்த அளவிற்கு அந்த ஊதியத்தை மற்றைய பகுதிகளிலே இருக்கக்கூடிய ஆலய ஊழியர்களுக்குச் சமமாகவாவது கொடுக்க வேண்டிய முறையிலே நாங்கள் அதை ஆய்வு செய்து முடிவு எடுப்போம் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மற்ற இடங்களில்—பெரியசாமி என்று நினைக் கிறேன். அவர் தந்தை பெரியாரிலிருந்து ஆரம்பித்து எங்கேயோ போவார் என்று நினைத்தேன். ஆனால் கோவில் பற்றியே, கோவில் ஊழியர்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார். கோவில் ஊழியர்களைப் பொறுத்தமட்டிலே அரசு ஊழியர்களாக ஆக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை சரிதானா இல்லையா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்த்துத்தான் முடிவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

அரசியல், மதம் சார்பற்ற முறையிலே ஆட்சி நடைபெறு கின்ற ஒரு நாட்டிலே ஏதோ இந்து மதத்தைப் பொறுத்த மட்டிலே அது பெரும்பான்மை மக்களால் பின்பற்றப்படுகின்ற ஒரு மதம். இங்கே கோவில்களுக்கு அதிகப்படியான சொத்துக் கள், நிலங்கள் இருக்கின்றன என்ற ஒரு காரணத்திற்காக ஒரு கால கட்டத்திலே அந்தச் சொத்துக்கள், நிலங்கள், கோவில்கள் அரசினுடைய கட்டுப்பாடுகளுக்குள் கொண்டுவரப்பட்டிருக் கின்றன. ஆனால் ஆங்காங்கே பணி புரிகின்ற அத்தனை ஊழியர்களையும் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா என்பதைப் பலர் சிந்தித்து முடிவு எடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் ஒவ்வொரு ஊரிலும்— ஒரு கிராமத்திலே பார்த்தால் 10 கோவில்கள் இருக்கும். இங்கே சொன்னார்கள், 2000 ரூபாய் வரக்கூடிய கோயிலுக்குக் கூட அந்தக் கட்டணம் வசூல் செய்ய வேண்டுமா என்று கேட்டார்கள். நியாயமான கேள்வி. நானும் அதைப்பற்றி சிந்தித்துக்கொண்டு தான் இருக்கிறேன். ஏன் சிறிய கோயில் களை எல்லாம் நாம் நம்முடைய கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைக்க

வேண்டும் என்று எனக்கே அது தெரியவில்லை. ஆகவே அதைப் பற்றி நாம் பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்வோம். ஆனால் அத்தனை கோவில்களிலும் உள்ள வருவாய் மொத்தமாக 40 சதவீதம் என்று சொன்னால் அந்தத் தொகையை மொத்தக் கணக்கிலே கொண்டு வந்து அந்த நிதியிலிருந்து அத்தனை கோவில்களுக்கும் அத்தனை கோவிலில் உள்ள ஊழியர்களுக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் அல்லது ஊதியத்தை ஒரே சீராக ஆக்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையைக்கூட என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. ஏனென்றால் கோவில்கள் உருவாகிக்கொண்டே இருக்கும் ஒவ்வொரு ஊரிலும் ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய பெரியவர்கள் அந்தப் பகுதியிலே வாழ்கின்றவர்கள் தான் அந்தக் கோயிலைப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஊழியர்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும் அந்தக் கோயிலுடைய வருமானத்தை வைத்து. பழனி கோயிலிலே 6 கோடி 8 கோடி வருமானம் இருக்கிறது என்று சொல்லி திருச்செந்தூர் கோயிலிலே 1 கோடிக்கு மேல் வருமானம் இருக்கிறது என்று சொல்லி, இந்தப் பணத்தை எல்லாம் சேர்த்து ஒரு கிராமத்திலே இருக்கக்கூடிய கோயிலுக்கு உள்ள ஊழியர்களுக்கும் கொடுக்கக்கூடிய அளவிற்குப் பொது நிதியாக 40 சதவீதத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று சொல்வதையும் என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. அந்த ஆலய ஊழியர்களுடைய ஊதியம் சீராக்கப்பட வேண்டும் என்பதிலே கருத்து வேறுபாடு இல்லை. ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய கோவில்களுடைய வருவாயிலிருந்து எவ்வளவு கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்கு அந்த ஆலய ஊழியர்களுக்கு வருவாய் சீராக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் நினைக்கின்றேன். அவர்களுடைய கோரிக்கை கோவில்களுடைய முதுநிலை ஊழியர்கள் ஏறத்தாழ 20 கோயில்கள்—பெரிய கோவில்கள் அங்கே பணிபுரிகின்ற ஏறத்தாழ 4,000 ஊழியர்கள் ஐந்து கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கைகளை நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் பரிவோடு பரிசீலனை செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே தேர்தல் காலத்தில் திருச்செந்தூர் வந்தபோது தேர்தல் பிரச்சாரக் கூட்டத்திலே அந்தக் கோரிக்கைகள் அவர்கள் முன்பாக வைக்கப்பட்டு பரிவோடு கவனிக்கப்படும், அந்தக் கோரிக்கைகள்மீது ஆவன செய்யப்படும் என்ற உறுதிமொழியைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

(இரவு 8-50)

நானும்கூட ஒவ்வொன்றாக, அதை முழுமையாக பார்த்ததில்—அங்கே அரசு ஊழியர் ஆக்கவேண்டும் என்று அந்த ஐந்து கோரிக்கைகளிலே ஒரு கோரிக்கை கூட இல்லை, அரசு ஊழியர்களுக்குச் சமமாக எங்களுக்கு ஊதியம் தர வேண்டும் என்று கேட்கிறார்களே தவிர, அரசு ஊழியர்கள் ஆக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை, அந்த ஐந்து கோரிக்கைகளில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இருந்தாலும் ஒன்றிரண்டு கோரிக்கைகளை

நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதாக இருக்கிறோம். நான் இங்கே வெளிப்படையாகச் சொல்ல முடியவில்லை. இருந்தாலும்கூட, பரிவோடு இவைகலை நாங்கள் கவனிக்கிறோம். மீதியுள்ள கோரிக்கைகளைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்வதற்கு, ஆய்வு செய்வதற்கு, ஒரு குழு, இரண்டு அல்லது மூன்று அதிகாரிகள் கொண்ட மேல்மட்ட அதிகாரிகள் கொண்ட குழு நியமிக்கப் படும் என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் இப்படிக் கோயில் ஊழியர்களுடைய ஊதியத்தைச் சீராக்கிக் கொடுக்க வேண்டும், அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிற நேரத்தில் அந்த ஊழியர்கள் எல்லாம் கோயில் நிர்வாகத்திலே நல்ல முறையிலே பணிபுரிய வேண்டும் என்ற என்னுடைய விருப்பத்தையும் இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்று சொன்னால் திருச்செந்தூர் கோயிலே என்னுடைய கவனத் திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. அங்கே பணி புரிகின்ற ஒரு ஊழியர்—பெயரை நான் இங்கே சொல்ல விரும்பவில்லை. தெரிவிக்க வேண்டாம் என்று நினைக்கிறேன்—பெரிய கோயில்கள் 20 கோயில்களிலே பணிபுரிகின்ற 4,000 ஊழியர்களிலே ஒருவர், இரவு நேரத்திலே அந்தக் கோயிலுக்கு வந்த ஒரு பெண்ணைத் தனியாக ஒரு இடத்திற்கு, அந்தக் கோயிலைச் சுற்றியுள்ள ஓர் இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றுக் கற்பழித்து இருக்கிறார் என்ற புகார் வந்திருக்கிறது. போலீசில் புகார் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. எப்படி இப்படிப்பட்ட காரியங்களை எல்லாம் நாம் சகித்துக்கொள்வது? ஊழியர் களுடைய ஊதியத்தைப் பற்றி நாம் பேசுகிறோம். அதே சமயத்தில் அவர்கள் மத்தியிலே இருக்கக்கூடிய ஒரு கண்ணியம், அவர்கள் மத்தியிலே இருக்கக்கூடிய ஒரு கடமையுணர்வு, இவைகளைப் பற்றியும் நாம் இங்கே வற்புறுத்திப் பேசியாக வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட தவறுகள் எந்த நாட்டிலேயும் நடைபெறக் கூடாது. ஆனால் அதிலும் குறிப்பாக, கோயில் வளாகங்களிலே இப்படிப்பட்ட முறை கேடுகள், இப்படிப்பட்ட தவறுகள், நடைபெறக்கூடாது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கோயில்களினுடைய வருமானத்தைப் பெருக்கவேண்டும் என்ற அளவிலே இங்கே பல யோசனைகள் தெரிவிக்கப்பட்டன. இங்கே கோயில்களுக்குத் தமிழ்நாடு முழுவதும் ஏறத்தாழ 6 இலட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள், அதில் இரண்டு இலட்சத்திற்கும் மேல் நஞ்சை நிலங்கள் இருந்தாலும்கூட, அந்த வருவாயிலே யிருந்து குத்தகைதாரர்கள் இருபத்தைந்து சதவிகிதம்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நிலை இருந்தாலும்கூட, அதைக் கூட சரியாகக் கொடுக்காதபடிதான் இருக்கிறார்கள், அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அந்தக் குழு பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. இங்கே அந்தச் சான்றோர்கள் மாநாட்டில்

ஒரு பெரியவர் எடுத்துச் சொன்னார், அந்த நிலங்கள் எல்லாம் மற்றவர்கள் நினைப்பதைப் போல் உழுபவர்களிடத்தில் இல்லை. இரண்டு ஏக்கர் மூன்று ஏக்கர் என்று உழுபவர்களிடத்திலே நிலம் இருந்தால் அந்த 25 சதவிகித வருவாயை அவர்கள் ஒழுங்காகக் கொடுத்துவிடுவார்கள். ஆனால் பெரியதனக்காரர்கள் இடத்திலே இவைகள் எல்லாம் இருந்து கொண்டு இருக்கின்றன என்பதை அங்கே அவர் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார். இங்கே கூட இந்த வெட்டுத் தீர்மானத்தில் அதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், கோயில் நிலங்கள் எல்லாம் பெரியதனக்காரர்களிடத்திலே சிக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன என்று.

இங்கே அந்தச் சட்டப்படி ஒருவருக்கு நஞ்சை நிலமாக இருந்தால் 3 ஏக்கர் அல்லது 5 ஏக்கருக்கு உள்ளாக இருக்க வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடு இருந்தாலும்கூட, ஒருவரே தன்னுடைய மகன் தன்னுடைய பிள்ளை, தன்னுடைய வேலைக்காரர்கள், தன்னைச்சேர்ந்தவர்கள், உறவினர்கள், தெரிந்தவர்கள் அத்தனைபேர் பெயரிலும் போட்டு, 40, 50 ஏக்கர் வைத்துக் கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கின்றது. அவர்கள் தானாக அந்த நிலத்தில் உழுது பயிரிடாமல் வேலைக்காரர்களை வைத்து, விவசாயிகளை வைத்துக்கொண்டு அந்த வேலைகளைச் செய்வதனால் தான் அவர்களுக்கும் கொடுத்து, அவர்களிடத்தில் இவர்கள் கொஞ்சம் பெற்று, அதற்குப் பிறகு இவர்கள் கோயிலுக்குக் கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுக்க முடியாமல் இருந்து கொண்டுஇருப்பதை நான் அறிகிறேன்.

ஆகவே, எப்படிப்பட்ட சீர்திருத்தத்தை இங்கே செய்யவேண்டும் என்று நினைத்தாலுங்கூட, இங்கேகூட ஒரு முறை பேசிய கோயில்பட்டி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் கேரளாவிலே இந்தக் கோயில் நிலங்களை எல்லாம் எடுத்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டார்கள். ஆகவே, இங்கே கூட, அப்படிச் செய்யலாம் என்ற ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். இப்போது அப்படிப்பட்ட கருத்தை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை. அங்கேயும் நான் கேட்டுப் பார்த்தேன். கோயில் நிலத்தை அப்படி எடுத்துக் கொடுத்த பிறகு அங்கே உள்ள நிலைமைகள் என்ன என்று கேட்டேன். ஏதோ அந்த நேரத்திலே கொஞ்சம் பணம் வந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு ஒரு பத்து ஆண்டுகளுக்கு இருந்த பணத்தினுடைய மதிப்பு என்ன, இப்போது அந்தப் பணத்தினுடைய மதிப்பு என்ன, 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிலத்தினுடைய மதிப்பு என்ன, இப்போது அந்த நிலத்தினுடைய மதிப்பு என்ன என்பதை எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கும் போது, நிச்சயமாக, கோயில் நிலங்களை எடுத்து இவ்வளவு தாராளமாக அத்தனை பேருக்கும் கொடுத்துவிட முடியாது என்ற கருத்தினை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 20] [திரு. கே. பி. கந்தசாமி]

அதேபோல் திருவண்ணாமலை கோவிலைப் பற்றி இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். திருவண்ணாமலை கோவில் இவ்வளவு பெரிய கோவிலாக இருந்தாலும் சரியான முறையில்—மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியது போல்—ஆறுகால பூஜை அங்கே நடப்பதற்குப் பணம் இல்லை. பெரிய கோவில், கார்த்திகை தீபம், தமிழ்நாடு முழுவதும் தெரியக்கூடிய அளவுக்கு அவ்வளவு சிறப்பாக அங்கே கொண்டாடப்படுகிறது. இருந்தாலும் கூட பண வசதி இல்லை. அந்தக் கோவிலைச் சார்ந்தவர்கள் என்னை வந்து பார்த்தார்கள். சென்னையில் 300 கிரவுண்டு நிலம் அந்த கோவிலுக்குச் சொந்தமான இடம் இருக்கிறது. அவர்களுடைய கோரிக்கை அந்த நிலத்தை விற்றுப் பணமாக எங்களுக்குக் கொடுத்து விடுங்கள்; அந்தப் பணத்தை நாங்கள் வங்கியில் போட்டுக் கொண்டு அதிலிருந்து வரும் வட்டியை வைத்து பூஜையை நன்றாக நடத்துகிறோம் என்று சொன்னார்கள். நான் சொன்னேன், அந்த கோரிக்கையை ஏற்க முடியாது என்று சொல்லி அனுப்பினேன். என்னுடைய கருத்து எல்லாம் இப்படிப்பட்ட நிலங்களை நாம் கண்டுபிடித்து, எங்கே இருக்கிறது என்று எனக்கே ஓரளவுக்குத் தெரியும், அந்த கோவிலைச் சார்ந்த நிலங்கள் எங்கெங்கே இருக்கின்றன என்று ஓரளவு எனக்கு முன்பே தெரியும். அப்படிப்பட்ட இடங்கள் எல்லாம் வேக் கண்டட்டு வேண்டாக இருக்கிறது. அங்கே எந்தவிதமான கட்டிடங்களும் எழுப்பப்படாத நிலங்கள் கபாலீஸ்வரர் கோவிலுக்குச் சொந்தமான நிலம் இருக்கிறது. திருவண்ணாமலை கோவிலைச் சார்ந்த நிலங்கள் சென்னையில் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட கோவிலுக்குச் சொந்தமான இடங்களில் எல்லாம் ஏதாவது நிதி வசதியைப் பெற்று கட்டிடங்களை எழுப்பி அந்தக் கட்டிடங்கள் மூலமாக வரக் கூடிய வருமானத்தை கோவிலுக்குக் கொடுத்து விட்டால் நிச்சயமாக ஆறுகால பூஜை என்ன 10 கால பூஜையை கூட அங்கே நடத்த முடியும். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட வழிவகைகளை நாங்கள் ஆராய்ந்து கொண்டு இருக்கிறோம் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏன் என்றால் சென்னையில் வீட்டு வசதி வாரியம் எவ்வளவுதான் வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்தாலும் கூட இன்னும் அரசு அதிகாரிகள் மத்தியில் இருந்து கூட வாடகைக்கு வீடுகள் வேண்டும் என்று மனுக்கள் ஏறத்தாழ ஆயிரம் மனுக்கள் இன்னும் நிலுவையில் இருக்கின்றன. அந்த அளவுக்கு வீடுகளைக் கட்டக்கூடிய திட்டம் வீட்டு வசதி வாரியத்திடம் இல்லை. ஆகவே நான் சொல்லியிருக்கிறேன் கோவில் நிலத்தை விற்க முடியாது; ஆனால், கோவில் நிலத்தில் வீடுகள் கட்டி இங்கே சென்னை நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய கோவில் நிலங்களில் வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாக வீடுகள் கட்டி கோவில் பொறுப்பிலே விட்டுவிட்டு, வாடகைக்கு விட்டு, வாடகைக்கு வீடுகளைக் கேட்பவர்களுக்கு மட்டும், ஹையர் பர்சேஸ்க்கு அல்ல, வாடகைக்குக் கேட்பவர்களுக்கு மட்டும் வீடுகளை கொடுக்கக்கூடிய முறையில் கோவில் நிலங்களில் இங்கே வீடுகள் கட்டலாம்; வீடுகள் மட்டும் அல்ல, ஷாப்பிங் காம்பிளக்ஸ்

கட்டலாம்; ஷாப்பிங் காம்பிளக்ஸ் மட்டும் அல்ல, திருமண மண்டபம் கட்டலாம். இப்படிப்பட்ட முறைகளில் கோவில் களினுடைய வருமானத்தை நாம் அதிகரிக்கலாம் என்ற அளவில் நாங்கள் முடிவு எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் வீட்டு வசதி வாரியத்தைப் பற்றி என்னுடைய பதிலுரையைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த வீட்டு வசதி வாரிய மானியக் கோரிக்கையைப் பொறுத்த வரையில் எம்.எம்.டி.ஏ. அர்பன் டெவலப்மெண்டு மாண்புமிகு கைத்தறித் துறை அமைச்சரின் பொறுப்பில் இருக்கிறது. அதுபோல் குடிசை மாற்று வாரியமும் அவருடைய பொறுப்பிலேயே இருக்கிறது. அது தவிர ஹவுசிங் போர்டு இன்னும் ஹவுசிங் கோ-ஆப்பரேஷன் இவை போன்ற துறைகள் மூலமாக வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப் படுகின்றன. நான் கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தேன். ஒரு ஆண்டுக்கு ஏறத்தாழ 50 ஆயிரம் வீடுகளுக்கு மேல் இந்தத் துறைகளின் மூலமாகக் கட்டித் தரப்படுகின்றன. ஏறத்தாழ 20 ஆயிரம் வீடுகள் வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாகவும் இன்னும் 30, 32 ஆயிரம் வீடுகளுக்கு கடன் கொடுப்பது இன்னும் வீடுகளைக் கட்டிக் கொள் வதற்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகக் கடன் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இங்கே கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பொறுத்த வரையில் நகர்ப்புறங்களிலும் ஏறத்தாழ மொத்தத்தில் சென்னை நகரத்தையும் சேர்த்து ஆங்காங்கே ஆலங்குளம் போன்ற நகரத்தில் இருக்கிறது; பேரூராட்சிகளில் நகர்ப்புற கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஏற்படுத்த வழிவகைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். 480 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தமிழ்நாடு முழுவதும் இருக்கின்றன; நகர்ப்புற கூட்டுறவுச் சங்கங்கள். அதுபோல 165 என்று கணக்கு தருகிறார்கள்; ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் இந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகக் கடன் கொடுக்கப் படுகின்றன. ஆனால் இங்கே ஒரு வித்தியாசம் இப்போது நாம் ஆதிதிராவிடர்களுக்கு, மீனவர்களுக்கு இலவசமாக 8 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் அல்லது 10 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில், மலைப் பகுதியில் என்றால் 10 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் நாம் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். இலவசமாகக் கட்டித் தருகிறோம்.

(இரவு 9.00)

ஆனால் மற்றவர்களுக்கு அதே நிலையிலே இருக்கக்கூடிய நலிவுற்ற சமுதாயத்திலே, நலிவுற்ற பிரிவினருக்கு வேறு ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கலாம், அவர்களுக்குக் கடனாகக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே கிராமங்களிலே இப்படிக் கடனாக ஒரு பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இலவசமாகவும் மற்றவர்களுக்கு இப்படிக் கடனாகவும் கொடுக்கின்ற ஒரு காரணத்தினாலே எப்படியோ இந்தக் கடன் திருப்பி வசூல் ஆவதிலே கொஞ்சம் தாமதமாகிறது. தடங்கல் இருக்கிறது. பாக்கியிருக்கிறது. அதையும் கவனத்திலே கொண்டு இந்தக் கடனை இதற்கு முன்பு

எப்படிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தோமோ அதேமாதிரி நாங்கள் கொடுக்கத்தான் தீர்மானித்து இருக்கிறோம். ஆனால் இந்தக் கடனைப் பெறுபவர்கள் எப்படியாவது திருப்பிக் கொடுத்து விட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு கடனைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் அதே சமயத்திலே அவர்களுடைய கோரிக்கையும் நியாயமானதுதான். எங்களுடைய வருவாயும் ஏறத்தாழ நலிவுற்ற நிலையிலே இருக்கக் கூடிய, மாதம் 700 ரூபாய்க்குக் கீழே உள்ளவர்கள் நலிவுற்ற நிலையிலே இருப்பதாகக் கருதுகிறோம். எங்களுடைய வருவாயும் இப்படிக் குறைவாக இருக்கின்றபோது ஒரு சாராருக்கு நீங்கள் இலவசமாகக் கட்டிக் கொடுத்துவிட்டு எங்களுக்கு மட்டும் கடனா? நாங்கள் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமா என்ற ஒரு பிரச்சினை இங்கே எழுகிறது. ஆகவே முழுமையான மானியமாக, இலவசமாக இல்லாவிட்டாலும் ஒரு பகுதியாவது அவர்களுக்கு இலவசமாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்ற அளவிலே பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலம் நல்ல வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரை கட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட வீடுகளிலே சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. நானே வாலாஜாபேட்டை அருகே இருக்கக்கூடிய 300. 375 வீடுகள் என்று நினைக்கிறேன். முழுக்க முழுக்க அரசு ஊழியர்களுக்காக, அதிகாரிகளுக்காகக் கட்டப்பட்ட வீடுகள். முதன் முதலாக அங்கேதான் சென்று பார்த்தேன் பார்த்த உடனேயே இதற்கு முழுமையாக எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டதோ அவ்வளவு தொகை செலவிடப்படவில்லை என்று சொன்னேன். ஆகவே வீடுகள் தரமுள்ள வீடுகளாகவே இல்லை என்பதை நான் அங்கேயே தெரிவித்துவிட்டு வந்தேன். என்னைச் சந்தித்த அதிகாரிகள் ஒரு பகுதி வீடுகளில் குடியிருக்க வந்தார்கள். அங்கே தண்ணீர் வசதியில்லை. அந்த வீடுகளைச் சுற்றி சுற்றுச் சுவர் எழுப்பவேண்டியிருந்தது. அதுவும் முடிக்கப்படவில்லை, இப்படிப் பல குறைபாடுகளைக் கண்ணீர் விட்டுச் சொன்னார்கள். அந்த வீடுகளில் உள்ள பூச்சு சரியாக இல்லை. தரை சரியாக இல்லை. சீலிங் சரியாக இல்லை. தண்ணீர் உள்ளே வரக்கூடிய அளவிற்கு அவ்வளவு மோசமான நிலையிலே இருக்கின்றது. ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்திருந்தால் அதில் 500, 600 ரூபாய் அளவுக்குக் கூட செலவு செய்திருக்க முடியாது. மீதமெல்லாம் எங்கே எடுத்துச் சென்றார்கள் என்று நான் ஒரு கேள்வியை எழுப்பிவிட்டு வந்தேன். இன்னும் பல வீடுகளை நான் சென்று பார்க்க முடியவில்லை. வீட்டு வசதித் துறையைப் பொறுத்த வரையில் நான் மிகக் கண்டிப்பாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். இனிமேல் கட்டப்படுகின்ற வீடுகளுக்கென்று குவாலிட்டி கன்ட்ரோல் என்ற ஒரு அமைப்பை உருவாக்க திட்டமிட்டிருக்கிறோம். வீட்டு வசதித் துறையிலேயே அதற்கென்று தனியாக ஒரு செக்‌ஷனை, ஒரு பிரிவை ஆரம்பித்து கல் இப்படி இருக்க வேண்டும், சிமெண்ட்

இப்படி இருக்க வேண்டும் என்ற அளவிலே அதை நாங்கள் கட்டுப் படுத்தப் போகிறோம். அதற்கு மேலாக ஒரு விஜிலென்ஸ் கமிட்டி ஆங்காங்கே சென்று எப்படி அந்தக் கட்டுமானம் இருக்க வேண்டுமென்று கட்டுப்பாடு விதிக்கிறோமோ அப்படி இருக்கிறதா என்பதை நேரிலே பார்த்த பிறகுதான், அவர்கள் ஒரு சர்டிபிகேட் கொடுத்த பிறகுதான், அதற்குரிய தொகையை ஒப்பந்தக்காரர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு முறையை ஏற்படுத்தலாம் என்று நாங்கள் திட்டமிட்டு இருக்கிறோம். ஆகவே இந்தத் துறையைப் பொறுத்த மட்டிலே, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களால் தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துக்களையெல்லாம் நாங்கள் ஏற்று பரிசீலனை செய்து அதற்கான முடிவுகளை நாங்கள் எடுப்போம் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தமட்டில் நாம் விரிவாகப் போய் கொண்டிருக்கிறோம். ''சைட் & சர்விஸஸ்'' என்று ஒரு ஸ்கீம் இருக்கிறது. உலக வங்கியினுடைய உதவியோடு விரிவாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறோம். நான் சிங்கப்பூர் சென்று பார்த்திருக் கிறேன். அங்கே அழகான 10 மாடி வீடுகள் நிறைய இருக்கின்றன. இங்கேயும் அப்படி 10 மாடி வீடுகளைக் கட்டுவதற்கு ஏதாவது தடை இருக்கிறதா என்று கேட்டேன், இல்லை என்று சொன்னார்கள். இப்போது டெய்லர்ஸ் ரோட்டிலே ஒரு இடத்திலே அப்படி ஒரு 10 மாடி வீடு கட்டுவதற்கு

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர் களுடைய கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். 90 மாடி வீடுகள் வந்திருக்கின்றன, சிங்கப்பூரில்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே. அதிலே 35 மாடிகள் கடலுக்கு அடியிலே கட்டப்பட்டிருக்கும். மேலே 40 அல்லது 50 மாடிகள் என்று இருக்கிறது. ஆனால் சாதாரணமாக குடியிருக்கும் வீடுகளைப் பற்றி நான் சொல்கிறேன். எங்கே பார்த்தாலும் ஒரே விதமான 10 மாடி வீடுகள் அங்கே கட்டித் தந்திருக்கிறார்கள் சுத்த மாகவும் இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் வசதியாகவும் இருக்கிறது. நானும் ஒரு முறை அங்கேசென்றபோது அந்த 10 மாடி வீட்டிலே தங்கியிருக்கிறேன். நல்ல காற்று வசதி இருக்கிறது. 'ஃபேன் இல்லாமலேயே இயற்கையான காற்று வசதி இருக்கிறது. நல்ல வசதியான வீடு. அங்கே குடியிருப்பவர்கள் நிம்மதியோடு இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட வசதியோடு ஏன் இங்கும் வீடு களைக் கட்டக்கூடாது என்ற கேள்வியை எழுப்பியிருக்கிறேன். அங்கே 'சைட் அன்ட் சர்வீஸ்' வேண்டுமென்று அடுக்கடுக்கான வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டே போகிறார்கள். அந்தமாதிரியாக அடுக்கு மாடிகளைக் கட்ட நாம் உலக வங்கியின் உதவியைக் கேட்டிருக்கிறோம். மேலும் கேட்கிறோம்; மாடிவீடுகள் கட்டலாம் என்ற ஆலோசனையைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

இங்கே பத்திரிகையாளர்கள் பற்றி ஒரு கருத்து எழுப்பப் பட்டது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் பரிவோடு பேசினார்கள். என்னுடைய கவனத்திற்கும் வந்திருக்கிறது. முன்னாள் அமைச்சர் வீட்டுவசதித் துறை அமைச்சராக இருந்த எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் திரு. திருநாவுக்கரசு இங்கே இருக்கிறார்கள். என்னிடம் சொல்வதெல்லாம் முந்தைய ஆட்சியில் பலர் பல உறுதிமொழி களைத் தந்தவர்கள், நகரின் மையத்திலே இப்படிப்பட்ட ஒரு காலனியை தனியாக பத்திரிகையாளருக்கு என்று அமைத்துத் தருகிறோம் என்று உறுதிமொழி தந்தார்கள். ஆனால் இது வரையில் நடைபெறவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதன் பிறகு நான் அமைச்சராகப் பதவி ஏற்ற உடனே ஒரு கோப்பு வந்தது. கொட்டிவாக்கம் என்ற இடத்திலே ஒரு ஏக்கர் நிலம் கொடுக்கலாம் என்று சிபாரிசு செய்திருந்தார்கள். அது இன்னும் நிலுவையில் இருக்கிறது. அதைக் கொடுக்கலாமா அல்லது அதைவிட இன்னும் சிறந்த இடத்தைக் கொடுக்கலாமா என்று நான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1987-ல் பத்திரிகையாளர்கள் சேர்ந்து ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் ஆரம்பித்தார்கள். அப்போது திருவான்மியூருக்கு அப்போதிருந்த அதிகாரிகளுக்கும் தலைவருக்கும் அழைத்துச் சென்று காட்டப்பட்டது. அதன் பிறகு கவர்னர் ஆட்சியில் அந்த இடத்தைப் பார்த்து சரி என்று ஒப்புக் கொண்ட பின்னால், அந்த இடம் ஒரு பள்ளிக்கு ஒதுக்கப்பட்டு விட்டது. இப்போது கொட்டிவாக்கத்தில் கேட்டிருக்கிறார்கள். 210 பேர் சேர்ந்து, சங்கத்தைப் பதிவுசெய்து, 10 இலட்சம் ரூபாய் வங்கியில் டிபாசிட் கட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் மாதச் சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள். தங்கள் நகை நட்டுகளை எல்லாம் அடமானம் வைத்து பணத்தைக் கட்டி யிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பத்திரிகையாளர் என்ற முறையிலே நீங்களும் அதில் உண்டா?

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: தலைவரவர்களே, அந்த சொசைட்டி யில் நான் மெம்பர் அல்ல. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பத்திரிகையாளராக இருந்தாலும் அவர்களும் அதில் மெம்பர் ஆக முடியாது. பத்திரிகையாளர் என்ற முறையிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சரும் மெம்பராக முடியாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைத் தலைவரும் ஒரு காலத்தில் பத்திரிகையாளராக இருந்தார். அவர் சேரலாமா?

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: பத்திரிகையாளராக இருந்தாலும் நீங்களும் சேரமுடியாது. அவர்கள் 10 இலட்சம் ரூபாய் டிபாசிட் போட்டிருக்கிறார்கள். இடம் கொட்டிவாக்கத்திலே இருக்கிறது. கே. கே. நகரிலும் இருக்கிறது. நான் அமைச்சர் அவர்களுடைய தகவலுக்காகச் சொல்கிறேன். இறுதியிலே சொல்லலாம் என்று

நினைத்திருந்தேன், சந்தர்ப்பம் வந்ததால் இப்போதே சொல்கிறேன். ஆந்திராவிலும் கேரளாவிலும் இதைப்போன்ற இடம் இனாமாகக் கொடுத்து வீடு கட்ட சப்சிடியும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கே எல்லாம் அந்த அளவுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், அதைப்போன்ற திட்டத்திற்கு இங்கேயும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்; நீங்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். நாங்கள் அதைப்போன்ற ஒரு திட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்தோம். முதலிலே பார்த்த இடம் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. கோட்டிவாக்கத்திலும் கே. கே. நகரிலும் இடம் இருக்கிறது. கே. கே. நகரில் தாலுக்கா ஆபீசுக்கு முன்னால் இருக்கிறது. உங்களிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏதாவது ஒரு இடத்தை ஒதுக்கீடு செய்து, சப்சிடி கொடுத்து, ஆந்திராவிலும் கேரளாவிலும் செய்திருக்கிறார்களே அதே பாணியில் கொடுக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு கே. பி. கந்தசாமி: இங்கே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் திருநாவுக்கரசு அவர்கள் கேரளத்தைப் பற்றிச்சொன்னார்கள். ஆந்திராவைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். நான் சமீபத்திலே திருவனந்தபுரத்திற்குச் சென்றிருந்தபோது அங்கே வீட்டுவசதித் துறை அமைச்சரை சந்தித்துப் பேசினேன். அவர், தனியாக இடம் ஒதுக்கித் தரப்படவில்லை; எங்கெங்கே வீட்டுவசதித் துறை வீடுகளைக் கட்டுகிறதோ ஆங்காங்கே ஒரு சதவீதத்தை ஆங்காங்கே இருக்கிற பத்திரிகையாளர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆந்திராவிலே என்ன நிலைமை என்று எனக்குத் தெரியாது. டெல்லிக்குச் சென்றபோதும் விசாரித்துப் பார்த்தேன். பல இடங்களில் கட்டப்படுகின்ற வீடுகளில் ஒரு சதவீதத்தைப் பத்திரிகையாளர்களுக்குத் தருகிறோம் என்று சொன்னார்கள்.

இங்கே இருக்கிற பிரச்சனை சென்னை மாநகரில் ஒரு தனி இடத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம்; ஆனால் சென்னையில் மட்டும் தான் பத்திரிகையாளர்கள் இருக்கிறார்களா? கோவையில் இல்லையா? மதுரையில் இல்லையா? சேலத்தில் இல்லையா? திருச்சியில் இல்லையா? அவர்களுக்கு எல்லாம் என்ன செய்வது? நான் செய்ய வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை.

(இரவு 9-10)

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களே, ஒரு பிரபலமான பத்திரிகையை நடத்திக்கொண்டிருப்பவர்கள். அவர்கள் பேசுவதைப் பார்த்தால் ஏதோ எதிரான உணர்வு உள்ளது போல் தோனிக்கிறது. மற்ற மாவட்டத் தலை நகரங்களில் அவர்களுக்கும் செய்யலாம். இங்கே 6 ஏக்கர் கொடுத்தால், அங்கே அரை ஏக்கர் அல்லது ஒரு ஏக்கர் கொடுத்து உரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம். நீங்கள் கூட எடிஷன்ஸ் ஆங்காங்கு வெளியிடுகிறீர்கள். எனவே செய்யலாம். (குறுக்கீடு) அனேகமாக தினகரன்

எடிஷன் கூட நான்கைந்து மாவட்டங்களில் வெளியிவருகிற அந்தந்த மாவட்டத் தலைநகரங்களில் கூட செய்யலாம். எல்லா இடங்களிலும் அதுபோல் செய்யலாம். அதிலே ஒன்றும் தவறில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி: தலைவர் அவர்களே, ஐந்தாறு மாவட்டங்களிலே இருக்கக்கூடிய பத்திரிகை தினகரன் மட்டுமல்ல. இன்னும் பல பத்திரிகைகள் இருக்கின்றன. எனவே இங்கே நான் கொடுக்கவேண்டாம் என்ற உணர்வு எனக்கு இருக்கிறது என்று எடுத்துக்கொண்டால், அதைவிட பெரும் தவறு வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது. நானே அந்தத் துறையைச் சேர்ந்தவன். நான் என்னை வந்து சந்தித்த நிருபர்களை எல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருப்பது, நிருபர்களுக்கு மட்டும்தான் இந்தத் திட்டத்தை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்களே, Working Journalist Act என்று இருக்கிறதே, அதன்படி நிருபர்கள் மட்டுமல்ல, உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்கள், இன்னும் ஏனைய ஊழியர்கள் பலர் இருக்கிறார்களே, அவர்கள் அத்தனை பேருக்குமாகச் சேர்த்து ஏன் நீங்கள் கேட்கக்கூடாது என்று நான் அவர்களிடத்திலே கேள்வி எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறேன். கொட்டிவாக்கம் என்ற இடத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒரு இடத்தை நான் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதாக....

திரு எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மீண்டும் குறுக்கிடுவதற்காக நான் வருந்துகிறேன். அது முக்கியமான பிரச்சினை என்பதால் சொல்கிறேன். சப் எடிட்டர்ஸ், ரிப்போர்ட்டர்ஸ், ஃபோட்டோகிராஃபர்ஸ் இப்படி எல்லோரையும் அதிலே சேர்த்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் சொல்வது போல் அங்கே பணியாற்றுகிறவர்கள் எல்லோரையும் சேர்த்தால் பிறகு காகிதத் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்பவர்களைக் கூட சேர்க்க வேண்டி இருக்கும். அவர்களை எல்லாம் சேர்த்தா 2,000, 3000 பேர்களுக்கு மேலாகி, பிறகு அது ஒரு சொசைட்டியாக இருக்காது. வையபிள்-ஆக இருக்காது. எனவே இப்போது 235 பேர்கள் ஏற்கெனவே இருக்கிறார்கள். சப்-எடிட்டர்ஸ், ரிப்போர்ட்டர்ஸ், ஃபோட்டோகிராஃபர்ஸ் ஆகியோர் எல்லாம் சேர்ந்து இதிலே இருக்கிறார்கள். முதலிலே இவர்களுக்குக் கொடுத்து விட்டு அதற்குப் பிறகு மேலும் எடுத்துச் செய்வது என்றால் மற்ற எல்லோரையும் சேர்த்துச் செய்யலாம். எனவே இப்போதே 6,000, 10,000 பேர்களுக்கு எப்படிக் கொடுக்க முடியும்?

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நாட்டிலே பத்திரிகையாளர்களுக்கு மட்டுமல்ல; அதிலே உழைக்கக்கூடிய ஊழியர்களுக்கு மட்டுமல்ல விவசாயிகள், தொழிற்சாலையிலே இருக்கும் உழைக்கும் வர்க்கத்தினர் ஆகிய அத்தனை பேர்களுக்கும் குறுகிய காலத்தில் வீடுகள் கட்டித் தரவேண்டும் என்பதுதான் இந்த அரசினுடைய கொள்கை. எனவே அவர்களே கலந்தாலோசித்துச் சொல்லட்டும் என்று தான் நான் கேட்டிருக்கிறேன். இப்படி நிருபர்களுக்கு மட்டும்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்

என்பதல்ல; உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்கள், சப் எடிட்டர்ஸ், ரிப்போர்ட்டர்ஸ், நியூஸ் எடிட்டர்ஸ் ஆகிய இவர்களுக்கு மட்டும் தான் என்பதல்ல; அப்படி நான் சொல்லவில்லை. நீங்களாகக் கலந்தாலோசித்துப் பாருங்கள்; ஒரு அலுவலகத்திலே பணி புரியக்கூடிய ஒரு பிரிவினரை மட்டும் ஏன் பிரித்துப்பார்க்க வண்டும் என்று தான் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். அது நியாயமான கேள்வி என்று நான் நினைக்கிறேன். இவர்களுக்கு மட்டுமல்ல; இங்கே விவசாயிகளுக்குக் கூட தனியாக வீடுகள் கட்டித் தருவது சம்பந்தமாக வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. சமுதாயத்தில் உள்ள அத்தனை பேருக்கும்தான் இந்தத் துறை வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறது. இங்கே அந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பியுள்ள காரணத்தால் நான் சொல்கிறேன். நிச்சயமாக பத்திரிகையாளர்களின் கோரிக்கையைப் பரிவோடு இந்த அரசு கவனிக்கும். கொட்டிவாக்கத்தில் அவர்கள் தேர்ந் தெடுத்திருக்கிற இடத்தைக் கொடுக்க முன்வருவோம். அவர்கள் ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கமாகத் தங்களைப் பதிவு செய்துகொண்டு வீடுகளைக் கட்ட இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிவித்துக் கொள் கிறேன். இன்னும் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள். இவர் களுக்கு மட்டுமல்ல. எந்தத் துறையைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் இப்படிக் கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைத்துக் கொண்டு வந்தால் முடிந்த அளவுக்கு இந்த அரசு செய்யும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வீட்டுவசதித் துறையைச் சற்று விட்டுவிட்டு இனிமேல் ஏதாவது கேள்வி எழுப்பப்படுமேயானால் நான் பதில் சொல் கிறேன்—அடுத்து வனத்துறைக்கு வருகிறேன். இதிலேயும் நான் அதிகமாகச் சொல்லி உங்களுடைய நேரத்தைப் போக்க விரும்பவில்லை, சந்தனமரம் பற்றிச் சொன்னார்கள். வடாற் காடு மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய சந்தன மரங்கள் திருட்டுப் போகின்றன என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தச் சந்தன எண்ணெய்த் தொழிற்சாலை பற்றியும் எடுத்துச் சொன் னார்கள். சந்தன மரத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இந்தத் துறையிலே மிக அதிகமாகப் பேசப்படுகிற ஒரு பெயர் வீரப்பன். நான் முன்னாள் அமைச்சர் திரு. வீரப்பனைச் சொல்வதாக யாரும் எண்ணிக்கொள்ள வேண்டாம். சத்தியமங்கலம் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய ஒரு கொள்ளைக்காரன் ஏறத்தாழ 10 ஆண்டுக் காலமாக இந்தத் துறைக்கு ஒரு சவாலாக இருந்து கொண்டிருக் கிறான். மரங்களை வெட்டிக் கடத்துவது, யானைகளைக் கொல்வது, யானைத் தந்தங்களை வெளிநாட்டுக்குக் கடத்துவது அதிகாரிகள் பார்த்தால் அவர்களைச் சுட்டுக்கொல்வது இந்த அளவிற்கு ஒரு பெரும் பிரச்சினையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறான். ஒரு பெரும் போரே நடைபெற்று, வனவருக்கும் அதாவது சிதம்பரம் என்ற பெயருடைய வனவருக்கும் இந்த வீரப்பனுக் கும் ஒருநாள் எதிரும், புதிருமாக ஒரு பெரிய யுத்தமே நடை பெற்று; இறுதியாக அந்த வனவரும் அவரைச் சேர்ந்த இரண்டு உதவியாளர்களும் அந்த இடத்திலேயே சுட்டுக் கொல்லப்

பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அளவிற்கு வீரப்பன் என்ற ஒரு கொள்ளைக்காரன் சத்தியமங்கலம் காட்டிலேயும் இன்னும் அதைச் சேர்ந்த காடுகளிலும் சந்தன மரங்களைத் திருடிக் கொண்டு போவதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. நாங்கள் இந்த பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு அதிகாரிகள் ஓரளவுக்கு நடவடிக்கை எடுத்ததாகத் தெரிகிறது. அங்கே தவறே நடக்கவில்லை என்று சொல்ல விரும்பவில்லை. முன்பு நடந்தது என்ன என்று சொல்ல முடியாது. இந்த 2, 3 மாத காலங்களில் 43 டன் சந்தன மரக் கட்டைகளை எடுத்துச் சென்றவர்களைப் பிடித்து இருக்கின்றார் கள். இங்கே ஒரு சிக்கல் என்னவென்றால், முந்தைய ஆட்சியிலே சில சட்டங்களைத் திருத்தியிருக்கிறார்கள். ஒன்றே ஒன்றுதான் 6 முக்கியமான மரங்களை செட்யூல்ட் டிம்பர் என்று ஆக்கி ஒரு சட்ட திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அருமையான சட்டம், அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதிலே எந்தவிதமான குறைபாடும் இல்லை. ஆனால் அத்தோடு, அந்த காம்பவுண்டிங் பவர் என்று ஒன்று இருந்தது. அங்குள்ள ரேஞ்சர்கள், பாரஸ்ட் டர்களுக்கு இருந்தது. அவர்களே சில திருட்டுக்களைப் பிடிக்கும் போது அங்கே 10 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்புள்ள மரங்களைப் பிடிக்கும்போது, ரூ. 20 ஆயிரம், ரூ. 30 ஆயிரம் என்று—ஒரு உதாரணத்திற்கு சொல்கிறேன். ரூபாய் ஆயிரம் மதிப்புள்ள மரங் களைப் பிடித்தால், மூன்று மடங்கு மதிப்பு ரூ. 3,000 வரை பணம் வாங்கிக்கொண்டு, அந்த மரத்தையும் பெற்றுக் கொண்டு, பணத்தையும் பெற்றுக்கொண்டு விட்டுவிடலாம் என்ற முறையிலே இருந்தது. அது கம்பவுண்டிங் பவர். ஆனால் அதையும் நீக்கி இருக் கின்றார்கள். அதற்குப் பிறகுதான் சிக்கல் ஆரம்பித்தது, முந்தைய ஆட்சியில் பாரஸ்ட் செல் ஒன்று ஆரம்பித்தார்கள். ஏறத்தாழ போலீஸ் கான்ஸ்டேபிள்ஸ், டி.எஸ்.பி., எஸ்.பி., ஐ.ஜி. என்ற அளவிலே ஒரு நூறு பேர் மட்டும், அங்கே ஏறத்தாழ 5 ஆயிரம் வார்டர்கள், பாரஸ்ட்டர்கள் இவர்கள் எல்லாம் செய்கின்ற வேலையை இந்த 100 போலீஸ்காரர்கள் எப்படிச் செய்யமுடியும் என்ற அளவிலே அதை எனக்குப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அதற்குப் பிறகுதான் ஆங்காங்கு ஏறத்தாழ ஐந்து கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சந்தன மரங்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் கேஸ்கள் அங்கே நீதிமன்றங்களிலே வழக்குகளாக இருக் கின்ற காரணத்தினாலே, அந்த வழக்குகள் முடிந்த பிறகுதான் இந்த மரங்களை அவர்கள் விடுவிக்கமுடியும். ஆங்காங்கே சிறத்தாழ ரூ. 50 கோடி பெறுமானமுள்ள சந்தன மரங்கள் பிடிக்கப்பட்டு நீதிமன்றங்களில் இருக்கின்றன. அந்த வழக்குகளைச் சாதாரணமாக நீதிமன்றங்களிலே எடுத்துக்கொள்வது இல்லை. சந்தனமரம் வழக்குதானே, பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று ஒத்தி வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆகவே இதற்கு என்று ஒரு தனி கோர்ட் வேண்டும் என்று திட்டமிட்டிருக்கிறோம். அதற் கான அனுமதியை விரைவிலே வழங்க இருக்கிறோம். ஒரு இடத்திலே சேலம், வேலூர் அல்லது கிருஷ்ணகிரி ஆகிய மூன்று இடங்களில், ஏதாவது ஒரு இடத்திலே ஒரு தனி நீதி மன்றத்தை இதற்காக உருவாக்கி இந்த வழக்குகளை விரைவிலே

எடுத்துக்கொண்டு முடித்து அந்த 5கோடி பெறுமானமுள்ள சந்தன மரங்களை விற்றுவிட்டால், அரசுக்கு நல்ல வருவாய் கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அதுபோல இந்தத் திருட்டையும் கண்டு பிடிப்பதற்கு, இன்றைக்கு வன இலாகாவிலே வயர்லெஸ் செட் சிஸ்டம் என்று இருக்கின்றது. ஒரு ஆண்டிலே 18 செட்டுகள் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். பிறகு 7 செட்டுகள் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். இப்படி பல இடங்களில், 2 காம கட்டத்திலே ஒருவரோடு ஒருவர் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு அங்சங்கே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கு அந்த வயர்லெஸ் செட் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். இன்னும் மீதம் உள்ள இடங்களிலேயும் வயர்லெஸ் செட்டுகள் வாங்கிக் கொடுக்க நினைக்கிறோம்.

அதேபோல, என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு விமானம் தேவை என்று நினைக்கிறேன். சமீபத்திலே வட ஆற்காட்டிலே ஒரு மலையிலே விமானத்திலே சென்று விதைகளைத்தெளித்திருக் கிறார்கள். ஏரியல் சீட்லிங் என்ற முறையிலே அவர்கள் செய் திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு மழை பெய்யாத காரணத்தினால் அது சரியாக முளைக்கவில்லை. இருந்தாலும் கூட வெளிநாடு களிலே இப்படிப்பட்ட முறை இருக்கின்றது. வெளிநாடுகளிலே வனத்துறைக்குத் தனியான விமானம் இருப்பதுண்டு. இங்கே நான் விமானம் என்று சொன்னவுடன், எங்களைப் போன்றவர்கள் விமானத்திலே செல்லவேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. வெளிநாட்டிலே இருந்து வரக்கூடிய எத்தனையோ எய்ட்-(உதவி)கள் இருக்கின்றன. ஸ்வீடனிலே இருந்து வரும் உதவிகள் கூட இருக்கின்றன. ஒரு 7 ஆண்டுக் காலத்திலே அவர்கள் 51 கோடி வரையிலே நமக்குத் தந்திருக்கின்றார்கள். அடுத்த 5 ஆண்டுக் காலத்திலே இன்னும் 85 கோடி ரூபாய் வரையிலே வர இருக்கிறது. இப்படி எத்தனையோ வெளிநாடுகளிலே இருந்து வரக் கூடிய உதவிகள் இருக்கின்றன. இந்த உதவிகளின் கீழ், அப்படிப் பட்ட விமானம் ரூ. 40லட்சம், ரூ. 50லட்சம்செலவில் வாங்கினால் அந்த விமானத்திலே மேலே சென்று பார்வையிடலாம். அங்கே சென்று பார்வையிடுகிறோம், கண்காணிக்கிறோம் என்ற பயம் இருந்தாலே, இந்தத் திருட்டு கொஞ்சம் குறையும் என்று நினைக் கிறேன். விதை விதைப்பதற்கும், இப்படிப்பட்ட கண்காணிப்பு நடப்பதற்கும் அந்த விமானத்தை உபயோகப்படுத்த முடியும் என்று கருதுகிறேன்.

கடைசியாக சின்கோனா டிபார்ட்மெண்ட் இருக்கிறது. இந்தத் துறையிலே யாருமே அதைப் பற்றிப் பேசவில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால் அது வனத் துறையினுடைய செயலாளரின் கீழ் அங்கே ஒரு டைரக்டர் இருக்கிறார். ஊட்டியிலே இருக் கிறார். 1981ஆம் ஆண்டு வரை அந்தத் துறை லாபகரமாக நடந்து இருக்கிறது. ஏறத்தாழ அக்குமலேட்டட் பிராபிட்

(இரவு 9-20)

இரண்டு கோடி ரூபாய். 1983-ல் இந்த அதிகாரி அங்கே நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார். அதற்கு பிறகு இந்த 2 கோடி ரூபாய் லாபமும் கரைந்துபோய் இன்றைக்கு 4 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இழப்பு ஏற்பட்டிருப்பதாகக் கணக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நானும் அந்தக் கோப்பை எடுத்துப் பார்த்தேன். வனத் துறைக்கு அமைச்சராக இருந்த திரு. இராம வீரப்பன் அவர்கள் கூட அதில் 1986-ஆம் ஆண்டில் வேகமாக எழுதியிருக்கிறார். அவர் மீது எத்தனையோ மனுக்கள், புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கின்றது. 1986 ஜூலையில் அது குறித்து விசாரித்து அறிக்கை தரவும் என்று எழுதி யிருந்தார்கள். ஆனால் அந்தக் கோப்பை புரட்டிப் பார்த்ததில் எந்த நிலையிலும் விசாரணை நடைபெற்றதாகத் தெரியவில்லை. அவரிடத்திலிருந்தே அறிக்கை வாங்குகிறார்கள். ஒருவர் மீது புகார் வருகிறது என்று சொன்னால், அவரிடமே அதுகுறித்து கேட்டால் அவர் என்ன சொல்வார்? அறிக்கை தரப் படவில்லை என்று அமைச்சரால் ஆணையிடப்படுகிறது. அதற்குப் பிறகு பொறுப்புக்கு வந்த, சுற்றுலாத் துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் அவர்களும் அவரைப் பற்றி எழுதுகிறார். இந்த அதிகாரியை இந்த இடத்திலிருந்து மாற்றி யாக வேண்டும் என்று கண்டிப்பாக அவர் எழுதுகின்றார். அதற்கும் ஒரு கோப்பு சுற்றுகிறது. அந்த அதிகாரியை அந்த இடத்திலிருந்து மாற்றத் தேவையில்லை என்று ஒரு கோப்பு சுற்றுகிறது. அந்தக் கோப்பின்மீது மீண்டும் அமைச்சர் திரு. வி, வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் எழுதுகிறார். இவர்மீது ஏராள மான ஊழல் குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றன. அவைகள் குறித்து விசாரிக்கப்பட வேண்டும், இந்த இலாகாவில் இவர் இருப்பதற்குத் தகுதியில்லை என்று எழுதுகிறார். அதே கோப்பில் அன்றைக்கு நிதியமைச்சராக இருந்த திரு. நாவலர் அவர்களும் எழுது கிறார்கள். இதுகுறித்து விசாரிக்கப்பட வேண்டும், இதில் ஊழல் நிறைந்திருக்கிறது என்று அவரும் எழுதியிருக்கிறார். ஆனால் மீண்டும் அந்த அதிகாரியிடமிருந்து தான் அறிக்கை கேட்கப் படுகிறது. அதற்குப் பிறகு அங்கே இருக்கின்ற தமிழ்நாடு சின்கோனா டிப்பார்ட்மென்ட் ஸ்டாப் அசோசியேசன் என்கிற அளவிலே இருந்தவர்கள் சார்பில் மனுக்களுக்கு மேல் மனுக்கள் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 1986—ஆம் ஆண்டில் எழுது கிறார்கள், அது விசாரிக்கப்படவில்லை. அதுகுறித்தும் அவரிடத்தி லிருந்ததுதான் அறிக்கை கேட்கப்படுகிறது. அதற்குப் பிறகு 1988 ஜூலையில் மீண்டும் புகார் வருகிறது. அதில் இவ்வளவு, இந்த இந்த காரணங்களினால் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது கவர்னர் ஆட்சி இருந்த காலம். ஆளுநருடைய தனிச் செயலாளர் அதில் ஒரு நோட் போட்டு அனுப்புகிறார். இதன்மீது விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று அவர் அதில் குறிப்பிடுகிறார். அதே மனுவை மத்திய அமைச்சர் திரு. பிரபு அவர்கள் அங்கே

சென்றிருந்தபோது அவரிடமும் தருகிறார்கள். ஆக, ஜூன் 1988–ல், கவர்னருக்கு அனுப்பப்பட்ட அதே புகார் மனுவை மத்திய அமைச்சரிடமும் தருகிறார்கள், அவர் அதைப் படித்துவிட்டு, அங்கே உள்ளவர்களிடம் பேசிப் பார்த்துவிட்டு, இந்த அரசுக்குத்தெளிவாக ஒரு கடிதம் எழுதுகிறார்.என்னிடத்தில் இப்படிப்பட்ட புகார்கள் தரப்பட்டன, நேரிலும் அது குறித்து விசாரித்தேன், உண்மையென்று தெரிகிறது. ஆகவே, This officer has got to be immediately replaced என்கிற அளவிலே குறிப்பிட்டு அவர் கடிதம் எழுதுகிறார். அதன்மீதும் விசாரணை நடைபெற வில்லை. அவருக்கும் அதுகுறித்து புகார் போகிறது. A high-level officer has enquired into the matter. இப்போது இந்த மனுக்கள் வருவதற்கு முன்பே, 1985–ஆம் ஆண்டிலேயே ஒரு புகார் மனு வந்திருக்கிறது, அதன் மீது இங்கேயுள்ள ஓர் ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர் விசாரணை நடத்திவிட்டு the charges are baseless, frivolous and unfounded என்று அறிக்கை தந்திருக்கிறார்கள். அதே டைரக்டர் மீது ஒவ்வொரு முறை புகார் வருகிறபோதும் மத்திய அமைச்சருக்கும் A high-level officer was appointed for this purpose . . . என்று எழுதுகிறார்கள் எப்போது? 1985-ல் நடை பெற்ற ஒரு விசாரணை. அதற்கு பிறகு இப்போது அவர்மீது கூறப்பட்ட எந்த சார்ஜஸ் மீதும் எந்த விசாரணையும் இல்லை. அந்த அதிகாரியிடத்தில்தான் அறிக்கை கேட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அமைச்சருக்கும் இங்கிருந்து பதில் போகிறது. எப்படிப் பதில் போகிறது என்றால் ''இதை ஒரு பெரிய அதிகாரி விசாரித்து விட்டார், ஆகவே, இந்த அதிகாரியை மாற்றத் தேவையில்லை'' என்று போகிறது. அதற்குப் பிறகு டிசம்பர் மாதத்தில் மீண்டும் கவர்னருக்கு மனு வருகிறது. அந்த மனு மீதும் ''Please enquire and take action'' என்கிற அளவிலே குறிப்பிட்டு நோட் வருகிறது. இன்னும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப் படாமல் இருக்கிறது. என் கைக்கு அந்தக் கோப்பு வந்து சேர்ந்திரு கிறது. முழுமையாக, ஏறத்தாழ 200 பக்கங்கள் படித்துப் பார்த்தேன். அமைச்சர் திரு. வீரப்பன் அவர்கள் எழுதியும் நடை பெறவில்லை; அமைச்சர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் எழுதியும் நடைபெறவில்லை; அமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் எழுதியும் நடை பெறவில்லை; அமைச்சர் திரு. பிரபு அவர்கள் எழுதியும் நடை பெறவில்லை, கவர்னரிடம் மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கும் சரியான பதில் இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையில் 1983-லிருந்து 1989 வரை 6 ஆண்டுக்காலம் ஒரு அதிகாரி அங்கேயே இருக்கிறார் என்றால், நான் மெத்தப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், அவர் கேரளத்தைச் சேர்ந்தவர். It is a fact. எத்தனைபேர் எழுதியும், அவர்மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால் ஏதோ மர்மம் அங்கே இருக்கிறது. அவர் மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும், அவரை சஸ்பென்ட் செய்துவிட்டு, Director of Vigilance and Anti-corruption அவர்மீது விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பிக்கப் பட்டு இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லி, இப்படிப்பட்ட நல்ல

நடவடிக்கைகளை எல்லாம், இந்த அரசு தூய்மையான ஆட்சியைத் தருவதற்கு எடுக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்தத் துறையைச் சேர்ந்த அத்தனை அதிகாரிகளுக்கும், சுற்றுலாத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள், வனத்துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள், வீட்டுவசதித் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள், அறநிலையத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள்—ஒவ்வொரு வருடைய பெயராகச் சொல்ல நேரமில்லை—அத்தனை பேருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்தத் துறைகள் நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு அவர்கள் பணி புரிய வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்டு, விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. குமரி அனந்தன்: மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, இறுதியிலே நமது அமைச்சர் பெருமகனார் சின்கோனா டைரக்டர் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறேன் என்று சொன்னது பாராட்டத் தகுந்தது. அதைப்போல, தொகுதியிலே இருக்கிற தென்திருப்பேரையிலே களவுபோன மகர நெடுங்குழை காதலி யினுடைய ஆபரணங்கள் எல்லாம் இப்போது நீதி மன்றத்தில் இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் மீட்டுக்கொண்டுவரவேண்டும். குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். அதிலே விசாரணை செய்யும் அதிகாரிகள் எல்லாம் வேறு இடங்களுக்கு மாற்றப் பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு வேறு வழி காண வேண்டும். அவர் களைத் திருப்பிக்கொண்டு வர வேண்டும் என்று நான் ஏற்கனவே இதே சட்டமன்றத்திலே கோரிக்கை வைத்துள்ளேன். மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் அதற்கும் பதில் தர வேண்டும். இன்னும் ஒன்றைச்சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். பத்திரிக்கையாளர்கள் பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில், இன்னாள் அமைச்சரும், முன்னாள் அமைச்சரவர்களும் பேசிக் கொண்டிருந்த காரணத்தாலே, நாங்கள் எல்லாம் அமைதியாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தோம். ஆனால் அமைச்சரவர்கள் இறுதியாகச் சொல்லும்போது கொட்டி வாக்கத்திலே கொடுக்கலாமென்று மனதிலே முடிவு வைத்திருப்பது போலத் தோன்றுகிறது. பத்திரிக்கையாளர்கள் அதிக நேரம் பணியாற்றிவிட்டு, இரவு நேரங்களில் போவதால், அவர்கள் கே. கே. நகர் பகுதியை விரும்புகிறார்கள். அதை அமைச்சர் மனதிலே போட்டு வைக்கிறேன். அதற்குச் சாதகமான பதிலை எதிர்பார்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி: தலைவரவர்களே, மாண்பு மிகு காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் தென்திருப் பேரையிலேஆரம்பித்திருப்பதால்நானும் அங்கேயிருந்து தொடங்கு கிறேன். கவர்னர் உரைமீது அவர்கள் பேசும்போதே அதைப்பற்றி விரிவாகச் சொன்னார், நானும் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். திருட்டுப் போன நேரத்திலே, அந்தத் திருட்டைக் கண்டுபிடிப்ப தற்காகத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நாடாளு மன்ற உறுப்பினர் மிகத் தீவிரமாக அதில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். அதையெல்லாம் அன்றைக்குச் சொன்னார்கள். நானும் இடைத் தேர்தல் சமயத்திலே அங்கே இருந்தபோது, அந்தப்

போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டேன். அந்த ஊரைச் சேர்ந்த மக்களெல்லாம் கலெக்டரிடம் முறையிட்டபோது, நானும் சேர்ந்து கலெக்டரிடம் விளக்கிச் சொன்னோம். இந்தத் திருட்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும்; அந்த நகைகள் எல்லாம் அந்தக் கோவிலுக்குத் திருப்பிப் போய்ச் சேர வேண்டுமென்பதில் அக்கறையோடு இருக்கிறோம். நான் அமைச்சரான பிறகு, அந்தப் பகுதிக்குச் சென்றபோது, அந்த ஊர் மக்களெல்லாம் கண்ணீரும் கம்பலையுமாக நின்றுகொண்டு, முறையிட்டார்கள்; அந்த ஆபரணங்கள், நகைகள் எல்லாம் நீதி மன்றத்தில் இருக்கின்றன. ஐர்ன் சேப் ஒன்று வாங்கிக்கொடுத்து, அங்கே பத்திரமாகப் பூட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். அன்றைக்குக் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் பேசும்போது ஏதோ அந்தக் குற்றம் சாட்டப் பட்டவர் பெயர் ஏதோ சொன்னார்கள்—பூல்பாண்டியன், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் கூட்டத்தில் பேசும்போது, அந்தக் கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கினார், ஆகவே அவர்கள் மீது குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது, ஆகவே இந்த வழக்கை நாங்கள் அக்கறையோடு கவனிக்க மாட்டோம் என்று பேசினார் என்று நினைக்கிறேன். யாராக இருந்தாலும் சரி, கூட்டத்திற்கு தலைமை வகிப்பவர் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவராகவும் இருக்கலாம். அந்தக் கட்சியிலேயே இருக்க வேண்டுமென்பதில்லை. அந்தக் கட்சி ஆதரவாளராகவும் இருக்கலாம் அல்லது அந்த இடத்திலே உள்ள பெரியவராக இருக்கலாம். ஆனால் அதற்கும் இந்த வழக்குக்கும் சம்பந்தமில்லை. இதில் யார் குற்றவாளிகளாக இருந்தாலும், நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். அங்கே போலீஸ் அதிகாரிகள் மாற்றப்பட்டது எங்கள் ஆட்சிக்காலத்தில் இல்லை.

(இரவு 9-30)

அதற்கு முன்பாகவே அவர்களை மாற்றியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலுங்கூட நான் கடந்த தடவை தூத்துக்குடிக்குச் சென்று இருந்தபோது அங்கே போலீஸ் அதிகாரிகளைக் கேட்டிருக்கிறேன். அந்த வழக்கு இப்போது சி.பி.ஐ. விசாரணையில் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். எங்கே இருந்தாலும் சரி, உடனடியாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும். ஆனால் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றால், அங்கே கொஞ்சம் கால தாமதம் ஆகத்தான் செய்யும். இருந்தாலும் கூட எவ்வளவு விரைவில் இதைச் செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்து அந்த நகைகளைத் திருப்பிக் கொடுப்பதில் நாங்களும் அக்கறையோடு இருக்கிறோம். குற்றவாளிகளையும் தண்டிப்போம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

பத்திரிகையாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், என்னிடத்தில் வந்த கோப்பில் கொட்டிவாக்கம் பற்றித்தான் இருந்தது. கே.கே.நகர் பொறுத்த கோப்பு எதுவும் என்னிடம் வரவில்லை.

கே.கே.நகர் இடத்தைப் பற்றி என்னைச் சந்தித்தவர்கள்கூட என்னிடம் எடுத்துச் சொல்லவில்லை. செயின்ட் மேரிஸ் ரோடுக்கு அருகே ஒரு இடத்தை முந்தைய அமைச்சர் அவர்கள் கொடுப்பதாக உறுதி அளித்தார்கள். ஆனால் அதையும் எங்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை என்றுதான் சொன்னார்களே தவிர, கே.கே. நகர் இடத்தைப்பற்றி அதிகமாகச் சொல்ல வில்லை. நான் அதையும் பரிசீலனை செய்கிறேன். ஆனாலும் கொட்டிவாக்கம் இடத்தைக் கொடுக்கலாம் என்று ஒரு கோப்பு நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிலே ஆணையிட முடியும், அது கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதனால் கே.கே. நகர் இடத்தைக் கொடுக்கக் கூடாது என்று எண்ண மில்லை. அங்கே எத்தனை ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்றுகூட எனக்குத் தெரியாது. எனக்கு வந்த கோப்பிலேயே நான் எழுதி யிருக்கிறேன். இதைவிட நல்லதாக இடம் கிடைக்குமா என்று கூட எழுதியிருக்கிறேன். எனவே கே. கே. நகரில் இடமிருந்தால் கொடுக்க முடியும். அதுவும் பரிசீலிக்கப்படும் என்று தெரி வித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் பேசும்போது. பால் கமிஷன் தீர்ப்பின் அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். இறந்துபோன சுப்பிரமணியப் பிள்ளை அவர்களின் மகனுக்கு முந்தைய அரசு கருணை அடிப்படையில் கூட அரசு வேலை தரவில்லை. இந்த அரசு அதைத் தருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, திரு. சுப்பிரமணியப் பிள்ளையின் மகனிடமிருந்து அரசு வேலை வேண்டும் என்று முதலில் அங்கே இருக்கிற ஒரு வழக்கறிஞர் திரு. இரணியல் ரவி என்பவர் மூலமாக ஒரு கடிதம் வந்தது. ஆனால் அதற்குப் பிறகு அவரே, வேறு வேலை கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது, ஆகவே, அரசு வேலை வேண்டாம் என்று வழக்கறிஞர் மூலமாக எங்களுக்குத் தகவல் தெரிவித்திருக்கிறார் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. இராமலிங்கம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஊழியர்கள் இறந்தால் 10,000 ரூபாய் தருவதைப்போல், ஆலயப் பணியாளர்களுக்கும் தருவதற்காக ஆணை பிறப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நடைமுறையில் அப்படித் தரப்படுவ தில்லை. ரூ. 5,000 தான் தருகிறார்கள். எனவே அவர்களுக்கும் ரூ. 10,000 தரப்படுமா என்பதையும், சென்ற ஆண்டுவரை அரசு ஊழியர்களும் பெற்றதைப்போல் பொங்கல் இனாமாக ரூ. 400 ஆலயப் பணியாளர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஆண்டு வழங்கப்படவில்லை. அதையாவது இந்த ஆண்டு வழங்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 20]

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ரூ. 10,000, ரூ. 5,000 ரூ. 20,000 என்று வழங்குவதிலே ஒரு குழப்பம் இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். விபத்தில் இறந்தவர்களுக்குத்தான் ரூ. 10,000 கொடுக்கிறோம். தொழிலாளர்கள்——அதாவது பனையிலிருந்து கீழே விழுந்து இறந்தால் அல்லது கடலில் சென்று அங்கே இறந்தால் இப்படித் தொழிலில் போய் இறந்து போகிறவர்களுக்குத்தான் ரூ. 10,000 கொடுக்கிறோம். அரசு ஊழியர்கள் சாதாரணமாக மரணமடைந்தாலும் ரூ. 20,000 தரப்படுகிறது. அது அவர்களிடம் மாதா மாதம் வசூலிக்கப்படுகிற தொகையிலிருந்து தரப்படுகிறது. அந்த நிதியிலிருந்துதான் ரூ. 20,000 தரப்படுகிறது. விபத்தில் இறந்தால் கொடுப்பதையும், இதையும் போட்டுக் குழப்ப வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விபத்தில் இறந்தால் ரூ. 10,000 என்று அறிவித்திருக்கிறோம். அரசு ஊழியர் மரணம் அடைந்த பிறகு அவர்கள் தருகிற தொகையிலிருந்து ரூ. 20,000 தரப்படுகிறது. அதுபோல் ஆலய ஊழியர்களிடமிருந்தும் ஒரு தொகையைப் பெற்றுக்கொண்டு அந்த நிதியிலிருந்து தற்போது ரூ. 5,000 தருகிறார்கள். எனவே அவர்கள் தருகிற பணத்தை அதிகரித்தால்தான் ரூ. 10,000, ரூ. 20,000 என்று கொடுக்க முடியும். இப்போது ரூ. 5,000 தான் தர முடியும்.

*திரு. கோ. பூவராகன்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கோயில் நிர்வாகத்தில் தவறு செய்கிற அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பாடியில் திருவொட்டீஸ்வரன் கோயிலில் ஒரு அதிகாரியும் இராமேஸ்வரம் கோயிலில் ஒரு அதிகாரியும் தவறு செய்துவிட்டு, அவர்கள் மீது கோப்புகள் இருந்தும்கூட அவர்கள் எதன் காரணமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமலே பதவியிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டார்கள். அடுத்து தற்போது எத்தனைத் திருக்கோயில்கள் தக்கார்கள் நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், இன்னும் எத்தனை பேர் பதவியில் இருக்கிறார்கள், தக்கார்கள் நீக்கப்பட்ட கோயில்களுக்கு புதிய நிர்வாகிகளைப் போட ஏதாவது ஏற்பாடு இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். மேலும் சென்னை நகரத்தில் அண்ணா நகரில் சாந்தி காலனிப் பகுதியில் 80 கடைகள் கட்டப்பட்டு பல ஆண்டுகளாகியும் கூட அவை இன்னும் சரியான முறையில் விற்கப்படவோ அல்லது வாடகைக்கு விடப்படாமலோ இருப்பதால் அவை வேறு காரியங்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. அது பற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறீர்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன். கே. கே. நகரில் கீழ் மாடி, மேல் மாடி கட்டி இடையிலே பல ஆண்டுகளாக, . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவுசெய்து சொற்பொழிவு ஆற்றாதீர்கள்; மணி 9.35.

திரு. கோ. பூவராகன்: பேசுவதற்குக் காலையில் வாய்ப்பு கேட்டும் கொடுக்கவில்லை; இப்போது கேட்டும் கொடுக்கவில்லை.

[1989 ஏப்ரல் 20

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதற்கு எத்தனை வாய்ப்புத் தான் பெற முடியும்?

திரு. கோ. பூவராகன்: வாய்ப்பு இல்லை; இதை ஒரு கேள்வியாகத்தான் கேட்கிறேன். அந்த இரண்டு இடங்களையும் பயன் படுத்துவதற்கு எந்த அளவுக்கு முயற்சி எடுக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்து முந்திரிப்பழம் ஏராளமாக நம்முடைய காடுகளில் இருக்கின்றன. தனியார் துறையிலும் இருக்கின்றன. அந்தப் பழங்களிலிருந்து ஆந்திராவிலும், கோவாவிலும் ஒரு மினி லிக்கர் தயாரிக்கிறார்கள். அதுபோல் நம்முடைய மாநிலத்திலும் அதை பயன்படுத்தி நல்ல முறையிலே வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு ஏதாவது ஒரு தொழிற்சாலை அமைக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி: தலைவரவர்களே, ஆலய ஊழியர்களுக்குப் பொங்கல் இனாம்பற்றிக் கேட்டார்கள். அவர்களுக்கு 400 ரூபாய் இதுவரை கொடுக்கப்பட்டதாக எனக்கு தகவல் இல்லை. அந்த 20 கோவில்களுக்கு கீழே உள்ளவர்களுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 200 ரூபாய் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டும் அது தொடர்ந்து கொடுக்கப்படும். அரசு ஊழியர்களுக்கு 400 ரூபாய் தருகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் கோவில் ஊழியர்களுக்கு, முதல்நிலை திருக்கோவில் ஊழியர்களுக்கு ஏறத்தாழ 4 ஆயிரம் ஊழியர்களுக்கு அது இதுவரை தரப்படவில்லை. ஆனால் அவர்களுக்கு எந்த வகையில் அதைத் தருவது என்பதை நாங்கள் பரிவோடு பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். நிச்சயமாக அவர்கள் மன நிறைவு அடையும் வகையில் அது முடிவு செய்யப்படும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல் இராமேஸ்வரம் கோவில் அதிகாரியைப் பற்றி சொன்னார்கள். நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சமீபத்தில் அவர் மறைந்துவிட்டார். அந்தப் பிரச்சினையை இப்போது விட்டுவிடுவோம்.

முந்திரிப் பழத்தை அல்லது அதன் நட்டை வைத்து ஒரு தொழிற்சாலை இங்கே தொடங்கலாம் என்று சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே வீட்டு வசதி வாரியத்தில் உள்ள செல்கிரிட் தொழிற்சாலை நட்டத்தில் ஓடிக்கொண்டியிருக்கிறது. அது லாபத்தில் ஓட முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். வனத் துறையில் சந்தன எண்ணெய் ஆலை இருக்கிறது. அது நட்டத்தில் ஓடிக்கொண்டிருந்தாலும்கூட, மூடப்பட்டு இருந்தாலும்கூட, அதை மீண்டும் திறந்து ஓட்டவேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தோடு நாங்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். எனவே இன்னொரு தொழிற்சாலை இப்போது தொடங்க உத்தேசம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

*1989 ஏப்ரல் 20]*

ஈ கோரிக்கை எண் 12—தமிழ்நாடு 1989 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் நிருவாகம்.

திரு. ஆர். சிங்காரம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

''மானியக் கோரிக்கை எண். 12 தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் சட்ட நிருவாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 5,31,68,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.''

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

(உ) கோரிக்கை எண். 25—சின்கோனா.

திரு. என். பழனிவேல் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது.

திரு மா. சுந்தரதாஸ் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

''மானியக் கோரிக்கை எண் 25–சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,47,31,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.''

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

(ஊ) கோரிக்கை எண். 33.—வீட்டுவசதி

திரு. வி. தம்புசாமி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

''மானியக் கோரிக்கை எண் 33-வீட்டு வசதி என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 6,62,78,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.''

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

(பிற்பகல் 9-40.)

(எ) கோரிக்கை எண் 45.—காட்டுவளத்துறை

திரு. கோ. வீரையன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

''மானியக் கோரிக்கை எண். 45 காட்டுவளத்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 20,36,06,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.''

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

(ஏ) கோரிக்கை எண் 56.—காட்டுவளம் குறிதத் மூலதனச்செலவு.

(வெட்டுத் தீர்மானம் எதுவுமில்லை.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர். பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

''மானியக் கோரிக்கை எண். 56. காட்டுவளம் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 23, 35,27, 000–க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.''

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (21–4–1989) காலை 9 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை இரவு 9-41 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

8. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

79. வேடசந்தூர் தாலுகாவைச் சேர்ந்த செல்லம்பட்டி மற்றும் கொசவபட்டி கிராமங்களை தானமாக அளிக்கப்பட்ட கிராமங்களாக அறிவிப்பது குறித்து ஊரக வளர்ச்சி துறையின் 17-11-1987 ஆம் நாளிட்ட 904—ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. [1958 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பூதான இயக்கச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 15/1958) 28(4) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

80. கர்நாடக மாநிலத்தைச் சார்ந்த சில பயணிகள் பேருந்துகளுக்கு செலுத்தக்கூடிய வரி பாக்கிகளை ரத்து செய்வது குறிதது உள் (போ.1) துறையின் 3.5.1988 ஆம் நாளிட்ட 996